

شعر و ئەدەبیاتی کوردی

شعر و ئه‌دهبیاتی کوردی

ره‌فیع حیلمی

ده‌زگای چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وهی ناراس
هه‌ولیر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیك هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوكردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی كوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیكترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیٲت www.araspress.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

ره‌فیق حیلمی
شیع‌ر و ئه‌ده‌بیاتی كوردی
كٲتیبی ئاراس ژماره: ١٠٨٥
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی كٲتیبخانه گشتیبه‌كان ٢٣٠٥ - ٢٠١٠
نه‌خشان‌دنی ناوه‌وه: كارزان عه‌بدو‌لحه‌مید
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریهم موته‌قییان
پیت لیدان: رۆشنا په‌شاد
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل. فه‌ره‌اد ئه‌كه‌بری

وتهیهکی پیویست

ئەگەرچی کتییی "شاعر و ئەدەبیاتی کوردی"ی رفیق حیلمی یەکەمین کتییی رەخنەیی ئەدەبی نییه لە کوردیدا، پیشتر هەندیک هەولێ تر هەبوو و بلأویش بوونەتەو، هەر لە حاجی قادری کۆیییەووە کە لە شیعریکدا ئەزمونی شاعیرانی بەر لەخۆی هەلسەنگاندوووە بەگشتی وەسفی توانای شیعریی و نواندنێ ئەوانی کردوو، هەرەها ئەمەین فەیزی بەگیش لە کتییی "ئەنجومەنی ئەدیبان" هەلێژاردەیهک لە بەرەمی چەند شاعیریکی کلاسیکی بلأو کردوووەتەو و پیشەکییەک و چەند پەراویزیکی رەخنەییانەیی نووسیوو دەربارەیان و سالی ۱۹۲۰ لە شاری ئەستەنبول چاپ کراو.

بەلام ئەم کتیییەیی حیلمی کە کاتی خۆی لە دوو بەرگی جیاوازا دا بلأو بوونەتەو، پڕۆژەیهکی رەخنەییی تۆکمە و پیشکەوتوو و دەبیته بناغەیی سەرەکی بۆ رەخنەیی ئەدەبی.

لەم کتییەدا رفیق حیلمی جگە لە هەلێژاردەیی بەرەمی شاعیران، هەلسەنگاندن و شیکردنەووی وردی کردوو بۆیان و هەر شاعیرەیی خستوووە ناو چوارچۆیهکی رەخنەیییەو، بەوریاییشەو بەیەخی ئەو بەرەمانەیی دیاری کردوو بەمەنتیقی ئەدەبی و فیکری و ئەخلاقیی پێوانەیی کردوون و هەندیک جاریش جورئەتیکی کەم وینەیی نواندوووە پێشبینی دەرکەوتنی دەنگی تازەیی کردوو، وەکی ئەووی دەربارەیی گۆران، کە دەلی: "گۆران" لە شیعری کوردیدا، ئینقلابیکی گێراو بەم ئینقلابە قوتابخانەیی شاعیرە کۆنەکانی بەتەواوی رووخاندووە. "یا کە دەلی: "پیویستە سەنعەتی ئەدەب جیگەیی ئایەت و حەدییسی ئەم چەرەمان بۆ بگریتهو و ئەدیب ئەبی واجیباتی رەسوول بگریتهو ئەستۆی." و هەر دەربارەیی شیعری نوێ دەلی: "ئەم چەشنە شاعرانە ئیتر باویان نەماوە- مەبەستی شیعری کۆنە - و نابێ ئیمە بگەرینەووە سەری و بیکەینەو بە باو... بەلکو، ئەبی ئیتر ئوسلوویکی تازەیی بۆ دابنێین و بەشۆیهکی وا لە نیشتمان بدوین کە لەگەڵ پیویستی ئەم چەرەیی دی و شانەشانی شارستانییهتی بروا».

یان: «بەش بەحالی خۆم لەو باوهرەدام کە شیعری کۆن بە چاک و خراپییەو ئەبی

ورده ورده بکشیتته دواوه و "ئەنتیکە خانە"کانی ئەدەبی پئی برازینریتتەوه. «ئەگەرچی ئەم حوکمەى دواىى جوړه قەتعییهتیکى پئوه دیاره، بەلام مەبەستى حیلمی ئەوهیه که نابى ئەدیبه تازەکان وابەستە بن به پئوانه و مەنتیقی کۆن ده بى پئوانه و مەنتیقی شیعری تازە بئینه کایهوه، ئەمەش جوړئەتیکى زۆرى پئوه دیاره، بەتایبەتیش ئەگەر بئینه بەرچاوى خۆمان که ئەم نووسینهى نووسەر لهو کاتانەدا نووسراوه که هیشتا مشتومر لەسەر شەریهتی بەرهمى نوئى نەبرابوووه.

دەزگای ئاراس له پرۆژەى زیندووکردنەوه و چاپکردنەوهى ئەو کتیبانەى سالانى زوو چاپ کراون بەتایبەتی ئەوانەیش که رۆلئیکى باشیان هەبووه له دامەزراندنى کەلتوور و ئەدەبیاتی کوردیدا، بەپئویستى زانى ئەم کتیبە دانسقەیه بخاتە ناو پرۆژەکانییهوه، به تایبەتیش که له رابردووێهکی دووردا، ئەم کتیبە چاپ کراوه و تەمەنى یەکهەمین چاپى بەرگی یەکهەمی نزیکەى حەفتا ساله و ئەگەرچی له هەشتاکاندا جارئیکى تر چاپى دووهمیشى کراوتەوه لهو چاپى دووهمە هەردوو بەرگەکه، کراوتە یەکه بەرگ، بەلام لەبەر خراپى چاپەکه و ئەو هەموو هەلەى تئى کەوتوو، کتیبەکه بایهى خۆى له دەست داوه. سەرەراى هەموو ئەوانەش ئەم کتیبە بەشیکە لهو بناغه ئەدەبییهى زانکۆکانى کوردستان پئویستیان پئى هەیه و کتیبەکه خۆشیش هەر له سەرەتادا بۆ ئەم مەبەستە نووسراوه هەروەکو نووسەر له پئیشەکیى چاپى یەکهەمی بەرگی یەکهەمیدا نووسیویەتی.

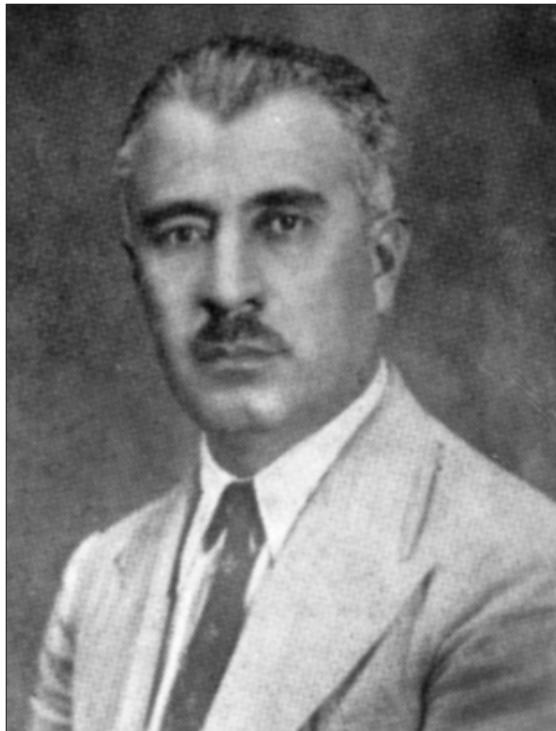
دوا سەرنجى پئویست ئەوهیه، ئەگەرچی هەندیک لهو دەقه شیعیریانەى لەم کتیبەدا هەن دواتر که له دیوانى شاعیرهکان خۆیاندا که لەلایەن کەسان و دەزگای جیاوازهوه بلأوبوونەتەوه، جیاوازییهک هەیه له نئوانیاندا. بەلام ئیمە هەروەکو له کتیبەکهى رەفیق حیلمیدا هاتوو دەسکاریى هیچ شتیکمان نەکردوو، جگە له ساغکردنەوهى رینوس بەو رینوسەى که ئەمپرۆ پئى دەنووسرى، لەمەشدا هەولمان داوه ئەو تاییهتەندیانەش بپارێزین که له زمانى نووسینى نووسەرەکهدا هەبووه.

لهکۆتاییدا پئویستە ئەوش بلئین که ئیمە له چاپکردنەوهى ئەم کتیبەدا چاپى یەکهەمان وەرگرتوووه که نووسەر خۆى چاپى کردوووه.

دیاری

ئەم چەن لاپەرپەیه که ئاوینەیه که سوورەت و سیرەتی هەندی له شاعیرە
ناودارەکانی کوردستانی عێراق بە وینەیی دەسکەگۆلێکی رەنگاوپرەنگ و
بۆنخۆش دەرئەخا که هەر گۆلێکی له باخێک هەلبژێردرابی، پیشکەشی لاوانی
کورد و بەتایبەتی پیشکەشی ئەو قوتابییه خۆشەویستانە ئەکەم که له
قوتابخانە بەرزەکاندا ئەخوینن و لەویدا له شیعەر و ئەدەبیاتی کورد شتێکیان
بەرچاواناکەوێت. ئەگەر بەم سێپارە بچووکه توانیببێتم که گیانی (روحیی)
ئەدەبیی ئەوان بچوولێنمەوه تەقەلایەک که بۆ پیکهینان و دەرھینانی بەرگی
دووهم ئەیدەم لەلام سووک ئەبی و گیانی نیشتمانپەروریم تازە ئەبیتەوه...

رەفیق حیلمی

رهفیق حیلمی
نووسه‌ری ئەم کتێبه

محمد بهگی ساحبقران

ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ

ئەحمەد بەگ، كورې فەتاح بەگى ئەرازىيە و لە ۱۲۹۵ ى ھىجرىدا لە سلېمانى لە دايك بوو. ھەر لە سلېمانىيەش خويندووويەتى و لە حوجرە (قوتابخانە)ى مەلا عەزىز لەگەل ئەمىن زەكى بەگ(۱) پېكەو بوون. خزمى (كوردى) و (سالم)ە، كە دوو شاعىرى بە ناوبانگى كوردن. لە بنەمالەى (ساحبقران)ە. بە فارسى و كوردى زۆرى شىعر داناو. ديوانى شىعرەكانى لە ۱۳۳۴ رۆمى و لە گرتنى سلېمانىدا سووتاو. بەلام لە دواى ئەم تارىخەو ديوانىكى ھىناو تە ناو كە ھېشتا لە چاپ نەدراو. قەسىدەكانى و غەزەلىياتى تەخمىس و تەرجىعى وئىنەيەكى بەرزى تەبىعى شاعىرانەيەتى. لە سالى ۱۳۵۵ ى ھىجرى لە شارى سلېمانى لەم دنيايە كۆچى كر دوو... (۲)

ئەحمەد بەگ (خوا لىي خوش بى) ھەر وەكو شاعىرىكى قەلەندەر مەشرەب بوو، پىاويكى شوخ و بەنموود، سوارىكى باش و سىلاخشورىكى ئازايش بوو. زور دل تەر و دەسبلاو و ميوانپەرورە بوو. لە ھەر مەجلىسىكا دابنىشتايە بەقسەى خوش و نوكتەى شىرىن ئەو مەجلىسەى دەھىنايە نەشئە. كە شىعرەكانى خۆى دەخويندەو بەدەنگىكى نىز و زەمزمەيەكى شاعىرانە رەنگوبۆنىكى ترى پى ئەبەخشى و تامىكى زىاترى پى ئەدا. بەنىك پىش مردنى پارچەيەكى لە ديوانە تازەكەى و وئىنەيەكى خۆى بو نارديووم. لەو پارچەيە ھەندىكى لىرەدا ئەنوسىن:

وەسفى ئەرز

پى بەسەردا قەت مەنن نامەرد بە عىزە و شەئنە ئەرز
خاكەكەى پاكى غوبارى مەقدەمى جانانە ئەرز
فەرشى رەنگىنى گولستان، رەشكى گولزارى جىنان
گەوھەرى دەرياي سونعى ھەزەرتى يەزدانە ئەرز
دەم بە دەم بو حالى عالەم دىتە جوش و گرىەو
ئەشكى سوور و سوپرى بەحرى ئەحمەر و عومانە ئەرز

(۱) معالى محەمەد ئەمىن زەكى وەزىرى ئىقتىسادى پىشوى عىراق.

(۲) تارىخى سلېمانى لاپەرە (۲۴۱) تالىفى محەمەد ئەمىن زەكى بەگ.

ديم (ينار داغی) وتم بی شك سکی سووتا به من
 مادهرکی موشفیکه لوتفی لهگهل ئینسانه ئهرز
 جوودی حاتم بووته ئهفسانه له عالهدا کهچی
 لوقمه نانیکی بهویش داوه لهسهر ئهم خوانه ئهرز
 ئاسمان و مانگ و پوژ و ئهنجومم دی تی گهیییم
 ساحیبی خیمه و سهرایه و شهمعی ئاویزانه ئهرز
 ههر چه دل مهیلی ئهکا ههر چی نهفس لازمیتهتی
 حازره بوچی ئیتتر کوفره بلیم ریزوانه ئهرز
 بهم ههموو عهبانهوه خهلقى که چونه مالهکهی
 ئهگریتته باوهشی خوئی ئه ههموو عهبانه ئهرز
 ئهم ههموو بی شهئنییه ئهگریتته سهرشانی که چی
 تیک نهچوو، ئهمما له حیرسا دم به دم لهرزانه ئهرز
 گهر له سهقفی گومهزی ئهفلاکهوه سهیری بکهی
 سابیت و دهواره، ههتا ههم خره ههم پانه ئهرز
 دهرئهخا ئهجناسی ئهشیا غائبیشیان ههر ئهکا
 چهن دلی مەعموره یا رهب مالی چهن ویرانه ئهرز
 زوبدهیی ئهولادی فهخری ئهنبیا بوو، کهم بوو بوئی
 کائیناتی سهربهسهر بو کرد بهیهک کاشانه ئهرز
 ئه مهههی چونکو له دلدایه لهبهر چاوی نییه
 بهحری ئهشکی جارییه ئهمما دلی خهندانه ئهرز
 ئاسمانی کرد به سهقف و ئهنجومی بو کرد به میخ
 کههکهشانی کرد به تاقی پیشی ئهوههوانه ئهرز
 ئهوهدهمه بووته زیارهتگاهی ئهفواجی مهلهک
 لیوی گهیییه پیی و، دهستی گهیییه ئه دامانه ئهرز
 ههر دهبوو بمزانیایه قوووتهی ئه و روجهیه
 سیقلهتی بهم زورییه وهستاوی بی بنیانه ئهرز

(حهمدى) لاده لىم حىسابه كافىيه بو تىگه يىو
مهنبه عى كوللى شتىكه مهنبه بى هه مووانه ئه رز

وهتهن

ئهى وهتهن رۆم و عهجهم موشتاقى كوردستانته
ئىفتىخارى مىللته تى كورد، شهوكه تى عىنوانته
بهسته سهر به رزى سبه ينان و شهوانت مانگ و رۆژ
وهك نىشانى ئىفتىخارى سنگ و نهجمه شانتته
بهرق ئه دا و ئه رۆژى وهكو ئه مواجى گه وههر چه شمه كان
ئاوه يا رۆجى رهوانى چه شمه يى هه يوانته
ئاوه يا نووره له عهكسى خۆر كه ئه برىسكىته وه
ئه هلى حىكمهت وا ده زانى دۆرپه كانى كانه
گول گول سوير و سپى، خال خالى خاكى رهش ئه لى
پۆدره يى روخسار و سورمه ي رشتنى چاوانته
(په ي) كولى تاقه سرى شىرىن راكشاوه (په ي) كولى
دهستى (قه ندىلت) دريژه بو چراچى (وان) ته
(پيره مه گروون) تاجى شاهانه ي به سهر به رزى فىران
تهم (ده ماوه نند) دا گرى مه حجووبى (هه ورامان) ته
خه تى ديوانى شكسته ي (گردولووت) ي به رزى شاخ
وازيحه بو سهر به خوى تورپه يى فه رمانته
جار به جار (حهمدى) بتورى لىت، مه لى حه قى نىيه
جه رده رامه گره نه لىن خه لقى كه (جانى) جانتته

په ندى عيبرهت

ئەحوالى ئەم زەمانە لە كايەى منال ئەچى
دونيایەكى چ پووچە لە زەرفى بەتال ئەچى
لەم باغە ھەردەمە كە ئەگا مېوھىك ئەلى
ئەم كۆنە گوممەزە لە دوكانى بەقال ئەچى
نەقس و كەمالى خەلقى جىھان، بايەخى نىيە،
ھەردووكى بى شكە، كە بە دەستى زەوال ئەچى
گەھ، پۆژ ئەبى بە ئەسىرى زەلامى شو
گەھ، بەدرى كامىلە كە بە دەردى ھىلال ئەچى
ئىقبال و شوومى تابىعى عىلم و جەھل نىيە
رئى كەوتە بازە ئىمپرو و سبەينى لە (دال) ئەچى
ئەيوانى (جەم) كە ھەمدەمى كەيوان بوو مودەتى
ئىمپرو بە پەستى، خانە خراپە لە چال ئەچى
ئەو نەونەمامە سېبەرى دوئىنى لە ناز ئەكرد
ئىمپرو لە ئاگرایە لە چىلكە و چەوال ئەچى
بى لىوھ ئەم جىھانە تەماشاكە (نەى ژەن)ى
بىنايى كوئىرە، ئەفسەحى عەينى لە لال ئەچى
ھەر نالە والە بورجى جەلالا ھەكو ھىلال
ھەر ماھە والە كونجى مەلالا لە نال ئەچى
بازارى دەھرە، قىمەتى ئەشیا بە جىگەيە
مىشى گەپشە رووى نىگارى لە خال ئەچى
دنيا ھەناسەيىكە نە چووبى و، نە ھاتبى
حالىكە بوئى ئەچى كە لە عالەم بە حال ئەچى
بلىقى سەر ئاوە كاكە جىھان تى بىفكرە تو
بو كەس نەبوو بە حال و نە بو كەس لە مال ئەچى

خۆلابدەن لە باری گرانى حقووقى خەلق
 بنواپە ھەلگری که له (فیلە) (۱) ى ھەمال ئەچى
 بۆ نەفەخە خواشناسى، عیبادەت رىايىيە
 تەقوايى ئەم زەمانە بە نرخى وەبال ئەچى
 بانگىكى تر لە غەيبەوہ ئىستا کہ ھاتە گويم
 ھىندە زولالە دەنگى لە دەنگى (بىلال) ئەچى
 ئاخىر زەمانە ھەستەنە پى تا بدەن حساب
 لوقمەى ھەرامى دوينى بە نرخى ھەلال ئەچى

لە وەسف و شعورى قەومى و فەلسەفەى ژياندا، ئەم سى وتارە جوانەى (ھەمدى)
 يەئنى ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ مان لە سەرھوہ نووسى. ھەر چەندە مەرحووم لەسەر
 ئوسوولى كۆن شىعەرى داناوہ و لە فنونى شىعەردا زۆرى ئەھمىيەت بە سەنايەى
 لەفزييە داوہ و لەم لايەنەوہ پەيرەويى شاعيرە كۆنەكانى كردوہ، بەلام ئەگەر لە
 شىعەرەكانى باش ورد ببينەوہ بۆمان دەرئەكەوتت کہ ديسانەوہ رىگەيەكى جياواز و
 سەربەخۆى گرتووتە بەر و لە زۆر جىگەدا ژورور شاعيرە بەناوبانگە كۆنەكانيش
 كەوتوہ. مەسەلەن لە وەسفى (برۆ)دا ھىچ شاعيرىكى كۆن نەماوہ كە زۆر و يا كەم
 شىعەرى دانەنايى، بەلام ئەگەر لەم وەسفى (ھەمدى)يش بفرين:

بالی كيشاوه بەسەر حوسنا لە دوو لاوہ برۆ
 وەك ھوما گەييە مەقامىك، پى لەسەر چاوہ برۆ
 روتبەيى بالآ بە ئينسانى بچووكى قەت مەدەن
 چۆن لە پرووى پۆژا بزانه تىغى كيشاوه برۆ
 رەنگە قەت ئەھلى موحىبەت يەك كەسى لى دەرئەچى
 تىغى راکيشاوه ئەمەرى كوشتەنى داوہ برۆ

چۆنە؟ ئايا كەس توانيويتى برۆ بگەييئيتە جىگەيەك كە «پى بگاتە سەرچاوا»
 بىجگە لەمە تەماشای بەيتى دووھميش بفرمون ئايا لە وردى بىر و جوانى
 تەشبيھەكانى لەزەتىكى شاعيرانە بە دلتانا نايەت؟ ئەى بەيتى سىيەمى لەگەل ئەم

(۱) فیلە ناوی ھەمالىكى زۆر بەھیز بوو. ئە. ھەمدى

بهیته فارسییهی خواروه که ئەلی:

تیغ جلادان کج است ابروی محبوبان چ است
هر دو خونریزند اما این کجا و آن کجا

چۆنه؟... من بهش به حالی خۆم زۆر داخم خوارد بۆ ئەوهی که سهردهمیک وام
زانیبوو ئەم شیعره فارسییه وهسفیکی زۆر جوانی (برۆ)یه و له بهرم کردبوو. بهلام که
ئەم شیعرا نهی شاعیریکی کوردم بهر چاو کهوت، ئینجا تی گهیشتم که ئەو شیعره
فارسییه هیچ بهلاغهتیک و یا سنعهتیکي ئەدهبیی تیا نییه و له بهر خۆمهوه وتم: این
کجا و آن کجا! دیسانهوه له غهزلهیکی فهلسهفیدا بزانتن چی ئەلی:

به رهنگ و بۆ نییه ئیحسانی دنیا، هر به ریکهوته
له (نهی) شهکر دهباری، ژاله بهو شیرینییه تاله

ئپسته ئیمه لهو فهلسهفهیه بگهڕین که لهم بهیتهدا دامهزراوه، بهلام تهنیا له وهسفی
ژاله که ههم به شیرین کراوه و ههم به تال، ورد بینهوه. بزانتن چهن جوانه. بهلی ژاله
که به رهنگ زۆر شیرینه کهچی به تام تاله و وهکو زهر وایه. و نهی که قامیشیکه رهق
و تهق بهری شهکر ئهگریت. ئینجا له بهر ئەمهیه شاعیر ئەلیت: «به رهنگ و بۆ نییه
ئیحسانی دنیا، هر به ریکهوته». چونکو قامیشی بهو ناشیرینی و بی رهنگییه شیرین
و ژالهی لهگهڵ ئەو جوانی و شیرینییه تال کردوو. مه بهستی شاعیریش ئەوهیه که
بهخت و یا که مالی ئینسان لهگهڵ دهرهوه (مظهري) قیاس کردن (پیان) زۆر جار
ئینسان به ههله ئهبات. ئەم بهیته جوان و به مهعنایهش ئاخیر بهیتی ئەو غهزلهیه که
هه مووی عیبارته له فهلسهفه:

وهره (حهمدی) ئەوهی ماله له پیش خۆتا رهوانهی که
ئوهی بی جی که چوو و چوو، ئوهی جیی بیلی کهی ماله
به راستی شعوریکی بهرز و فهلسهفهیهکی قووله

ئهمه د همدی بهگ، جیی ئینکار نییه که بۆ شاعر دانان خۆی زۆر ماندوو کردوو
و گهلیک له شیعرهکانی له بهر سه نهعتی لهفز و قافییه تهنگی، له رهوانی و سه لاسهت
مه حروومه، بهلام گهلی جاریش ئەم خۆماندوو کردنهی به خۆراییی نه رۆیشتوو و
شیعری زۆر مه تینی داناوه، ئەم شیعرا نهی خواروهی وینهیهکی شیعری (مه تین)یه تی:

حەرفى ناساغى بە جېم پى چاڭكە، نەك بى جايى ساغ
 كاسە گل بېنە لەمەى پى، خالى نەك ميناى ساغ
 نەشئە بەخشايە موحبەت زەهدى گەر تىكەل نەكەى
 شەكرىش حەتتا خراپە نەيكەيە سەھباى ساغ
 بوتكە دەى خۆتە، دلم مەشكېنە ئاخىر ئەى سەنەم
 شەوقى خۆش نابى كە نەيبى لالەكەت لەمپايى ساغ
 عوسرەتە عوشرەت، موھەيبا گەر نەبى ئەسبابى عەيش
 بو، لە يەك دانە بە حەسرەت، دەستى بى ئەعزايى ساغ
 فېكرى خۆت ئامان مەنېرە بەر حەرىفى بەدسرىشت
 ھەر چىرووكە گەر چىرووك بىكاتە بەر كالايى ساغ
 مەعريفەت بو تىگەيبىنى جەوھەرى جانانەيە
 خاسى بىننىنى نىگارە دىدەيى بىنايى ساغ
 لا بەرە تەكلىفى دەست و پى لەسەر خۆت ئىستەكە
 (حەمدى) دەس بو زالم و بو جەردە چاڭكە پايى ساغ

ئىتر بەم روباعىيە جوان و پر مەعنايە دوايى بەباسى ئەحمەد بەگ ئەھىنن، خوا
 لىنى خۆش بى و قەبرى پووناك و فراوان بكا.

دەمىكە ئىنتىزارى ھاتنى دەور و زەمانىكم
 لە دوونانم (۱) فەرق كا، چونكە و من موحتاجى نانىكم
 لەسەر پارە كە تەقدىرى حىساباتى شەرەف بكرى
 منىش ساحىبقرانىكم، شوكر ساحىب قرانىكم.

(۱) دوونان: جمعى دەنييه و بە معنای (دو، نان) يشە. جيناسە.

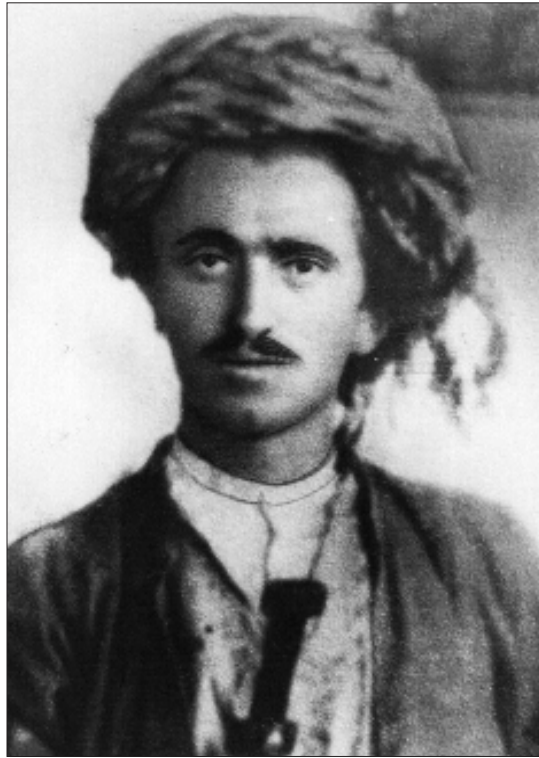
ئەحمەد بەگی وەسمان پاشا

ئەحمەد موختار بەگ

ئەحمەد موختار بەگ، ئەحمەد بەگی کورپی وەسمان پاشای گەورە جافە. لە ۱۸۹۶ی میلادی لە هەلەبجە هاتوووە دنیا. ئەحمەد موختار بەگ، بە حیسابی ئەبجە دەکاتە ۱۳۱۶ کە بە تاریخی هيجری عیبارەتە لە تاریخی لە دایکبوونی و لەبەر ئەمە بەو ناوہ ناوئراوہ. لاویکی شیرین و بالابەرز و سووروسی بوو. بە چاوی شین و مووی زەردی وینەبەکی مومتازی رەگی ئاریی تەمسیل ئەکرد. زرنگ و شوخ و تەرپۆش و لە رەغمی دەولەمەندی و ئەملاکیکی زۆر، مألۆیرانی سەخاوت و دەسپالوی بوو. هەر چەند لە خویندنیکی بەرز و ریکوپیئە بەرەدار نەبوویو، بەلام خاوەنی زەکایەکی تیز و بیریکی ورد بوو. کوردی و فارسی و تورکی و عەرەبی و کەمیکیش ئینگلیزی ئەزانی. بە کوردی و فارسی گەلێک شیعری دانابوو. شیعەرەکانی ئاودار و بەتامە و وینەئە شعووری دەروونیکی پرچۆش و زەمزمەبە. لەم لایەنەو لە تاهیر بەگی برا گەورە دەچوو کە یەکیکە لە شاعیرە بە سۆزەکانی کورد(۱). وەسمان پاشای باوکی و مەحمود پاشای مامی، هەر دووکیان لە ئومەرای بەناویانگی عەشایری جاف بوون. لە لایەن سولتانی عوسمانییەو روتبەئە پاشایەتیان درابوو و لە هەلەبجەدا حاکمایەتی و قائمقامیان کردبوو، دایکی ئەحمەد بەگیش کە ناوی عادیلە خانمە و بە خانم ناویانگی دەرکردبوو لە بنەمالەئە ئومەرای بەنی ئەردەلان بوو. لە زەبروزەنگ و سیاسەتا ناویکی هەبوو. ئەحمەد موختار بەگ، خویشی بەینیکی بوو بە قائمقامی هەلەبجە و لە دواي ئەویش لە مەجلیسی تەئسیسی عیراق و لە مەجلیسی نیابیدا بوو بە ئەندام و لە دواي ژیانیکی ناکامانە لە سالێ ۱۹۳۴ی میلادی(۲) و لەسەر ناوی سیروان لە لایەن دەستیکی نەفامی کوردەو، کوژراو و لە دئی (ئەبەعبیدە) کە نزیکی هەلەبجە، نێژراو. خوالی خۆش بی.

(۱) تەماشای جلدی دووهم بکەن.

(۲) لە تاریخی سلیمانیدا، ئەلی، ۱۹۳۳ی سیلادی مەقتوولەن وەفاتی کردوو، عەلی کەمال ئەلی، ۱۹۳۵.

ئەحمەد موختار بەگ

ئەحمەد بەگ، دیارە کە شیعری فەلسەفیشی خویندووەتەو لەزەتی لی وەرگرتوو. بە دوور نازانری کە لەم بەیتەدا:

بەبی قەدری بەسەریا رامەبوورن حورمەتی بگرن
گولالە سوورەکە ی ئەم دەشتە خویناوی جگەرتانە
لە فەلسەفە ی (خیام) ئیلھامی وەرگرتی.

بیجگە لەمەیش کە خۆی ئەلماس و گەوھەری دنیا ی زۆر لەبەردا و سەرەت
وسامانی بەشی خۆی کە لە باوکییەو بۆی مابوووە لە بەینیکی زۆر کەمدا لە ناوی
برد و دواویی پی هینا، دیسانەو دیارە کە بۆ سەرۆتی ولاتەکە ی زۆر دلسۆز و بە
پەرۆش بوو کە دەلی:

زبانی حالی (ئەحمەد) هەر ئەلی وریا بن ئەی میلەت
بزانن بەردی ئەم شاخانە ئەلماس و گەوھەرتانە

ئەحمەد موختار بەگ، لە زمانی بیگانەیشەو، شیعریکی زۆر بەرز و ڕەنگینی بۆ
کردووین بە کوردی و بەم ڕەنگە هیژ و توانای شاعیری خۆی و فەساحەت و
بەلاغەتی زمانی کوردی خستوووەتە بەرچاوی. «گولی خوینین» ی (سوللی پرودوم) ی
شاعیری بە ناویانگی فرەنسز کە لەلایەن ئەدیبی ئازادیپەرۆر مەحمود جەودەت
بەگەو بە نەسر کراوە بە کوردی؛ ئەحمەد موختار بەگ بەم چەشنە ی خوارەو
کردوووەتەو بە شیعەر:

گولی خوینین

لەو دەمە ی ئیمە کە خوینمان ئەرشت
پوژیش بەهاری هینابوووە وجود
لەو جیگا شەرە ی یەکترمان ئەکوشت
گولان سەوز بوون و کەوتبوونە سعوود

هەر چەن لاشەکان وەک پەینی بەسام
کەوتبوون لەژیر لقی گولاندا
کەچی گولانی بی هۆش و بی فام
تەر و تازە بوون لەسەر چالاندا

زهوى ئەوئەندە خوئىنى نۆشى بى
بۆچى (وئەنەوشە) رەنگى ھەر شىن بى
خوئىناوى لاوان دەشتى پۆشى بى
چۆن دەبى (بەيبوون) سىسى جەبىن بى

بە خوئىنى ئىنسان گول ئاۋ دراۋە
ئەبوورەنگ و بۆى ئەوان بىئىنى
ئىستا كە پۆل پۆل خىمەيان داۋە
بۆچ، بى پەلەى خوئىن، سەر دەرئەھىنى

ئەبىنن غەيرە ئەچنى گول، خونچە
كەچى ھىچ كامىيان گرژ ناكەن روويان
غالبى، تىى بى و بكات لەنجە
بۆ پىئەكەنن ناكەونە خەزان

يەككىيان جارى نالى بە (ھەنگى)
يا بەو (پەپولەى) ھەلىان ئەسىنى
ئىستانەم ماۋە من بۆن و رەنگى
ئىمىرۆ دلتەنگم بىخە سبەينى

لەم دەشتە شوومەى پىر خەوف و خەتەر
كە لاشەى قەومى ئىمەى تىدايە
بۆ شەرمى حوزور شەعشەەى زەفەر
كەم ناكەنەۋە تاقە گەلايە

ماتەمى ئىمە رەنگ و بۆى پى دان
كەچى قەت ناكەن ئىزھارى كەدەر
چونكو بى حىسسن نەتەۋەى گولان
لە حالى كۆن دان دايم تازە و تەر

لە داخا گەلای خو بپچنەو
نەفامن چونکو هیشتا نازان
بو ناو بەرگی سەوز خو بشکیننەو
ئەى گولان ئیوہ بیوہى لاوان

بەرامبەرى ئەم دەرد و بەلایە
ئازادە پشکوون گولانى وەتەن
چەن بى وىجدانن ئیوہ ئەبوایە
بو مردووہ کانمان ھەر بکەن شیوہن!

ئەم غەزەلەى خواروہیش وینەىکى شیعەرى غەرامىی ئەحمەد موختار بەگە:

مەشکینە !

بە بەردى فیرقەتت شیشەى دللى ئاوارە مەشکینە
لەناو زومرەى رەقیبا عاشقى بیچارە مەشکینە
ئەگەر روچ و دل و ئیمان تەلەب کا بیدەرى عاشق
کە تیفلى خورده ساله قەت دللى ئەو یارە مەشکینە
دەخیلم ئەى نەسىمى سوبحگاہى، مەسکەنى دلّم،
پەرىشانى مەکە تۆزولفى ئەو نازدارە مەشکینە
کە خوئى بو کوشتنن موختارە، عاشق شوخى شیرینت
لەسەر روچ و دلّت فەرمانى ئەو سالارە مەشکینە
کە من پەروانەکەى شەمعى سەرى دوو کولمى تۆم جانا
دللى (ئەحمەد) بە فیتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشکینە

لەسەرەوہ وتمان کە لە شیعەرەکانى ئەحمەد موختار، رەوانى و سەلاستیک ھەىە،
چاویشتان لەم سەلاست و سادەیییە بى کە لەم غەزەلەى سەرەوہداىە:

کە من پەروانەکەى شەمعى سەرى دوو کولمى تۆم جانا
دللى (ئەحمەد) بە فیتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشکینە

په قیبه به (سهگی په تیاره) ته شېبه کړدووه. به کوردیبه کی په تی، وه سفیکی ساده و ته وای په قیبه، له مه باشتر چوڼ ده بی، به زمانیکی له مه ساده تر بو چ شاعیریک شکوای حال کراوه؟

له بهینی هردوو (ئحمده) دا موقایسه یه ک

به راستی ئه وهنده شیعره کانی ئه حمده بهگی ساحیقپان، پر له سهنه ته و په قه و تیگه یشتن و له زهت لی وهرگرتنی، پئویستی به وردبوونه وه یه، ئه وهنده شیعره کانی ئه حمده بهگی وه سمان پاشایش ساده و ره وانه و نمونه یه کی به نرخی سه لاسه ته. ئه ویان، شیعره کانی به ئه نوعی سهنه تی ئه ده ب، یه عنی به جیناسی له فزی، به ته شېبه، به ئیستیعاره و به ئه نوعی خه یالاتی قوول و بیری ورد رازاندووه ته وه و بو دهره نیانی گه وه ره کانی فیکر و بیری پئویسته که خوینده واره کانی، غه واسی به حری شیعر و ئه ده بی بن. هر چی وه کو ئه حمده موختار به گه، وه کو جه نابی ئه مین زه کی به گ له تاریخی سلیمانیدا و تویه: «سه لیه ییکی باشی» شیعریی بووه و له سایه ی ئه م سه لیه ی ته بع و ره وانی فیکره وه شیعره کانی له ساده بی و سه لاسه تا پایه یه کی مومتازی هیه. به لام داخه که م هر دوو کیان که به هریه کی گوره و بلندی شاعیریان بووه، له سه رچاوه ی فتری زه کای خو یان و موحتی ئه ده بی سلیمانی به و لاوه، له هیچ سه رچاوه یه کی عیلم و ئه ده بی بیگانه، نسبه داری فه یز و هونه نه بوون.

وايزانم ئه حمده بهگی وه سمان پاشا شیعره کانی له جیگه یه کدا کو نه کراوه ته وه له بهر ئه مه نه مانتوانی که ده سته گولیکی باش و په نگین له باغی فیکری هه لېزېرین. ئه م چهن به پته ییش که پارچه غه زه لیکیه تی له لاپه ره یه کی په رپووتی «کو مه له شیعری شاعیرانی کورد» (۱) دا بهر چاومان که وت.

چیه ئه ی گول که په نگت ئیسته سووره

چ وه قتی شادییی و عیش و سرووره

په رت بو ئال و په نگینه به هاران

دورنه فشانن له قه تره ی ئوی باران

(۱) ریساله یه کی شیعریه که له لایهن مه لا عبدالکریم هه کزیبه وه له به غدا له چاپ دراوه.

مەگەر چىسىست نىيە تاكو بزانى
لە خاكى كى پواوى بۆيە جوانى
ئەتۇ نازانى بۆچى ئال و سوورى
لە بەزما، مايەى كەيف و سروورى
كەوابوو ئىستە ئەى گول تۇ بزانه
كە سەوزىيى تۇ لە خاكى دلپەرانه
لەسەر خاكى بنى پىشەت رواوه
بە جەرگى عاشقاننا داخى ناوه

ئەمىن فەيزى بەگ

ئەمىن فەيزى بەگ

ئەمىن فەيزى بەگ، يەككە لە زانايانى بەناوبانگى كورد. عەسكەرىكى عاليم و ئەدىبىكى عەسكەر بوو (۱) لە زەمانى حكومەتى عوسمانى، كە هېشتا قول ئاغاسى بوو، مودىرى مەكتەبى عەسكەرى بەغدا بوو. لە وەقتەدا بەناوى (اجمالى نتايچ) كىتابىكى نووسىووتەو كە خولاسەيەكى علومى رياضات و تەبىعاتە (۲) بەينىكىش لە سلېمانى قوماندانى لىوا بوو. ئەو وەقتە روتبەى مير ئالاي (كۆلۆنيل) هەبوو. (نالە پى پان) كە يەككە بوو لە عەشیرەتى هەمەوهند و لەگەل ئەوانە بوو، كە تابووریک عەسكەرى توركيان لەلای دەربەندى بازيان پووت كوردبوو، لە زەمانى قوماندانى ئەمىن فەيزى بەگدا و لە سلېمانى كرا بە قەنارە دا (۱۳۲۶ رومى) لەدوای ئەمە كە تەقوايت (تقاعد) كرا، عومرى خۆى هەر بە نووسين و خویندن و گەران رابوارد. سياحەتیکى ئەوروپايشى كرد. و باقى عومرى خۆى لە ئەستەمولدا بەسەر برد. بىجگە لە (اجمالى نتايچ) بە ناوى (تفرقهى رياضيات) و (هواى نسیمی) و (شعاعات) هەو چەند ئەسەرىكى تریشى هینابوو ناو. بەينىكى كەم پيش مردنیشى لە ژیر ناويدا كۆمەلە شیعریكى هەندى لە شاعیرانى كوردى لە چاپ دا (۱۳۳۹ رومى). زۆر مەیلی لەسەر رياضيات و ئەدەبیات و لە رياضياتى عالیەدا شارەزایی تەواوى هەبوو. هەرچەند لەگەل شیعەر و ئەدەبدا زۆر خەريك نەدەبوو، بەلام دیسانەو بە ئوستادى شیعەر و ئەدەب ناسراوه و لە شاعیره بەناوبانگ و بە سەلیقەكان دەژمیردیت.

(۱) كە جەیشى غەم هجوومى كرد نيزامى عومرى من تيك چوو
ئیتەر مومكین نییه ئاساسايش حالى پەرشانم
بینای بورجى بەدەن رووخا بە گوللەى حادسات ئیمرو
نەما قووت لە ئەژنۆما برپا پشتم، شكا شانم.

ئەمىن فەيزى

(۲) چە عجب گر بە وجود تو بنازد بغداد
ای وجود تو محیط دوجهان استعداد
گرو از مهر برد ذره بدان ناچیزی
اگر از رأی منیر تو کند استعداد

شیخ پەزا

دوستانه‌تیی به‌ینی خوئی و شیخ رهبازی تالهبانی شاعیری هه‌ره‌به‌ناویانگی کورد و موخابه‌ره‌یان له‌گه‌ل یه‌کتری به‌شاعر، ئه‌م قسه‌یه‌مان ئیسبات ئه‌کا، و ئه‌م جه‌وابنامه‌یه که شیخ رهبازی به‌ فارسی له‌ جه‌وابی کاغه‌زیکدا بو ئه‌مین فه‌یزی به‌گی نووسیوه، پایه‌ی زانستی و ئه‌ده‌بیی له‌ ئیمه‌وه دهرئه‌خا:

«زنطفه‌ء قلمت درمیشمه‌ء قرطاس»
«نتیجه‌ه‌است به‌ قیمت گرانتر از الماس»
«صحیفه‌ء معجزه‌ پیراست بسکه چون مریم»
«به‌ برگرفته‌ موالید عیسوی انفس»
«رسیده‌ کار به‌ جایی ترا امین فیضی»
«که جبرائیل امین خوانمت ز روی قیاس»
«هزار سال به‌مانی که این عجب نبود»
«بشر نیند مگر خضر زنده و الیاس»

نووسین و موخابه‌ره له‌ به‌ینی شیخ رهبازی و ئه‌مین فه‌یزی به‌گ ئیشی جار جار نه‌بووه، به‌لکو به‌ دايم بووه له‌ یه‌کتری دوور و یا نزیک بووین، دوستانی ئه‌وان هه‌ر به‌ گه‌رمی ده‌وامی کردووه. ئه‌مه‌یش کاغه‌زیکێ تری شیخ رهبازی به‌ که له‌ دوا‌ی دهرچوونی کتیبی (هه‌وای نسیمی) و له‌ وه‌ختیکه‌ (ئه‌مین فه‌یزی) به‌گ له‌ (یه‌مه‌ن) بووه بوئی ناردووه:

«الا ای هنرمند و یار قدیمی»
«تویی خسروانرا سزای ندیمی»
«ز حکمت بپرداختی نامه‌ تو»
«بدادی دران نامه‌ داد حکیمی»
«هواي نسیمی از ان گشته‌ نامش»
«که‌جان پروراند هواي نسیمی»
«به‌ دانش ترا هیچ همتا ندیدم»
«مگر جوهر فرد و دریتیمی»
«توخواهی سفر دریم دورتر کن»
«امین فیضیا در دل من مقیمی»

بەم جەواپنامانەدا وا دەرنەكەوئیت كە موخابەرەى بەینى شیخ رەزا و ئەمین فەیزی بەگ ھەر بە شیعەر و بە زمانى فارسی بوو، و ئەمین فەیزی بەگ خۆى فارسیی ئیختیار کردبى. ئەگینا شیخ رەزا بە مونسابەت نەبوو بى، بەتایبەتى لەگەل كوردیكا، زمانى فارسی بەكار نەهیناوه و لە شیعەر و ئەدەبى كوردیدا ئوستادىكى گەرە و سەنەتكارىكى بى ھاوتا بوو. ھەر چى وەكو ئەمین فەیزی بەگ، لە ژیر تەئسیری دەورى منالى كە لە حوجرەكانى سلیمانى بەفارسی خویندووویەتى و (موشعربنە) کردوو، هیچ فەرقىكى لەویدا نەبینوو كە لەگەل شیخ رەزا بە فارسی موخابەرە بكا یا بە كوردی. ئەگینا چ ئەمین فەیزی بەگ و چ شیخ رەزا، ھەر دووكیان لە شیعەرى توركیشدا دەستىكى بالایان ھەبوو. ھەتا (شعاعات) كە دیوانى ئەشعارى ئەمین فەیزی بەگ، ھەمووى بە (توركى) بە (۱) مەبەستمان ئەوہیە كە ئەمین فەیزی بەگ لەلای خۆى نەبووستوو بە توركى كە زمانىكى بیگانەہی لەگەل شاعیرىكى كورد موخابەرە بكا. بەلام لەلایەكى ترەوہ نزىكى و خزمایەتیی زمانەكانى كوردی و فارسی و عادەتى ئەو زەمانەى خەلقى سلیمانى كە موخابەرەى بەینى خۆیان و زمانى حوجرە و قوتابخانەكان فارسی بوو، خستووہتە ھەلەئىك كە بەدەرەجەہەك خۆى لى پاراستوو.

لەناو ھەندى لەو كاغەزانەى ترا كە شیخ رەزا بو ئەمین فەیزی نووسیوو، ئەوانەى كە ناوى ئەمین فەیزی تیا و تراوہ و بەھایەكى ئەدەبىی ھەبە لە ژیرەوہ ئەینوسین: لە كاغزىكا ئەلى:

«مستم از جام بادهء فیضت»

«چون مسیحا زفیض روح آمین»

«سالھای دراز باقى باد»

«بە سلامت آمین ما آمین»

وا لە كاغزىكى تریشدا ئەمانەى بو دەنووسیت:

«تابه ضرب المثل ھمی گویند»

«كە دعا از برای آمین است»

(۱) جەنابى محەمەد ئەمین زەكى بەگ، لە تارىخى سلیمانىدا (شعاعاتى) بە كوردى داناو.

«خاطرت شاد باد أمين فيضى»

«زانکه دریای دانش و دین است»

ئیمه ته‌رجه‌مه‌یه‌کی حالی ته‌واوی ئەمین فهیزی به‌گمان لا نییه، و بی‌جگه له‌و روباعییه‌ی که له‌لاپه‌ره (۲۴) نووسراوه و ئەم فیرده:

گەر ره‌فیه‌قت یار سادیق بی چه باکی ریگه‌ته

گەر که‌سی به‌دخوو له‌گه‌لتا بی چه‌هه‌نهم جیگه‌ته

نه دیوان و نه چهن شاعر و غه‌زه‌لیکی تری کوردیی خۆیمان له‌ژیر چنگا نییه و ده‌ستمان ناکه‌وئیت: له‌به‌ر ئه‌وه بۆ ئیسه‌باتی فه‌زڵ و هونه‌ری ئەمین فهیزی به‌گ و پایه‌ی شاعر و شاعیره‌تی، به‌ناچاری موراجه‌عه‌تمان به‌بیره‌وه‌ریی خۆمان و شاهه‌تی یه‌کێک له‌شاعیره‌ زۆرگه‌وره و به‌ناوبانگه‌کانی دۆستی گیانیی خۆی کرد. داخه‌که‌م، له‌تاریخی سلیمانیشدا ته‌رجه‌مه‌ی حالی ته‌واوی ئەمین فهیزی به‌گ و هه‌تا تاریخی له‌دایکبوون و مردنی نه‌نووسراوه، به‌لام من ئەگه‌ر له‌بیرم مابیی له‌به‌ینی ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ رۆمی و له‌ولاتی غه‌ریبیدا به‌رحمه‌ت چوو و به‌ته‌واوی نازانم له‌کۆئ نیژراوه. ئەوه‌یشم له‌بیره‌که‌له‌تاریخی ۱۹۱۵ی میلادی به‌گه‌ران له‌سوریا بوو و له‌ژووری خانیکا له‌هه‌لب به‌نه‌خۆشی که‌وتبوو که‌چومه‌ لای و بۆ ئاخ‌ر جار زیاره‌تم کرد. به‌راستی کوردیکی به‌جه‌وه‌ر و زانا و ئەدیب بوو. وه‌کو ئەمین زه‌کی به‌گ ئەفه‌رموئیت، زۆریش بی هه‌وا و قه‌له‌ندهر مه‌شره‌ب بوو.

له‌م کتێبه‌دا نیازمان نه‌بوو ئەوانه‌ی که‌به‌زمانی خۆیان یه‌عنی به‌کوردی شاعریان نه‌نووسیبی باسیان بکه‌ین، چونکو مه‌به‌ستمان ده‌رخستنی شاعر و ئەده‌بیاتی کوردیه‌، نه‌که‌ ده‌رخستنی ئەو کوردانه، که‌خزمه‌تی ئەده‌بیاتی بیگانه‌یان کردوو و زمانی خۆیان نازانن و نه‌شیان ویستوو فی‌ری بن، چونکو بۆ ئەو جوړه کوردانه‌ بگه‌رپین زۆر به‌داخه‌وه، ئەلێم: که‌له‌ناو میلیه‌ته‌کانی شه‌رقدا، گه‌لی کوردی و بووه و هه‌یه‌که‌له‌مه‌یدانی شاعر و ئەده‌ب و زانستی و سیاسه‌تدا گه‌یشته‌ونه‌ته پایه‌یه‌کی زۆر به‌رز و له‌پێی پێگه‌یشته‌نی تورک و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مدا خزمه‌تی زۆر گه‌وره‌یان کردوو.

به‌لام ئەمین فهیزی به‌گ که‌تا مردن و له‌هه‌موو جیگه‌یه‌که‌له‌گه‌ل هاونیشتمانه کورده‌کانی خۆیا، به‌کوردی قسه‌ی کردوو و دۆسته‌کانی تایبه‌تی و دایمی خۆی له

پێگه‌یشتووان و تیگه‌یشتووانی کورد هه‌لیژاردوو، به‌ئێ ئهمین فه‌یزی به‌گ که پایه‌ی عیلم و زانستی و هونه‌ری خۆی به‌ ئاساری عیلمی ده‌رخستبوو، و له‌وه زیاتر ده‌رخستی له‌ توانادا بوو، و ئهو ئهمین فه‌یزییه که (ئاکاده‌می فرانسه) به‌ په‌سمی ته‌قدیری که‌مالاتی کردبوو ئه‌گه‌ر به‌پۆح و به‌گیان کورد نه‌بووایه له‌ هه‌موو باس و سوچه‌تیگا شیعری کوردی نه‌ ئه‌خوینده‌وه و شیعری زۆری گه‌لێک له‌ شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی کوردیی له‌به‌ر نه‌ده‌کرد و له‌ بیرى نه‌ئهما. و له‌مه‌یش زیاتر له‌ ناخری عومرا، له‌ جیگه‌یه‌کی وه‌کو ئه‌سته‌موڵ ئهو شاعیرانه‌ی له‌ وینه‌ی کتێبێکا و به‌ پاره‌ی خۆی له‌ چاپ نه‌ئهدا و به‌ ناوی خزمه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کورده‌وه به‌ په‌نج و به‌ پاره‌، خۆی نه‌ئه‌خسته زه‌حمه‌ته‌وه. به‌ چاوێکی ئینساف له‌م قسانه‌ی بفکرن که له‌ موقه‌دمه‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) دا نووسییوه‌تی:

«ئوده‌با و شوعه‌رای کورد زۆرن لاکین (به‌لام) ئاساریان به‌ ته‌واوی جه‌مع و ته‌ئلیف نه‌کراوه. من نه‌یتم کرد که به‌عزێ له‌ ئه‌شعاری کوردی بابان ته‌بع و نه‌شر بکه‌م تا بزانی ئه‌مۆکی بابان چه‌ند مه‌نبه‌عی فه‌یز و زه‌کایه»

«له‌ شیعری هه‌ر شاعیرێ چه‌ند پارچه‌ییکم ئینتیخاب کرد و له‌و منتخباته‌ ریساله‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌ن) م هینایه‌ وجود، به‌م وه‌سیله‌یه‌ تالیبا‌ن و راغیبا‌ن که‌مێک خلاس بوون له‌ شیعر نووسینه‌وه له‌سه‌ر ده‌فته‌ری پارچه‌ پارچه».

دیقه‌ت ئه‌فه‌رموون که ئهمین فه‌یزی مه‌به‌ستی له‌م ریساله‌یه‌ چییه و به‌ چ فیکرێک هیناویه‌ته‌ ناو؟!...

ئینجا له‌به‌ر ئهو رۆحه‌ به‌رزه‌ی ئهمین فه‌یزی، هه‌ر چه‌ند شیعره‌ کورديه‌کانی نه‌که‌وته ده‌سمان (چونکو ئه‌وه جیگه‌ی شک نییه که ئهمین فه‌یزی بیجگه‌ له‌ تورکی و فارسی، به‌ کوردییش شیعری زۆری هه‌بوو و خۆم لێم بیستبوو) دیسانه‌وه دال، بر‌وا‌ی نه‌دا که‌ خاوه‌نی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) له‌ زومره‌ی ئوده‌با‌ی کوردا ناو نه‌بریت و به‌قه‌درناشناسیما‌ن زانی کوردیکی ئه‌دیب و به‌وه‌فا و خو‌شه‌ویستیکی زۆر بلندپایه‌ی کورد، لێره‌دا به‌ یاد نه‌که‌ینه‌وه و به‌ ناوی موباره‌ک و باسی پر فه‌یزی ئه‌وه‌وه ئه‌م نامیلکه‌ بچووکه موعه‌ته‌ر و بو‌نخۆش نه‌که‌ین.

محهمهد ئەمىن زهكى بهگ
خاوهنى تاريخى كورد و كوردستان

ئەمىن زەكى بەگى

عەسكەر و مۇئەرىخ

سالى (۱۸۸۰ مىلادى) لە شارى سلېمانى ھاتوۋتە دونياۋە، ناۋى منالىي (مخەمەد ئەمىن)ە كوپى حاجى ئەۋرەھمانى خەلقى سلېمانىيە. باۋكى لەگەل ئىشى تووتن و تىجارەت خەرىك بوۋە. خۇيشى ۋەكو ئەمىن فەيزى، لە پېشا لە حوجرە بە فارسى خويندوويەتى. لە دواى ئەۋە لە (روشديەى عەسكەرى)ى سلېمانى، لە ئەعدادىيە بەغدا و لە حەربىيە و مەكتەبى ئەركانى حەربى ئەستەمۇل خويندوويەتى. تەقريبەن لە تارىخى ۱۸۹۳ بوۋە بە (يوزباشى) مومتاز و لە ۱۹۱۵ چوۋتە پۆلى ئەركانەۋە. لە ئوردوۋى عوسمانىدا عەسكەرىكى بەرز و بەناۋانگ بوۋ لە زۆر ۋەزىفەى ناسك و بە ئەھمىيەتدا بوۋە و خزمەتى حكومەتى عوسمانىي كىردوۋە. ھەر بە ۋەزىفە و ئىشى حكومەتى، ئەۋرۇپايش چوۋە و ئەلمانىا و فەرەنسا گەراۋە (۱۳۲۹ رۆمى). لەگەل ئەمەيشا لەبەر ھەندى بيانو و ئەسبابى سىياسى لە جەيشى عوسمانىدا تا روتبەى (بىكباشى) سەركەۋتوۋە و لەۋە زىاتر پېش نەكەۋتوۋە. لە دواى رابواردنكى دوورودرئۆل لە ئوردوۋى عوسمانى و ئەستەمۇل، نىھايەت لە سالى (۱۹۲۴) گەراپاۋە عىراق. و لە ئاخىرى ئەم سالىدا بە روتبەى عەقىدى بوۋ بە مودىرى مەكتەبى حەربىيە بەغدا، ئەۋەندەى پى نەچچو كرا بە نائىبى لىۋاى سلېمانى و وازى لە مودىرى حەربىيە ھىنا. لە نىبابەتى جارى يەكەمدا زۆر بە گەرموگورپى خەرىك بوۋ و ئەيوست بە تەۋاۋى تەمسىلى كوردانى سلېمانى بكا. بەلام داخەكەم ھىچى بۆ نەكرا. لەگەل ئەمەيشا لە سالى (۱۹۲۵) بوۋ بە ۋەزىرى ئەشغال. لەۋ تارىخەۋە ئىتر لە ۋەزارەتەۋە بۆ ۋەزارەت چوۋ و ئالوگورپىكى زۆرى دى. جارىكيش بوۋ بە مودىرى عامى ئىقتىساد. لە ۋەزارەتى مەعارىف و دىفاع و ئەشغال و مۋاسىلات و ئىقتىساد بە ئەسالەت و لە ھەندى ۋەزارەتەكانى ترا بە ۋەكالەت، گەلى خزمەتى عىراقىشى كىرد و ھەموو ۋەقتىك ھەۋلى بۆ ئەۋە دا كە كوردەكان بنووسىنى بە حكومەتەۋە. ھەر ۋەكو لە ۋەقتى خزمەتى توركىيا يا چەند ئەسەرىكى باش و بەھادارى لە بابەت تارىخى عەسكەرىيەۋە نووسىبوۋ و لە چاپى دابوۋ، لە عىراقىشدا سەرھپاى ئىش و فرمانىكى زۆرى حكومەتى، لە نووسىن و خويندەنەۋە دەستبەردار نەبوۋە و تا ئىمپرو چەند كىتپىكى كوردىي زۆر باشى داناۋە و لە چاپى داۋن. لە ناۋ ئەمانە (تارىخى سلېمانى) و (تارىخى كورد و

کوردستان) بهراستی شاهسه‌ریه‌تی. به تایبته‌تی کتیبی دووه‌میان که به‌ری کرده‌وهیه‌کی درێژ و بیریکی قوول و به په‌نجه نامانجیکی زۆر گه‌وره‌ی کورده‌واری هی‌نایه‌ جی.

به‌رگی یه‌که‌می ئەم تاریخه‌ی زۆر جی‌گه‌ی سوپاسه‌که‌له‌ لایه‌ن زانای نیشتمانپه‌روه‌رو به‌ناوبانگی کورد (محهمه‌د علی عه‌ونی) به‌گه‌وه‌ کرا به‌ عه‌ره‌بی و له‌ سالی ۱۹۳۹ی میلادی له‌ قاهره‌ی میسرا له‌ چاپ درا.

ئهمین زه‌کی به‌گی شاعیر و ئەدیب

له‌ ژبانی محهمه‌د ئەمین زه‌کی به‌گی ئه‌رکانی حه‌رب و عه‌سکه‌ری به‌ناوبانگی تورك و وه‌زیری عالیم و سیاسی عیراق نه‌به‌زه‌یکمان زانی.

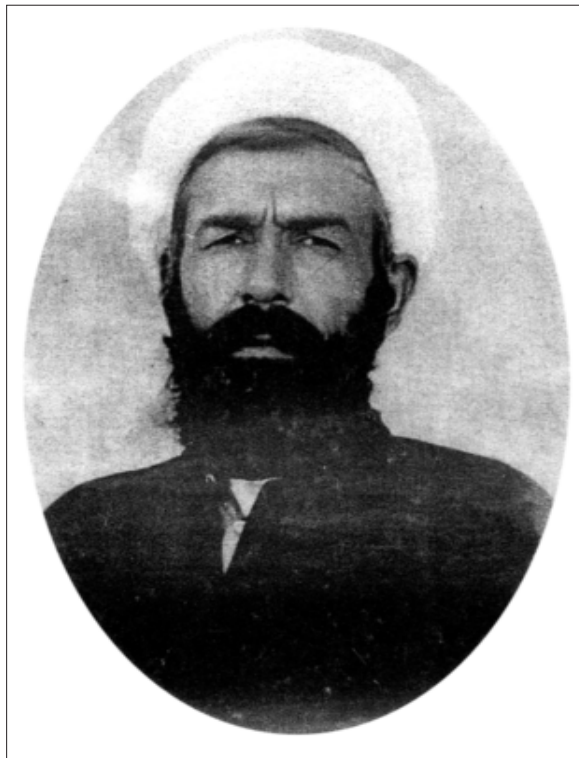
ئهم عالیمه‌ کورده‌ و موئه‌ریخه‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌ر وه‌کو له‌ مه‌یدانی عه‌سکه‌ری و سیاسه‌ت و زانسته‌، ناوبانجیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌، شاره‌زای گه‌لێک له‌ زمانه‌کانی شه‌رق و غه‌ربیشه‌. بێجگه‌ له‌ کوردی که‌ زمانی ماده‌رزادی خۆیه‌تی و زۆر شاره‌زایی تیا هه‌یه‌، زمانه‌کانی تورکی و فارسییش وه‌کو ئەبنای ئەم دوو زمانه‌ ده‌زانی. له‌ عه‌ره‌بی و فه‌ره‌نسی و ئینگلیزیدا، به‌ خویندن و به‌ نووسین به‌هه‌ره‌یه‌کی ته‌واوی هه‌یه‌. و هه‌ر چه‌نده‌ به‌ ته‌بیعه‌تی حال و موخته‌زای وه‌زیره‌ شاعیری نه‌کردوو به‌ مه‌سکه‌ و له‌ گه‌ل سعه‌تی نه‌زم و قافییه‌ خه‌ریکبوونی به‌ فیکرا نه‌هاتوو، به‌ لام که‌ مونسه‌به‌ت هاته‌بته‌ پێشه‌وه‌ له‌ مه‌یدانه‌ شا‌ئه‌سپی تاو داوه‌ به‌م په‌نگه‌یش ئیسه‌پاتی قه‌ریحه‌ی شاعیرانه‌ی کوردیی خۆی کردوو. مه‌سه‌له‌ن جارێک یه‌کێک له‌ شاعیره‌کانی کورد، به‌ نه‌زم سوئالیکی تاریخی لی‌ کردوو. ئەمین زه‌کی به‌گیش به‌ سه‌وقی سه‌لیقه‌ جوابه‌که‌ی به‌ نه‌زم داوه‌ته‌وه‌ و به‌م په‌نگه‌ ده‌ری خستوو که‌ موئه‌ریخیکی شاعیره‌. ئەمه‌ جوابه‌که‌ی ئەمین زه‌کی به‌گه‌:

له‌ پوژنامه‌ی (ژین) (*)، له‌ ۳ی په‌مه‌زان
هه‌شت شیعرم بینی زۆر شیرین و جوان
پینج شیعری ئەوه‌ل شایسته‌ی شوکره
۳ شیعری دواپیش پرسینی فیکره

(* (ژین) جه‌ریده‌یه‌کی کوردییه‌ که‌ له‌ لایه‌ن پیره‌میره‌وه‌ له‌ سلیمانی ده‌رئه‌چی.

ئەلەين ھەيكەلى (دەربەندى گەورە)
 نازانين چييه و ھينى چ دەورە؟
 عولەماي ئاسار بۆئەو تيمسالە
 ئەلەين پاشماوھى چەند ھەزار سالە
 قراللى ئاكاد (نارام سين) ناويك
 چل وھوت عەسرە، ھەستا بە تاويك
 بەشەر ھاتە سەر لولولو و گوتوو
 لە قەرەداغنا، داوا گەرم بوو.
 لە دواي شەر لولولو، گوتوو ئەشكىنى
 مەك (ساتونى) دەر ئەپەپىنى
 باسى ئەو شەرە و ئەو بگرە و بەردە
 نووسراوھ يەك، يەك لەسەر ئەو بەردە
 چەكى ئەو ھەلە تير و كەوانە
 لە لاي ھەيكەلدا ديارە، نيشانە
 وەك دار، تاشييان ئەو شاخە گەورە
 كرديان بە تيمسال لە دەربەند گەورە
 لە دواي (۳۰) عەسر ساسانى ھاتوون
 زۆر تيمساليان بوو بە دەسلەلات بروون

بەم شيعرە رېك و سەليسانەدا، دەردەكەويٹ كە ئەمىن زەكى بەگ، لە شيعرا قابليەتېكى فيتريپى ھەبە و زمانەكەى خۆى زۆرباش دەزانى. لەبەر ئەو بەھاتايە وەكو مەيلى داوھتە سەر تارىخى كورد و كوردستان، ئارەزووى بكردايە و لەگەل شيعر و ئەدەبىياتدا خەرىك ببووايە شكى تيا نيبە كە خەزىنەى ئەدەبىياتى كورديشى بە ئاسارى ئەدەبىيى خۆى رەنگين و دەولەمەند ئەكرد.

ئەسیری
شاعیر و فەیلەسووفی کورد

ئەسىرى

خەلكى كەركوكە و ناوى (شېخ عەبدولخالق) ە مەخلەسى (ئەسىرى) ە. كورپى شېخ
حسینە و برای نەجمەدىن ئەفەندى نىشتمانپەرورەرى بەناوبانگى كوردە. ئىستا لە
كەركوك سەر كاتىبى مەحكەمەى شەرعییە. عومرى (۵۰) سال ئەبى و ھېشتا زنى
نەھىناوہ. زانایەكى عەسرى و پىاویكى پروخوش و قەلەندەر مەشرەبە. شارەزای
زمانەكانى كوردى وتوركى و فارسى و عەرەبىیە، بەلام شىعرى ھەر بە زمانى خۇى
یەنى بە كوردى وتووہ. پۇخى نىشتمانپەرورەرى زۆر بەھىزە و ھەموو شىعرەكانى
بەسۆز و ئاگرینە و ئەم سۆز و ئاگرەبە كە نرخى بە شىعرەكانى پەيدا كرددوہ و ھەموو
گۇقار و قەزاتەبەكى (جریدە) كوردى لاپەرەكانى خۇى بۇ كرددوہتەوہ. گەلئك لە
شىعرەكانىشى بەتایبەتى لە گۇقارى (ھاوار) بلاو كراوہتەوہ. بەككیش لە شىعرە
بەسۆزەكانى كە لە (گولڈەستەى شاعیرانى ھاوہەسرم) ى عەلى كەمال دا نووسراوہ،
ئەمەبە:

«گردى سەيوانت (۱) دەوى»

بىرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەيرانت دەوى
بەتەمە قەندیل ئەگەر گولزارى كوستانت دەوى
سەبرى ئەو خىلانە كە نىشتوونە داوینى چیا
بابچین بۇ مالى كوردى گەر تۆ خویشانت دەوى
ئاوى ساف و پۇشنى داوینى چەشمانى چیا
لېى بنۆشە دەم بە دەم گەر ئاوى حەيوانت دەوى
لاوى كوردى من، لەبەر كە شالى زاخۆ و ئامېدى
گەر تۆ سەد چاتر لە رەنگى شالى كرمانت دەوى
ھەلسە گەشتى چیمەن و گولزارى كوردستان بکە
گەر لە بۇ دەردى دەروونت داو و دەرمانت دەوى

(۱) ناوى قەبرستانیکە لە سلیمانى كە لەبەر جوانى درمختەكانى ئەرخەوانى و خۇشى
ھەواكەى بەھاران ئەبى بە سەيرانگای ئەھالى.

رۆح و مائت سەرفى رېگەي ميللەتتە كە رۆجەكەم
گەر لە خوا لوتفى عەمىم و جوود و ئىحسانت دەوى
ئەي ئەسىرى ھىندە عەشقى ميللەتتى كوردت ھەيە
بشمرى لام وايە قەبرى «گردى سەيوانت دەوى»

وا دەزانم ھەر ئەم شاعرانەي سەرەوھيە كە (جگەر خوئىنكى) كوردى ھىناوھتە جۆش
و لەژىر عىنوانى (بردليك)(۱) چەند شاعىرىكى لە ھىنەكانى ئەسىرى بە سۆزترى لە
جوابدا بۆ نووسيوھ.

ئەي برا شەھبازى ئەوجى فەن و ھەم عىرفانى تۆ
سەد وەكى ئىبن ئەلئەسىرى گۆرى بوو قورىانى تۆ
جگەر خوئىن، گۆرى، يەنى قەبرى ئىبن ئەسىر ئەكا، بەقورىانى ئەسىرى. چونكو
لەلای وايە، ئىبن ئەسىر كە كوردىكى موئەريخە نەك مۆرخىكى كورد لە عاستى
ئەسىرى دا كە شاعىرىكى كوردە نەك كوردىكى شاعىر، ھىچ نرخیكى نىيە و كەلكىكى
نەبووھ بۆ كوردايەتى.
دیسانەوھ ئەلى:

سەر سەلاھەدىن و بى سەد وەك ئەبى موسلىم ھەبى
فائىدە ھىچ بۆ مە نادەن سەطوھتى شاھانى تۆ
لەمەيش وا بزائم مەبەسى ئەمەيە گەورەبىيى ئەوانە بەكەلكى بىگانان ھاتووھ و لەو
گەورەبىيى، كورد، ناويكىشى بۆ نەماوھتەوھ.
مەسەلا لەو تارىخانەي كە لە مەكتەبەكاندا دەخوئىرى، قەت بەرچاومان نەكەوت
كە با، بەبۆنەي (سەلاھەدىن) پىشەوھ بىت باسكى كورد كرابى و يا بكرىت.
بەتايبەتى لەم (بىت) ھدا جگەر خوئىن، سۆزى دل و ئاگرى كورەي دەروونى
دەرئەخا و بەبلىسەي ئەو ئاگرە، گر لە ئىنسان بەرئەدا:
ئەز جەگەر خوھنم ل دردان لول من سووتايە دل
ملھما دردى دلى من (لاوك) و (حيرانى) تۆ

(۱) گۆقارى (ھاوار) - سال - ۱، ژمارە - ۱۰.

تیری خوشخوانی تەسەتەن جان و دل ئەی کاکای خۆم

ناتوانم ئەز خۆم راگیرم ل بر خوشخوانی تو

یەعنی: من لەبەر دەردی دەروون، جەرگم بوو بە خۆین و دلم سووتاوه. ئەگەر مەلحەمێک هەبێ بۆ دەردی دلم ئەویش لاوک و حەیرانی تۆیە. کاکای خۆم! ئاھ و نەوای خوشخوانیی تۆ بەوینەیکه روچ و دلی منی سووتاندوو و گری تێ بەرداوم، کە ئیتر خۆم پێ ناگیرێ.

ئەسیری وا دیارە کە نەبویستوو ئەم سکالایە بێ وەرەم بێنیتەوه و لەبەر ئەوه ئەم شیعراوەی خوارەوهی بۆ نووسیوه کە ئەمیش لە (ژمارە- ۱۴) ی گوڤاری (هاوار) نووسراوه:

«هۆ جگەر خۆین»

فەن و زانینت ئەسەل(۱) بەرزبۆنەوه و سەرکەوتنە
گەل کە نادان بوو بەشی دیلی و پوولی و مردنە
رینگەکەئێ سەمتی قوتابخانە و دەبیرستانی گەل
رینگەئێ ئازادییە و رینگە بە هیوا بردنە
چارەئێ زانین و زانستی کە پێک بێ زوو بە زوو
هۆ جگەر خۆینین کولینێ گەل لە زەر پەر کردنە
زەر بە کۆشین دیتە دەس، گورجی و دەس و بردی دەوئ
هەر کەسێ کاری چەبێ لەو کارە چاتر کردنە

.....
.....

و لە ئاخیری ئەم شیعراوەدا ئەلێ:

هۆ ئەسیری گەر چی وەك چیرۆکە هەلبەستت دەلێ
بەندی دەستوورە، بەکارهێنانی کورد سەرخستە

ئەسیری لەژێر عینوانی (درشەوار) هەر لە (هاوار) دا، شیعریکی تری جوانی هەیه،

(۱) أصل.

چ ئەم شیعەرە و چ ئەوانەى تری که لەم لا و لەولا بەلا و کراوەتەو، هەمووی
نیشتمانپەرورەرانە و بەسۆزە و تا ئیستا ئیمە تووشی شیعریکی غەرامی نەبووین و
لەمەیش وا دەردەکەوێت عەشقی ولات، ئەوی کردوو بە شاعیر ئەگینا لەبەر ئەو نییه
که شاعیر بێ و ویستبێتی پێرەوی شاعیرانی عەسر بکا و شیعری نیشتمانیش بلی.

ئاهى

لەبەرئەوهى كە ديوانىكى ئەم شاعىرە كوردە لەناوا نىيە و سەرگوزەشتەيهكى تەواوى نازانين بە ناچارى بەوانەى كە لە (تارىخى سلیمانى) و (ئەنجومەنى ئەدىبىانى كوردا) نووسراوه واز لە باسى دینين؛ لە تارىخى سلیمانیدا ئەلئى:

«سألح ئەفەندى (ئاهى) خەلكى سلیمانى و لەو شعرای عەسرى سیانزەمین و چوار دەمینى» «هیجرى یە. زۆرى حەياتى لە كۆیە - كۆیسنجەق رابوار دووه. عالیمیكى باش و شاعیریكى حەساس بوو. زۆر غەزەل و قەسىدەى كوردیى هەیه. ئەم دوو (بەیت)ە لە نىهایەتى غەزەلەكەى (خوا هەلناگرى) ی وەرگیراوه:

«هەتا كەى سا، زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من
بە شىتى وئىل و سەرگەردانى دەشت و كئو و سەحرا بىم
دەبى (ئاهى) لە جەژنى وەسلئى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لئوى ئال و چاوى مەست و شەهلابم»

لێرەدا تارىخى سلیمانى باسى ئاهى ئەبەرئەوه؛ تەواوى ئەم غەزەلە كە لە (ئەنجومەنى ئەدىبىانى كوردا) نووسراوه بەم پەنگەیه:

خودا هەلناگرى

خودا هەلناگرى چاوم، ئەمەندە شىت و شەیدا بىم
لە ماپەینى خەلايقدا وەها مەهتووك و پىسوا بىم
گەلئى دەفە ئەلئىم بىم دل بگۆرم خۆم لەوى لادەم
لە دوو رپدا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابىم
چ ئىنسا فېكە ئەى نەى قامەت و غونجە دەهان و شوخ
وەكو بولبول هەميشە هەر بە هاوار و بە غەوغا بىم
هەتا كەى سا زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من
بە شىتى وئىل و سەرگەردانى دەشت و كئو و سەحرا بىم
دەبى (ئاهى) لە جەژنى وەسلئى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لئوى ئال و چاوى مەست و شەهلا بىم

نازانم بۆچی ئېمە بە خيالانى رهنى ئەمىن زهكى بەگ لەم شاعرانەدا ئەمەى
خوارەومان لا خوڭش بوو زۆرتەر بە دلمانا چوو؟

گەلى دەفە ئەلېم بېم دل بگۆرېم خۆم لەوى لادەم

لە دوو رېدا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابم

چەن جوانە؟ و بزانه ئاھى چۆن، لە دواى ئەو كە گەلى جار ئەپەوېت دل بگۆرې و
خۆى لە مەحبوبەى دوور بخاتەو و روى لى وەرېگېرېت. يەنى لەو دا لەسەر رېى
عەشق بروات و دل بە نارامىي گيانى خۆپەو بەستى و يا، دەستى لى بەردا و خۆى
لەم داوى عەشقە رزگار بكا يا نە، دوو دل ئەمىنېتەو و دوو رېگەى دېت بە خەيال،
دېسانەو واز لە دوودلى دىننېت وېكرا (يەك رې و يەك رهنى) ئەبېتەو. و ئەنجامى كار
بەرامبەر بە فەرمانى عەشق، مى خۆى كەچ ئەكا:

«لە دوو (رې) دا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابم»

ئاھى، داخەكەم ھەر لەگەل غەراميات خەرىك بوو و بە ئاخ و داخى عەشق و
مەعشوقەو تالوتەو و نالاندوويەتى. ئەبى لە زەمانى ئەوا حاديسات و كردهوى وا،
رووى نەدابى كە ئەوېش بە دەردى (سالم) و (نالى) بەرى، و مەجرای ژيانى وەكو
ئەوان لە ناکاو بگۆرې و بە نالەى نىشتمانەو خەرىكى بكا و مەحبوبەى دلى لە بېر
بەرىتەو.

يەكېك لەو شاعرە غەراميانەى ترى ئاھى ئەمەى:

نوكتەى دەمى

نوكتەى دەمى مەخفى لە فلاتوونى خەيالە
سړېكە بە سەد فەلسەفى ئىزاحى مەحالە
من سەتى ئەم عىلمەمە لەو وەقتەو قوربان
نەوخېزى خەتت حاشىە فەنى جەمالە
پەروانە سېفەت دل بە چراى عارىزى پاكى
سەر باخته و سوخته بى پەروبالە
سەرمەست و برىندارى موژەو چاوى خومارە
ماتەم زەدە و شىفتەى پەرچەم و خالە

ئاھى كە غولام و خەدەمى خەزىرەتى يارى؛
ناللى بخەرە گویتەو وەك حەلقە لە نالە

من لام وایە ئەغەبەى شاعیرە كۆنەكان ھەر وەكو شیعەرەكانیان لاسایكردنەو
بوو، لە عەشقیشدا ھەر موقەلید بوون و رەنگە بەشى زۆریان مەعشوقەیان نەبووبى
و بە خەيال بووبن بە عاشق. ئەگینا توخوا كە دەمى ئەوئەندە بچوك بى بە
ئەفلاتونیش نەبىنریت و سړىكى (شاراوە)ى وا نەبىنراو و نىھانى بى كە سەد
فەیلەسوف نەتوانى دەرى بخا، ئەو دەمە، و مەحبووبەيەكى وا بى (دەم) ئەتوانى
پیاویكى بە ھۆش گىرۆدەى عەشقى خۆى بكا؟

ئەمەيش لەوى بى. ئەى (دەم) ئىك كەوا نەبىنراو (مەخفى)، بى ئەو دانانەى كە لەو
دەمەدايە ئەبى چۆن بى؟ رەنگە شاعیرە عاشقەكانمان ھىچ بىریان لە ددانى
مەحبووبەكانیان نەكردبیتەو و یا شىرىنيیان بە مەحبووبەى بى دەم و دداندا
چووبى. بەراستى شتىكى سەیر و زەوقىكى بالایە.

ئەى لەوھىش فكريون كە مەحبووبەكانى ئەم شاعیرە بەسەزمانانە بە ئەكسەر ھەم
نۆر و ھەم (مى) بوون. ئەگەر وا نەبى بۆچى لە شیعەرەكانیاندا وایان وەسف ئەكەن كە
لە (كۆر)یش و لە (كچ)یش بچن؟ بۆ ئەمەيش ھەر لەم دوو شیعەرەى (ئاھى)دا
شاھەدەمان بە دەستەوہیە:

من سەتھى ئەم عیلمەمە لەو وەقتەو قوربان؛
نەوخیزى خەتت حاشیەيى فەنى جەمالە
سەرمەست و برىندارى موژە و چاوى خومارە؛
ماتەمزەدە و شىفتەيى پەرچەم و خالە

بەلى ئەگەر مەعشوقەى كۆر نەبووایە بە «نەوخیزى خەتى» یەعنى بەو سمبۆلى كە
تازە بۆرى كردوو حاشیەى لە فەنى جەمالى نە ئەدا و لە لایەكى تریشەو ئەگەر بە
كچى نەزانین چۆن ئەتوانین بە یادى وىسالییەو گوى لە ناھو نالەى (ئاھى) بگرین
و مەعنا بۆ،

دەبى ئاھى لە جەژنى وەسلى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەھلا بم

لَيْكُ بَدِينَهُ. ئَايَا ئَهُو مَحْبُوبَهُى كَه ئَاهَى، شَيْفَتَه وَ مَاتَه مَزْدَهى پَه رَجَه م وَ خَالِيَه تى وَ لَه جَه زنى وِيسَالِيَا خَوَى ئَه كَا بَه قُوربَانى قَه دى بَارِيك وَ لِيَوَى ئَالَى، كُورَه؟ ئَه مَيش سَه يِرِيكى تَر!.. عَالَمِيكى سَالِح، ئَه گَه ر لَه م عَه شَقَه دَا لَه زَيْر حُوكْمى خَه يَال وَ تَه قَلِيْدَا نَه بُووِي، بَه رَاسْتى مَن بَه زَانَا وَ شَاعِيْرِى نَاژمِيْرَم. بَه لَام بُو ئَه وَهى كَه لِيى خُوْش بِيْم وَ حَه رْفى بِيْجَاى لَه حَه ق نَه لِيْم هَه ر لَه سَه ر فَيَكْرَه كَهى خُوْم ئَه مِيْنَمَه وَه، ئَه لِيْم، هَه ر وَه كُو شَاعِيْرِىكى تَه قَلِيْدى بُووَه، عَاشَقِيكى تَه قَلِيْدِيْش بُووَه. چُون كُو وَه كُو خَوَى ئَه فَه ر مَوَى:

مَن سَه تَحى ئَه م عِيْلَمَه مَه لَهى وَه قْتَه وَه قُوربَان

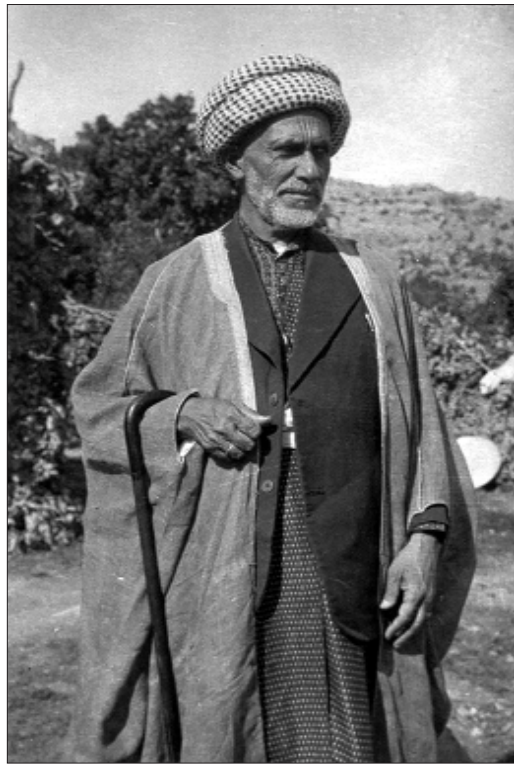
نَه ك سَه تَحى بِي لَه و جَه مَالَه دَا كَه حَاشِيَهى خَه تى نَه و خِيْزَهى لِي پَه يِدَا بُووَه، بَه لُكُو لَه عِيْلَمى عِيْشَقَا بَه تَه وَاوَى سَه تَحى بُووَه وَ لَاسَايِي عَاشَقَه خَه يَالِيَه كُوْنَه كَانى وَه كُو خَوَى كَرْدُووَه تَه وَه وَ لَه بَه ر ئَه وَه شِيْعَرَه كَانى ئَه گَه ر قِيْمَه تِيكى ئَه دَه بِيى هَه بِي لَه نَوَقْتَهى لَاسَايِي كَرْدَه وَه وَ دَه رَجَهى تَوَانَا يَه تى لَه م لَاسَايِي كَرْدَه وَه دَا.

ئِيْتَر بَا لَه وَه زِيَا تَر لَه (ئَاهَى) نَاوْچَه وَا ن رَهْش وَ بَه دَتَالِيْع نَه دُوِيْن وَ هَه ر وَه كُو خَوَى فَه ر مَوِيَه تى:

خُوا هَه لَنَا گَرِي چَاوْم ئَه مَه نَدَه شَيْت وَ شَه يِدَا بَم

لَه مَابَه يِنى خَه لَاقِدَا وَهَا مَه تُووك وَ رِيْسُوا بَم

ئِيْمَه يَش رِيْسُوا وَ رَه نَجَه رُوَى نَه كَه يِن وَ زَه حَمَه ت بَه رُوْحى نَه دَه يِن...

بِخود
شاعیری لاهوتیی کورد

ببخود

ناوی مهلا مه محموده و کوری مهلا ئەمینی موفتی نهوهی مه لای (چاو مار)ه که ناوبانگی عیلمیی ئافاقی کوردستانی عێراقی داگیر کردووه. له سلیمانی هاتووته دنیاوه، و عومری پهنگه له په نجا سال زیاتر بی و هیشتا ژنی نههیناوه. عهلی که مال دهرحق به (ببخود) ئەلی:

«عیسا به پیغه مبهری عرووجی کردبووه ئاسمان، ئەم به شاعیری»

ببخود، له موحیتی سلیمانیدا شاعیریکی به ناوبانگه. زۆر شارهزای فارسییه و به زهوقیکی زۆر گهروهوه (بیدل) و (مثنوی) ئە خوینتتهوه. شکم نییه که له شیعری فارسیدا لهم دوو شاعیره متسوفه ی فورس ئیلهامی وهرگرتی. چونکو له دواى شیعری غهرامی، زۆرتر له وادی متسهوفه ی و به فارسی شیعری داناوه و نووسیویهتی.

له (مراثی) (*) دا و به تایبهتی له تاریخی مردن نووسینه وهدا دهستیکی بالای ههیه و مهرسییهکی که بو (عهلی حکمهت) ئەفهندی عالیمی به ناوبانگی کورد دای ناوه وینهیهکی بهرزی ئەدهبه. ئەم (مرثیه) یهشی بو شیخ عهبدولکه ریمی کوری شیخ محمهدی قهرداغ وتووه:

که هه جاجی فهلهک هاتوو به خوینی غه م خهلاتی کرد
به سه ر شیخ و مه لادا دا به شی مووچه و به راتی کرد
که سم ئیمرو نه دی بیخاته سه ر سه ر چه رخ و سبچه یی
وه ها نه یدا به عه رزا تو نه لی ی قه تعی هه یاتی کرد
له ساداتی (ته کی) عه بدولکه ریم نا بینی شای بو
که چی فیلی ئەجه ل هات و کشیکی کرد و ماتی کرد
که زانی نه شه یی نادا هه یاتی عاریهت بو که س
ئه ویش وهک باوک و جه دی ئاره زووی به زمی مه ماتی کرد
بیحه مدوللا له دنیا دا که ئەوقاتی نه فیسه ی خو ی
به ئەکسه ر سه ر فی زیکر و باقیاتی سألحاتی کرد

(*) (مراثی) جه معی مرثیه.

من و توئی تووشی قه‌عری دۆزه‌خی هیجران و غم فه‌رموو
 ئەگەر چی خۆی له ئەوجی قه‌سری فیرده‌وسا سه‌باتی کرد
 که پرسیم سالی غیفرانی له ئوستادی خیره‌د (بیخود)
 به ئاه و ناله، داوای قاقه‌ز و خامه و ده‌واتی کرد
 منیش له‌وحه‌ی دل و ئەنگه‌شت و چاوم نایه به‌رده‌ستی
 ئەویش ئەله‌ق به‌دقه‌ت سه‌نعتیکی پرنیکاتی کرد
 حرووفی موعجه‌مه‌ی ئەم نیوه شیعری کرده تاریخی
 جه‌وانمەردی له ئەشراف (ته‌کی) ئیمپرو وه‌فاتی کرد ۱۳۵۳

بیخود له شیعری غه‌رامیشدا زۆر خاوه‌ن توانایه. هه‌ر چه‌ند خۆی وه‌کو عه‌لی که‌مال
 ئەلّیت:

ره‌نگه «له دیانه‌ت و عیلما زۆری نه‌ما بی مه‌زه‌ری حه‌دییسی «علماء امتی» بیی؛
 دیسانه‌وه له‌ژێر حوکمی ته‌قلید نه‌چوو ته‌ده‌روه و له مه‌دحی (خه‌ت و په‌رچه‌م و لیوی
 ئال)» خۆی پێ نه‌گیراوه. له‌وه‌یش زیاتر به‌لکو سه‌رده‌میک هه‌ندی له‌و لاوه جوان و
 شوخانه‌ی نه‌دیبی که موحیتی پر فه‌یزی سلیمانی پێی گه‌یاندوون؛ له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا
 له‌سه‌ر بیستن و هه‌ر له‌ژێر ته‌ئسیری لاساییکردنه‌وه و حوکمی سه‌له‌یقه‌دا به‌ شیع
 هه‌موویانی هۆنیه‌وه‌وه و مه‌دحی کردبوون و ئەم غه‌زه‌له‌ی ئەوه‌نده جوان و ساده و
 مووافیقی وه‌سفولحال بوو که زۆری لاوه تازه پیگه‌یشتوووه‌کانی ئەو ده‌وره له‌به‌ریان
 کردبوو.

هه‌ر ئەم شاعیره دلته‌ر و نه‌زهر بازه‌یشه که گه‌لی قه‌سیده‌ی غه‌رامیی له عه‌شقی
 حه‌قیقی محه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) دا وتوو. ئەم قه‌سیده‌یه‌ی خواره‌وه یه‌کیکه له‌و قه‌سیدانه:

ئەگەر شاهم وه‌گه‌ر شاهین و بازم یا ره‌سولوللا
 وه‌ته‌ن ئاواره و هیلان‌ه‌وازم یا ره‌سولوللا
 به‌رۆژ په‌روانه‌یه‌کی دل شکاو و بی په‌ر و بالم
 به‌شه‌و شه‌معیکی پر سۆز و گودازم یا ره‌سولوللا
 له تیغی قه‌هر و روتیه‌ی ئیلتیفاتی تۆه‌یه‌ قوربان
 ئەگه‌ر گه‌ردن که‌چم یا سه‌رفرازم یا ره‌سولوللا

به وەرچەرخاندنیکى پروت هەتا هەم کەوتووم بى ناز
به لوتفیکت له عالەم بى نیازم یا رەسوولوللا
له تیکۆشینى رزگاریى منى ئاواردا کول بوون
هەموو باپیرەکانى دلنەوازم یا رەسوولوللا
ئیتەر هەر خۆت ئەبى چارەم بفرمووى چونکە هەر خۆتى
تکاکارم موعینم چارەسازم یا رەسوولوللا
ئەزانم خو خىلافى ئەمرى تۆم زۆر کردوو ئەمما
کۆرى خۆت بەلوتفى تۆ ئەنازم یا رەسوولوللا
نەجاتم گەر بەدى زوو بو تەوافت حازرم بەعنى
به کەعبەى رووت رووهو خاکی حىجازم یا رەسوولوللا
غولامیکم ئەوا خۆم خستە قاپیى غیرەتى تۆوه
بەناو (مەحمود)م ئەمما هەر (ئەنازم) یا رەسوولوللا

بەلام ئەم شاعیرە گەر و به سەلیقەیه لەم عەسرەشا لەسەر رى کۆن رۆشتوو تا
ئىستە لى لا نەداوه، زیاد لەمەش وەکو سۆفى چوو تە ئىعتىکافەوه و نایەتە دەرەوه.
و نەبى پیاویکی وشک و بى زهوق بى. بەلکو ئەوەندە سوحبەت خو ش و نوکتە پەرداز و
ئەوەندە ئىسک سووک و شیرین گوفتارە کە هەر بو ئەوەى دەس ئەدا گولى مەجلیسى
ئەدەب بى.

بەلام رەنگە ئەو ئىستە مەجلیسى ئەدەبى دەس نەکەوئیت و دل ئازارى ئەم حالە بى.
جیگەى داخیکى تریش ئەوەیه کە ئەم شاعیرە فەحله، له باغى دیوانى ئەدەبى خۆیدا
دەسنیژیکى نیشتمانپەرورانەى نەبى و لەم مەیدانەدا هیچ شیعریکی نەوتبیتەوه.
ئەمەیش وینەیهکی شیعری غەرامىی (بىخود)ه کە له گولدەستەکەى عەلى کەمالدا
نووسراوئەوه:

ئەم کەرکوکە جیى راوه

دلم مەفتوونى چاوى دولبەرئىكى ئۆکتە پەردازە
کە مەحزى حوسنە، عەینى شوخییە، سەرچاوهى نازە
له باغى ناسکیدا موعتەدیل سەرۆیکى عەنەبەر بو
له دیوانى چەمەنزارى دلا فەردىكى مومتازە

به زۆرى حوسنى خۆى ئىقلىمى ئىرز و ئاسمانى گرت
لهسەر تهختى زهمين شاهى زهمان ماهى فهلهك تازه
سویداى پهچهمى وهك فهجرى كازىب زولمەت ئەفشانه
بهيازى گەردنى وهك سوبحى سادق پهړتهو ئەندازه
هەرىمى چاو و بهىتى رومەت و تاقى خەمى ئەبرۆى
مەتافى نازە، كەعبەىيى ئىمتيازە، قىبلەى رازە
له بازارى موحىبه تدا هەزار لۆمەم بكنە خەلكى
ئەلیم ئەم (يوسف) ه پیغه مبه رىكى ساحىب ئىعجازە
دهخىلت بم بلى! دوراجى دل خۆى دەرئەخا بىخود
كه ئەم كەركوكه جى راوى شەهین و واشە و و بازە

لەم غەزەلەدا ئەوهى كه سەنعەتى تىا بى و زۆر جوان بى. پهشىي پهچهمى
مەحبوبە؛ به فهجرى كازىبى زولمەت ئەفشانه و سپهه تىي گەردنى به سوبحى سادىق
و پهړتهو ئەندازه تەشبهه كردنه و تەعبىره كانى (فهجرى كازىب) و (سوبحى سادىق)،
له وهسفى رهشيبى زولف و سپهه تىي گەردنا و له به پىتكدا، په كخستنه.

سویداى پهچهمى وهك فهجرى كازىب زولمەت ئەفشانه
بهيازى گەردنى وهك سوبحى سادىق پهړتهو ئەندازه

دىسانه وه، «دل به دوراج تەشبهه كردن و له تاقه شىعرىكدا، خاوهنى دوراج،
وشيار كردنه وه بو داخستنى ئەو دوراجه و پاراستنى لهو شەهین و واشە و بازە كه به
فىكرى شاعىر، له كەركوك زۆره و ئەو شارە جىگه راوى ئەم نەوعە تەیره راوكەرانەيه»،
سەنعەتىكى جوانى شىعر و ئەدەبه. و مەبهسى ئەمەيه كه له كەركوك ئەوهنده
جوانى دلرفىن زۆره ئەگەر بىتو له مال بىنه دەرەوه به داوى عەشقى يەككىيان هەر
گرفتار ئەبى و دلى ئەفرىنن .

دهخىلت بم بلى دوراجى دل خۆى دەرئەخا بىخود

كه ئەم كەركوكه جى راوى شەهین و واشە ووبازە

به لام ئىمه (بىخود) مان بو ئەم نەوعە شىعر و سەنعەتانه ناوى و نامانەوئىت كه ئىتر
وهسفى زاج و پهچمان بو بكا و يا مەرسىه بو مردوو بنووسپته وه، حەتتا نايشمانەوى

هەر به مه دحی پیغه مبه ره وه خه ریک بی و بو ئاخیره تی هه ولّ بدا؛ به لکو هیوامان وا
پنیه تی که ماوه ی عومری خو ی، سه رفی دیوانیکی عه سری و تازه بابته بکا و به
شعیری بهرز و رهنگینی نیشتمانپهروه رانه، رو حیکی نو ی بکا به بهری لاهه کاندای
بیانخاته سه ر پیگه ی چاکه و پیکه یانی کار و کرده وه ی به پیژ و بهم رهنگه دنیا شی
لیک بداته وه و له گه ل نه فسی خو ی و روژی ئاخیره تی؛ میلیهت و نیشتمانیشی به یاد کا
و له خزمه تی ئه وانیشدا گره و بیاته وه.

بيکھس
شاعيري نيشتمانپهروهر

بیکهس

بیکهس، ناوی راستی فایهقه. هر چند مهخلهسی بیکهسی بۆ خۆی ههلبژاردوو، بهلام بۆ کەس نییه، بهلکو که سوکاریکی زۆری ههیه. و کورپی عهبدولا بهگی قایمقامی عهسکهری و برزای حاجی ئەمینی کاکه هههیه که یهکێکه له تاجیرهکانی سلیمانی. باوکی چهند سالیك لهمهوپیش به تهقاوتی له مهرعشی تورکیا ئەمری خۆی بهجی هیناوه. فایهق خۆیشی له سلیمانی له دایک بووه و زهمانی منالی له مالی باوکیا زۆر به خۆشی و نازداری رابواردوو. بهلام زهمان ئەوهنده به دم فایهقهوه پی نهکهنیوه و زوودایکی مردوو. که باوکی ژنکی تر یینی فایهقی چاره رەش له بیر ئەچیتهوه و له دواي بهینیکیش باوکی لهگهڵ ئوردووی عوسمانی له عیراق دوور ئەکهوێتهوه و فایهق له لای خزمانی بهجی ئەمینی. خۆیندی ئیبتدائی له سلیمانی بووه. هر چهنده وینهیهکی زهکایه، بهلام له بهر کزیی چاو و ههندی سبهبی تر، نهیتوانیوه له مهکتهبه بهرزهکاندا دهوامی خۆیندن بکا، و چووته دارئهلعوومی بهغدا بهینیکیش لهوئ خۆیندوویه و له زمانی عهرهبهیدا بههرهیهکی مونسابی پهیدا کردوو. هر به خۆیندنی ئیبتدایی و به زهکای خۆی، مونسابی ئینگلیزییش فیڕ بووه. له دوايیدا بووه به موعهلیم و له لیواکانی سلیمانی و حيله لهگهڵ تهدریس خهريك بووه. بهلام ژيانیکی زۆر تال و ناخۆشی رابواردوو و له رووی راستگوویی و بی پیاپی خۆیهوه زۆری موسیبهت بهسەر هاتوو. فایق هر وهکو له ههموو خزمهکانی خۆی دوور خستووتهوه و دهسی یارمهتی لی داوا نهکردوون، له عالهمی ژيانیشدا سهربهخۆیی و ئازادیی بهسەر ههموو رهنگه ژيانیکی ترا تهرجیح کردوو و هر له بهر ئەمههیش مهخلهسی (بیکهسی) بۆ خۆی ههلبژاردوو. ههندی کەس له بهر حورئهنديشی و قسه راستی و بی موبالات، بیکهسیان بهبی ههیايش زانیوه. بهلام لای ئەوانهی که مهعنای حوریهت و سهربهخۆیی تی ئەگه و له رۆحی (بیکهس) به تهواوی شارهزان، فایهق پایهیهکی بهرز و بلندی ههیه و لای من وایه که له ناو شاعیرهکانماندا، ناوچهوانانی پاک و بی غهش ههبی، (یهکیکیان فایهق)ه.

بیکهس، له بهر ئەوهی که به منالی ئاولهی دهرداوه و چاویکی له کیس چوو به دیمهن زۆر رهزا قورسه. کورتیی بالایی و قهلهوی لهشیشی بووه به سهربار و لهوه ناشیرینتر و بی رهزاتری کردوو. بهلام لای ئەوانهی که هاوئشینیی فایهقیان کردوو

و به وتاری خوښ و پرله نوکتهی و به بیستنی شاعره جوان و ئاودارهکانی، دهماخیان خوښه بووه، فایهق ئهوهنده به تام و به لهزته نرخی قهت تهواو نابی.

فایهقی شاعیر

فایق بیکهس و یا بیکهس، یهکیکه له شاعیره عهسریبهکانی کورد. (لوسی پول مارگریټ)ی ئهدیبهی فرانسز، بیکهس لهناو شاعیره قهومییه تازهکانی کوردا ئهژمیریت و ئهمهیش زور راست و به جیه. بیت و دیوانهکهی بیکهس بخویننهوه دهبینن بهشی زوری عیبارته له شاعیری نیشتمانی و قهومی. بهلام فایق هه به شاعیری نیشتمانییهوه نهوهستاوه بهلکو له ههموو بابتهیکی ژبانی کومه لایهتی دواوه، گۆزانیی بۆ منالانی مهکتب، پهند (وهعز و نهسیحهت)، غهرامیات، وهسف، تهنقید، لاساییکردنهوه، مهرسیه، گالته پیکردن، له زمانی بیگانهوه به نهم تهرجه مه و به کورتیهکهی له ههموو پهنگیک شاعیری داناوه و له سهدا نهوهدی ئهم شاعرانه وینهیهکی بهرزی ئهدهبه. له ههندی شاعیریشدا بیکهس، ژبانی قهلهندهرانهی خوئی بۆ ئیمه ئهگیرپتهوه و یا باسی تام و لهزتهی مهی و مهیخانهمان بۆ ئهکا و بهم پهنگه ههندی جار (ابو العلاء) و جارجارهیش (خهيام)مان بیر ئهخاتهوه. ئهگه راستت دهوی بیکهس، له ههردووکیشیاوهوه نزیکه. بهچروچاوی کوتو کویر و ئاولاوی و پهنگی ژبانی، تۆزیک له (ابو العلاء) و بهمهیلی خواردنهوه و خهرابات پهروهیدا، کهمیک له (خهيام) ئهچی. شاعیریکیشه بۆ ئیمه جیهگی ئهوانی گرتوهتهوه و زیاتریش... ئهم شاعرانهی خوارهوهی (بی کس)، تهرجه مهی ههلبهستیکی ئینگلیزی (ئی ... و یلکوکس)ه.

گۆراوم

۱

گۆراوم وینهی جارن نهماوم بینایی چاوم!
عهشقت له دلما دامردووتهوه بی تین و تاوم.

۲

ديسان هه مهستی بادهی پيشينم گیانی شیرینم!
چهپ گه ناتوانی له دلمی دهركا یادی دیرینم.

۳

بەلام خولياكەي پېشوووم نەماوہ
ژينم ھەر وەكو درەختى بى بەر
ھىوام بېراوہ
وشك و بى ئاوہ.

۴

چى بكەم داخەكەم ئەو خولياپەي زوو
ويلم بە دوويا ھەر نايدۆزمەوہ
لەسەرم دەرچوو
رۆيى ليم ون بوو

۵

گيانە پيم بلى بۆچ وا ئەروانى؟
دلپش ئەگۆرئ وەك خوئى ناميني
گوايە نايزانى
تاسەي جارانى

۶

تۆ نەختى سەرنەج بەدرە دنيا
بالدار و گول و ئەستېرە و دەريا
ھەرچى كە وا تيا
درەخت و چيا
ئەمرئ، ئەوهرئ، كز و وشك ئەبى
ئەگۆرئ جيا جيا

۷

نازدار بى و سەيرى ئاوينە بكەي
خويشت ئەگۆرئى ھەر وا ناميني
ئەوسا تى ئەگەي
ھەتاكو سبەي

۸

منپش مەيلەكەي ئەوسام نەماوہ
دللم ھەر وەكو گولئى بى باران
عەشقم گۆراوہ
سيس و ژاكاوہ.

ئيمە لەبەر ئەوہى كە ئنگليزىيەكى ئەوتۆ نازانين و ئينگليزىيەكەي ئەم شيعرانەمان لەبەر دەستا نىيە و نەمانديوہ ناتوانين بلين كە بيكەس لە چ پلەيەكدا توانيوپەتى بيكاتە كوردى. بەلام ئەوہ جيئى شك نىيە كە ئەم شيعرانەي بيكەس تەرجمەيە و تام و بۆنى ئەدەبىياتى غەربى تياپە. ئينجا لەلایەن دەسكارىيەوہ بيكەس كەم و يا زۆر ھەرچى كوردبى ديسانەوہ پارچەيەكى جوانى شيعرى عەسرىيە ھىناوہتە ناو و ديارە كە لە شاعيرىكى خۆرئاوايى ئيلھامى وەرگرتوہ.

بېكەس، له عەرەببېشەوه تەرجەمەى هەيه و هەندى شيعرى كردوو به كوردى، به لام
بو ئيمه له مانه پيوستتر، ئو شيعرانەيه كه به تەواوى، زادهى قەريحەى ئهوه و مولكى
خويەتى. ئەمە سكالايەكەى بېكەسە:

سكالایە تەك مانگ

ئەى مانگ من و تو هەردوو هاودەردىن
هەردوو گرفتار يەك ئاهى سەردىن
تو وىل و رەنگ زەرد بە ئاسمانەوه
منيش دەربەدەر بە شارانەوه
دەخيلتم ئەى مانگ، قىبلەى دلداران
دەرمانى دەردى دللى بيماران
شەويكە و ئەمشەو بگەرە فريام
بى يار و هاودەم عاجز و تەنيام
دلزار و بيزار خەيلى غەمگينم
گيرۆدەى داوى لەيلى شيرينم
دلبنەدى عەشقى ئەو بەلەك چاوەم
شيت و شەيداي ئەو ئەگرىجە خاوەم
لەو ساوه ئەوم كەوتۆتە خەيال
گريانه پيشەم بوومە كوئى زوخال

بېكەس، بەم شيعرانەى سەرەودا كه بەندى يەكەمى سكالايەكەيتى؛ لەداوى
سەرەتايەكى كورتى هاودەردى و سەرگەردانى خوئى و مانگ؛ باسى بى يار و
هاودەمى و تەنيابى و خەمبارى خوئى ئەكا، و شەيدابوونى لەبەر ئەگرىجەى خاو و
گيرۆدەبوونى بە عەشقى لەيلاوه، بو ئەگيرپتەوه و داواى ئەوه له مانگ ئەكا كه لەو
شەوى تەنيابى و خەمبارىيەدا بکەوتە فرىاي و بى به موونس و هاودەمى.

بەراستى زور جوانه؛ به لام ئايا (بېكەس) لەم شيعره بەرزانهدا كه زادهى فيكرىكى
بيكر و خەيالئىكى وردە، گۆيەكى ئەوتۆى داوه به سەنعەتى لەفز و فەنى شيعر؟ نە؟
چونكو بېكەس، بو ئەوهى كه چەند كەليمە و تەعبيرىك بختە قالبى شيعرەوه خوئى

ماندوو نهکردوو و ئه مانه نهنوسيوه. بهلكو ئه و خه ياله شيرينه ي كه به فيكريا رابوردوو به وينه يه كي زور ته بعي خستويه ته سهر كاغز و له به رزي و به پيزي فيكره كه ي ئه منده دلنيا بووه كه نه يو يستوو به ريك له كه مو كورتي له فز (وشه) كان بكاته وه؛ ئه گينا، بيكس له وانه نييه كه له با تي گرفتار، (گيروده و يا تووشى) نه هاتبي به بيرا و له جياتي:

ههردوو گرفتار يهك ئاهي سهردين

بلي: ههردوو گيروده ي يهك ئاهي سهردين و يا ههردوو كمان تووشى....

هه و هكو ئه مه، ئه گهر كالي و نا پوخته يي، له نكيه كي سووك، وشه يه كي بيگان، له قى وه يا كه مته رخه ميبه كه له هه ندئ جيگه ي

(ده خيلتم) ئه ي مانگ قيبه ي دلداران

و بي يار و هاو ده م (عاجز) و ته نيام

و دلزار و بيزار (خه يلى) غه مگينم

و گيروده ي (داوى) له يلى شيرينم

و دل به ندى (عه شقى) ئه و به له ك چاوهم

و له و ساوه (ئه وم) كه وتوته خه يال

و گريانه پيشه م (بوومه) كوزى زوخال

ئهم نيوه شيعرانه دا ببينرئ، قهت با وه رم نييه كه زه ربه يه كه له نرخيان كه م بكاته وه و له و جيگه به رزه ي كه به هو ي نه سمر او ي (1) خه ياله كه و ره وان يي سه ليقه ي شاعيره وه گه يشتوو يه تي، پله يه ك بيته خواره وه. وا ده زانم كه بيكس بيزان يايه ئيمه داوى ئه وه يشى لي ئه كه ين، به وه نده ي كه چاو بتر وو سكي ئه و نيوه شيعرانه ي به م ره نگه لي ئه كرد:

ده خيل ئه ي مانگي قيبه ي دلداران

و بي يار و هاو ده م خه مبار (و يا زوير) و ته نيام

و دلزار و بيزار (ئيجگار) (و يا گه لي) غه مگينم

(1) نه سمر او = بكر.

وگيرۆدهى (عەشقى) لەيلى شيرينم
و دلبندى (داوى) ئەو بەلەك چاوم
ولەو ساوه (لەيل) م كەوتۆتە خەيال
گريانه پيشەم (بووم بە) كۆى زووخال

ئەمەيش (بەندى دوومى) سكالاکەيه:

ئەى مانگ تۆ شوعلەى عەشقى پيرۆزى
تۆ نەشتە بەخشى دللى بە سۆزى
(قەسەمت) ئەدەم بە عەشق و جوانى
(بە نەسىمەكەى) بەرى بەيانى
بەسەر هاتى خۆت بۆ من بەيان كە
دەردى گرانم نەختى ئاسان كە

.....

(دووچارى) چى بووى وا پەشپاوى
لەبەر چى پەست و مات و داماوى؟

ليرەيشدا ئەگەر بېكەس، ليمان ببوورى و بمانبەخشى؛ لە باتى وشەى (قەسەمت)
سوئندىكت دائەننن و يا نيوه شيعرەكە ئەگۆرپن و ئەيكەين بە «سوئندت ئەدەم من بە
عەشق و جوانى»؛ و لە جياتى (بەنەسىمەكەى) (سروەى نەسىمى) دا ئەنننن، ئەوسا كە
بۆ ئەوەى كە وا نەزانرئيت سوئندەكە (بە عەشق و جوانى سروەى نەسىمى بەرى بەيانى
ئەدرئيت (و) اوئكى عەتف ئەخرئتە دواى وشەى جوانى كە لەنيوه شيعرەكەى پيشوودايە
و ئەبى بە:

سوئندىكت ئەدەم بە عەشق و جوانى و... (جوانىو)

سروەى نەسىمى بەرى بەيانى

بەلام ديارە كە بۆ نە گۆراني قافىە ئەبى ئەم واوہ لە بەينى ھەردوو (ميسرەع) ھ كە
بخوئنرئتەوہ وە بكرئ بەرئير لئوہوہ:

سوئندىكت ئەدەم بە عەشق و جوانى...

و ... سروەى نەسىمى بەرى بەيانى

و له دوا شيعرى بهنده كه پشا وشهى (دوچار) ئه گورپين و ئه ليين:

توشى چى بووى تو؟ وا په شياوى

بوچى وال ليل و كه م تين و تاوى

به لام ئه وه پيش ئه ليين كه له گه ل مانگدا سكالاييكي وا شيرين و رهنگين؛ و ئه وهنده به سوژ و به كول، هه ر بو بيكه س لواوه و له ناو شاعيرانى كوردا باوه ر ناكه م بو يه كيكي تر به م وئنه يه سه رى گرتبى.

له بهندى سئيه مى سكالاكه دا بى كه س زور به شئويه كى دل بريندارانه و به سوژ و په رو ش ئه و جوانان و عاشق و مه عشوقانه، ئه و كوړى به زم و سه ير و سه فايانه، و ئه و سولتانه گه و ره و به ناوبانگانه له مانگك ئه پرسى كه تا ئيمرو ديويه تى و ئيستا سه ر و شوئنى هيچيان نه ماوه و لئى ئه پارټه وه كه باسى ئه و شارانه ي بو بكا له گوممه زى ئاسمانه وه به سه رياندا روشتووه و چاوى پى كه وتووه و هه والى ئه و شه ر و شوپه وه حشيانانه ي لئى ئه پرسى كه له شه وانى تاريك و نووته كا به سه ر له شى سارد و ئه نجن ئه نجنى كوژراوه كه ساسه كانيدا هه لاتووه و چاوى عيبره تى پيا گيراون. و ئه يه وي ت كه له هه ناسه ي سارد و فرميسكى خوئينى مالويرانان بدوى و باس و هه والى جگه ر سووتوانى رو له كوژراوه كانى بو بگيرټه وه. و له دواى ئه مانه خو ي رو و ئه كاته مانگ و ئه لئى:

ئهى مانگ ئه وهنده سه يرى دنيا ت كرد

سه يرى ني فاق و زولم و ريا ت كرد

تا وا به م رهنگه كارى لئى كردى

رهنگ و شعورى به جارى بردى.

ئه گه ر ليره دا هه ندئ ره خنه مان له شيعره كانى بيكه س گرتبى، مه به ستمان ئه وه يه كه بزاني ت هه ر به چاويكى ته قدير له ديوانه كه ي نه فكريوين، به لكو چاوى ته نقيديشمان پيا خشان دووه و بو ئه وه ي كه له لايه نگيرى خو مان بپاريزين، كه موزور لئى ورد بووينه وه. به لام به نتيجه ده توانين بلئين كه: بيكه س شاعيريكي زور هه ساس و ورده و شاعيريته تى ئه و، خوايى (وهه بى) و فيتريه. و له شيعرا ريگه يه كى عه سريى گرتووه، يه عنى له ئينقلابى شيعرى كورديدا هه نگاويكى زلى هه لئناوه.

بيكه س، شيعره كانى ئه وهنده زور و چه شن چه شنه و له جوانى و خو شيدا يه كه له يه ك

بالآتره که نازانین کامیان ههلبژیرین و بیخهینه بهر چاوی خویندهواران. تهریفیکی
رهمهزانی ههیه بهراستی هیئنده جوان و ناوداره که تینووتهی رۆژووانیکی هاوین
ئهشکینی.

له دواى رزگاربوونی له چهپسخانه، وداعیهیهکی ههیه بۆ عیلم و زانین که بۆ چهوت
و چهپهری ئهحوالی ئهم زهمانه وهسفیکی لهوه جوانتر به تایبهتی له کوردیدا باوهر
ناکهه م کرابی.

خۆ قهسیدهی (ئهى مهلا)ى هیچ شکی نییه که وینهیهکی بهلاغهته له کوردییا.
(مهلا و شێخهکان)، (منهوهرهکانی ئیمرو)، (ههتا مردن) و (ئاههنگی تهبیعت) ههر
یهکه سههرلهوحهی شیعریکی زۆر رهنگین و به ئاههنگی بیکهسه. خۆ له گۆرانیهی
قوتابیدا بیکهسه گهیشتووته پلهیهکی وا بهرز که، بېجگه له یهک دووانیک له شاعیره
مومتازهکانی کورد، هیچ شاعیریکی تر نهیگهیهوتهی و باوهریش ناکهه که بیگاتی.
شهویک له کۆمهالی زانستی (خوالی خویشبوو)دا له بابته به کهلکی قوتابخانهوه،
چهند شیعریکی وتوو که ئهم یهک دوو فهرده لهوانهیه:

مهلههم و دهرمانی دهردی ئیمه تهنیا مهکتبه
فرسهته ههستن له خهو ئیتر چه وهختی نووستنه
با چرای (زانستی) ههلهکین و له زولمهت دهریچین
زۆر بهجی ماوین له خهلقی، عهیهه، عاره، مردنه

ئهمهیش ئهو شیعره پر له توانج و تانوتهیه که له دواى رزگاربوونی له چهپسی
وتووتهی و ههوالی ئهو رۆژهی سلیمانی و کردهوهی کاربهدهستهکانی پێ وهسف
کردوو:

تووشی لافاوی عیلم بووم و بهلام زوو دهریهپریم
سواری پاپۆری جههل بووم و به ناویا تی بهپریم
سهه شوکر ئوخهی نهجاتم بوو لهباسی عیلم و فهن
نامگرن جاریکی تر ئینجا له کهیفا ههلهپریم
گهر چی تا ئیستا وتوومه، تی بگهن زوو پێ بگهن
بهو قسانهه ئیوه قهت باوهر مهکهن سهگ بووم وهپریم

خوینده‌واری شیتیبیه هەر جهله ئینسان سەر ئەخا
 گەر له مه‌ولا ناوی عیلمم برد بزائن سهرسه‌ریم
 هینده ته‌عقیبی حه‌قم کرد تاكو نانی خوّم بری
 سووك و ریسوا بووم له‌ناوا گیروده‌ی (ئاخیر شه‌ریم)
 چاکه حیسهی عاقلّم زانی که حه‌پسه یا شه‌قه
 هەر کتیبیکم هه‌بوو ئیمرو له داخانا دریم
 پیاوی دانا عه‌قلی دانا زانی بوئی ناچیتته سهر
 ئیقتیدام به‌و کرد منیش بویه به عه‌قلما ترپ..
 شه‌رته کهر بم، باره گویم لی بنین خره‌ی نه‌یی
 با ده‌میکیش من به‌بی ئەندوه و غه‌م بو خوّم بژیم

له تهرجیع به‌نده‌که‌ی «ئهی مه‌لا» یش ئەم پارچه‌یه‌ی خواره‌وه‌مان هه‌لبژارد که هەر
 چه‌ند هه‌موو به‌نده‌کانی یه‌ک له یه‌ک جوانتر و خوشت‌ره، به‌لام له‌م نامیلکه بچووک‌ه‌دا
 بیکه‌س له‌مه‌نده زیاتر جیگه‌ی به‌رناکه‌وئیت:

خوایه‌! یه‌ک (لوتەر) بنییری بوگه‌لی کوردی فه‌قیر
 تا نه‌جاتی با له‌ژیر ده‌ستی مه‌لا و شیخان و پیر
 ئەم شه‌وی ده‌ججوره تا که‌ی؟ ده‌رکه‌وئ رۆژی مونیر
 جووله‌که‌ش وا بوون به‌ شت، هەر کورده‌ گه‌رمابئ ئەسیر

.....

ئهی مه‌لا تو‌بئی خوا له‌م فیکره‌ کۆنه‌ لابه‌ده
 باوی باوه‌ر که نه‌ماوه‌ باسی فیرده‌وس و سه‌عیر
 با له‌ قه‌سیده‌ی (مه‌لا و شیخه‌کان) یش یه‌ک دوو پارچه‌یه‌کتان پیشان بده‌ین، تاوه‌کو
 بزانی که بیکه‌س، له‌گه‌ل ژینی کۆمه‌لایه‌تیدا چه‌ن خه‌ریک بووه:

۱

مامه‌ سو‌فیش وای ته‌مایه‌ هەر به‌ریشی پانه‌وه
 قه‌سری بو حازر کرابئ پر به‌ خو‌ریی جوانه‌وه

ئەو ئەللى جەننەت بەرپىشە چى بەسەر عىرفانەو
سەد سەلاھەدىن و دارا قىمەتى يەك ئانەيە

۲

گەر بەھەشت ھەر بىتە جىگەي جاھىل شىت و كەران
دۆزەخىش مەخسوسى زانايان و فامىدەي جىھان
خوايە بمخەيتە جەھەننەم نەچمە رىزى وەحشىان
جەننەتى چى؟ بىت و وابى عىنى تىمارخانەيە

۳

چاۋەكەم بەخو خەيالتان خاۋە چاكي تى بگەن
خو يەككىكى خۇش ئەۋى دانا بى خاۋەن عىلم و فەن
كەلكى بۇ خۇي و بەشەربى خادىمى راستى وەتەن
ھاي وھوۋىي بى سەمەر ھەر كىردەۋەي شىتانەيە

لە سەرەتاي قسەدا وتبومان كە بىكەس يەككىكە لە شاعىرە قەومىيەكانى ئەم
عەسرە، بەللى شىعرى نىشتامانىي (فایەق) زۇرە. بەلام گەللىكى لە ناو خەلقا زانراۋە،
لەبەر كراۋە. لەبەر ئەۋە بەيەك دوو وینەيەكى كورت لىرەشدا، دەرختنى روحى
نىشتامان پەروەرىي ئەومان بە واجىب زانى:

دَل

لەزىر ئەم عىنوانەدا بىكەس لەدۋاي ئەۋە كە بە پىچەۋانەي عادەتى خۇي، ئەمجارە
باسى دلخۇشى و نەشئەي خۇيمان بۇ ئەكا، بە ھۇي رىزگار بوونى لە دەرد و نازار و
تەنگىي دل، جارى لە پەنجەي نازكى يار فنجانى شەراب و جارىكى تر داۋاي وىسكى
و عوود و تار ئەكا، وەكو خۇي ئەللى:

دل ئەۋەندە مەست و كەيلە شىتە ھىچ ھۇشى نىيە
والە رەقسايە خەرىكە عالەمى بىزار ئەكا

ئىنجا دېتە سەر باسى نىشتمان و، تى ئەگەين كە بۆچى واى بەسەر هاتووه و
كەوتووتە خوشى و نەشئەى پەيدا كىردووه: گویتان لى بى بزائن، ئەللى چى:

دل بە نەشئە و بەزمى مللیەت شوكر بووژايەوه
شايییه، سەيرانە، بەزمە پر بە دەم هاوار ئەكا
دل بە ئاواتى گەيشتوو لوى كوردى دى، كەوا
يەكدل و يەك دەم خەرىكە میللەتى هوشيار ئەكا
دل لە كینه خالییه بیگەرده سافه وهك بلوور
سەد تف و لەعنەت لە چارهى خائینی سەگسار ئەكا
دل ئەللى (بیکەس) هەتا كەى لافى مللیەت بە دەم
هەول و تیکۆشینە تەنیا قەومى تو رزگار ئەكا
یەكتریتان خوش بوى تا نەگبەتى بەرتان بدا
دوو دللی ئەم قەومە دىل و سووك و بەدرەفتار ئەكا

چاویكیشتان لەم (پرسیار و وەرنامە) بى:

تۆچیت؟ من كوردم نەتەوهى گوردم!
خۆترسنوك نى؟ نەخیر نەبەردم.
چى توى زەبوون كىرد؟ دوودلى و نىفاق!
چون رزگار ئەبى؟ هەر بە ئیتىفاق
بلى چیت دەوى؟ بەرزىی وەتەنم.
بە خۆراپى؟ نا! بەگیان و تەنم
كوا چەكت چىیه؟ سەوداى و لاتم!
ئەى پشتیوانت؟ عەزم و سباتم.
چیت لە باراىه؟ خۆبەخت كىردن.
بۆچى؟ لە پىگەى میللەتەتا مردن!
راستت پى بلیم؟ فەرمووا! گویم لیتە،
بە واتەم ئەكەى؟ سەرم لەریتە.

به راستی و پاکی ههول و تیکۆشین
له کورسی و کینه و درۆ چاویۆشین
ئهمانهت نهبی کارت زۆر لهقه
بهشت همیشه سووکییه و شهقه!..

پیره‌میرد

خاوه‌نی دوانزه‌سوارهی مہریوان

پیره میرد نوستادی شاعر و ئەدەب

ناوی خۆی (توفیق) ه. چووته مالى خوا بووه به حاجى. پادشای عوسمانى روتبهى (ئهوولى سانى) داوهتى، بووته بهگ. له حاجى توفیق بهگهوه پير بووه، ئیسته (پیره میرد) ه. له سلیمانى هاتووته دنیا ئیمسال پینی ناوته ۷۳ له پیشهوه لای حاجى مهلا سهعیدی زهلهههیی خویندوووه، دواى له کولیهى حقووقى ئەستهمول دیپلومی وەرگرتوووه. ئەندامى مهجلیسى عالی (ئاستانه) بووه له پاش مهشرووتیهت که مهجلیس لهناو چوووه، چووته مهسلهکی مهلهکییهوه له پاش قایمقامیهکی زۆر کراوه به موتهسهریفی (ئهماسیه) که حکومهتى عیراق دامهزراوه، هاتووتهوه سلیمانى، بهلام وهزیفهیه نه دیوه. خزمهتى پیگهپاندنی نهخویندهوارهکانی کردوووه. بهناوی (زانستی کوردان) هوه ریاسهتى قوتابخانهیهکی ئەهلیی کردوووه و له نهخویندهوارهکان زۆر شاعیری پێ گهپاندوووه. شیوهیهکی رهوانی کوردی و شیعری (ئاسانی گرانى) (۱) خستووته ناوهوه. ئەههتى هاتووتهوه، تهنیا خۆی، رۆژنامهى له پێشدا (ژیان) و ئیمپرو (ژین) دهردهکا. زۆر ههولێ ئەههتى داوه که ئینقلابیك بخاته ژینی عائلهوه و لهبهر ئەمههیش زۆر له ژنان نزیك بووهتهوه به تهعبیری خۆی (فهمی نیزم) ه. و ریاسهتى (کۆمهلى ژنانى) گرتووته ئەستۆی و گهلیك خزمهتى خویندنی کچانى کردوووه. له ههموو رهنگه و دائیر به ههموو شتیك، شیعری وتوووه. شیعری نیشتمانیی ئەوهنده زۆر و ئاگرینه، باسى ناکرێ. ئەمه سهه گروشتهیهکی کورت و موتهوازیعی پیره میرد. ئەگینا ئەگهه بمانهویت ئەو وهکو ههیه و به پێی خزمهتیك که هی شاعر و ئەدهبیات و زمانى کوردی کردوووه، بهخویندهوارانى بناسین و وشهیهکی وامان بوو نادۆزریتهوه که ئەم کارهمان بوو ئاسان بکا. ئەوهنده ئەتوانین بلێین که پیره میرد، ئەستیرهییکی زۆر گهشه به ئاسمانى شاعر و ئەدهبى کوردوهوه و بهبێ ترس و لیکدانهوه دهتوانین بلێین ئەگهه ئەو (خۆرههلات ناسانه) (۲) ی شیعری عهلى تهرموکی، شاعیری هههه بهناوبانگی کوردیان بهرچاو کهوتوووه و بهیهکیك له گهورهترینى شوعهراى

(۱) ئاسانی گران = سههل ممتنع.

(۲) خۆرههلات ناس = مستشرف.

خۆره لاتیان داناوه، چاویان به شیعری پیره میرد بکه وتایه شکم نییه که ئەمیان له خوار ئەوهوه دانه دانا و زۆر جیی بروایه که پیره میردیان له ریزی یه که می شاعیرهکانی خۆره لاتا بنواندایه، به لام پیره میرد له گه ل ئەم پایه به رزه ی هیه تی و به پیچیه وانیه ئەوه که وهکو درهختیکی تازه و به بهرکه ت تا بلایی بهردار و به میوه یه، خه لکی له خۆی زیاتر ناگایان له شیعرهکانی هیه. خۆی ئەوهنده ی ئیهمال کردون، ئەگه ر ئەوانه نه بو نایه که مهفتونی شیعر و ئەده بیاتن، بۆ ئەمه ی یه ک دوو شیعی پیره میرد بدۆزینه وه، ده بوو چاو به لاپه ره زهرد و ژاکاوهکانی رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) دا بخشینین.

له لایه کی تره وه پیره میرد تا بلایی به سه لیه یه، به هیژ و به تاقه ته ئەوهنده ی شیعه رکانی خۆی په ریشان و بلاو کردوه ته وه، ئەوهنده بۆ کۆکردنه وه و یه که خستنی ئەده بیاتی کوردی خزمه تی کردوه. دیوانی (مه وله یی) شاعیر و فه یله سووفی به ناویانگی کوردی هیناوه ته به ره م و هه موو ئەم دیوانه گه وره یه که به کوردی هه ورامان و شیوه ی هه ورامی نوو سراوه، هه ر به شیعر و به وینه یه کی زۆر شیرینی وا که زه ره یه ک لاری و له نگه ی به ماده یا به مه عنای ئەسه که ی نه دابی خستویه ته سه ر شیوه ی سلیمانی و به م ره نگه، دیوانیکی ته وای چوارسه د و کسوور لاپه ره ی لی هیناوه ته ناو و له چاپخانه که ی خۆیدا له چاپی داوه.

بیجگه له مه، پیره میرد، له لایه ن سه رگروشته و چیرۆکیشه وه خزمه تی رۆحی ئەده بی کوردی هاتوه به بیرا و به م فه یکه ره چیرۆکی (دوانزه سواری مه ریوان) ی بۆ نووسینه وه که حکایه تیکی واقعی و داستانیکی بلندی نازی و قاره مانگی کوردی ده وری (بابان) ه. دهستی بۆ له مه زیاتریش درێژ کردوه و هه لمه تی بر دووه ته کوردستانی شیمالی و له ناو جه رگی تاریخی شیعر و ئەده بی ئەویشه وه (مه م و زین) ی بۆ ده ره هیناوین. ئەو (مه م و زین) ه که سه رگروشته یه کی ئیجگار به رز و میلیلی کورده و له ئەسه لدا له ژیر ناوی (زین و مه م) له لایه ن پیغه مبه ری شیعی میلی ئەحمه دی خانیه وه نوو سراوه ته وه. ئەمه به هه لیک ئەژمیرین که به بۆنه ی باسی مه م و زینه وه، وینه یه کی ره نگینی شیعی پیره میرد، بخرینه بهر چاوتان.

ئەم چەند شیعەر پارچە یه که له شین و گریانی (زین) که به دیار مه یته که ی (مه م) ه وه کردویه:

ئەم زولفە لوولەم بۆ (مەم) شانە کرد
دەك فەلەك كوئىر بى بۇنىكى نەكرد
ئەم خال و ميلە، من بۆ (مەم) م رشت
پەيمانم وايە بۆى بەرمە بەهەشت
ليوم دانا بوو، بۆگفتوگوئى مەم
عەھدە تا مردن واتەى پى نەكەم

.....

ھەر كەس ھاوسەرى بۆ ژيان ئەگرى
منت بۆيە ويست لەبەرت مرى
ھەى خەجالەت بى چەرخى پىر ستەم!
ھىچ شەرمە نەكرد لە نەوجەوانى مەم؟

.....

خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت دەوى
ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوى

.....

بە بەرگى خوئنى شايى رەنگەوہ
بە سۆز و نالەى خوئش ئاھەنگەوہ
با دەس لەمەل كەين مەم! ئىجگار ييە

.....

ئاخ بۆ دەنگخوئشى لە ژوور سەرىنمان
بە (بەيت)ى كوردى بدا تەلقينمان
بلى ئاخ دللى دلخواز مەشكئىن
بەزۆرەملى كچان مەمرئىن

زىن، بۆ ئەمەى كە لەدواى مەم، دوايى بە ژيانى خوئى بىنى بە خەنجەرى پرووتەوہ
راوہستاوہ و ئەلاوئىنئىتەوہ، چاوتان لەم عەشقە بەرزە بى لە رۆحى پاك و خاويئى
زىندا يە. لە عانىكا كە ئەيەوى خەنجەرەكە بكا بە دللى خوئىدا، دەسى ئەگىرئىتەوہ. بۆچى

ئايا، ترساوه و شيرينيى رۆح دەسى پى گىپراووتەو؟ نە! بەلكو (زين) زۆرى پى خوش
ئەبى كە ئەگەر بۆى بلوى له جياتىيى جارئك، سەدجار خۆى بكا به قوربانى مەم. بەلام
ئەوہى كە بەينىكى تريس دواى ئەخا له خو كوشتن ھەر عەشقى (مەم)ە.

خەنجەر بۆ دلە گسەر پاستت دەوى

ئاخ (مەم)ى تياپە نەك بەرى كەوى

بەلى لەو ئەترسى كە ئەو خەنجەرەى ئەيكا بەدلى خۆيدا (مەم)ى بەر كەوى. ئەمەتا
عەشقى بەراستى! و لىرەدا سەنەتى شيعرى پيرەمىردمان بۆ دەرئەكەوى. بەم سەنەتە
وردە پيرەمىرد ئەوہمان تى ئەگەيىنى كە زين ھەر چەند لە تاو مردنى مەم عەودال
ئەبى و بۆرژگار بوون لە خەمى تەوانابرى فيراقى ئەو، ئەيەوى دوايى بە ژيانى خۆى
بىنى، لەلايەكى تريسەوہ دلى كە پرە لە عەشقى مەم، خەنجەرى پى پەوا نابىنى و
ئەيەوى قەدەرىكى تر ئەو عەشقە بژيىنى و كولى ئاگرى دلى خۆى بە چەند وتار و
لاوانەوہيەكى تر ساريژ بكا.

ھەر لەم لاوانەوہيەدا پيرەمىرد دواى مەبەستىكى ترى كۆمەلايەتيس كەوتووه و
تانووتىكى لە چەشنى كچ بە شوودانى ولاتى خۆى گرتووه و ويستوويەتى لەم كارە
گەرەيەدا كە بناغەى ژينىكى تازەى پى دائەمەزرى ھيچ نەبى نرخیكى زۆر بچووك بە
كچ بدرىت و بىر و دلخوازی ئەويش تاقي بكرىتەوہ. بزائن ئەم قسانەيش چەند بە
وہستايى و بەوینەيەكى شيرين بەسەر زمانى (زين)دا ئەيەنى:

ئاخ بۆ دەنگخۆشى لە ژوور سەرىنمان

بە (بەيت)ى كوردى بدا تەلقينمان

بلى ئاخ دلى دلخواز مەشكپنن

بەزۆرەملى كچان مەمرينن

بەلى زين تەنيا مەعشوقەيەكى عاشق نييە. بەلكو كچە كوردىكى ميللەتپەرورەى
واپە كە لەباتى تەلقين، ھەسرەت بۆ دەنگخۆشىكى وا ئەخوا كە بە كوردى لە ژوور
سەرى بخوينى. وايشى ئەوى كە تەلقينەكەى وتارىكى كۆمەلايەتى بى و بى سوودى
و چەوتى ئەو رېگەيە، لەو دايك و باوكانە بگەيىنى كە لە دلخوازی كچەكانيان ناروانن
و بۆ مەبەستى خويان كچ بەشو ئەدەن.

ئەمەيش وینەيەكى ترى شيعرى پيرەمىردە:

من و ئەستێرەکان

ئەستێرە بەرزەکان ئەدرەوشینەو بە شەو
و هەك من بە داخەوێن نە سرەوتیان هەیه نە خەو
چەند سائە ئاشنای شەوی بیداری یەكتەری
و هەك سەر سەرین شەوی سەری ناکەینە سەر سەرین
من خواروژوور لە دەس چوو هەكەیی بپۆهت، ئەوان
و هەك خێلی خوار و ژوورکەری کورد ویلی ئاسمان
شەو، شەونمی ئەوانە چەمەن ئاو ئەخواتەو
پۆژ هەلمی ئاوی چاوی منە سەر یەخاتەو
دوێ شەو بەری بەیان بوو، ئەگریان بەسەر منا
منیان کەساس ئەبینی لەناو دۆست و دوژمنا
دلسۆزی وام نەدیوو کە بۆم بگری، و هەك خەشیم
فرمی سەكە کەیی ئەوان بوو بە ئاونگی تی گەیم
بام راسپارد - بلی - کە خەفەت بۆ چ ئەخۆن ئەوان
و هەك ئیمە نین، نزیکتەری لای بارهگای خوان
راسپیریان نووسیوو بە شەونم لەسەر گیا:
«تا ئاسمان، پریشکی بەدی ئیو، هەلپژا»
هاواری کوردەکانی سەروو گەییە ئاسمان
بەو دوو کەلی هەناسە یە ئاو، یی لە دیدەمان

لەم شیعەرە بەرزەکاندا بگەڕین بۆ وشە یەکی بیگانه، بۆ واتە یەکی ناپەسند، بۆ لاری و
چەوتییەك و سەرنجی ئەو بەدەن کە شاعیر ئایا خۆی تەنگەتاو کردبێ و میشکی
گوشیبی، بۆ یەكخستن و پیکخستیان. و لەدوای ئەمە لەو سەنعت و بەلاغەتەش
وردبەنەو کە تیا یەتی.

پیرەمێرد، هەر وەکو لە شیعەرەکانیا لاسایی کەسی نەکردوو و تەو، و بەلکو
ویستوو یەتی کە خۆی ببی بە ئیمامی شاعیرە کوردەکانی ئەم عەسرە لەلایەکی

تريشه وه له شيعرا، كوردى پەتییى تاقى كردوو تەو و بۆى دەرختووین كه
زمانه كه مان زمانىكى دەولەمەند و شیرینه.

ئەم شيعرانەى خوارەو وىنەيەكى كوردى پەتییە:

جاران دە رۆژ بە (حەچە، حەچە) و بارە بەرەو
گەرما و (سەبوون) و لىزمەيى باران و تەپەو
ترسى تەرىدە، پىشكەشى سوار، شەو فرىنى دز
دەسپاوى بارى كەوتوو لە جىگەى خلىسك و خز
ئەركى گزىر و، خانەبگىر، مۆريانى نوین.
بۆلەى كەيبانوو، خرسى قەتارچى، پلارى جوین.
چەنگ سووتەكەى بە ئاو و، كەپووى نورد و نانى كۆن.
جووتە و لەقەى تەويلە و ھالائى تەرس و بۆن:
ئاگرى تەپالە (لۆكسى) گزگل، گەفینى سەگ.
دەستەو يەخەى قەتارچى لەسەركا، شەپە كوتەگ.
(سىخورمە) كەى قەتارچى بە ھەلساندن و پەلەى.
لۆقە و تریسكەى ئىستەر و بازدانى جۆگەلەى.
لاسەنگى بار، وەرە بەرە پارسەنگى خوارىيەكەى
خۆ، كەوتى پىت لە خړكە چوو لەو دەشتە چى ئەكەى.
باج و پىتاكى زەنگنە، گىروگرفتى جاف.
ھەر چىش كە پىتە، ھات ھەمەو ھەند بردى (ساف لە ساف)
بەم كۆپرەو ھەرى و كۆلەمەرگىيەو و بە چلكەو.
سئ بەندە وەر گەراو، بە سەرورپىشى كۆلكەو.
ئىنجا دەچوو پتە شارەو ھە ناوماللى (عاسیمە)
بىت و بنووسرى نابىتە خوئى چىشت، ئەمە كەمە.
ئىستە سواری پىشتى (گەرۆك (۱)) بە بە سئ سەعات.
دەتباتە سەر شەمەندەفەر و دەستوبرد كە ھات.

(۱) گەرۆك - سەيارە.

سوار به، بنوو بهیانی له خه وهسته زوو به زوو.
به غدایه هات به پیرته وه ئه ی بینی پروو به پروو.
جاران ئه یانوت ئه وه لیبیه (تهیی ئه رز) ئه کا.
پچانه وهی زهوی نییه (فه ن) کاری به رز ئه کا.

دهبینین بچگه له وشه کانی (لؤکس، ساف له ساف، عاسمه، تهیی ئه رز، و فه ن) که له زمانانی بیگانه وه وه رگیراون وشه یه کی وای تیا نییه، که به ئه سل و یا له بهر گوئی کوردیک بیگانه بی. له مانه یشا (ساف له ساف) به ته وای بو وه ته کوردی و تالی ورد نه بیته وه نازانی که له بنیاتا بیگانه یه و له وشه ی (ساف) عه ره بییه وه هاتووه. (فه ن) یش وشه یه که که تورک و عه جه م وه کو ئیمه له عه ره به وه وه ریان گرتووه و کوردوویانه به مالی خو یان. عاسیمه که ناوچه ی حکوومه ته، ناوی ئافره تیشه و کورده کان به که لکی ئه هینن و لیره دا پیره مپردیش ره نگه به هر دو مه به سته که به کاری هینابی. هه رچی وه کو وتاری (تهیی ئه رز)، له جیاتی کوردی به کارهینراوه به لکو مه به سته ی له که شف و که راماتی ئه ولیایه که پیشوان به م جو ره ئه یانگپرایه وه و پیره مپرد نه یویستووه ده سکاری بکا و له ده م ئه وانه وه قسه که ی وه کو وتراوه کوردووه. و به مه درده که ویت که ئه گه ر به چاوی تیگه یشتوو له شیعره کان ورد بینه وه وشه ی بیگانه ی تیا نابینین.

ئه وه یش له وی بوه سته ی که پیره مپرد به م شیعرا نه، وه کو وینه گه ریکی وردکار، وینه یه کی ژیا نی کۆمه لایه تیی رابردووی بو گرتووین و خستوو یه ته وه بیرمان.
ئینجا پیره مپرد له دوای ئه وه که له وحه یه کمان له ژیا نی کۆمه لایه تیی پیشوو به م ورده کارییه بو رسم ئه کا و چاوی عیبره ت و ئینتبا همان پی ئه کاته وه؛ ئه لی:

ئینجا که هات (برووسکه) خرایه ته لیکه وه
هینرایه خانووه وه و له چرای هه ر په لیکه وه
زۆرتر له مانگه شه و ده روژوور روون کرایه وه
تاریکی لاچوو، تیگه ینی ئیمه مایه وه
ئیتره ده بی به ره به ری زانستی تی بگه یین
چی تر له مانه چاکتره، بو به رزیه تیی وه تن

لای بهنده خوینده وارویه، ئاه خوینده وارویه
هەر میلله تی که فەنی نه بی دهردی کارویه
ئاخ خۆزگه خویندیش وهکو من ئاره زووی ئه کهم
بیبینم و نه بیته گری قورسی کفنه کهم

و بهم رهنگه لهم وینه گهریه - نهک هەر وینه گهری مه بهست بووی، به لکو پهند و
نه سیحه تی قهومه کهی خویشی لیک داوته وه وه باشی و به که لکی خویندنی خستووته
به رچاو.

وینه یه کی تر، له شیعری پر فلهسه فهی پیره میرد:

بی بایه خیی دهوران

به هار هات و دهردی ئه بینم له گولدا
ئهویش وا دیاره گریی واله دلدا
ئه زانی که وا پینج دوو پوژده دهوری
که باوی نه ما، نامینی کهس له دهوری
که پازاندیه وه دهسته گول، دهستی دهوران
گه دا و شا به ئاواته وهن بو سبهینان
به ناله و نزان بولبول و عاشقان (بو) (۱)
وهکو مشتومال ژهنگی دل نایه لی (بو) (۲)
له پاش ئه م هه موو نازنه نینه کوتوپر
که هه لیان پچورکاند و که وته سه ر ئاگر
وهکو هه لمی مه نجه ل جوانا و ئه پژی
به ده م قولپی گریانه وه وا ده بیژی:
که بی بایه خه خو شه ویستی زه مانه
که هوشت ببی پشت مه بهسته به مانه

(۱) بو = بو ئه و.

(۲) بو = بو نی عه تری.

ئەلای دلبەرى دىل بەرە بايەخى بى

بە چىت باوەرە؟ بۆرەپىياو داىەخى بى

چەند بە وىنەيەكى شىرىن باسى پىنج و دوو رۆژى گۈلى بەھارمان بۇ ئەكا و لە
زمانى ئەوئەھە فەلسەفەى ژيانمان تى ئەگەينى. گۈل، كە بە ھەزار ناز و عىشۈە
ئەكرىتەوہ و بە عەترى بۇنخۆشى خۆى دلى ئىنسان ئەكاتەوہ بولبول ئەخاتە چرىكە
چرىكى گۆرانى، و ئەو گۈلەى كە بەينىك دەسكى جوان جوانى لى دروست ئەكرىت و
سفرە و خوانى پادشايانى پى ئەپازىنرىتەوہ و بەيانيان گەدا و شا، لە باخچەكاندا
ئەچنە سەبرى و بە ئاواتى بۇنەكەيەوہن بەلى ھەر ئەو گۈلە بە قەدر و نازدارەيە
رۆژىكىش ئەخرىتە سەرئاگر و جوانا و ئەپىژى كە گۈلا و بدا بەوانەى تا دوئى بوو،
ئەيانكرد بە سەرياندا و بە ئاواتەوہ بوون كە لە دەورى دابنىش و بە بۇنى دلىاوپىزى
دەماخيان موعەتەر بەكن. ئىنجا لەو وەقتەدا كە گۈل ئەم جواناوە ئەپىژى بە لای
پىرەمىردەوہ وايە كە بە زمانى حال و بەدەم گريانەوہ ئەمانە بە عاشقەكانى ئەلى:

خۆشەويستى زەمانە بايەخى نىيە و ئەوى ھۆشى بىي لازمە پشت بەوانە نەبەستى
كە لە رۆژى خۆشى و دەمى سەعادەت و كەلكداريدا لە دەورى كۆ ئەبنەوہ. و بۇ ئىنسانى
بە ھۆش و گۆش ئەوہ پىويستە كە بۇ پىياوى بەوفا و دۆستى رۆژى رەش بگەپى و
بىدۆرتىەوہ.

بەپاستى پىرەمىرد، لىرەدا رۇخى مەسنەويى فەيلەسووفى ئىرانى كرىووتە بەر
شىعەرى كوردى و ھەقايەتى گۈلى ئەم، بەلای مەنەوہ گەلىك لە ھەقا يەتى (ئەى) ئەو (مەسنەوى) كە ئەلى:

بشنو از نى چون حكايە مى كند

واز جدايىھا شكايە مى كند

خۆشتر و بەرەنگو بۆترە.

ئەمەيش وەسفىكى شىرىن و غەراى رۆژىكى بەفر بارانى سلېمانىيە:

سبەينى بوو لە خەو ھەستام كە روانىم بەفرە بارىوہ
سلېمانى دەلىي (بەلكيس) ھە تاراي زىوى پۆشيوہ
دەمى بوو چاوەرپى بەفرىكى وا بووم مژدە بى باری
سەرم بەفرە كەچى ھىشتا شەرە تۆپەلمە بۇ يارى

له بیرمه شیرهبه فرینه م ئه کرد. سواری ئه بووم بی زین
نسی بوو جیگه که ی دهی بهست دهما تاکو دهمی هاوین
به بهرگی سپییه وه چهن جوانه شاخی گوژیژه ببینه
له رهنگی ئاسمان دل بهر تره ئه م سپییه، ئه و شینه
ئه لئین بهرگی فریشته ی ئاسمانیش سپییه وه که به فره
فریشته ی ئیمه بالایه به لام چی بکه یین له گه ل ته فره
هه موو پیچه کلوی به فریک فریشته ی خوی له گه ل دایه
فریشته که وته ناومان بویه وا ئاشووب و هه ل لایه
ئه وا سامالی کرد پوژ که وته سه ر شاخی گله زرده
به سه ر ئه و به فره دا، تیشکی هه تاو ئه ل ماسی خوا کرده
به سه ر گونیه ی سپیدا، خشلی زی پینی بریسکه ی دی
په ری سه ر کیوی قافیش هینده پرچی زه ردی خوی لی دی
له سه ر سه ریان به فر توژالی بهست وینه ی چوپی شیره
قه تاره ی سه ر لقوپیوی دره ختان چهنده دلگیره
چلووله ی گويسوانه پلپله ی زیوی کچه کورده
سه هۆل ئاوینه یه؛ ئه م پلپله و ئاوینه یه ورده
که پیریژن سه ر و پویله ی به شینی (چاله) تیک ئالا
به هار دی، داری پیر ئه ژیته وه دیته قه دو بالالا

حاجی قادری کوی بولبولی نیشتمانپهرووری کورد

حاجی قادر، یه که مین شاعیری هه ره به ناوبانگی چه رخی نۆزدهمین و بولبولی نیشتمانپهروور و میللی کورده. (لوسی پۆل مار گریت) که ئه دیبیه کی فرانسه و دهرحق به شاعر و ئه ده بیاتی کوردی، به یارمه تیی عالمیکی شاعیری کورد نامیلکه یه کی نووسیوه ته وه، باسی حاجی قادری کردووه و (به هاریه) به ناوبانگه کی گۆریوه به فرانسزی (۱).

ئهم شاعیره کورده له عیلى زهنگه نه یه و خهلقى دبییه که که ناوی (گۆر قهره ج) بووه ئهم دییه ئیستا ویرانه یه که نزیك به کوی (کویسنجق).

به پیی موقه دمه ی دیوانه که ی ئه بی له ده روپشتی (۱۲۳۲ ی هیجری) هات بیته دنیاوه. و له بهر ئه وه ی که له کوی خویندوو یه تی و ده وری منالی و هه راشی له و ی رابواردوو به کوی ناسراوه. حاجی قادر هه ره له منالییه وه هه وای میلله ت و نیشتمانی که وتوو ته سه ر و گه لی سارد و گه رمی دنیا و دهر د و ناخوشی زه مانه ی چیشتوو. ئه نجامی کار له ولات ته وه لا ئه بی و روو ئه کاته شاری ئه سته مو ل. هه ره ئهم روچه به رزه ی، له کوردانی گه وره و نیشتمانپه رووری ئه و زه مانه ی نزیك ئه خاته وه و ئه بی به میوانی به درخان پاشا و مامۆستای کورپه کانی. له وای ئه مه ش حاجی به میشک و کورد خوا، داخیلی کۆمه لی کوردانی (ئه سته مو ل) ئه بی. له بهر ئه وه یه که شاعره کانی حاجی، سه رتا پا باسی نیشتمان و میلله ته و سۆزی ئاگری دلکی پر هه ماسه تی تیا یه. حاجی قادر له م لایه نه وه له ناو میلله تی کوردا ده وری (نامیق که مال) ی شاعیری وه ته نه په رووری تورک ته مسیل ئه کا. له گه ل ئه مه پشدا سه ری له هه وای عه شق خالی نه بووه، وه کو هه موو شاعیریکی کۆن، له عاله می غه رامیا تیشدا په ربازی کردووه و شاعیری وتوو ته وه. له مه دحی خواپشا قه سیده یه کی شیرین و بی مانه ندی هه یه که به م مه قته عه دا:

مه علومه بوچی حاجی مه دحت ئه کا به کوردی

تا کو نه لاین به کوردی نه کراوه مه دحی باری

(۱) ته ماشای (دراسة في الشعر الكردي)، ته رجه مه ی ئهم نووسه ره بکه ن (لا په ره ۳۲-۴۸).

دهردهكهوئیت كه مهبهستی هه مهدهی (باری) نهبووه، بهلكو ويستوویه كه به كوردییش ئه مهده بکری.

بئجگه له قهسیدهی (مهدهی باری) كه مهفتههكهی لهسهروهه نووسراوه، و یهك دوو غهزهلی غهرامیی تر نهودوای شیعرهكانی حاجی قادر سهراپا عیبارته له ئهشعاری نیشتمانی و یا له پهند و مهوعیزهی میلی و لهبهه ئهمه كه نرخیک بو شیعرهكانی دابنزیته، ئهبی ئهه لایهنه بخریته بهرچاو، ئهگینا بیته و لهگهله ئهه شیعرانهدا كه شاعیر بو ئهمهه شیعر بینیتته ناو، خوئی پیوه ماندوو کردوووه، بخریته تایی تهرازوووهوه، پهنگه رهواجیکی ئهوتوی نهبی. ئهویش ئهبی له بیرت نهچیتتهوه ئهه شیعرهه كه بو دهرخستنی هونه و یا سهنهتهیک وترابی لهگهله ئهوهه كه شعوریکی دهروونی بی گری و قورتی پی دهربخریته جیایه. به كورتییهكهه به لای ئهوانهوه كه له شیعرا بو رۆح ئهگههپن نهك ماده، حاجی قادر نیشتمانپهروههریکی شاعیره. حاجی قادر نیشتمانپهروههیش نهبووايه به شاعیر هه دهژمیردرا، چونكو ئهه شیعرانهه كه شعوری دهروونی خوئی پی ئیفاده کردوووه، لهوانهیه كه حاجی قادر ئیدیعیای شاعیری پیوه بکا.

لهبهه ئهوه دهتوانی بلیی كه ئهگهه لهبهه ئههمیهتی گیان (رۆح)، مادهی، ئیهمال نهكردایه و به تهنگ رازانهوهه ئهه شیعرانهوه بووبووايه زور به ئاسانی ئهمهه بو دهچوووه سهه و ئهیتوانی كه بیانخاته وینهیهکی جوانتر و بهرزتری ئهدهبیبیهوه. بهلام وهكو وتمان، حاجی مهبهستی شیعر دارپشتن نهبووه و بو ئهمهیش نزیكترین ریگهه: له وتاری راست و رهوان و له پهند و مهوعیزهه كوردیی پهتیدا بینیهوه:

حاکم و میرهكانی كوردستان
هه له بوئانهوه ههتا بابان
یهك بهیهك حافیزی شریعهت بوون
سهید و شیخی قهوم و میللهت بوون
سهید و شیخهكان له ترسی ئهوان
مونزهوی بوون و زاکییری رحمان
ئهه كه فهوتان ریای ئهمان دهركهوت
سهیری چون بوونه پووش وئاگر ونهوت

يەككى لەم لاو روو دەكاتە عەجەم
 دوو لەوئى لاو دەبنە دوژمنى هەم
 يەك بەيەك بوونە نائىبى هەمەوئەند
 صاحبى مارتين و مارى گەزەند
 ميللەتەش هەند كەرن وەكو جاران
 دەستيان ماچ دەكەن دەلەين قوربان
 گەر لە سەحرا مەلا نەمردايە (۱)
 گورگە شين بام كەرى بخواردايە
 شيرى نەر وەك لە بيشە نەما
 گورگ و مام رپوي دینه رەقس و سەما
 من لە غەمخواری ئەم قسانە دەكەم
 وەرنە پەشمە لەلام هەموو عالەم
 ئەم قسەى ئىستا عەيبى لى دەگرن
 ئەو دەمەش دى زەمانى بوى دەمرن
 ئەم بە ئەو، ئەو بە ئەم دەلى كاكە
 سەيرى قانوونى حاجى چەن چاكە
 هەر چلۆنى ئىشارەتى فەرموو
 وەك كەرامەت هەمووى وەها دەرچوو

حاجى وەكو خوى دەفەرموى، غەمخواریكى بەراستی میللەت بوو و زۆرباش لە
 سیاسەتى ئەو دەورە و هەوال و باسى كوردان شارەزا، بوو و تىي گەيشتوو. گەلیك
 داخ و خەفەتى خواردوو بۆ قەومەكەى و بە هەموو لەونىك هەولى داو بە
 وریاکردنەوەیان. لەگەل ئەمەیشدا، لە خویەو دیار بوو كە قسەكانى بۆ ئەو رۆژە كەلك
 ناگریت. بەلام لى رپون بوو كە رۆژىك ئەبى (پەندە) كانى بىر بکەوئتەو و بە داخەو
 لەناو كوردانى بە مېشك و و تىگەيشتووئاندا بخوئنریتەو:

(۱) لە (مەلا) مەبەستى ئەمیر و حاکمەكان و لە (گورگەشین) بىش مەبەستى شیخ و مەلا
 و سەیدەكانە.

ئەم قسەى ئىستا عەببى لى دەگرن

ئەودەمەش دى زەمانى بۆى دەمرن

زۆر دووريش نىبە وەكو خۆى ئەلى ئەو رۆژە زۆريان عەبب لە قسەكانى گرتبى و دل
و هۆشيان نەدابىتى. كەچى وا ئىستا ئىمە بە دلئىكى گەرم و چاوىكى پر لە گريانەو
ئەيخوئىنەو و ئەو رۆژە رەشانەمان دىتەو بەرچا و كە حاجى و (كەيفى) تيا بوون و
بە ئاھ و نالەى نىشتمانەو شىعريان وتوو و تلاونەو.

حاجى، تەنيا نىشتمانپەرورەرىكى شاعىر نەبوو. بەلكو خاوندى ئامانچىكى
مىللىى زۆر بەرز و بەرپوچى بوو. رىگەى سەرکەوتن و پىشكەوتنى خستوو تە
بەرچاوى مىللەت، پىوئىستى خويندن و چوونە مەكتەبى بىر خستوونەو و بۆ
فېربوونى خويندن و نووسىنى كوردى هانى داون:

هەر كورده لە بەينى كوللى مىللەت

بى بەهرە لە خويندن و كىتابەت

بىگانە لە تەرجمەى زمانى

ئەسرارى كتیبى خەلقى زانى

يەكسەر عولەما درشت و وردى

نەيخوئىندوو قەت دوو حەرفى كوردى

.....

ئوستادى خەتن لە ئەم سىانە(۱)

وہك دى لە زمانى خۆى نەزانە

مومكىن نىبە دەرپچى لە چنگى

حەتتا رەقەم و خەتى فەرەنگى

ئىمە كە مؤمنين نە پروسين

بۆچ كوفرە زمانمان بنووسين؟

مەبەستى حاجى قادر ئەو نىبە كە كورد لە (خويندن و كىتابەت) بى بەهرەن،

چونكو ئەگەر لە

(۱) مەبەستى لە زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبىيە.

هەر کوردە لە بەینی کوللی میللەت

بێ بەهرە لە خویندن و کیتابەت

مەبەستی ئەو بووایە لەدوای ئەمەوه نەى دەوت:

بێگانە لە تەرجمەى زمانى

ئەسرارى کتیبى خەلقى زانى

بەلى مەبەستی ئەوێهە کە کورد هەر بە زمانى خۆيان ناخوینن و نانوسن ئەگینا
بە زمانانى تورکى و عەرەبى و فارسى دەخوینن و لە ئەسرارى کتیبانى زمانى بێگانە
باش شارەزا دەبن. هەتتا نوسین و خویندننى فەرەنگى (زبانەکانى خۆرئاوا) لە ژێر
چنگیان نەچوووتە دەرەوه و فێرى بوون. ئینجا لەبەر ئەمەیه کە بەداخەوه ئەپرسى و
ئەلى:

ئیمە کە مۆمنین نە پرووسین

بو چ کوفرە زمانمان بنوسین؟

هیچ شکم نییه پۆحى موبارەکی حاجى لە ئاسمانى بەرزەوه ئاگادارى ئەوه بى کە
ئیمپرو شیعەرەکانى وەکو ئایەتیکى قودسى بەسەر قەلەم و زمانى کوردەکاندا جارییه و
بیت و بزانی کە ئەو لاوانەى لە زمانى ئەو غەزەلى رەنگاورەنگى ئاوریشمیان لەبەر
ئەکرد، ئیستا غەزەله نایاب و بەنرخەکانى حاجى لەبەر ئەکەن، لەخۆشیا ئەو
ئاسمانە بلندەى بەجى ئەهیشت و ئەگەرپایەوه سەر ئەرزى و ئەهاتەوه ناومان. بەلام
نە! حاجى ئەمەى ناوی. ئەوهى ئەو ئاواتەخواریهتی وا لە کوی؟ هیشتا دوور، زۆر
دووره!

حاجى بەمەندە چۆن دلنیا ئەبى چونکو ئەوانەى کە داخى لەسەر دلى ئەو نابوو
ئەمانەیه:

شاعیر و شیخ و خواجە دەر بەدەرن

لە قسەى بى نەتیجەدا دەمرن

باسى زولفى دريژ و چاوى بە خەو

نەبپاوه بووه تپى خەسەرەو

قەید و تەزویب و حاشیە و ئیعراب

هەموو با بردى بوونە مەوجى سەرەب

سەفەر ئەندەر وەتەن چە كەلك ئەگرى
سەيرى ناكەى شەمەندەفەر دەفرى
بە قسەى سادە برسى تىر نابى
عەمەلە عىززى دىن و دنيابى
ئاسنى سارد بە فوونەرم نابى
بەترانېش حەمام گەرم نابى
عولەمامان بە قەولى بى سەرۇپا
پاكى خنكا لە بەحرى وشكى ھەوا
سەنەتېك فېر نەبوون لەپاش تەحسىل
سەيرى چۆن بۆمەناھى بوونە دەليل
يەك بەيەك بوونە خائىنى دەولەت
خائىنى مولك و دوژمنى مىللەت

و لەدواى ئەمەى كە بەينى لەم بابەتە ئەدوى، ئىنجا وەرئەگەر پېتەو و ئەلى:

عەجەبا بۆچى ئەھلى مولكى عىراق
ئىتېفاقى بە دل دەكەن بە نىفاق
بۆ ئەمىرانى غەيرە دەبنە گزىر
نەك لە خۇيان يەككە بېتە ئەمىر
ئىستاكەش فرسەتە گەلى ياران
كەپەنەك بۆ چىيە لەپاش باران

چۈنە؟ حاجى راستى نەكردووه و ئايا قسەكانى ئەو ئىستاكەش وەكو كەرامەت
دەركەوتووه يا نە؟ ئەھلى عىراق، بۆلەسەر نىفاق رۆيشتن گرىي ئىتفاقيان
نەبەستووه؟ ورد و گەرە بۆ بېگانە سەر دانەواندن بە عار و نەنگ ئەزانن؟ كەسيان
ئەيەوئيت كە يەككە لە خۇيان سەر كەوى؟.

بەلام حاجى، لەدواى ئەم قسانەيش ھەر پەندى خۇى دووبارە ئەكاتەو و ئەلى:

ئىستەكەش فرسەتە گەلى ياران

وہ ئەوېشيان بېر دەخاتەو كە بېتو فرسەت لە دەست بەن، پەشيمان ئەبنەو و لە

دواييدا ئهنگوستى پەشيمانى دەگەزن چونكو مەسەلى كوردىيە كە ئەلئى:

كەپەنەك بۆ چىيە لەپاش باران!

بە چاويكى عىبرەتەش لەم پەندە شىرىن و پەر لەحىكمەتانەى حاجى بىروان:

هەتا وەك ئاگرى ژىركان لەگەل يېك

ئەگەر توفان بى لەشكرتان بە پووشىك

لە گوى گا نووستون بۆيە كە رپوى

لەسەر ئۆو وەها شىرگىرە وەك سەگ

(سەلاح)ى ئۆو ئىستا كە سىلاحە

تەماعى گەورەيى، بى چەك نەكەن نەك!

وتبوومان كە (حاجى)يش؛ لە غەرامىيات دواو، وەكو هەموو شاعىرەكانى پيشوو،
ئەويش لە باسى خەتوخالى (دولبەر) خوى پى نەگىراو. بۆ راستى قسەكەمان ئەم
شىعەرانهيمان لىرەدا نووسى كە وئىنەيەكى باشە بۆ ئەوئى تواناى شاعىرئىتى
حاجىيش دەرخا:

هەر كەسىكى كەسە، ناكەس نىيە حەرفىكى بەسە

وەرە سەر باسى خەتوخالى هەتىوى خۆمان

ئەى فىداى خاكى دەرت تاجى كەى و مەسنەدى جەم

وئى بە قوربانى سەر و فىسى كەچت تاجى كەيان

خۆم بە دارا و سكەندەر و بە خەسرەو نادەم

گەر بزەنم لەبەر ئەم قاپىيە دەبمە سەگەوان

عاشقانت كە هەموو تىرى نىگاہىكى بەسە

وەرە دەر گانەكەمان زامنى تۆم بمكە نشان

بە ئومىدى ئەسەرى حوسنى رەزا دەچنە ولات

شىعەرەكانم كە سەراپا وەكو خۆم بى سەر و پان

نالى و خاكى بەبە، حاجى و كۆيە بە مەسەل

عەينى(۱) حافىز و شىرازە كەلىم و هەمەدان

(۱) نازانم حاجى بۆ نەگوتووه، (هەر وەكو).

وهكو وتمان بهم غه زهله دا ههروهكو هيژ و تواناي شاعيري تيبي حاجيمان ليوه ديار
 ئهبي، ئهوهيش تي دهگهين كه حاجي ئهوهندهي خوئي بهكهم داوهته قهلهم و ههموو
 دهميك ويستوييه كه خوئي له خوار ههموو كورديكه وه بگريت، ئهوهندهيش له خوئي رازي
 بووه و دهركي به پايهي بلنديي خوئي كردووه له بهر ئهويه كه گهليك له شيعرهكاني
 ههم خوئ نهواندن (تواضع) و ههم خوئ هلكيشان (تفاخر) ي تيايه.
 ههروهكو لهم غه زهلهي سهروهه دا جاري خوئي ئه نهويني و ئهلي:
 به ئومئدي ئه سهري حوسني رها دهچنه ولات
 شيعرهكانم كه سهراپا وهكو خوئم بي سهروپان
 و له دواي ئه مه بائه داته وه و له جيگه ي خوئ هلكيشان ئهلي:
 نالي و خاكي به به، حاجي و كزيه به مه سهل
 عهيني حافيزو شيرازه، كه ليم و ههمدان
 و ئهيه وي كه خوئي به رام بهر به (كه ليمي ههمه داني) بگريت.
 له ههموويش سه برتر ئهويه كه به پيچه وانهي ئه و پله بهرزه وه كه حاجي له روچ و
 شيعري نيشتمانيدا گه يشتوييه تي و له گه ل ئه و پله ي ئه ده به كه له شيعري غه راميدا
 ههيه تي، ديسان وه ئه ويش وهكو شاعيرهكاني پيشوومان، خوئ شه ويستيه كه ي خوئي له
 دوو وينه دا و اتا له وينه ي كور و كچدا بو وه سف كردووين:
 له سه ر شه و روژي دانا وه مه لين فيسي له سه ر نا وه
 له بهر با جامي ياقوتي به مشكي وشكي دادا وه
 زورباشه ئه وا تي گه يشتين كه حاجي هزي له بيچو وه ئه فه ندييه كي تازه
 پيگه يشتويي گولرنگ كردو وه كه له سه ر شه وي زاج و په رچه مي، روژي دانا وه كه
 فيسته سووره كه يه تي. ئه ي به وه بلين چي كه ئه لي:
 له داويني چيا بوو خه رمه ني گول خيوه تي خارا
 به دوو ئه ستوونه كي زيوين ته نافي زولفي هه لدا وه
 له بهرقي رهنكي شهروالي حه يا داماني هه لمالي
 له ته قه ي دنكي خرخالي له گه ردوون زه ره داما وه
 ئايا ده توانين ئه وه ليك به ديه نه وه كه ئه و كوربه ئه فه ندييه فيس سووره؛ خرخالي له پي

کردوه؛ ئه‌گەر به‌مه‌یش ته‌واو تێ نه‌گه‌ین، ئایا له‌ شه‌قه‌ی پانی به‌رزه‌کانی (خانم خاسی) یارویشی خه‌به‌رمان نابێته‌وه و له‌ رۆژی مه‌حشریشدا هه‌ر له‌خه‌وی غه‌فله‌تا ده‌مێننه‌وه؟

له‌ ته‌قه‌ی نال و شه‌قه‌ی پانیی به‌رزی ئاسمان له‌رزی
ته‌قوتۆق كه‌وته‌ سه‌ر ئه‌رزی ده‌لێن مه‌حشر هه‌لستاوه

به‌ئێ قه‌ت شکی تیا نییه‌ كه‌ حاجییش له‌ وه‌سفی خۆشه‌ویسته‌كه‌یدا كه‌وتوه‌ته‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ كه‌ شاعیره‌کانی تر تێی كه‌وتوون و (مه‌حبووبه‌ی شاعیره‌کان) ی پێشووی به‌ خه‌یالدا هاتوه‌ كه‌ ئه‌ویش به‌ بیری من (مه‌حبووبه‌یه‌کی خه‌یالی) یه‌عنی (هه‌یولا) یه‌ك بووه‌ هه‌م نێر و هه‌م مێ! وه‌یا وه‌كو لێرده‌دا، ده‌ببینین لاویکی نه‌وجه‌وانی (پانی به‌رز) له‌ پێ بووه‌ و، یا كچیکی شیرینی فیس له‌سه‌ر. به‌لام ئیمه، ئه‌گەر حاجی قادر له‌ یه‌ك دوو غه‌زه‌لبازیی به‌م ره‌نگه‌ ببینین، ئه‌وه‌مان به‌ خه‌یالدا نایه‌ت، كه‌ عه‌شقی مه‌جازی، ئه‌وی له‌ عه‌شقی به‌راستی نیشتمان، ده‌نكێك دواخستبێ، چونكو هه‌روه‌كو خۆی فه‌رمووێته‌ی:

په‌شمه‌ حاجی وه‌ره، وه‌كو جارێ
بێره‌وه‌ سه‌ر حیکایه‌تی كوردان

ئهو زۆر زوو له‌ عه‌شقی مه‌جازی بای داوه‌ته‌وه و به‌ هه‌موو تین و هێزیه‌وه‌ خۆی هاو‌پێشتووه‌ته‌ ناو ئاگری كووره‌ی عه‌شقی به‌راستییه‌وه:

خوسره‌و و كه‌یقوباد و ئه‌سكهنده‌ر
وه‌كو كیسرا و كاوس و قه‌یسهر
هه‌موو تێك چوون و پاکی فه‌وتاه
نه‌ سیلاح و نه‌ سكه‌یه‌یان ماوه
واقیعهن وایه‌ وه‌ك به‌یانم كرد
هه‌ر كه‌سێ زاه، به‌ ناعیلاجی مرد
مه‌رگ و ژین میسلی سێبه‌ر و تاوه
ئهو ی باقی بمیئنی هه‌ر ناوه
چونكو هه‌ر چی له‌ داری دونیایه
دێت و ده‌روا هه‌مووی وه‌كو بایه

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن

.....

ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیادا
حاجی دەمرئ بە دەوریان ناگا
گەر بە دەورانیان بگەیبایە
ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
چ بە مەنثووری گەوھەری کوردی
چ بە نەزم و کیتابەتی وردی
(سەعدی) ئەیامی خوئی نەبوو نانی
و ھکو من بوو، گەرۆک و بی خانانی
ئێستا خەلقى لە ھەسرەتی دەمرن
بەیتەکانی لە زیڕ و زیو دەگرن
ئاخیری پوژیکیش دەبی و ھەعدی
خەفەتم بو بخۆن و ھکو (سەعدی)

بەراستی حاجی قادر زۆرباش توانیویەتی کە ناویکی سەرمەدی لەناو کورددا بو
خوئی بیلتەووە و باش تی گەشتوووە کە:

مەرگ و ژین، میسلی سێبەر و تاوہ
ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ

ئەم شیعەریش کە ئەلی:

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن

شیعریکی (عەلی کەمال) مان بیر ئەخاتەوہ کە ئەلی:

کورد ئەوێندە کوردن بە سەد شەیتان لە کوردی ناکەون
ئیکە خەلقى بوچی بو خوئی دەردیسەر پەیدا ئەکا

حاجی ھەرۆھکو سووتای نیشتمانی گەورە بووہ و بەو عەشقەوہ تلووتەوہ، بو

كۆيەش كە نىشتمانى تايىبەتى خۆيەتى ئىجگار سووتاي و بە پەرۇش بوو. ئەم
شيعرانەى خوارەوہى وئىنەيەكى عەشقى ولاتى تايىبەتى خۆيەتى:

لە مەيدانى بەھارا شارەكەى كۆ
قوبەى كشميرى دا بەرشەق وەكو گۆ

.....

دەماوەندىش بە نىسبەت شاخى ئىمە
بەھارى چەشمەسارى وشكە دىمە
لەكن (بتوئىن)ى ئىمە دەشتى لاجان
وەكو پەى بانەيە ھەورازى لاجان
ئەھالى رۆستەمن وەقتى شوجاعەت
لە حاتەم زىترن وەقتى سەخاوت
كوپى غىلمانە كچيان عەينى حوورى
نەزەر بازن بەلام ھەر دوور بەدوورى
موسافر پەرورە و يارى غەرىبن
ئەوانن وا لە ھەر عەيبى بەرى بن
مەكەن عەيبم ھەمووى راستە مەقالەم
بە بورھان و ھەدىسى فەخرى عالەم
وہتەن مەحبوببىكە زۆر جيلوہ ئاراي
نشانەى دىن و ئيمانە تەمەنناى (۱)
لە ئادەم بگرە تا دەورانى ئىستا
يەكى وەك (حاجى) لەو خاكە ھەلستا
كە غەم خواری بكا بۆ ميللەتى خوى؟

.....

لە قوچ پاشاۋە تا ئىستا ئەميرىك
لە (كۆيى) پەيدا نەبوو ياخۇ ۋەزىرىك

(۱) حب الوطن من الايمان.

له بهر بی ئیتحادی بوونه مسکین
له ئاخیردا، وهکو زانیومه هه ل دین
له مابهینی (کلاو سوور) و (کلاو ورهش)
په ریشانی ده بینه میسلی گای بهش

.....

وهکو بیستوومه ئه ی یارانی کوی
له تاریخی (جهم) و (ئهسکه ندهر) و (کهی)
به شیر و خامه ده ولتهت پایه داره

.....

نه به داغی ههیه نه ته پل و کووسی
ئه مه ندهی پی کرا بیچاره نووسی

.....

ئهوا خوئی کرده مه هدی حاجی قادر
نه نادرشای ههیه نه شاهی نادر

له بهر ئه وهی که دیوانه کهی (حاجی قادر) سهراپا عیبارته له ئاهونا لهی نیشتمانی
و هه موو دیریککی له په ند و مه وعزه یه کی میلی، بیته و هه مووی بنووسین، ئه بی ئه م
کتیبه هه ر بو ئه و دا بنیین و به تایبه تهی هه ر شیعره کانی ئه وی تی بخهین، به لام وا
لیزه دا باسی حاجی ئه برینه وه تا وه کو بتوانین له وتاری هه ر شاعیره چه ند و ئنه یه ک
بخهینه بهرچاوی خوینده واران و دل و ده ماخیان به کالای په نگینی ئه ده بیاتی کوردی
روون بکهینه وه.

حه ريق

مه لا سالح

مه لا سالح كورپى مه لا نه سرولا و خه لكى گوندى (زيويه)ى ناحيهى سوورداشى قه زاي سليمانيه. له ۱۲۸۲ى هيجريدا هاتووته دنياوه. بو خويندن، زور له كوردستاندا سوورپاووتهوه. له (الهيات)دا گه لى شارها و له زمانى فارسيدا زور تواناي بووه. له دواى ئيجازه وهرگرتنى به نيكي له ولاتى سليمانيدا ماوه و له پاشدا چوووته (سابلاغ) و له وى له حزوورى شيخ بورهاني خه ليفه شىخ عوسمانى (ته ويله)دا توبه كرده و داخلى ته ريقه تى نه قشبه ندى بووه. عومرى به موتالا و ته دريس رابواردووه. به سى زمان (عه ربهى و كوردى و فارسى) گه لى شيعرى هه به كه زور به ته ئسير و به ليفه. له ۱۳۲۷ى هيجريدا له (سابلاغ) به رحمت چووه و له قه برستانى (مه لا جامى) نيژراوه.

ديوانى ئه شعارى هيشتا له چاپ نه دراوه (۱) ئه شيعره هينى حه ريقه: (۲)

چاوه كه م دوينى له باغا گول به عيشوه خوئى نواند

نه كه نمه كگيريم به مهرگى تو قه سه م هيچ نه مدواند

جه نابى ئه مين زهكى به گ له تاريخى سليمانيدا، ته رجه مهى حالى حه ريق، به م رهنگه دنووسى. و ئه ته رجه مه به كه له موقه دمهى ديوانه كه پيدا نووسراوه له گه ل ئه مه دا فه رقيكى ئه وتوى نييه.

حه ريق، له يه ك دوو (نه عت)ى نه به وى به ولاوه هه ر شيعرى غه رامى و تووه. به لام شيعره كانى سه راپا سه نعه ته و له سنعه تى شيعريشدا زورتر مه يلى جيناس و ته شببه و ئيستعاره ي كرده وه. هي زى زانايى و مه لايه تى له شيعره كانيا دياره. وه كو (مه ريوانى) ئه لى وادياره كه هه ميشه دلته نگ و خه فه تبار بووى.

ئه م چه ند شيعره ي خواروه وى وينه به كى ناله ي دللى خه مبارى حه ريقه:

(۱) تاريخى سليمانى. به لام ديوانه كه ي حه ريق له سالى ۱۹۳۸ له چاپخانه ي مه ريوانى له

چاپ دراوه. ر. ح

(۲) تاريخى سليمانى.

هه وری خهفته به فری غه می داوه به سه رما
یاسه پسه پی ته وریته که لی پی کرده سه رما
گه هی به شه راره ی غه م و گه سه پسه پی هیجران
خوشی نه بوو بو من نه به گه رما، نه به سه رما
که و تووه ته سه رم نه شک و غوباری نه له می دل
یه عنی که قوری میحنه ته کردوومه به سه رما
گر نه چمه وه (ساحیب) نییه هیچ مونس ی جانی
گره دیمه (سه قز) ناری سه قهر و له جگه رما
شاهیدمه سه واسم که سه که م چنده که سه اسم
به خوا نییه غیره له خه یال و له نه زه رما
هر چه نگه به جیسمانی که دوورم له جزوورت
روحیانه ته سه بته له نیو زوبده ی سه رما
توفانی سرشکم چووه سه جوودی و جوووم
که شتی ته نی تیا نوقمه نه نوو و نه نه سه ر ما
له وساو که تو ریوی دل م ریوی به دووتا
هیلا نه ی تن هر وه کو مه ئوای سه قهر ما
بی فهوجی وه فاکه ته که جه فا په روره ئیمپر
نه له شگری ئاهی منه بی فه ته و زه فه ر ما
له م سه سوته دا تا وه کو که ی په رده ی زولمه ته
به چاوی دل م بگری ده سا بی به گوزه رما
ئایینه ی دل، ژه نگی سه ساو ته روخی پووشی
خاکسته ری دل سوخته یی بی نه به سه رما
مه روانه به زاهیر که به بی قووت م و رووت م
روو قووتی خه یال ته غه زه لی چاکه له به رما
سه رمایه ی نه م مولکی خه یالاته سه ریقی
حه یفی که ته له ف بوو به هده ر چوو به زه رما

(نهعت)ی

محهمد (صلی اللہ علیہ وسلم)

بهو نووره که زاهیر بوو له سهر پووی محهمد
عالم هممو ناشوفته بوو وهک مووی محهمد
مهخجول و سهر ئەفکندهیه نهسرین و بنهوشه
بو مووی سهمن بووی دوو گیسووی محهمد
مهجزوبه هممو کهس به رموز و به ئیشاره
مهجیوره له دس ساعد و بازووی محهمد
سهروی چهمنیش پیی له گول و خاری غهمایه
لهزانه له هسرهت قهدی دلجووی محهمد
لالهش وهکو من سینهی پر چهسرهت و داغه
تا دیویهتی روخساری گولبووی محهمد
گهردی زهقهنی سییی پر ئاسیبی عهجاپ
زهخمی ههیه بو شاه و گه دا کووی محهمد
زاهید وهره پیش تووسهری ئیمانی زهعفت
پووی که له میحرابی دوو ئەبرووی محهمد
بورهان له سهر نه فیی مونافاتی شهو و پوژ
مووی که پهریشانه له سهر پووی محهمد
عالم وهکو من جهرگی براره به نیگاه و
رهم کردن و ئیستا دهنی ئاهووی محهمد
رؤح و دل و دینت ههیه ههر سیکی هریقی
خهرجی که له پیی وهسف و سهناجووی محهمد

غەزەلىياتى ھەرىق

مەدارى توولى ئومىد خەيالى گەردن و زولفە
بەلى سەوداي سەرى عاشق لەسەر ھەودايەكى خاوە
بە سانى پەرچەمى ئاشفتە سەرگەردان و ژولیدە
بە مىسلى زولفى سونبول دل ھەمیشە خالى شىواوہ
ھەواى نافەى غەزالە پىي (خوتەن) تووشى خەتاي كردم
بە يادى موشكى زولفى روم لە (چىنى) پەرچەمى ماوہ
چراغى عومرى عاشق باى فەناى ھىجرانى لى ھەلبوو
لە فانووسى ئەدەبدا حىفىزى كە يەك دوو نەفەس ماوہ
دەمىكە چاوەرپى سورمەى غوبارى مەقدەمى يارم
لە كۆى خووبانەوہ ئىمىرؤ نەسىم (تۇزىكى) ھىناوہ
كتىبى عەشقى مەجنون ئايەتى پوخسارى لەيلايە
لە (سوورەى يوسف) دەرسى جنونى ئىمە نووسراوہ
سەرم كاسى شەرابى سوحبەتى كاسەى دللى غەيرە
لە (دەردى دوردى) ئەم جامە پەنام بو ساقى ھىناوہ
كەسى فیترەت بلند بى بو پەواجى سكەى دىنى
خەراجى (میسرى قلبى) خوى بە (حوسنى يوسفى) داوہ
لەسەر سەوداي قومارى شاھى خووبان پىرى بورھانى
بە چوگانى ئىرادەت گۆى سەرم بو يارى دانناوہ
نماى رۆح و ھەياتى من بە جیلوہى ساقىيە باقى
نەوہك وەك سىلە بو سفرە لە دووى نان چاوى پر ئاوہ
بەقوربانىت بم ئەى پىرى خەراباتى جىھان ئاباد
بە شاپەد بە كە من رۆحم لە رەھنى قوربى تۇناوہ
شەھى مولكى يەقىن شاھنشەھى دىن پىرى با تەمكىن
رەئىسى ئەوليا رەحمى، ھەتا دل پىي نەبەسراوہ

له دارولحوزنى ميحنهت ناجيبه وهك پيرى كهنعانى
 بهبوى پيراهنى يوسف كهسى چاوى هه ليناوه
 حزورى تو بههشته ئادهم و ئههلى ههسهه شهيتان
 به بوى دانه، تهماع كيشتاويهته ناو دامى دنياوه
 شهراى سوحبهتت ئيكسيري خاكىي مهعههنى روچه
 له كارخانهى سهعههت (لوقمهى لوقمانى) هيناوه
 عه دوو با ههروهكو عهقرب كلكى نيشى خوئى دانئ
 شوكر توئى ههياى بوو وا بهچاويا دياره دايناوه
 ههتاگوئ پئوه بوو منكر، له زهلكاوى ههسههتدا
 ههزارى (كلكى بگرى) (كهلكى ناگرى) تازه، خنكاوه

لهم شيعرانهى سهروهههه، شاعير، (خهتهن و خهتا)، ولاتى (چين) و (چينى پههچهم)
 و (توزيك) كه به مهعناى كهميك، و يا (توز و غوبار) يك هاتووه و (دهردى دور) كه به
 مهعناى (دهرد و خلته) ديت و (سوورهى يوسف) و (خهراجى ميسرى قهلب) و (حوسنى
 يوسف) و (لوقمهى لقمان) و (كلكى بگرى) و (كهلكى ناگرى) هه موو به
 وهستايه تيبهكى شاعيرانه دامه زان دووه و سه نهعه تيكى جوانى ئه ده بيبى واى تيا سهرف
 كردووه، كه ههه ئهوانهى شاعيرن و له سه نهعه تى ئه ده ب شاره زان ده توانن تيبى بگهن و
 بهه اى بو دابنين. بيجه له ئه مانه يش كه به چاو پياخشاندنيكى كه م، بو شاعير
 ده رده كه و يت، ده توانم بليم كه غه زله كه سه راپا سه نهعه تيكه و وينه يهكى زور شيرين و
 په نگينى به لاغه تى زمانى كورد بيه...

كتيبى عه شقى مه جنون ئايه تى روخسارى له يلايه
 له سوورهى يوسف دهرسى جنونى ئيمه نووسراوه

به لاي منه وه گه لى ژوور شيعره كهى (فزوولى) يه وه به كه دانهرى حيكايه تى (له ليل و
 مه جنون) ه به نه زم، و يه كيكه له شاعيره هه ره به ناوبانگه كانى ده ورى پيشووى
 تورك.

ئهمه شيعره كهى فزووليه:

مجنون ايله برمكتب عشق ايچره او قوردق
 بن مصحفى ختم ايتدم او (والليل) ده قالدى

یه‌عنی: له‌گه‌ل مه‌جنوون هه‌ردوو کمان له قوتابخانه‌یه‌کی عه‌شقا ده‌مانخویند من له قورئان بوومه‌وه، ئه‌و هه‌شتا له سووره‌ی (واللیل) دا بوو. که مه‌به‌ستی ئه‌مه‌یه عه‌شقی له‌یل، مه‌جنوونی له‌سه‌ر وشه‌ی (واللیل) ږاگرتیوو نه‌یده‌ویست که له‌و سووره‌یه بیته‌وه تاوه‌کو ناوی له‌یل له زمانی جیا نه‌بیته‌وه...

خۆ ئه‌و به‌لاغه‌ته‌ی که له‌م شیعرا نه‌دایه:

مه‌داری توو‌لی ئوم‌یدم خه‌یالی گه‌ردن و زول‌فه
به‌لی سه‌ودای سه‌ری عاشق له‌سه‌ر هه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌وای نافه‌ی غه‌زاله‌ږی (خوته‌ن) تووشی خه‌تای کردم
به‌یادی موشکی زول‌فی ږووم له (چینی) په‌رچه‌می ماوه
چراغی عومری عاشق بای فه‌نای هه‌جرانی لی هه‌لبوو
له فانووسی ئه‌ده‌بدا حیفزی که، یه‌ک دوو نه‌فه‌س ماوه

وا ده‌زانم ئاتاجی وتن و گه‌ږانه‌وه نییه. (حه‌ریق) له‌ناو شاعیره‌کانی پێش ده‌وری ئیستادا جیگه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که هه‌موو شاعر و غه‌زه‌له‌کانی ږ له سه‌نعه‌تن له‌لایه‌ن ره‌وانی و سه‌لاسه‌ت و به‌هه‌یز و به‌په‌یزی، یه‌عنی (قوه‌ت و متانت) ه‌وه ژووور شیعری گه‌لیکیان که‌وتوو. به‌تایبه‌تی له سه‌نعه‌تی مه‌لایانه زیاتر که له شیعره‌کانی مه‌حویدا ئیجگار زوره، به سه‌نعه‌تی شاعیرانه ږا‌زاونه‌ته‌وه.

حهمدی

مهلا همدوون

كوردستاني عيراق و بهتاييه تي خاكي به به ئه وهنده ي شاعير پي گه ياندوو كه نايه ته ژماره. خو سليمانى ئه توانم بليم كه گه وره و بچووكى، حه تا كاسب و نه خوينده واركانى له (به ره) ي شاعيرى به شيان وه رگرتوو. ئه م شاعيرانه ي كه له نه خوينده واركانيش پي گه ييون وه نه بي وه كو هه ندي شاعيرانى قه ومه كانى تر قسه ي هه له ق و مه له قيان كرد بي و له ريزى شاعيرانى (شه عبى) دا مابنه وه. به لكو شيعره كانيان زور ريكويك و به مه عنا و به ته واوى (مه زوون و موقه فا) بووه، به وينه يه كه كه له گه ل شيعرى شاعيريكى زانا و خوينده وار چه پى نه بووه. له بهر ئه وه يه كه ده توانين بلين شاعيرانى كوردستان به شى زورى شاعيره تيبان له فيتره ته وه وه رگرتوو و شاعيرى خوايى بوون. همدى كه ناوى مه لا همدوونه يه كيكه له وشاعيرانه (1) ئه م زاته خه لكى سليمانيه. به كويزى له دايك بووه و غه يرى قورئان كه له بهر خويندوو يه تي هيج قوتابخانه و مه دره سه يه كه نه چوو و نه يديوه. به لام زه كايه كى به رز و فيتره تيكى شاعيرى خوادادى هه بوو. وه كو عه لى كه مال ئه لى سه عاتيكيان تيكويك ئه دا ئه وه هه مووى تيك ئه خسته وه ئه يه ينايه وه كار.

به فارسپيش شيعرى داناوه. له بهر ئه وه ي كه چوو بووه (ئه سته مول) و به ينيكى زور له وى مابوو وه توركيشى زورباش ئه زانى. پياويكى كه له گه ت و سووروسپى و چوارشانه بوو. ئه وه به ينه ي كه له ئه سته مول بوو، به شى زورى وه ختى خوئى له (سرکه چى) له (چاىخانه ي به غدا) راده بوارد. خو م گه لى جار هه ر له بهر ئه وه ئه چوو مه ئه و چاىخانه يه و له قسه و سوحبه تي عه نتيكه ي ئيستفاده م ئه كرد. به ئيحسانى خه لكى و به تاييه تي گه وره كانى كوردى ئه سته مول به رتوه ئه چوو. له گه ل ئه مه يشدا تا بلينى به زه وق و به ته بيات بوو. هه مو و ه ختى جبه ي تازه و كه واى شيرداخى تازه ي له بهر ئه كرد و فيستيكى سوورى بي قالبى له سه ر ئه نا و به م حاله وه له مه لايه كى

(1) من مه لايه كى كويزى كوردم له ئه سته مولدا ديوه كه به ته واوى خاوه ندى ئه م سيفه تانه يه كه عه لى كه مال له زير ناوى (حهمدى و يا مه لا همدون) دا باسى كردوو به لام من وام بيته بير كه ناوى مه لا فه ره ج بي.

(ئەزھەر)ى ئەچچو. پېلاۋى قەت بى بۇياخ نەبوو. ھەموو رۇژىك خۇى ئەشوشت و ئىجگار ھەزى لەپاك و تەمىزى ئەكرد. پوولئىكىشى پى بوايە دەسى بۇ كەس درىژ نەئەكرد و دەيوست جارى ئەو پوولە يا بۇ حاجەتتىكى خۇى ويا بۇ (ميوان)ىكى خەرج بكا. ھەر لەبەر ئەمەيش وا دەزانم كە بى ئەوہى بچپتە سەريان، پياوہ (گەورە!)كانى كوردى ئەو دەورەى ئەستەمول لە خۇيانەوہ خەرجىيان بۇ دەنارد. لە ئوتىل ئەنووست. ھەموو وەختىك كوردىكى بۇ ئەبوو كە رەھبەرى بكا. بەلام گەلى جارىش بەبى رەھبەر ئەگەر او شارەزاي گەلى كوچە و بازارى ئەستەمول بوو لە سالى ۱۳۳۵ى ھىجرى و لە عومرىكى ۶۵ سالىدا بە رەھمەت چوہ لە ھەربى گەورەى رابردووا بە شىعەرىكى كوردى ھەوالى ئەو زەمانەى گىراوہتەوہ كە بەراستى جوانە و شاعىرانەيە. من ئەو شىعەرانەم لە دەمى خۇى بىستبوو. ئەگەر لەو رۇژانەدا بمرانپايە كە رۇژىك كىتەبىكى وا ئەنووسمەوہ، زۆر سووك و ئاسان بوو كە گەلى شىعەرى خۇى لى وەرگرم و بىنووسمەوہ.

ئەمە شىعەرەكانىيەتى كە لە (گولدەستەى شاعىرانى) عەلى كەمال وەرمان گرتووہ(۱):

ئەم رۇژە چ رۇژىكە كە دنيا شلەژاوە
 ھەركەس بە (جەخارى) جگەرى قىمە كراوہ... (۲)
 دنيا پرى ئاشووبە خەلايق بە عموومى
 ئاسايشى لى مەنە ئەلپى جونبىشى ئاوە
 وەك تەرزە ئەبارى بە ھەموو دەم ئەسەف و غەم
 ھەورى غەزەب و قەھرى خوا توند و بە تاوہ
 ئەم وەزەكە كە ناوى بە (سەفەر بەر) ئەبەن ئىمپرو
 فەرمانى بە خوین رىشتنى ئەم عالەمە داوہ

(۱) وەكو وتمان ئىمە ئەم شاعىرە بە مەلا فەرەج ئەزانىن بەلام چونكو وەسفى عەلى كەمال و چاوپىكەوتنى ئىمە لە يەك ئەچى و پرومان وايە كە عەلى كەمال ئىستناد بە شتىك ئەلى ناوى مەلا ھەمدوونە بەو رەنگەمان وەرگرت.
 (۲) جەخار بە قەرىنە مەعناى نەوع و يا رەنگە (بە جەخارىك = بەرەنگىك) وشەيەكى زۆر جوانە و تازەم بىستووہ.

گيرۆدهيه ئەم عالەمه هەركەس بە سىاقى
 كەوتوووتە كەشاكەش بە قوماندەى ئومەراوە
 (ژەندەرمە) ئەسووپتەووە وەك واشەى برسى
 بو لاشەى ميللەت بە فرۆفيللى غەزاوہ
 فەوتاوہ لەبەر سوخرە، كەر و هېستەر و يابوو
 حوشتر سەقەت و شەل بوو، گا پششى شكاوہ
 كەر شەوقى زەرپنى نىيە حەتالە بەھارا
 ترسى هەيە بيخەنە ژير بارى قەزاوہ
 بو گرتن و بو كوشتنى ئەم عالەمه يەكسەر
 ئەم عرسەى ئافاقە ئەللى حەلقەيى داوہ
 نىك و بەدى ئەم عالەمى ئيسلامە بە جارى
 كەوتوونەتە ژير حەلقەى زنجيرى بەلاوہ
 ھەر شەش جىھەتى گرتووہ ئاشووب و موسيبەت
 مېشوو لە مەجالى نىيە بفرى بە ھەواوہ
 ئەم زالمى سەفاكى (سەفەر بەرلكە) ئيمپرو
 نامەى فەرەحى داوہ بە دەم بەدى سەباوہ
 دەشت و جەبەل و شيو و جەزيرەى ھەموو دنيا
 گول گول بوو سەر پاكى بە خوینی شوھەداوہ
 تەيارە بە ئەسبابى شەر و فیتنەوہ دايم
 جەولانى ئەللى ھەورە بەسەر مەركەزى باوہ
 بالۆنى (ھەلو) شيو لەگەل دیتە بزوتن
 عالەم لە نەزەريا ھەر ئەللى پۆرى خوراوہ
 ئەم جووتە بەلا زادەى بالندەيه ئيمپرو
 سەيارە بە (سىالەى بەرق) بە ھەواوہ
 بەرق و غەزەبى دانە و نارنجەك و بومبا
 ئاگر ئەپژئنى بە زميندا لە سەماوہ

شهو رۆژه له بهر به رقی قلیج و ریم و سونگی
 له معهێ قسه توره به دهلی عه کس هه تاوه
 لهو رۆژهوه دنیا ههیه تا ئهم دهمه بی شک
 مه غلووبه ی بهم غایه ته نه بووه و نه کراوه
 بنچینه ی ده رکه وتوووه ئاساری شریعه ت
 یه کسه ره هه رسی بردوووه ئانیکه نه ماوه
 ئهم دینه له پیتشا وه کو زهمزم بوو به روونی
 هه یج غه شی نه بوو ئیستا ئه لئی لیلی قوراوه
 یاره بی له بهر خاتری پیغه مبه ره که ی خۆت
 ره حمی بکه بهم کۆمه لی ئیسلامه که ماوه
 له ت له ت بووه بهم چه کوشه سه عاتی دللی عالهم
 ره قاس و جه پ و زهمبه ره ک و چه رخی سواوه
 (حه مدی) دللی یه خسیری فره نگه غه مه ئیمپرو
 به ربوونی، به به ربوونی گه رووی به سره و فاوه

ئایا ئهم شیعره جوان و پیکانه هه یج له شیعری نه خوینده وارێک نه چی؟

خۆزگه ئه و بیکانه زمان ناسانه ی له شیعری و ئه ده بیات تی ده گهن ئهم شیعرا نه ی
 کویریکی نه خوینده واری کوردیان به رچاو ئه که وت و تی ورد ده بوونه وه، تا وه کو
 بزانی ن ئه وسا که له بابته شیعری کوردیه وه چییان ئه وت؟ و زۆر ئاره زومان ده کرد
 که تی بگه ی ن ئایا له ناو نه خوینده واران ی هه یج قه ومیکه ترا شاعیریکی وا به لیغ و
 مه وزوون هه لکه وتوووه یا نا؟

هه یج جی باوه ر نییه که شاعیریکی ئومی (نه خوینده واری) قه ومیکه تر توانی بی تی،
 بی ئاسایشی و نارچه ته یی خه لقی بهم چه خاره ته سویر بکا.

دنیا پری ئاشووبه خه لایق به عموومی
 ئاسایشی لی مه نه نه ئه لیلی (جونبشی ئاوه)
 هه ر شه ش جیه ته ی گرتوووه ئاشووب و موسیبه ت
 می شوله مه جالی نییه بفری به هه واوه

و چاوتان له ته سویری ئه حوالی ژهندهرمه ی ئه و پوژه بی که (حهمدی) کردوویه تی:

ژهندرمه ئه سوورپیتته وه وهك واشه ی برسی

بو لاشه ی میلله ت به فروقیللی غه زاوه

هه مو و ئه وانه ی دهوری (ژهندرمه) ی تورکیان دیوه، داخی ژهندرمه یان به سه ر
دلّه وه یه، به لام کامیان توانیویه که (تۆله) بیکی وایان لی بکاته وه به م رهنگه داغمه یان
بکات؟.

بو کرده وه ی ژهندرمه و هه راسانی خه لقی به ده ست ئه مانه وه له دهوری پرمییان، ئه م
شيعره ی (عارف سائیب)، ده لیلیکی زور جوانه:

که و توومه ته ناو تا قمی جه ندرمه خو امه رک.

دو چاری هه زار ده ردی سه ر و قه هر و سزا خو م.

خاکی

خاکی ناوی مهلا محهمده، خه لکی گوندی (ئهممه د بړنده) ی قه زای هه له بجه یه. له ۱۲۶۱ ی هیجریدا و له م گونده دا هاتووه ته دنیاوه. له سلیمان ی خویندوویه تی و له سنه خویندنی ته و او کردووه.

عالمیکی به ناوبانگ و ئه دیبکی مهن بووه. عومری له سلیمانیدا و به تدریس رابواردووه. ئه شعاری زور به لیغ و به معنایه. مهنسووی ته ریکه تی نه قشی بووه و له سالی ۱۳۲۲ دا به رحمت چووه.

جاریک له کهوشه کا (۱) به جی ئه مینی. سهد ئهممه دی نه قیب (خوا لئی خوش بی) به چند شیعریک توانجی تی دهگریت که ئهمه فهدریکه له و شاعرانه:

له مهیدانی عیباده تدا به جی ما هه رکه سی بی شک

به دایم چاو به ره و ژیره ئه بی مه هتووک و پيسوا بی

خاکی به غه زه لیک چوارده بهیتی جه وابی داوه ته وه که دوو بهیتی ئه وه لی ئهمه یه:

ئه گهر ده رویش ئه گهر سو فی له ته کیه و خانه قادا بی

گه دا بی یاخو پاشا بی خه لیفه یاخو وه ستا بی

له عه رسه ی (کهوشه کا) (۲) جی ما، وه کو دابه ئه بی دابی

ده بی سهر حیز و مل کز بی، ده بی داماو و پيسوا بی

خاکی وه کو جه نابی ئهمین زه کی به گ باسی کردووه، شاعیر و ئه دیب بووه. ناوبانگی له ناو کوردا رویشتووه، به لام له بهر ئه وه ی (دیوان) ی شیعری له ناوا نییه، نه مانتوانی که چند شیعریکی نایابی لیره دا بنووسین. ئه و غه زه له ی که ئهمین زه کی به گ مه تله عه که ی له تاریخی سلیمانیدا نووسیوه له لایهن مه لایه کی فازیله وه له به غدا گه پشته ده سمان. به خویندنه وه ی ئهم ته نیا غه زه له پایه ی شاعیری خاکی ده رئه که ویت.

(۱) کهوشه ک یارییه که تاییه تی فه قی و مه لاکان.

ئهم یارییه یاری به هاره و له سه ر سه وزه گیا ئه کریت.

(۲) سی بازیسی پی ئه لین و هه موو لویک له به هارا ئهم یارییه ئه کا...

وشه‌ی (دابئی) که له چهند جیگه‌یه‌کیاندا ده‌بینریت له (دابوون) هوه هاتووه، ئه‌وه‌نده سه‌نعه‌تکارانه و شاعیرانه، به‌کاری هیناوه و له وشه‌کانی (دانا، با، باب، بابا...) دا له (جیناس) ی ئه‌ده‌بی، له‌فزی و مه‌عنه‌وی ئه‌وه‌نده ئیستفاده‌ی کردووه که ئه‌لئی هه‌یکه‌ل تراشیکه یاری به‌تۆپه‌له‌ میو ئه‌کا. ئه‌مه ته‌واوی غه‌زه‌له‌که‌یه:

ئه‌گه‌ر ده‌رویش ئه‌گه‌ر سو‌فی له‌ ته‌کیه و خانه‌قادا بی
 گه‌دا بی یاخو پاشا بی خه‌لیفه یاخو وه‌ستا بی
 له‌ عه‌سه‌ی که‌وشه‌کا جی ما، وه‌کو دابه‌ ئه‌بی دابی
 ده‌بی سه‌ر حیز و مل کز بی، ده‌بی داماو و پيسوایی
 قه‌بوول نابی به‌ هیچ بابی که‌ کورد دابی له‌ جیی بابی
 ئه‌گه‌ر سوخته‌ مه‌لای جی هیشته، مه‌لا ملکه‌ج نه‌بی نابی
 له‌ مه‌یدانی عیباده‌تدا به‌جی ما، هه‌رکه‌سی بی شک
 به‌دایم چاو به‌ره‌و ژیره‌ ده‌بی مه‌هتووک و پيسوایی
 به‌جی مان باعسی به‌دناوییه‌ هه‌تتا له‌ یاریدا
 که‌سی مه‌قبول و ماقوله‌ که‌ چابک ده‌ست و ئازا بی
 قه‌دی ئه‌لفی ده‌بیته (دال) له‌به‌ر سستی له‌ یاریدا
 به‌جی ماو هه‌ر ده‌بی دابی به‌زیله‌ت گه‌رچی وه‌ستا بی
 مورید گه‌ر مورشدی جی هیشته له‌ یاریدا ده‌بی دابی
 به‌سه‌ریا هه‌ر ده‌بی هه‌لجی له‌ژیر باری ده‌بی دابی
 که‌سی پاش که‌وت ئه‌گه‌ر فه‌رزهن خه‌لاتی شای له‌به‌ر دابی
 ویا عه‌ینه‌ن عه‌مامه‌ی شیخو له‌ئیسلامی له‌سه‌ر نابی
 ده‌بی پشتی که‌مانی بی وه‌کو گو سمتی هه‌لنا بی
 بلئی پشتم شکا بابی که‌سی ما بی به‌سه‌ر ما بی
 به‌جی ماویش له‌ که‌وشه‌کدا ره‌فیقان هه‌ر ده‌بی دابی
 قیاس، رۆشن ده‌لیلێکه‌ ده‌بی ئه‌حکامی مه‌جرا بی
 ئه‌مه مه‌علوومه‌ لای هه‌رکه‌س چ نادان و چ دانا بی
 که‌ دابوون کاری نادانه‌ که‌سی دانابی دانابی

فیداتان بم وهرن یاران له مهولا پرو له مهولابی
 دهر وون عاجز له دنیا بی له مالا یه عنی دل لابی
 چ خوشه تهرکی خوو ههر شهو هه موو چاوی له خه و دابی
 نه سیمی نیسبه تت بوبی وهکو (شهوبو) له شهو دابی
 که سی که وشهک بکا (خاکی) موحه للهق باز و نازا بی
 به سورعت ههر وهکو بابی به هیمهت میسلی بابا بی
 هر فی، دوی له چایخانه دلی مه عمور و ناوابی
 به (تهجنیس بازی) دهیفرموو جهزای چاکه دهی چا بی.

بیجگه له نه غه زله، چند (نهعت) یکی نه بهوی دوورودریژی (خاکی) مان له
 دهفته ریکی دهسخته تی کوردیکی (شعرباز) دا بهرچاو که وت. بو نمونه له ههر
 (نهعت) یک، یهک دوو شیعری جوانمان هه لېژارد که بیخهینه بهرچاوی خوینده وارانی
 خوشه ویست: نه شاعرانه چند (بهیت) یک له قه سیده یه کی ۶۱ بهیتی:

ببارینی خوا بارانی هه رچی فهیز و ئیحسانه
 بهسر نهو باعیسی خهلق و گوزیدهی جه معی نهکوانه
 دهی سوچی نه زه ل (داکا) هه تا شامی نه بهد برژی
 بهیهک تاو بی نه وهک تاو تاو، وهکو تاوی به هارانه
 به سه وزه ی نه ونه سیمی گول شه میمی لوتفه وه داکا
 نه سیمی نیسبه تی هه ق دانه یه کی کا به سه دانه

.....

که لامیان راسته هه ردو بوون له گه ل هه ق، نه حمه د و موسا
 ته فاوتیان وه لی ئاخیر زه مین، تا عهرشی ره حمانه

.....

ئرئ (خاکی) نه تو خوت چی و دیاری تو نه بی چی بی
 له بو شاهی عه رب هه رگیز نه بهی نه شیعره کوردانه
 مه گه ر شاهی روسول، هادی سو بول، سه رخیلی جومله و کول
 به ئیحسانی بکا ته حسین، بلئ: وهک شیعری (هه سان) ه

ئەمەيش چەند شیعریکە که له قەسیدەى (میعراج نەبى) وەرگیراوه، قەسیدەکه خۆى
٣٨ بەیتە:

چییه ئەمشەو، شەوى سوور و سروور و سەیر و سەیرانە
شەوى (ئەسرایه) یا سوپحى و یسالى جانى جانانە

.....

له خەلۆهتخانە دەرکەوتتوو، له حەرخانەى فەلەك سەرکەوت
له دەولەتخانە چوو، یەك ئان بە دەولەت هاتەوه خانە

.....

نەسىمى فەيز حەق ئەنگووت و خونچەى کامى پى پشکووت
ویسالى جان و جانانە، چ خوڤشە، رەبى چەن جوانە

.....

له ئەحمەد تا ئەحمەد میمی بوو فەرقى غەرقى وەحدەت بوو
بزانە عاشق و مەعشوووق لەناو ئەم دووانە کئیانە

.....

جیهان سایە نشینە، تو مەگەر پوچى که بى سایەى
بەلى سایە، وەزیفەى جیسەمە، جیسەمى تو هەمووى جانە

.....

حەدم کوا من بەیانى حەدى ئیعیجازى (محەمەد) کەم
که تیعدادى نجوومى ئاسمان، خاریج له ئیمکانە

خهسته

مهخهسى شاعيريكي ئەم ولاتەيه ناوى و سەرگوزشتهى ژيانيم دەس نهكهوت. تەنيا له (ئەنجومەنى ئەديبان) دا به‌عزى شيعريم ديوه. رهنگه له شوعه‌راى قەرنى سيانزەمىنى هيجرى بى.

مه‌تله‌عى غەزەلى (دەكەم شين)ى ئەمه‌يه:

له هيجرانى گولئى سوورم دەكەم شين

دەرپژم دەم به دەم فرميسكى خوئين... (١)

تەواوى ئەو غەزەلى كه جەنابى ئەمىن زەكى بهگ مه‌تله‌عه‌كهى وەرگرتوو و له‌سەر‌هوه نووسيو مانه له (ئەنجومەنى ئەديباني كورد) دا بهم رهنگه‌يه:

له هيجرانى گولئى (سوورم) دەكەم (شين)

دەرپژم دەم به دەم فرميسكى خوئين

وهكو كووتر دەناللم شه وهه‌تا رۆژ

نیشاتم دەرد و رهنجه سوحبه‌تم شين

له بازاري غەرامى عەشقى گولدا

تەلهف بوو، مايهى عومر و (مه‌تاي) (٢) دين

بليسهى ئاگرى كوورهى دەروونم

ده پيكي قورسى ماه و عه‌قدى په‌روين

هه‌موو عالم له نالهى من به‌تەنگ هات

له بو به‌ختم دەنيړن له‌عن و نه‌فرين

له هه‌سره‌ت عەنبه‌رين زولفى سياهت

تەپ و دووى دل ئەچى بوگونبه‌دى شين

(١) تاريخى سلیمانی.

(٢) مه‌تا= متاع. ر. ح

وهها دهردم گران و سهخته، بۆمن
فهلەك دهگری، مهلايك دینه نالین

ئەم شیعراڤە خوارەویش هی خاکییە لە دفتەریکی دەسخت وەرگیراوه:

بەبی تۆمن پیالەئە غەم ئەنۆشم
وهكو مهجنوون نهماوه عهقل و هوشم
له ههسرهت خهتی نهوخیزی بنهوشهت
ههمیشه بهرگی نیلی رەنگ ئەپۆشم
قهدهم رهنجان كه بی حالم بپرسه
بپرسه لهو دەرۆونەئە پەر خروشم
ئەتو شاهنشەئەئە ئیقلیمی حوسنی
ئەمن بیچارە عەبدی حەلقە گووشم
له گەرمی مەیلی ساردت نووری چاوم
وهكو دیزه له كوڵ دايم به جوشم

له غەزەلیکی تری خەستەدا، ئەم تاقە شیعەرەمان زۆر جوان هاتە بەرچاوه:

مروهت و رەحمی نییە ئینسافی باری کردووه
دهوری باغی دل بهخار و جهوری غەم پەرژین ئەکا

ئەمیش فەردیکە لە شیعری خەستە:

له ههرفم تۆ مهبه ئازورده قوربان
سهری موویئ نهماوه ئیختیارم

ئەمیش دوو(بەیت)ی جوانە لە غەزەلیکی تری:

ئەگەر کردووێ تەقسیر و گوناھئ
هەزاران تۆبە تا رۆژی مەماتم
لەمن عاجز مەبە ئیتەر بە قوربان
خۆشە ئەر بمکوژی ئەر کەئە خەلاتم

زۆر جیئ داخە ئەم شاعیرە کوردە کە بەشێوێ شیعەرەکەئە وادەردەکەوئیت
موکریانئ بووبئ، ناووشوئنی نەزانئ و (دیوان)ئکی تەواوئ نەگاتە چنگمان. بە

مەتەنەتى شىعرەكانىيا وبەپپى ئەوھى كە وەكو عاداتى ھەموو شاعىرىك
(مەخلەسى) ئىكى بۇ خۇى داناوھ دەبى شىعرى زۆر بووبى و ئەم شىعر و يا ديوانەى
(خەستە)، يا لەناو چووبى و يا كەوتىتتە قوژىنىكى دوور و تارىكەوھ. بە ناوى
محەبەتى ئەدەبىياتى قەومى، تكا لە خویندەوارانى خوڭشەويست، كە ئەگەر لەلايەن
ناوونىشانىيەوھ شتىك ئەزانن، بۆمان بنووسن لە بەرگى دووھى ئەم كىتەبەدا باسى
بكەين...

شعر و نهده بیاتی کوردی

به‌رگی دووهم

پیشکش

بوئژەکان و ئەدیبهکانی کورد، بەرامبەر بە قەومی خۆیان پۆیستییەکی گەورەیان لەسەرە. میژوو لە دوارۆژدا لەناو وێژە و وتارەکانی ئەوانا بۆ ھۆی دواکەوتن، وە یا پیشکشەوتنی کورد ئەگەرێ، لەبەر ئەمە، ئەبێ ئێمەیش وشیار بین و پێی ئەوەیان نەدەین کە سەرمايەکانیان بە فیرۆ بدۆرینن واتە، پۆیستە لە وێژە و وتارەکانیان ورد و سەرنجیان بدەینن تاکو بتوانن بۆ کردەوی باش و بۆ خزمەتی ولات ھانیا بەدەین و بیانکەین بە رابەری قەومەکیان، بەم رەنگە ئەو پۆیستییە لەسەریانە سووک ئەبێ و بەجێ ئەھینن و لە راست پرسینەوی میژوودا شەرمەسار نابن، ئینجا لەبەر ئەمە، کە ئێمە ئەم نامیلکە یە پیشکشەشی ئەو خۆینەرە بەرێزانە و بەتایبەتی پیشکشەشی ئەو لاوانە ئەکەین کە لەباریانا ھەبە خزمەتی قەومەکیان، وە ولاتیان بکەن و نرخیک نادەن بە چرپەچرپی ھەندئ کەس لە جیاتی تێیکۆشن و یارمەتی خۆیان پیشکشەشی خاوەن تەقەلاکان بکەن، تەنیا بە توانج و پەخنە ی پووج و عەزم شکێن، کە لە بناغە ی یەکتییا ئەکەن!.

رەفیق حیلمی

بەغدا: بستان الخس

٩٥٦/٣/٣

سەرھتا

لەژێر ناوی «شاعر و ئەدەبیاتی کوردی» یا، لە ساڵی ۱۹۴۱ نامیلکە یەکم لە چاپ دابوو و بلاوم کردبوو، لەو نامیلکە یەدا سەرگروشتە ی چەند شاعیریکی کورد و، لە شیعری هەر یەکە لەوانە چەند وێنە یەکم خستبوو بەرچاوی خۆینە رانی خۆشە و یست و بە پێی بیر و زانستی خۆیشم لە شیعەرەکانیان دابوووم. بەلام داخەکم بە پێچەوانە ی پەیمانیکە کە دابوووم بەرگی دووھمی ئەو نامیلکە یەم تا ئیمرو بۆ چاپ نەکرا. ئەوا ئیمرو لەسەر فەرمایشی و ئارەزووی چەند برا کوردیکی بەرپێز هەر چەند بەرھەڵستیشم هەبوو ئەوانە ی لە کاتی خۆیا نووسیبوو مەو و هەندیکی لە ساڵی ۱۹۴۳ لە گۆقاری «گەلاوێژ»^۱ بلاو کرابوونەو، کۆم کردنەو و پیاچوومەو و ئینجا باسی چەند شاعیریکی تریشم خستەسەر و، لەمانە بەرگی دووھمی ئەم نامیلکە یەم هینایە ناو. قەومی کورد شاعیری زۆری لی هەلکەوتوو. بیّت و بمانەوی باسی هەموویان بکەین هەر لی نابینەو. لەبەر ئەو ئەمەوی بزانی کە شاعیرەکانمان هەر ئەمانە نین کە من باسم کردوون، وەیا باسیان ئەکەم. بەلکو هەر لەناوچەکانی سلیمانی و کەرکوک و هەولێرا ئەوێندە شاعیر هەلکەوتوو کە تەنیا ناوێکیان نامیلکە یەکی لی ئەنووسریتەو، لەناو ئەمانەدا ئەوانە ی بەرحمەت چوون، وەکو: نالی و مەحوی و هيجری و شیخ پەزا و مەولەوی و شوکری و میسباح و تایەر بەگ و مەلا محەمەدی کۆیی و رەشیدی قادر ئاغا(۱) و مەلا عەبدوڵا (مفتی پینجوبین) و ئەختەر و سافی...

لە تازەکان ئەوانە کە شوکر ماون، وەکو: سەعید فەوزی و شیخ مستەفای شیخ سەلام و قانع و ئەحمەدی شیخ غەنی و مەلا ئەسەدی مەحوی و پۆزبەیان و هەردی و توفیق وردی و برایم ئەحمەد و هەزار (عەزیز موکریانی) و مستەفا سەفوەت و کانی و مەعروف خەزەندار و هەوری و مەدھۆش، بی باک و فایق زیوەر و مەنگوری و شارەزووری و ئاورەحمان بەگی نفوس و ... هەموو شاعیرن و هەندیکیان لەوانەن کە ئەشی بە تاییبەتی نامیلکە یەکیان دەر بارە بنووسریتەو، بەلام وەخت و بەخت جاری

(۱) رەشید قادر ئاغا برا بچوکی مەحمود ئەفەندی قادر ئاغا ی رەئیس پێشوی بەلەدیە ی سلیمانی بوو، بە لای و لەکاتی شەری گەورە ی یەکەما ئەمری خوی کرد.

ئەوئەندە يار نىيە، كە بتوانىن بەم ئامانچە گرنگە بگەين. لەگەل ئەمەيشا خوا يارىي و تەمەن وەفا بكا، هەول ئەدەين كە ناوبەناو چەند بوژيكت لەناو ئەمانەى كە باسيان كراو بە تايبەتى لەوانەى كە ديوانىكى (لەچاپدراو) يان نىيە و يا شتىكيان دەربارە نەنوسراوئەتەو، هەللىزىرين و نامىلكەى سىيەمى لى رىك بختەين، ئىنجا تكاى بەرودوامان لە خوئنەرە بەرئىز و خوئشەويستەكان ئەوئەيه كە چاو لە كەموكورتىمان بپوشن و بمانبەخشن بەو كە مەبەستمان خزمەتە و سەرکەوتنى كورد!

دلدار

یونس رهئووف

۱۹۱۷ - ۱۹۴۸ م

دلدار ناوی یونس رهئووفه، له ۲۱ شوباتی ۱۹۱۷ی میلادی له کویئ هاتووته دونیا، بهم حیسابه به عومر بچووکتیرینی هه موئو شاعیرانهیه که تا ئیستا باسماں کردوون، هیشتا یهک سالان بووه که باوکی هیناویهته ههولیر، له دواي ئهوه چوونه (رانیه) و لهوئ تا پۆلی ۲ ئیبتیدائی خویندووه، بهینیکیش گهراوهتهوه کویئ و لهوئ خویندنی ئیبتیدائی، دواي ئهوه له ههولیر و کهرکوک خویندنی متهوهسته و سانهویی تهواو کردووه، ئیستا له پۆلی دووهمی

حقووقی بهغدا ئهخوینئ. لایکی زرنگ و خوینگهرمه، خاوهنی بیریکی ژیرانه و پیرانهیه، گیانیکی خاوین و ههستیکی بهرزی ههیه. ههه له منالییهوه تووشی گیره و کیشه و تهنگوچهلهمه ی زهمانه هاتوووه و ژیانیکی کهموزور سهخت و تال و به ئهندیسهی رابواردوووه، لهبهه ئههه ئاشنای ساردوگهرمی دونیایه و جیگهی هیوای دواپوژه، شاعیریکی خواپییه و ئیلهامی شیعری له ههواي سازگار و له بهرزی شاخهکانی نیشتمانوه وهرگرتوووه، بهدل و گیان مهفتوونی دیمهن و چاو ئهاندازه شیرینهکانی ولاتی کوردستانه.

ههه چهند بههوی منالی و خهریکبوون لهگهل خویندن، زوری شیعردانهناوه و ئیمپو له شاعیره ناودارهکان ناژمیرریت بهلام بهو شاعرانهیا که ههیه و بهرچاوی ئیمه کهوتوووه و به نوور و گهوههری ئهوه زهکایهه که لهه چهند شیعرهه ئههینرئ، جیگهی شک نییه که دلدار، شاعیری تهجهدودپهروهه و ناوداری دواپوژ ئههئ. لهبهه

ئەو، ويستانمان كە سەرەتاي ناو و شورەتاي لەم (ناميلكە) يەو دەست پى بكا.

دَلدَار، بەلای ئىمەو شاعىرىكە زۆر بالا، ئەگەر لە هەندى شىعەريا ناپوختەيى هەبى، بەهەي شاعىرىيەتاي پى ناشكىت. منالېك كە هەموو ژيانى خۆي بە خويندنەو رابواردبى و هېشتا لە خويندنى پىويستى (رەسمى) پزگارى نەبووبى، ناتوانى بى بە شاعىرىكى (كەسبى) و بگاتە پلەي ئەوانە كە شىعەريان كەردووە بە (سەنەت). لەگەل ئەمەيشا دَلدَار، هەر لە مەكتەبى ئىبتىدائىيەو دەستى كەردووە بە شىعەر وتن و لەم مەيدانەدا گۆي هونەرى بردووەتەو، لەبەر ئەو ئىمە كەموكورتى شىعەرەكانى ئەومان نەگرتە بەرچاو و بروامان هەبە، بەو كە شاعىرىكى فەيتى و خوادادە، هېچ گومانى تيا نىيە كە هەلېكى باش و كۆلېنەو هەيكي ئەدەبىي ورد، دَلدَار ئەگەيىننەتە رىزى شاعىرە گەرەكانى كورد، ئەو هېش لەوئى بوەستى كە لەلەين بىرى قوول و خەيالى وردەو ئىستايش دَلدَار گەلى لە ژورر ئەو شاعىرانەو بە كە هەندى وشەي رەق و تەعبىرى ساردى وا ئەهۆننەو و ئەيكەن بە (نەزم) كە بە دىمەن و بىستن، شىرىن و رەنگىن، بەلام لە مانا و حەقىقەتا پوچ و بى كەلكن.

ئىمە ناتوانىن لىردەا هەندى شىعەرى دَلدَار بنووسىن كە زادەي بىرىكى زۆر قوول و رەوانى (تەفكىرى عەسرى) يە. بەلام زۆر جىي داخە كە پىوهندىي گرانى (تەقالىد)، ئىمپرو، رى نادا بە بلاو كەردنەو هەيان. زۆرتريش ئەو جۆرە شىعەرەنەيەتى، كە دَلدَار و شاعىرىيەتى بَلندى دَلدَارى بە ئىمە ناسى، ئەو شىعەرەنەي كە لە هۆننەو و دروستكردنى وشە و (تەعبىرى) رەنگاوپرەنگ و رېكخستن و بەكخستنى قافىە زياتر، كۆلېنەو هەي فەلسەفەي ژيانمان بىر ئەخاتەو و چەشنى لىكدانەو هەي ئەم شاعىرەمان تى ئەگەيىننى كە بە تەمەن منال و بە مېشك گەرە و پىگەيشتوو.

دَلدَار، يەكەم جار لە (رانىيە) لە بەرامبەر سەرچاوەي پىرۆزە رەنگى ئاوى (قوله)، روى شاعىرىيەتى بزوتوو و هەر لەو پۆزانەدا كە لە فرىوى زەراوى شارستانىيەتى دوور بوو و چاوى ئازادىي بى پەردەي بە چاو ئەندانەكانى شىرىن و رەنگىنى نىشتمانا گىراو، لە كانگاي دَليا مەغزى ئەم شىعەرەنەي كۆ بوو تەو و تۆمارىكى نىهانى دروست كەردووە. لە دواي بەيىنېك كە لەو چاو ئەندانە دوور ئەكەوئەو و كارەساتى زەمانە و گىژەلووكەي بى ئامانى ژيان گىژى ئەدا ئەو تۆمارە شارراو هەي ئەكرىتەو و ئەو هېش بى ئەو هەي رەنجىكى لەگەل بەدا شىعەرەكان دووبارە ئەكاتەو و يا بە نووكى قەلەمەكەيا ئەرژىتە خوارەو.

كوردستانی خوښ، نیشتمانی جوان
تۆ قیبله‌گاهی منی بی گومان!
چاوم پشکووتووی شاخه‌كانته،
فیژی ژیانی باخه‌كانته.
دهنگی شمشالی شوانه‌كانت،
زریق و باقی جوانه‌كانت،
قاسپه‌ی (كهو)انی قه‌د کیوه‌كانت
خوره‌ی ئاوه‌كه‌ی نشیوه‌كانت
ئهمانه هه‌مووی گوئیان کردمه‌وه
هه‌وینی شیعی دلیان گرتمه‌وه

نه‌ونه‌مامی بووم له‌م خاكه‌روام،
به‌خۆشه‌ویستی ولات ئاو درام.
به‌لی كوردستان تۆ منت خولقان،
تۆ منت خولقان پیت به‌خشم ژیان!
خۆشی ژیانم خۆشی ژینته.
ئیشی ژینی من پۆژی شینته!
چونكه كوردستان، نیشتمانی جوان!
تۆ قیبله‌گاهی دلی بی گومان.

(دلدار)ی هاو‌نیشتمانی حاجی قادری کۆیی که یه‌کی بوو له شاعیره ناوداره‌کانی
کورد، له شاعر (وتن)یشا په‌په‌وه‌ی ئەم هاو‌نیشتمانه‌ی خۆی کردووه و له‌سه‌ر شوینی
ئهو رویشتوووه. له‌خواره‌وه وینه‌یه‌کی تریش له شیعی دلدار ئەخه‌ینه به‌رچاوتان:

دل به‌دووی ئەفسانه‌کهوت و وای ئەزانی وا ئەبی
ئیشی دونیا په‌نجی پی ناوی به‌خۆی کۆتا ئەبی.

نهى ئەزانى ئەو بە عارەق دارى ھىوا ئاۋ بىدا
گەر بەخوین پەينى بىدا ئەوجا سەمەر پەيدا ئەبى
لەفزی نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ
ھەر بە كۆشش دېتە بەر، باغى ئەمەل ئىحيا ئەبى.
تالىع و ئىقبالە ۋەھمى پاي بەندى بى ھونەر،
كارى چاكى رى بەخى، عەزمت ھەبى خۆى چا ئەبى
ئەى برا! لادە لە فىكرى كۆن و زو سا راپەر،
عەزمى مەردانەت بى ھەرچىت نىازبى ۋا ئەبى
مردنە ژىنت بە بى كارى، لە سستى لا بدە!
ھەر بە رەنجى لاۋى ۋەك تۆ نىشتمان ئاۋا ئەبى.

ئەم شىعرانە كە باسى ھەندى دەردى كۆمەلایەتى و نىشتمانىمان ئەكا و چارەسازى
ئەمانەمان پىشان ئەدا، ھەر ۋەكو لەلایەن بىرەۋە پوختە و بە كەلكە لە نىگى
ئەدەبىشەۋە پەسەند و بەھادار و لە سەنەتتى شىعر كەموزۆر بەشدارە، لەلایەن ۋەزن و
قافىەشەۋە كەموكورتى نىيە و بەلكو ئەتوانم بلېم كە قافىەكانى زۆر جوان و
شاعىرانەيە.

ئەۋەندە ھەيە قافىەى (ۋائەبى) لە سەدرى (۱) بەيتى يەكەما ھاتوۋە و لە عەجزى
بەيتى پىنجەما دووبارە كراۋەتەۋە. لە دوو نىۋە شىعرەكانى:

لەفزی نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ، و كارى چاكى رى بەخى، عەزمت
ھەبى، خۆى چا ئەبى، (جىناسىكى تام) ى زۆر جوان و لە بەيتى دوۋەمى دواى
مەتلەكەپشا (تەشپىھ و ئىستعارە) يەكى شاعىرانە ھەيە. و بەكورتى شىعرەكان
ھەمىۋى بەھىز (مەتىن) و ئاھەنگدارە. دلدار لە رېگەى (شىعرى چىرۆكى) شەۋە
خزمەتى كۆمەلایەتتى كىردوۋە. شىعرەكانى «قەل و رېۋى» يەككە لەۋانە:

پۆژى لە پۇژانا قەلى

ۋەستا لەسەر كۆلكە چلى

سەلكى پەنبرى لە دەنووك

ۋىستى كە بىخوا لە ھەلى

(۱) سەدر بەنىۋە شىعرى يەكەمى (بەيت)، عەجز بە نىۋە شىعرى دوۋەمى ئەلېن.

رېږوى به لاييا تې په پرى
چاوى به قه قهوت و مهلى (۱)

ويستى به فيلى لى سهنى
دهسى پى كرد پيا هه لى (۲)

وتى نهى بولبولى زهمان!
نهى نهغه خوانى سر تهلى

بيستوومه من ناوبانگى تو!
توخوا گورانيم بو بلى!

قل وهختى زارى داپچران،
پهنيرى كهوته بن تهلى!

رېږوى پهنيرى قوسته وه.
به لام له پيش نه وهى هلى،

وتى: نه وچا به سه نه فام!
گويت لى بى رېږوى بو بلى.

وهختى شتيكت گرتنه دم
كه مهبه گوراني مهلى

نهمهيش كه رانه بى كهوا،
ته فره دراوى تو چهلى (۳)

مهوزووعى نهم فيكره له زمانى بيگانوه وهرگيراوه و (بيكهس) شاعيرى ناودارى (سليماني) ش به وينه يه كى شيرين خستويه ته سر زمانى كوردى. وهرگيرانه كهى دلدار له جوانييا له هينه كهى بيكهس كه متر نييه. دهسكارويه كهى كه كه تيا نه بينرى حوسنيكى ترى داوه به فيكره كه، واته هه وركو كچيكي دلبرى بيگانوه، بهرگيكي نايابى كوردى له بهر شيرينييه كهى فريو يكي زياتر په يا نه كا و زورتر نه چپته دلى

(۱) مهلى = مهلى = مهگر = تومهز.

(۲) پيا هه لى = بهسريا هدا = قوو.

(۳) چهلى به شيويه ناكويان به (جار) نه لى، چهلى، واته جار يك.

لاویکی کوردهوه! ئەم فیکره‌یش - به‌لای منهوه - دواى ئەوه که وەرگێرپراوته سەر زمانى کوردی جوانتر و شیرینتر بووه..

دلدار، شیعری غەرامیشی وتوو. ئەمه یه‌کێکه له‌و شیعرا‌نه‌ی:

ئەى باى شه‌مال!

ئەى باى شه‌مال! ئەى باى شه‌مال!

ئارامى گيان و دلەى وه‌ك زوخال!

پۆسته‌ى هه‌وايى! په‌يكى موژده به‌ر!

ئه‌گه‌ر هاتو رېت كه‌وته كووى دل‌به‌ر

وه‌ك عاره‌ب ده‌خيل! كه‌ چوو‌يته ئەولا،

مه‌وێسته تاكو خيوه‌تى له‌يلا!

مه‌وێسته تاكو لای شوخى كه‌ وا،

تيرى نيم نيگاي له‌ دل‌ما پووا!

پيى بلّى گيانه‌ له‌م رېگه‌وبانه

له‌م چه‌م و بېشه و هه‌رده و كيوانه

(شيت) يكي شه‌يدا و پووت و قووتم دى

فرميسكى ئالى وه‌ك ياقووتم دى

پووى له‌ خوین خالى وه‌ك زه‌عه‌رانه

چاوه‌كانى ليلى، پر له‌ گريانه

بلّى هه‌يكه‌لى وه‌ك ئيسقانيم دى،

قه‌دى چه‌ماوى وه‌ك كه‌وانيم دى

بلّى خه‌يالى به‌ژن و بالاكه‌ت،

تيشكى پووناكى شه‌وقى لالاكه‌ت،

نه‌رگسى شه‌هلاى چاوى به‌خومارت،

خه‌رمانه‌ى زولفى له‌سه‌ر پوخسارت

فریشته ئاسا ساتی هزار جار
خوی نیشان ئادا خوی ئادا حهشار(۱)

بلی ئیستاگهش ئه و مالویرانه،
ئه و کهژ مهسکه نهی ویلی شارانه،
هه ر به ئومیدی جهژنی ویساله،
بژی پیت دهگا ههروای خهیا له!

جار جاریش له دواي نالهی دلای زار،
فرمیسک ئه پزیننی وهك ههوری بههار!

پوسته ی ههوايي پهيكی موژده بهر!
هاتو ئه گهر ریت كهوته كۆی دل بهر؟

چهند شاعیرانهیه؟ و چهنده وهسفیکي شیرینه بو بای شه مال! ئهم بهیتهیش كه ئه لی:

مه ویسته تاكو لای شوخی كهوا،

تیری نیم نیگای له دلما پروا!

هه ر به شاعیریکي سه نعه تکار و شاره زای ئه ده ب به های بو دانه نری. له (بهیت) ی:

جار جاریش له دواي نالهی دلای زار،

فرمیسک ئه پزیننی وهك ههوری بههار!

دا (سه نعه تیکي مه قسوود) ههیه. واته به تایبه تی (پزاندنی فرمیسک) ی دواي (نالهی
دلای زار) خستوو ه تاوهكو دهسه لاتی شاعیر به سه ر مه غزای شیعره که یا وهكو (حوکمی
ته بیعت) به سه ر ههوری به هارا (جاری) بی.

دلدار به تایبه تی له په ند و مه وعیزه ی میلیدا ده ستیکي دریزی ههیه و به گه لی
وتاری به هادار و شیعی جوان ریگه ی ژیان و سه رکه وتنی پیشانی لاوانی دوارپوژ
داوه. ئهم شیعرانه ی خواره وهی یه کیکه له وانه وه به لای ئیمه وه شاشیعی ریکه که له م
بابه ته وه وترابی:.

(۱) خوی ئادا حهشار - خوی ئه شاریته وه.

مندالی هیوا

مندالی هیوا، کوهله کهی دلان.

تازه خونچه کهی نیو باخی گولان!

هەر چهنده سهیری نیوچاوت ئەکهه.

نابینم گهردی نه زور و نه کهه.

روونی چیهری تو وهك ئاسمانی ساو،

وهختی لیبی دابی پرشنگی ههتاو.

تیشکی ئومییدی سهر دلی تاری،

له ئاسمانی پرووت ئەدا دیاری،

سیوهیلی چاوی بریقه دارت

رووناکیی پاکي وینهی پوخسارت.

خهندهی بی فیلی لیوه ئاله کههت،

نه شئهی دووچاوی مهست و کاله کههت.

بی شک پیشهنگی موژدهی دلشادین

یا نهغمه خوانی باخی ئازادین!

ئومییدی دوارپوژ، پولهی هیوا، توئی!

خاوهنی فیکری بیکر و بالا توئی!

هیوام به توئه ئەی تازه منال

بهیانی ببیه نمونهی میسال!

ئهم قسانهی من کهوا بوئ ئەکهه

بزرنگیتهوه له گویتا ههردهم!

پاستگو به دائیم قهت درۆ نه کهی!

وهختت بهبی سوود تو له دس نه دهی!

تى كۆشە دائىم ھەرۈەكو ھەنگ بە!
لە مەيدانى زىن ئامادەى جەنگ بە!

ئەوا پىت ئەلېم چاكى بزانه.

زىانى مەردى بارى گرانە!

نەك وا بزانى ۋەك زىنى دوينى،
دەخوى و دەنوى تۆ لەناو نوينى

ئەۋە زىن نىيە كە ۋەك ژن بژىت،

ئەبى ھەم ئازا و ھەم مەزن بژىت!

رۇژى كە ھاتو، تۆ پى گەيشتى،
چاوت كردهۋە، لە زىن گەيشتى،

ئەبىنى زىان كىۋىكى بەرزە.

رېگەى خوار و ژوور بەترس و لەرزە.

گشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە، دارە.
پەر لە دورندە و دوۋىشك و مارە

سەر رېگەت ھەموۋى دانەيە و داۋە.

نادان و دانالەۋا دامائو!

گيانەكەم ئەبى تۆ لەم رېگايە.
لەم دانە و داۋەۋ، چەرخ و دەزگايە.

گەلى ماندوو بى، عارەق بېژى

ئەم دەرد و ئىشە يەك يەك بچىژى

لە رېى سەرکەۋتن ئەبى پېش كەۋى
ھەتا بکەۋى زياتر سەرکەۋى

نیشانى تىرەى خۆت بەدى رېگا

كە رىز بېستىن بېرۇن بە شوپىنتا

تۆ ئەبى چىراي زانستى ھەلكەي
دەسم داوڭنت پىگا ون نەكەي!

بىر و ھۆشى خۆت بەكار بەيئە
ئەم دانە و داوھ يەك يەك بېسىئە

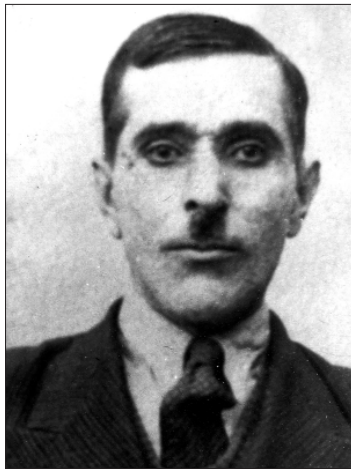
تاكو دەرگەوي لە ھەموو دونيا
چەندىان كرد بمرئ كەچى كورد ھەر ما؟

بەراستى پەندنامەيەكى بەرز و بە نرخە. شىعرەكانىشى ھەر چەند سادەيە، بەلام
زادەي تەبىئەتتىكى ئازاد و پەوانە و، ئەشى كە بە (سەھلى مومتەنىع)ى دابنىين. خۆزگە
ھەموو لادىيەكى كورد لەسەر ئەم پى و شوپنە ئەرۆيشت ئەوساكە دەرئەكەوت كە ئەم
قەومە چۆن دەست لە مل ھىوا ئەكا و ئەگا بە ئامانجى پىرۆزى!... (۱)

(۱) باسى دۇدار لە ھەنگامى ژيانى خۇيا كە ھىشتا قوتابى (كليەي حقوق) بوو نووسرابووھو.
بەلام لە چاپدانى ئەم نامىلكەيە - داخى گرانم - كەوتە دواى مردنى.

رهمزی

مهلا مارف

محهمهد رهمزی کورپی مهلا مارف ئەفەندی (قازی)، کورپی سەید رەسوولە، کە لە نەوێ (پیرخدر)ی شاھووییە. لە دایکیشەو کچەزای موفتی مهلا ئەمینی نەوێ (موفتی چاومار)ی بەناویانگە.

لە ساڵی ۱۹۰۲ی میلادی لە شاری سلیمانی هاتوووەتە دنیا. لە تەمەنی ۶ ساڵیدا خراوەتە بەر خویندن و لەلای خوا لێخۆشبوو، مامۆستا مهلا سەعیدی (زەلزەلە)یی قورئانی تەواو کردوو. دواي ئەمە لەسەر دەستووری ئەو رۆژە، کتێبە فارسییەکانی وەکو (سمایل نامە) و

(گولستان)، و (بوستان)ی (سەعدی) و دیوانەکە (خواجە حافظ)ی شیرازی خویندوو. بەینیک چوووەتە قوتابخانەی عەسکەری سلیمانی کە پێیان ئەوت (روشیدە)، بەلام لەوێوە گۆیزاویەتەو مەکتەبی (ئەعدادی مولکیە) و تا پۆلی چوارەمی تەواو کردوو، لەم مەکتەبەدا ماوەتەو ئەینجا ئەمیشی بەجی هێشتوو و گۆیزاویەتەو، مەدرەسە ئەهلپیهکان و لەلای مهلايان خەریکی خویندنی علومی دین بوو. جگە لە کوردی کە زمانی خۆیەتی، تورکی و عەرەبیشی ئەزانی، لە زمانی فارسییا شارەزایە. بە تورکی و فارسی و، بە تایبەتی بە فارسی گەلی شیعریشی داناو.

لە ۱۹۲۷ی میلادی بوو بە مەئمووری حکوومەت. لە ۱۹۴۰دا لە هەولێر مودیری مال بوو. لە ۱۹۴۵دا لە سلیمانی پشکنینی ئیرادی حکوومەتی (مدقیی واردات)ی پێ سپێردراوە (۱) ئیتر وەختی دواي ئیش و کاری رەسمیی خۆی، جاری لە مەجلیسی موفتی

(۱) لە کاتی نووسینەوێ ئەم نامیکەیهدا رهمزی لە مودیری ئاو و کارەبا گۆیزاوەتەو بۆ مولاخیزی واریاتی بەلەدیە.

خوا لیخوشبوو (بیخود)ی شاعیری به ناوبانگ و هندی جار له مهجلیسی (پیره میرد)ی
ئوستازی شاعر و ئهدهبا رابواردوو و له ئهنفاسی پر فهیز و هاونشینیی ئهم دوو
شاعیره گهلی بههره مهند بووه.

که له ههولیر ئهبی له سوچهت سهید محهمدی نهقیب و یهحیا بهگی بهدولا
موخلیس بهگا جارئ ئهچی بو رابوهکه و به هوی ئهم گهشتانهوه چه شگه ی شاعیری
ئهبزوی و، به فارسی شاعر دانهنی.

پیره میرد که سههرکی به راستی دهستهی هه موو شاعیرانی ئه و ناوچهیه بوو، رهزمی
به تاییهتی خستبووه ژیر که مهندی خویهوه و گیرودهی عه شقی شاعر وتنهوهی کردبوو.
له (بیخود)ی خالی شیهیهوه بههره ی شاعیری بهرکه وتوو ئیتر ئه مه بهس بوو بو ئهوهی
(رهزمی) بی به شاعیر!

وینهی شاعیری رهزمی و ئوسلووی

رهزمی له سهه سنووری بویرهکانی دهوری کون و تازه دایه. ناتوانین بلین که به
تهواوی شاعیریکی تهقلیدییه و هه ره پیرهوی بویره کونهکانی کردوو. به هه موو
مانای وشه، به شاعیریکی عه سری و تازهش ناژمی ریت. به لام به ئه سپایی و
له سهرخو، له هه دوو نه تهوهکانی وهگر تووه و له چه شکه ی ههردو لادا به شداره.
گاهئ مهوزووعیکی کونی وهکو ستایش و یا شین (مه رسیه)ی له قالبیکی تازه دا،
گاهئ کیش مهوزووعیکی تازه ی وهکو شاعیریکی نیشتمانی و، یا کومه لایهتی و یا
وهسفی (ته بیعهت)ی له قالبیکی کونا کردوو به شاعر. ئه وهنده ی له مهوزووعه
تازهکانا به ره و دوا رویشتوو، له کونهکانیشا ئینکار ناکرئ ئه وهنده روو له پیشه وه
بووه. واته نه پشتی کردوو ته تازه وه نه رووی له کون وهگر پراوه. له گه ل ئه مه یشا ئه بی
به تازه په رست، واته به (متجدد) بدریته قه له م!

چونکه ئه و چه مه ره ی که رهزمی دهوره داوه، هاونشینیی پیریکی هوشمه ند و تازه
کووره ی وهکو (پیره میرد) نه که وتایه فریای له وانه بوو بیکا به وینه یه کی تهواوی
شاعیریکی لاسایکه ره وه. به لام جیی شک نییه که شاعیریکی ههروهکو له ژیر بهندی
کونه په رستی، به ئاسانی پرگاری نابئ، به پئی قانونی گوپان (تطور) به ره و تازه
پیش ئه چی وهیا رانه کیشری. ئینجا له بهر ئه وه که کون له تازه دامه زراوتره و،

هۆگرمان پيوه گرتووه، بزواندنی كۆنه پهرستېك وه خستنی بۆ سهر رېگه يه كی تازه،
پيوسته به هیزنکی گه وره كه سهره وژیر كردنی له بارا بی، بزووتنه وه خهلق بكا واته
ئه بی هیزنکی ئینقلابگیر بی، به لام ئه گهر (فهرد)، گۆرانی خۆبه خۆی له بارا بی
چاوه روانی ئه م ئینقلابه گشتییه ناكا، زوو دس له كۆنه پهرستی هه لئه گری و له گه ل
كاروانی یه كه ما ئه كه ویتته پری و چهندی له بارا بی ئه وهنده پری ئه بپری و پیش ئه كه وئ.
په رمزی یه كێكه له م جوړه شاعیرانه و دهستی كردوو به جوولانه وه، تا ماوه یه كه له
شقامی تازهدا به ره و پیشه وه چوو.

شعیریشی وه نه بی زور بی، وه ئه و شعیرانه ی كه هه یه تی هه موویان به (بۆنه) یه كه وه
وتراوه، وه یا زاده ی (رېكه وت) ه واته شعیر وتنی بۆ خۆی نه كردوو به پیشه. له بهر ئه مه
ئه گهر شعیره كانی به هیز و به پیز و، گه واهێکی بیگهردی هونه رمه ندی و، دهسه لاتی
شاعیری نه بوونایه، لیره دا په رمزیمان له ریزی شاعیران نه ئه ژمارد.

یه كێكه له رهوشته باشه كانی (په رمزی)، (وه فاداری) یه تی كه ئه مپیش گه واهێكه بۆ
كۆنه پهرستی، چونكه به ینێكه ئه لێن (وه فا) مه تاعێکی كۆنه وه ئیمرو رۆژی له سوود
گه ران و (ماده) یه. ئینجا تا چ ماوه یه كه ئه مه راسته نازانین؟ به لام له مه قامی گالته وه
یا په خنه و توانجیشا بی بلا و بوونه وه ی واته یه كی وا، دیاره كه نیشانه ی كه مبوونه وه ی
وه فادارانه و، گه واهێكه بۆ نه مانی رهوشته و خووی باش. به م حیسابه ئیمه ش
(وه فا) مان به گه واهێ كۆنه پهرستی ژمارد ئه مه، هاواری كاك (په رمزی) یه له دس بی
وه فای:

ئیمرو زه مانی بی ئه ده بی و بی وه فایبیه،

رۆژی خراپه كردنه، عه سری ریا بیه

باوی نه ماوه باسی وه فا قهت مه كه ده خیل

له م عه سره دا كه چونكه وه فا، بی وه فایبیه

هه ر ئه و كه سه ی كه مال و سه ری بۆ فیدا ئه كه ی

بۆ مه حووی خووت و مال و منالت فیدا بیه

عالیم ئه وه نده سوو كه له بی قه دریا ئه لئی

عالمه هه موو له زیو و زه رن ئه و قه لایبیه

وا تى ئەگەن ئەوانە كە سەرخۆشى دەولەتن

ئەم نەشتە كەم دەمە تا، بى، لىە زىيايىيە(۱)

رەمىزى كە ئەختىيارى تەرىكى ئەكا لە خەلق

فېكرى لە قەيد و بەندى ئەسارەت رەھايىيە

وتبوومان كە رەمىزى گاهى لە قالبىكى تازەدا مەوزووعىكى كۆن وە گاهى لە
قالبىكى كۆنا مەوزووعىكى تازە ئەھونىتەو و ئەيكا بە شىعر. ئەم شىعرانەى
خوارەوئە لەسەر ئوسلووبى (قەسىدە)، مەوزووعىكە ئەشى بە تازەپىش بژمىررېت.

سەرزەنش

خەلقى گەپشە مەنزىل و گشت ئىستا سەربەخون

.....

ئەسبابى يەك نەكەوتنە پېش ناكەون لە كەس

باعىس بەرى نەكەوتنە دوا كەوتو، رەنجەرۇن

كوردىنە ئەم نىفاقە لە بەينا ھەتاكو كەى؟

ھەروا دەوام ئەكات و، لەگەل يەكتىرى دەھون؟

تاكەى ئەوئەندە مائىلى چەوتى و خراپە بوون؟

تاكەى ئەوئەندە تالبى ناراستى و درۇن؟

تاكەى وەكو گەزئەندە قول و قاچى يەك گەزىن؟

تاكەى وەكو درئەندە دل و جەرگى يەك ئەخون؟

تاكەى لە بەحرى وشكى ھەوادا پەلەى مەلە؟

تاكەى بە دەشتى ئارەزووا بى دەلىل ئەرۇن؟

تاكەى خەرىكى كوشتن و فەوتانى يەكتىرىن؟

تاكەى بە واتەيەكى دروى غەيرە دەستخەرۇن؟

(۱) رەمىزى خوى ئەلى: ئەم نەشتە كەم دەوامە ھەتا بى زىيايىيە.

خەلقى بە زۆرى باسكى فەن گەيپپە ئاسمان!
ئۆۈش خەرىكى بەزمى ھالاكىن و ھەلمە قۇن!
گاھى لە پروى جەھالەتەۋە ئەبنە ئەجنەبى،
ساتى لە پروى نەزانىيەۋە ئەبنە فەرمەسۇن!
ۋا تى ئەگەن لە ھىچە، بە (تى) ئەبنە فەيلەسووف
ياخو بە (شەپقە) كىردنە سەر ئەبنە (ئەدىسۇن)
بۇ غەيرە بەستنى كەمەرى نۆكەرىت لە چى!
بۇ پىياۋى دەۋلەمەند چىيە ۋا ھىندە سەرقۇن؟
بۇ فتنەيى ۋ خىراپە نەبى، ئىجتىماعى چى؟
بۇ باسى يەكتىرى نەبى كەى فېرى گىفتوگۇن؟
ھەر غەيبەتى ئەم و ئەۋە ھەر مەجلىسى ئەچى
ھەر كىردنى (شەن) و (كەۋە) ھەر كۆمەلى كە كۇن
رېۋى و (مەپ)ن لەبەر دەمى بىگانەدا كەچى
ۋەك گورگى ھار و (شېرى) درى بەينى خۇ بە خۇن!
(پۇرى) خوراۋ و (كۆترى) بەر چىنگى ئەجنەبىن
ھەر چەند لە جىنسى (باز) بە ھەلمەت ۋەكو ھەلۇن!

ئەم چەشنىە سكالايە كە ستەمىكى گەۋرە و (تانووت) ئىككى ئىچگار گرانى تىايە ۋە
نابى بىرى بە پروى قەۋمىكا، بەلام داخەكەم ۋا دىيارە رەمىزى ھەندى ھۆى بەدەستەۋە
بوۋە كە زىفى لى سەندوۋە ۋ بەم مانا گىشتىيە پلارى گرتوۋەتە قەۋمەكەى خۇى. لەگەل
ئەمەشا، شكى تىا نىيە كە پلار و تۋانچ و تانۋوت، ھۆى راستكىردنەۋە نىيە بۇ لارى و
چەۋتىي قەۋمىك. چونكە تەنبا ئەۋە بەس نىيە كە گلەيى لە قەۋم بىكەين و يا تىي
بىگەينىن كە ئەۋ رىگايەى لەسەرى ئەپۋا رىيەكى چەۋتە رىي پىشكەۋتن نىيە. بەلكو
ئەبى بىخەينە سەر رىگەى راست، ۋ ئەۋ رىگە راستەشى بۇ پرون بىكەينەۋە ۋ لە پىشەۋە
بىرۋىن تا ۋەكو مان نەگرى ۋ لەدوامانەۋە بىرۋا.

كاك رهمزی له شیعری نیشتمانیدا به سهلیقهی كۆن چووه به رپوه و لهسهر شیوهی كۆن، به قهسیده ههستی خۆی بۆ دهرخستووین. واته، نهیتوانیوه و یا نهیویستووه پهپهروی بویژه تازهكان بكا. مهسهلا مهتلهعی قهسیدهیهکی كه لهژیر ناوی «وهتهن» دا بلاوی كردووهتهوه ئهمهیه:

ئههی وهتهن! توخوا له بهر چی هینده دل غه مگینی تو؟

بوچی دایم وا مهلوول و دیده پر ئه سرینی تو؟

ئینجا ئیمه له بهر ئهوهی كه ئه مانهوی له شیعری «نیشتمانی» دا ئهم چه شنه شیوهیه بگورین و به هیوای ئهوهین كه «بویژ» هكانی كورد له م چه رخی بیسته می شارستانییه تیه دا به شیوهیه کی وا سارد و به سهر چوو له نیشتمان نهوین، وازمان له نووسینی ئهوه دای قهسیده كه هینا، چونكه شیعری نیشتمانی، ئیمرو ئوسلووبی تایه تی خۆی ههیه. نیشتمان ئهوه خاكه پیرۆزهیه كه تیا ئهژین. ئهوه تاڤگه و كانی و کاریز و سهرچاوانهیه كه بهم خاكه شیرینه دا ئه پروا و ئه یخۆینه وه ئهوه نهسیم و ههواي ژیان به خشهیه كه بی ترس و لهرز به ئازادی ههلی ئه مژین، چیا بهرز به ئاسمانا چووه كانه كه له لایه كه وه به بهفری زیوینی تهوه سه ره كانیان و گول و نه سرینی قه دپال و داوینه سهوزه كانیان و لاته كه یان رازاندووینه وه، له لایه كیشه وه وهكو قه لغانیکی پولا وه سه ساریکی ئاسنین رپیان له دوژمن و بیگانه گرتوو و له پهلاماردانی ناکاو ئه مانپارین. نیشتمان ئهوه ماللات و پیت و به ره كه تهیه كه له سهر و ژیری ئهوه خاكه دایه و یا هه لئه قوولی كه مایه ی ژینی سه رهستی قه ومه كه مانه و شانازی پیوه ئه كه یین! نیشتمان ئهوه كیل و ته له بهرده شكست و شكوا وانهیه كه ئیسقانی كه سوکاره خو شه ویسته كان و مردوو نازداره كانیان له باوهش گرتووین و، له شهوانی دوورودریژ و سارد و تاریکی زستانا پاسه وانیبیان ئه كه ن. نیشتمان، ولاته كه مانه كه تیا هاتووینه دونیا وه، له ویدا به ئازادی و سهر بهرزی و به ناغایی ئه ژین و تیا ئه شارپینه وه.

به لام ئه خاكه ی دامان ئه پووشی، له ژیر پیی بیگانه كانا ناشیلری، به لكو به فرمیسی گهرمی هاو نیشتمانه وه فاداره كان و كه سوکاره خو شه ویسته كانمان ئاو ئه دری. به لی نیشتمان ئه مانهیه! نهك ژنیکی كه ساس و كلول، كه مات و مهلوول و دهسته ژنو دانیشتی و، فرمیك به چاوه كانیان بیته خواره وه.

نابی نیشتمان بکری به ژن و شاعر به سهر ئه گریجهی خاو و په رچه می لولولیا هه لدری. ئه م چه شنه شاعرانه ئیتر باویان نه ماوه و نابی ئیمه بگه رینه وه سه ری و بیکه بینه وه به باو!.. به لکو ئه بی ئیتر ئوسلوویکی تازه ی بو دابننن و به شیوه یه کی وا له نیشتمان بدوین که له گه ل پئویستی ئه م چه رخه ری که وی، و شانبه شانی شارستانییه تی برؤ! دیمه نی چیا به فراوییه کان و سینه ری دره خته به رزه کان، جریوه ی مه ل، هازه ی ئاو و خو ره ی تا فگه و قه لبه زه کانی تیا ده رکه وی. ئه بی شیعری نیشتمانی بناغه ی نیشتمان به هیز بکا. گرمه ی ده زگا و کارخانه کانی نیشتمان، شه قه ی چه کی ده نگی تیا بداته وه حیله ی و لآخ و نرکه ی ئه سپ سوارانی کوردی تیا به رز بیته وه، شیعری نیشتمانی ئه وه یه که زانستی و خوینده وار تیا هاندری. سروشتی پاکی تیا بلا و بکریته وه. چاره سازی نه خو شی و نه زانی و نه بوونی میله تی تیا بکری. له ری شیعری نیشتمانییه وه ئه بی قه وم پی بگه بیئری، قه ومیکی وا که زیندوو بی هه ست به خو ی بکا، له ژیر زه بر و زه نگی زوردارا نه تلپته وه، کو ت و پیوه ندی بیگانه له ده ست و پیی لاهه کانی نه بی وه به زنجیری دیلی ئه ستویان نه چه مابته وه.

به کورتی له وشه ی نیشتمان ئه بی ئه مانه مان بیته وه به بیرا، خوینمان ببزوی و، بیته جو ش، هه تا وه کو بو پیشکه وتن بجو لینه وه وه بو سه رکه وتن راست بینه وه، واته ئه بی وشه ی «نیشتمان» هانمان بدا بو خو به ختکردن له ری ئه وه به ختیاریه، که ته نیا له نیشتمانیکی سه ره خو، چنگ ئه که وی، چونکه ئه بی بزانی، که پاریزگاریی نیشتمان پاریزگاریی شه رفی گشتیه له په نجه ی پیس و چلکنی بیگانه. ئه وه شه رفه که بی ئازادی و، سه ره خو یی ههستی پی ناکری، چونکه شه رف له کو ت له مله کان، و له دیله کان ناوه شپته وه!

ئه م قه سیده جوانه ی خواره وه ش سکالا و شه کوایه کی حا لی (په مزی)یه، که بو دۆستیکی به ری ز و دل سو زی خو ی نار دووه. وه کو ده رده که وی، مه به ستی ته نیا ئه وه بووه، که راستی و فه رمان (وظیفه) په روهری، وه ده ست و زمان پاکی خو ی بیر بخاته وه و له برا دل سو زه که ی بگه بیئری، که له گه ل ئه مه شا به ده ست جه ور و سته می زه مانه وه ئه تلپته وه، له بیر چو وه ته وه له چاکه و زمان پاکی سو ویدیکی وه رنه گرتووه، وه فا و راستی به ئامانجی خو ی نه گه یاندووه، بی مال و بی پوول، وه بی دس و بی یار ماوه ته وه له کاتی لیقه و مان و ته نگانه دا، که سه نه بووه ده ستی یارمه تی بو دریز بکا، وه سه رباری ئه مه، له لومه ی ناحه زان و فیتنه ی به دخوایان پرگاریشی نه بووه.

ئەمە قەسیدەكەپەتی:

دەمیکە پەرتە خەیاڵم، بلاوہ ئەفکارم
دەمیکە لالە زمانی دلی پر ئازارم
دەمیکە باعیسی پەستیمە عزەتی نەفسم
دەمیکە مانعی بەرزیمە بەختی بەدکارم
دەمیکە شوقی لە ئاسۆ نەداوہ رۆژی ئومید
دەمیکە سوبحی مەرامی نەدیوہ شەوگارم
بە دەوری نوقتەیی ناوہندی دائیرە ی غەمدا
لەسەر سەحیفە ی ئەم دەورە چەشنی پەرگارم
بەشەو ستارە ژمیژی ئەکەم هەتاوہکو رۆژ
بەرۆژ هەتاوہکو شو، پاسەوانی بازارم
بە دەرد و داخەوہ، گەتل ئەخۆم و بی هۆشم
بە ئۆف و ئاخەوہ، گەھ خول ئەخۆم و هۆشیارم
بە تیغی جەور و جەفا، سینە ئەنجن ئەنجن خۆم
بە تیری دەرد و بەلا، جەرگ و دل بریندارم
منی فەلەك زەدەو و بی نەوا ئەبی چی بکەم
لەگەل زەمانەیی بەدکار و بەختی لاسارم
نە خاوەنی (مەر) و (مالات) و (جووت) و ئەملاکم
نە ساحبی (رەوگ) و (ران) و (دی) و (زەوی) و (زارم)
نە شێخی دەسبیری، ئاپینی دین بە دونیاوہ
نە (پیر) و (مورشد) ی بی چاو و پرووی ریاکارم
نە خاوەنی کە سوکاریکی دەولەمەندی بە چنگ،
نە ساحیبی کوپ و کالکی زۆر و دەسدارم
نە شارەزا بە [ولات] و نە هەمدەمی سوفەرا
نە یاوہری وزەراو و ئەمیر و خونکارم!

نه کاتبیکی دهنی، خودپهسهندي نهفام
 نه شاعیریکی ههوا بهرزی ههرزه گوفتارم
 نه لهو موهزفه بی شهرمهکانی بهد نهخلاق
 نه لهو مودهقیقه بهدناوهکانی بی عارم
 من نهو کهسه م که له فهزلی خواوه تا نیستا،
 (بهدی) م نهکردوه دهرحوق به یار و نهغیارم
 من نهو وهزیفه پهستم که بیست و سی سآله،
 لهسه وهزیفه م و نهکراوه (زهجر) و ئینزارم!
 دهمیکه چونکه به میزانی ئیحترام و وقار،
 موجه وههراتی سهداقته فرۆش و کریارم.
 دهمیکه چونکه له بازاری عیفته و نهدهبا،
 به نهقدی کردهوه، سهرمایه دار و توجارم!
 گوئی شکۆفهیی باخی کهسیکی پاک نهژاد،
 نه مامی گولشه نی زاتیکی راست پهفتارم
 له گهل نه همیشه نه زمانم که (په مزی) من هه رگیز
 له (لهوم) ی ناحهزی په تیاره نه بووه پزگارم (۱)

خوا هه لئاگری کاک (په مزی) له م شاعرانه دا به ته واوی تهبعی بلندی شاعیری خوی
 دهرخستوه، وه شیعرهکانی سواره و به زمزمه میه. له لایه نی مانا و مه غزا و وهزن و
 قافییه شهوه، نه م قه سیدهیه به هه موو مانای وشه وه له پیزی شیعری به لیغا نه ژمیری،
 بهیتهکانی یهک له ویتریان رهوانتر و به هیژتره. تا بهیته یازدهم (په مزی) له قورت و
 تهنگوچه له مهی زمانه نه دی، وه شهکوا ی حال نه کا، وه نه رم نه رم نه سپی شیعری
 نه خورپ، به لام له بهیته دوانزه هه مه وه له پیر جلهوی نه سپی توند نه کاته وه، وه
 سه رهوژوره تاوی نه دا. لیژه به ولاره نه غمه ی شیعرهکانی نه گوړی و قه سیده که نه بی
 به (فخریه). ئینکاریش ناکری (فخریه) که ی له وانیه که شانازی و فهخری پیوه بکا...

(۱) نه بووایه بلئی: نه بووه پزگاریم. به لام له سهه ئوسولی عه ره بی لایردنی بیته ی (ی) ی
 رزگاریم وه گوړینی به پزگارم به هوی (قافییه) وه رهخنه هه لئاگری، وه نه مه له عیلمی
 عهروزا (عروض) له چه شنی زهروره تی مهقبول (ضرور مقبولة) یه.

زیوهر

مهلا عهبدو لا

ماموستا (زیوهر) یهکیکه له سه رئا مه دانی بو یژه کانی کوردستانی عیراق. ناوی مهلا عهبدو لایه. به لام ههر به زیوهر ناسراوه. خه لکی سلیمانیه له سالی ۱۲۹۰ ی هجری له دایک بووه وه له سلیمانی خویندوو یه تی.

له ۱۳۱۷ ی هجری گه شتیکی ئهسته مو لی کردووه. له سالی ۱۹۲۴ ی رومی کراوه به ماموستای زمانی تورکی له (روشیدی عهسکریه) ی سوله یمانی که له شه پی گوره دا ناوی نرا (ته شویقیه). له دوی ئه م دوو قوتا بخانه یه کرا به

ماموستای قوتا بخانه ی (ئه عدادی مولکی). له زه مانی حکومه تی عیراقیشا به ینیک موعه لیم بوو. شاره زای زمانه کانی تورکی و فارسییه. له زمانی عه ره بيشا مه لایه کی ته واره. له کوردییا که زمانی خو یه تی، یه کیکه له ماموستایانی (شیر و ئه ده ب). شیرعی زوری بو یژه تازه کانی سوله یمانی ره نگه له (بو ده قه) ی ئه ده بی ماموستا زیوهر وه تی پی بووی و قال کرا بیته وه. به تورکی و فارسییش شیرعی وتوو. له هه موو سه ریکه وه به راستی ئه دیبه. قوتا بیانی مه کته به کان له هه موو ده ورکی ماموستایی ئه م ئوستاده به ریژه، له فەزل و ئه ده بی ئه و به هر بیان و هر گرتوه. هه تا بلئی (سوحبه ت) خو ش و نوکته په ردازه. ههر وه کو مه لایه کی خاوه ن فه زیله ته، ئوستادیکی و شیار و بو یژیکی عه سریشه. له هه موو با به تیگ شیرعی داناوه. و به شی زوری شیرعه کانی ره وان و بوخته یه. له به رئه وه ی که به ینیک په یرو ی شاعیره کونه کانی کردووه شیرعی وای هیه که زور نه چه سپیته دل وه و، له وانه یه که بو پرکردنه وه ی به حره کان دای نابی، به لام له گه ل ئه مه یشا شیرعی بی فه ری داناوه. گورانی نیشتمانی ماموستا (زیوهر)، گه لی ده نگ خو شی سوله یمانی خستو وه ته زه مزه مه. له ریگه ی شیر و ئه ده به وه

خزمەتی میلی و نیشتمانی زۆرە. جگە لەمانەیش بە چەند نامیلکەیهکی دینی و ئەدەبی و کۆمەڵایەتی لەناو قەومی کورددا وە بە تاییبەتی لەناو قوتابییانی خۆی و لەناو لاوەکاندا، ژینی دواى مردنیشی بۆ خۆی ساز کردووە. سیفەتێکی ھەرە بەرز و گەورەى مامۆستا زیوهریش دەرویش مەشرەبی و پاکی و بەرزى نەفسیەتی. ھەر چەندە ئیمپرو (موتەقاعید) و دانیشتووی مالى خۆیەتی، بەلام لەلای قوتابییان و شارەزایانی زانایی و ئەدەبی خۆیا جیگەیهکی بلند و تاییبەتی ھەیه:

ئەمە وینەى شیعریکی عالیمانەى مامۆستا زیوهرە:

زستان و جودى ساغە، دەماری بە قوووتە،
ئیمپروکە (۲۵) ی شوباتە، شەبابییە!
ئەم ھاژە ھاژ و بارشە عوود و روبابییە،
دەرحەق فەقیر و کویر و ھەتیو بی مرووتە!

دوونیا بوو بە (بەحرى سپى) شاخ و شیو و دەشت
ناو دى جەزیرەییکی رەشە چەشنى (مالتە)یە!
ئەم بەفرە، بەفرى راستە نەوہک بەفرى گالتەیە.
رینگای برپاوە (ران)، کە لەوئوہ بچیتە گەشت

گەردن کەچی سوپاھى زمستانە شاخ و دار
سەر شۆرى بی تەراوت و بی مەنزەرەى جوان
بی سەوزەزارى رینگەیی ئاوى سپى و رەوان
بی قاسپە قاسپى (کەبک) و بەبى نەغمەیی ھوزار!

ھەستام بە لەرزە لەرزەوہ تا ئاستانى شا
زستان کە شاھى لەشکرە بەشکو بکا دەوا
عالم لە زولمى لەشکرى ئەو کەوتە ھەلوہلا،
پیم گوت دەخیلى تۆم بە دل ئەى شاھى (مەھ) کول!

ترست ببی له خالیقی دونیا و شای بههار،
سولتانی عهدل پهرور شاهسی کهرم نما،
دینیتیه پیشهوه که ئه کهن دهفعی سه د جهفا،
شمشیر به دست و نیزه به کف سه د هزار هزار!

ئهمجا به پیکه نینه وه زستان وتی: مه لا!
تو غافللی له حاللی من و وه سفی کائینات.
(به حری سپی) بوخاری ئهنیریتیه سه ر ولات،
عیلمت نییه به حالته تی (ئهرز) و کوره ی سه ما.

هه ستام که بچمه خزمه تی (به حری سپی) وتی:
دانیشه لییره ئهم سه فه رت هه ر نه دامه ته!
ئهم وه زع و حالله موده تی تا کو قیامه ته.
بوچی ئه که ویه ریگه وه کو شیتی سه ر په تی؟

به حریش ئه للی له پوژه وه پهیدا ئه بی بوخار
پوژیش (وهرام) ی وایه موئه سیره که خالیقه.
ته قسیممی، رزقی عالم ئه کا چونکه رازقه.
خاللی نییه له حکمه تی، زستانه یا بههار؟

ئیمرو که به فر و ته رزه ئه تو ی خسته زه مه ریر،
هاوین که هاته پیشه وه به فرا و ئه خاته دهشت،
ئهو دهشته وشک و گهرمه ئه بیته سه رای به هه شت
(قاروون) و (دیجله) بیینه وجوود بو غه نی و فه قیر؟

ئەمجارە شیعری جوانی (خەپام) ھاتەووە خەپال،
ئەخوینمەووە ھەمیشە وەکو زیگری ئەھلی حال،
«سبحان من تحیر فی صنعہ العقول»
«سبحان من بقدرتہ یعجز القحول!»

لەم شیعەرە پڕ مانا و جوانانەدا، مامۆستا (زیوەر) دەرسێکی راست و تەواوی (عیلمی تەبیەت) ئەدا بە قوتابیانی شیعەر و ئەدەب، و تێمان ئەگەییانی ئەو شیعەر، ھەر ئەووە نییە کە ببێتە ھۆی گریان و فرمێسک رشتن لە ئاقار چاوی مەست و بە خومار و پەرچەمی خاوی دولبەرا!...

مامۆستا زیوەر جێی ئینکار نییە کە مامۆستایەکی بەرپرسی نەسلی ئیمروۆ بوو. ناو و شوێنتی ئەدەبی نزیکی پەنجاسال لە ناسۆی کوردستانی عێراقا بەسەر زمانەووە بوو. وەختی کە دەستم دایە نووسینەووەی بەرگی یەکەمی ئەم نامیلکە یە ئەو ھیشتا لە دونیای فانی کۆچی نەکردبوو. ھەرچەندە لە کاتی ژبانی ئەوا بەشی دووھمی نامیلکە کە یەشم نووسیبوو، مامۆستا بە پێی ریزی پیتەکانی (ئەبجەدی) کەوتبوو بەر بەشی دووھم، بەلام داخمان ناچی کە لە چاپدانی کەوتە دوا بە رحمەت چوونی ئەو. لەبەر ئەمە یە کە لە ھەندێ جێگەدا وەکو زیندووویی لە مامۆستا دواوین.

نووسەر، لە رووشدییە عەسکەری و لە ئەعدادی مولکی قوتابی ئەم مامۆستا بەنرخە بووم. زۆرم خۆش ئەویست و بە چاویکی ئیجگار بەرزووە تەماشام ئەکرد، لە سالێ ۱۹۶۲ موفەتیش مەعاریف بووم. بۆ پیشکینی قوتابخانەکانی لیوای سولەیمانی لەو ناووە بووم. چوومە (بەرزنجە)یش. نەمدەزانی کە مامۆستا زیوەر لەوێ موعەلیمە، مامۆستاکان و مودیری مەکتەب، بە پێی عەدەتی دەرھووە، تا قەرەغ (دێ) بەرزنجە ھاتبوون بە پیرمەووە. لە دوورھووە کە چاوم بە مامۆستا زیوەر کەوت، لە (سەیارە) کە ھاتمە خوارھووە و رووم نەکردە مودیر و مامۆستاکانی تر تاوھکو خۆم گەیانە مامۆستا خۆشەویستە کەم. بە گەرمیکەووە دەستەکانم ماچ کرد و بە زۆر، پێش خۆم و ئەوانی ترم دا. ئینجا لەگەڵ خەلکە کە ی تر دەستم کرد بە خۆش و چلۆنی. وا ئەزانم ئەم بزوتنەووە یەم ھەر وەکو (واجیب) یکی وەفا و قەدرزانی بوو کارێکی گەورەیشی کردە سەر ئەوانە ی لەوێ بوون.

خۆم که مهیلی شاعر دانانم هه‌بوو، دیاره وه‌کو لاهه‌کانی ئه‌و ده‌وره منیش لاسایی شاعیره‌کانی پێشووم ئه‌کرده‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که خۆیندڤم به‌ تورکی بوو له‌ پێشه‌وه به‌م زمانه ئه‌منووسی و شاعیرم دا‌ئه‌نا. دوا‌یی که ده‌ستم کرد به‌ نووسین و شاعیردانان به‌ کوردی، مامۆستا (زی‌وه‌ر) ویا (شیخ مسته‌فای شیخ سه‌لام) که ئیسته له‌ سلیمانی گۆشه نشینی مزگه‌وته‌که‌ی خۆیه‌تی، هه‌ر که موکو‌رتیه‌یکی هه‌یبوایه، بۆیان راست ئه‌کرده‌وه. جارێکیان غه‌زه‌لیکی غه‌رامیی کوردیم نارده‌بووه خزمه‌ت مامۆستا (زی‌وه‌ر). به‌راستی خۆم سه‌رم سوور ئه‌مینی که چۆن له‌ پروم هاتووه وه ئه‌و شاعیرانه‌م نارده‌وه بۆ مامۆستایه‌کی خۆم. جی‌ی ئه‌وه نییه که ئیستا غه‌زه‌له‌که هه‌مووی لێ‌ده‌دا بنووسم، به‌لام ته‌نیا به‌یتیکی ئه‌خه‌مه به‌رچاوتان. له‌مه‌ش مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که به‌رامبه‌ر ئه‌م کرده‌وه منالانه‌یه‌ی خۆم (سروشتی ئه‌ده‌بی)‌ی مامۆستا زی‌وه‌ر و ئوسلووبی ری پێشاندانی به‌ قوتابییاتی خۆی، له‌ خۆینه‌ره به‌ریزه‌کان بگه‌یێم.

ئه‌مه ئه‌و (به‌یت)ه‌یه که له‌ غه‌زه‌له‌که‌ی خۆم وه‌رم گرتووه:

بۆ سورا‌حی گه‌ردنی روحم به‌ (عه‌ین)‌ی بوو به‌ئاو

ئێسته‌که‌ش ناچم به‌دلایا داومه ئازاری (...)

ئینجا مامۆستا زی‌وه‌ر به‌ چه‌ند شاعیری و ه‌رامم ئه‌داته‌وه که له‌سه‌ر (وه‌زن) و (قافیه)‌ی غه‌زه‌له‌که‌ی خۆمه وه ئه‌م دوو (به‌یت)ه‌ی خواره‌وه له‌و شاعیرانه‌ی مامۆستا – به‌ وه‌شیه‌کی راستتر – له‌و ده‌رسه به‌لیغه‌یه‌تی که تا ئیمرو و به‌لکو ئه‌وانم بلێم که تا بمێنم له‌بیرم ناچیته‌وه!...

ئهی ره‌فیقی موخته‌ره‌م ئهی شاعیری شیرین مه‌قال!

هاته به‌ر مه‌ددی نه‌زه‌ر فیکرت وه‌کو ئاوی زولال

من ئومیدی گه‌وره گه‌وره‌م پیتته بۆ ئه‌م میلله‌ته

هه‌یفه سه‌رفی فیکری خۆت که‌ی تۆ له‌ زولف و خه‌ت و خال!

وا ئه‌زانم که پێی ناوی بلێم ئیتر له‌و رۆژه‌وه بیرم له‌وه نه‌کردووه‌ته‌وه که شاعیری غه‌رامی دابنیم. وه‌یه‌ک دوو‌جار که به‌بۆنه‌یه‌کی ناچاری له‌م بابه‌ته‌وه شتیکیشم وتبۆ هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه که شاعیر بێ نه‌ک غه‌رامیاتی منالانه و شه‌یدایانه.

مامۆستا زی‌وه‌ر، شاعر و گۆرانی نیشتمانیی و په‌ند و «مه‌وعیزه»‌ی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی گه‌لی زۆره. له‌ «وه‌سف» و «نه‌عت» و «ه‌شق» و غه‌رامیاتی‌شا زۆر شاعیری جوان و به‌هاداری داناوه. له‌به‌ر ئه‌مه له‌ ئاسمانی کوردا وه‌کو ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و

پرشنگاوی دیاره و ئه دره وشیتته وه.

له ژیر ناوی «جه زن» دا وه سفیکی شیرینی جه ژنیکی په مه زانی کردو وه که له مه دا چه شنی رابواردن و ژیانی خه لکی ئەم شاره شوخ و ته ریوشه ی کوردی وه کو وینه گریکی زور شاره زا خستوو ته بهرچا، هه ربه م وه سفه دا بومان ده رته که وئ که شاعیر ئه وه یه، چاویکی تایبه تی هه بی. وردبین بی و به چه شنی ئه وانیه که بو بینینی شتی ورد و گرنگ «چاویکه» به کارته هینن، چاوی وردبینی خوئی بخاته کاره وه و ئه و شتانه مان بو ده ربا که به چاوی ئیمه نابینری، جگه له مه ییش ئه و ی که به و چاوانه ی خوئی ئه بیبینی وه به شعوری خوئی ههستی بی ئەکا. ئەبی به جوریک بو ئیمه بگپریته وه که وه کو خوئی تیی بگهین و چه شکه ی لی وه ربرگین. واته ئەبی ئه و شتانه به نووری میشکی خوئی بومان پروون بکاته وه و له پله ی تیگه یشتنی ئیمه ی نزیک بخاته وه، ئەگه ر وانه کا و هه ر پیوهستی وشه و قافیه بی وه به تویکله وه بنووسی نابی و ابزان شیعی داناه.

ئهمانه ی خواره وه دوو چوارخشته کییه که له (قه سیده) که ی «جه زن» ی په مه زان وه رمان گرتوو:

جه ژنی په مه زان هاته وه ئه ییامی سرووره،
هه ر جیگه یی من سهیری ئەکه م مه جمه عی نووره.
لایئ به نه وای (عوود) و (نه ی) و (چه نگ) و (چه غانه)
بازار و (دهر) و (کووچه) وه کو وادیی (طور)ه!
زاهید سهری کز کردوو بازار ی که ساسه،
شاهید غه می ده ر کردوو خوئی شه معی حزووره
به م شاره بلیم جه ننه ته پیم باوه ر ئەکه ن خه لق،
لایئ هه موو (غیلمانه) له لایئ هه موو حووره!

به راستیش شاری سلیمانی سه رده می که هیشتا ته نگاوی نان و غه می شوپشی دونیای له به را نه بوو، تامی به هه شتی ئەدا وه خه لکی ئەم شاره، دوو به شی ژیانیان به شایی و به زم و سهیران و زه ما وه ندوه راته بوارد و هه ر وه کو ماموستا زیوه ر ئەلیت، له لایئ لاوانی شوخ و شه نگ وه له لایه کی تره وه کچانی ناسک و نازدار به له نه چه و لاره وه پتر له خوئی و غیلمانی به هه شت نه شه یان ئەدا به ده ماخی به کتر وه ئه بوونه هوئی

هەلقولانی شیعەر و ئەدەب.

لە مەیدانی کۆمەڵایەتیشا مامۆستا خزمەتی ھاوئیشتمانەکانی خۆی کردوووە و لە
رێگەی شیعەر و ئەدەبەو، لە پەند و نەسیحەت دوانەکەوتوو. شیعری «عەرەق ناخۆم»،
وینەییکیە لەو جۆرە شیعرانەیی مامۆستا کە ئەمانەیی خواروووە چەند بەیتیکە لەو:

عەرەق ناخۆم کە تووشی دەردیسەر بم
گرفتاری هەزار ئیش و خەتەر بم!
هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بەبی دەنگ(۱)
ئیتەر بۆ شەرمەزاری ناو بەشەرم؟
عەرەق ناخۆم کە ژینم کورت و کەم بی
بەجوانی بۆچی من تووشی زەرەرم
عەرەق ناخۆم کە دووچارای وەرەم بم
ھیلاکی خەستەگی (قەلب) و جگەر بم!

ئەم چەند بەیتەیی خواروووەش لە قەسیدەییکی تری مامۆستای نیشتمانپەرور
وەرگیراوە:

من چیمە لە (فاسۆن)ی فەرەنگ چۆغەیی لیوی(۲)
تا (شال)ی (مەرەن) یانە (خوری) بێتە قوماشم
دانیشتنی سەرچاوەیی ئاوانی (چیا) کەم،
نایدەم بەهەموو مولکی جیهان گەرچی گەداشم!

بۆ سەیری گۆل و مێرگی نزاران لە بەهاران،
چاوم وەکو نیرگس گەشە مەفتوونی هەواشم!

(۱) مامۆستا خۆی ئەلی: هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بە سرری، بەلام من لەبەر چەند ھۆیکە
کردم بە «حەز ئەکا ...»
(۲) لیوی ناوی تەرەجە چۆغەیی بوو کە لە دەوری تورکا، گەرەکان بەرگیان لی ئەکرد. وەکو
(تريکۆ)، (نەمسە).

داخم ئەو ھەيە (ھاو و ھەن) م زۆرى (نەزان) ن
بەم دەردەو ھە تەلیمەو ھە (ئاو کەوتوو) ھە (ئاش) م

بەم شیعرا ھە و بە گەلی شیعری تریا دەردە کەوئى کە جەنابى ماموستا زېو ھەر، بە پىئى
واتەى «خوشەو ىستى نىشتمان لە ئىمانەو ھەيە» زۆر بەسراو ھە بەخوشەو ىستى
نىشتمانەو ھە و بە لای ئەو ھە لەسەر چاوەى ئاویكى پوون و ساردى سەر چىپاكانى
كوردستانا دانىشتن و رابواردن، ھەموو مولكى دونیا دىنى و سەيرانگای گول و گولزار
و مورغزارى بەھارانى ولات ژيانىكى سەرمەدى بە گيان ئەبەخشى. بۆ ئەم
خوشبەختىيە گەورەيەش كە خوشبەختىيەكى لاھوتى و مەعنەو ىيە، ھەموو
سەعادەتىكى مادى وە دونیایى بەلاو ھىچە و پەشمە. لەجىاتى (فاسون) و (چوغەى
لىوى)، (شال) ى مەرەز و بەرگى خورى ولات ئەپۆشى. لەجى كۆشك و سەرا و تەلارى
شارەكانى گەورە و پر دەغدەغە، لەسەر چىپاىكى بەرز و بلندى خوش ھەوادا لە قەراغ
كانیاوئىكى فېنك دائەنىشى وە پشت ئەكاتە دونیا و ھەموو ئەو خوشبىيانە كە تىايەتى،
بەرامبەر ئەو دىمەن و چاوە ئەندازە شىرىن و رەنگىنانە كە دەسى تەبىعەت بەم ولاتەى
بەخشىو ھە كەوئىتە زىندەگانىيەك كە نوقمى شىعر و خەيال بى و بەھىچى تر پەلاوى
نەكرابى، بەلام لەگەل ئەمەشا تەنیا داخىكى ھەيە كە ئەو ىش مانەو ھە بەشى زۆرى
ھاو نىشتمانەكانى تە لەژيانىكا كە پەلاو ىيە بە نەفامى و نەزانى. واتە ھەرچەندە
خوى لە ھەموو خوشى و چەشكە و كامىايى دونیا دەسى ھەلگرتوو ھە پشتى
لېبووردووى تى ئەكا دىسانەو ھە ئەيەوئى وە بە پىو ىستى ئەبىنى كە ھەموو
ھاو نىشتمانەكانى زانا و خوئىنەوار بن. كەلكى خوئىان و نىشتمان بگرن و نرخی ئەم
نىشتمانە شىرىنە و ئەم خاكە بە كشتوكال و بە پىت و بەرەكەتە بزەنن، تاو ھەكو بۆ پىش
خستن و بۆ ئاواكردەنەو ھە تى بكوئن و تەقەلا بەن. جگە لە ھەموو ئەمانە دەرسىكى
ئابوورىمان ئەداتى و فېرمان ئەكا كە بەرى كەردەو ھە خوئىان و ھشتى ولاتەكەمان
بخوئىن و ببوشىن. بۆ ئەو ھە كە ئاتاجى ولاتانى بىگانە نەبىن و بىرشت و ئىنتاجى
نىشتمانەكەمان پىش كەوئى لادىكانمان ئاوا بىتەو ھە، ھەژارەكانمان كەم بنەو ھە و
دراومان لەناو خوئىان و ولاتەكەمانا بىمىنئىتەو ھە، لەمانە ھەمووى زىاتر، فېرى دراو
لەناودان و كرىنى شتى پوچ و بى كەلك نەبىن و ھبىر لە دوارپوژر بکەينەو ھە و ھەنگامى
تەنگانەمان لەبەر چاوبى!

سالم

ئەورەحمان بەگ

(سالم) كە ناوى تايبەتى خۇي ئەورەحمان بەگە، كورپى مەحمود بەگى (قەرە جەھەننەم)ى كورپى ئەحمەد بەگى (ساحىبقران)ە. و ئامۇزاي مستەفا بەگى شاعىرە كە بە (كوردى) ناوى دەر كوردوۋە. لەسەرەتاي (۱) ديوانەكەيا كە لە سالى ۱۹۳۳ى ميلادى لە چاپخانەى (مەريوانى) لەبەغدا لەچاپ دراۋە، ئەلئى: «لەپيشا، ناتۆرەى (۲) (رەنجوور) بوۋە و يەكئى ئەلئى بيمار بوۋە.» ھەر بە پىئى ئەم سەرەتايە (سالم) پىياۋىكى لەر و لاواز بوۋە. ۋە لەسەر واتەى پزىشكئىك (۳) لەباتى (بىمار)، لەقەبى (سالم)ى بۇ خۇي داناوۋە. و بەم جوۆرە ويستوۋىيە كە نوقلانىەى لەش ساغىيى بۇ لى بدا. بە پىئى گىرآنەۋەى خزمەكانى ئەبئى لە سالى (۱۲۲۰)ى ھىجرى ھاتبىتە دونياۋە و لە سالى ۱۲۸۶ بەرھەمەت چوۋبى و لە سلئمانى لەلای قەبرى مستەفا بەگى ئامۇزايەۋە نىژرابئى.

لە كوردستانى ئىرانىشا بنەمالئەى (ساحىبقران) بوۋە لەبەر ئەۋە سالم جارچار بەمالئەۋە چوۋتە ئەۋى و سەرى لەخزمەكانى داۋە، بەلام پوۋخانى حكومەتى «بەبە» كە لە ھەموو كوردىكى ئەۋ دەۋرە زياتر كارى لەدلى سالم كوردوۋە، ۋەكو (بولبول)ى بال شكاو و ھىلانە پوۋخا و ھىناۋىيەتە فەرياد و نالە ۋە بوۋتە ھۆى كوچى ئىجگارى و بەچەشنى شىتئىكى وئىل و سەرگەردان پوۋى كوردوۋتە تاران. بەلام وا ديارە كە لەۋى نەحەساۋتەۋە و دەردى نىشتمان و بەسەرھاتى ۋلاتى بەبە زىانى پى تال كوردوۋە و لە تاران ۋەرس بوۋە.

«خۆزگە ئەمزانى لە (تاران) نەجاتم كەى ئەبئى؟»

«كۆى يارم مەشھەدم يا مەنزلم ھەر (پەى) ئەبئى؟»

ھەر بەم خۆزگە خواستن و شەكوۋى دەروونە كە لە دەست تاران كوردوۋىيە وا دەرئەكەۋى كە ئەۋ بەينەى لەۋى ماۋتەۋە دەستبەسەر بوۋە ۋەيا دەسەلاتى ئەۋەى

(۱) سەرەتا: مقدمە

(۲) ناتۆرە: لقب-

(۳) پزىشك: حىكم - طبیب

نەبووھە کە لە (تاران) بچیتە دەرەوھ.

«لەگەڵ دڵ شەرته سالم گەر نەجاتم بوو لە (تاران)،

بەھەشت ئەربیتە دەشتی (پەڕی) بە ئێران گوزەر ناکەم!»

من وا (زەن) ئەکەم کە (سالم) لە پرووی نیشتمان پەرستی و ھەوای سەر بەخۆیی ولاتی خۆیەوھ لە ئێران نەحەساو تەوھ، ئەگینا ئەگەر لە (سالم) دا توانای بیگانە پەرستی و خزمەتی غەیری نیشتمانی خۆی بوو بووایە، بەھۆی زرنگی و زیرەکی لەو زەمانەدا بۆ یەکێکی وەکو ئەو ژیانیکی باش و ئاسوودە، شتیکی ئەوتۆ نەبووھ.

لە نەتەوھێ ساحیبقران وا دەرەکەوئێ کە لە ھەموو دەوریکا شاعر ھەلکەوتبێ وە ئەم بنەمالە ناودارە ھەر وەکو لە مەیدانی رەزما ناوی بە کوردستانا بلأو بوو تەوھ (۱) لە مەیدانی شیعەر و ئەدەبیشا لاپەرەییەکی میژووی کوردیان بە «زەر کفت» بۆ خۆیان نووسیو تەوھ. بەلێ ھەر لەم بنەمالە یە کە شاعیریکی گەرە و نیشتمانپەرەری وەکو «سالم» ی تیا ھەلکەوتووھ، ھەندێ شاعیری تری ناوداری وەکو «کوردی» و «حەمدی» و «ئاتەخان» ی پووری «سالم» یشی لێ ھەلکەوتووھ. بەپێی موقەدەمە ی ناوبراوی دیوانە کە ی (سالم)، ئەم ئاتەخانە شاعیریکی (۲) بوو زۆر ناودار و ھونەر مەند.

گوڤقاری خۆشەویستی (گەلاویژ) زۆر کاریکی بەجیی کرد کە (قەسیدە) نایابە تاریخیە کە ی «سالم» ی کرد بە دیاریی سالانە بۆ خۆینەرەکانی. ئەو (قەسیدە) یە کە «میژوو» یەکی کورت و راستی رووخانی حکوومەتی «بەبە» وە حیکایەتی لە دەسچوونی سەر بەخۆیی کوردستانی عێراقە. حەکایەتی کە وەکو شریتی سینەما بە سەرھاتی کوردەکانی ئەو دەورەمان پیشان ئەدا، وە کارەساتی کە لەشاری سلیمانی پرووی داوھ بۆمان ئەگێریتەوھ ئیمەش ھەر ئەو «قەسیدە» یە ئەکەین بە سەرھتای باس لیکردن لە شیعەرەکانی بۆ ئەو کە بەم جۆرە شیوھێ ئەدەبی «سالم» لەگەڵ وینە ی لیکدانەوھێ «طرز تفکیر» و بەتایبەتی پلە ی بلندی نیشتمانپەرستی ئەم شاعیرە جاریکی تر بخەینەوھ بەرچاوی خۆینەرە بەرێزەکان!

(۱) لە دوانزە سواری (مەریوانا) کە لە لایەن (پیرەمێرد) ھو نووسراوھ باسی قارەمانی، یەکی لە ساحیبقرانەکان بخوینەوھ.

(۲) ھەندێ کورد وەکو عەرەبی، لەباتی شاعیر بۆ ژنیک ئەلین: شاعیرە. من وا (زەن) ئەکەم کە لە کوردیدا نابێ لەم لایەنەوھ پەرەو ی عەرەب بکەین.

«ذکر محاربهء بندگان میر جلیل الشأن عزیز بهگ بابان باطائفهء رومی» (۱)

لیم گه پین با گوشه گیر بم، دسته ئه ژنو کف زه نان،
گیژهلو و کهی بای نهدامهت تاری کرد سه فحهی جیهان!
به زمی سهیدی ئیمه «صیاد» ی فهلهک کاریکی کرد،
رهنگه بالای (تیر) (قهه) دان بیته ته رکیبی که مان
زه عفی تالیع جازیبه بو کاره با بو خوین و دم،
سهیری چاره ی بهختی من که ن بوو به رنگی زه عفران
نه و به هاری من خه زانه و مخته که ی سو بجم ته مووز
پرته وی ماهه غم و چاکی دهر و نم وهک که تان!
(تورک) ی قوورسی خور که تالیع بوو تلووعی کرد به رهقس
که و که به ی ماهی مورادی ئه هلی بابان بوو نیهان؟
دل له میحنهت که یله مهیلی سهیری ناوشارم نییه
عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داخی مهردمان!
راسته گه ردوون چابوکه بو رهنگی به دریتن وهلی
نارژینی رهنگی بهم رهنگه به موده ی سه دقران
ساعیقه و بهرقی نهدامهت زولمهتی دا شرق و غه رب
به رده بارانه به مه خسوسی له سه ر مولکی به بان
چاوی عیبرهت هه لبره ئه ی دل له وه زعی دهوری دوون!
سهیری که ساتورک، فهلهک چی کرد به زومره ی کورد زمان
حاکمه رومی له سه ر «تهختی سلیمان» دریغ،
که و ته دهستی دیوی دوون «میهری سلیمان» آلامان!

بهم شیعره به سوز و پر حراره تانه دا زور باش و بیگه رد بو مان دهرئه که وی که له و
(۱) ئه م عینوانه فارسییه مان وهکو خوی هیشته وه، چونکه لیتره مه به ستمان (میژوو) وه نهک
ئه ده بی کوردی.

پۆژەدا كوردی ولاتی (بەبە) خۆیان گەلی بە بەختیار و ئازادەسەر زانیووە و تاوێكو تورك سلیمانیی داگیر نەكردوووە و لەشكری (رۆمی) نەهاتوووتە ناویانەووە، هەستیان بە حوكمی تورك نەكردوووە وە تەنانت بەشووڕەییان زانیووە كە خۆیان بەهاوشانی ئەوانیش دابنین.

ئیمە لەم قەسیدەیدا كە تەنیا لەلایەن شیعەر و ئەدەبیاتی كوردی و (حالەتی رۆحیە) ی (سالم) هە بەرامبەر بە رووخانی حكومەتی كوردی (بەبە) و سەر ئەنجامی ولات خستوو مانەتە بەرچاوا لەو شیعرانە ئەگەرین (١) كە لەم دوو لایەنەووە بەهایكیان نییە، بەلام جارجارە لەوانە شیعریك وەیا زیاتری بۆ ئەو ئەخەینە بەرچاوی خوینەرەكان كە لایەنی ناپوختەیی و بی هیژی ئەم قەسیدە بەرز و نایابەش دەربكەوئ و بزانیئ كە شاعیریکی پایە بلند و بە دەسەلاتی وەكو (سالم) یش گەلی جار جلهوی ئەسپی شیعری شل بوووتەووە و لە (ساتمە) رزگاری نەبوو.

(سالم) بە گێرانهوی هەوالی ناو شاری سلیمانی و كردهوی توركەكان لەدوای گیرانی ناوچەیی حكومەتی «بەبە» وا دەرەكەوئ كە خۆی لەو پۆژەدا لە سلیمانی بوووە وە ئەم كارەساتە خویناوی و «تاریخی» یە بەچاوی خۆی بینووە لەبەر ئەمە بەوینەیی چابكسوارێك كە چۆن لە پێشا بەنەرەغار و لەسەر خۆ بیته مەیدانەووە و تا ئەسپەكەیی رابی و گەرم ئەبی وە لە حیلەحیل و پەل بازی ئەكەوئ، ئینجا ئەستۆی (تینقیاد) ی بۆ سوارەكەیی شل ئەكا و بۆ كارەساتی دوای ئەم حیلەحیل و پەلبازییە وریا ئەبیتهووە، ئەویش لەپێشەووە و رده و رده كردهوی توركەكان و هەوالی ناوشاری (سلیمانی) مان جارجار بە شیعری خا و بی پیز، جارجارەش بە شیعری (بەلیغ) و (مەتین) بۆ ئەگێریتەووە، بەلام هەرچەند شیعریکی خا و بی پیز، بەسەر زمانی ئەم بووێژە ناودار و فەحلەدا بی، وەیا لە نووكی قەلەم هەلنەوهری، دلی پیاو ئەكەوئە گورپە گورپ وەترسی ئەوێ لی ئەنیشی كە یەكەتازی مەیدانی شیعەر و ئەدەب، (بیم) ی (مەعەرەكە) ی لی بنیشیت و پئی ئەسپی شاعیری هەلەنگوئ بەلام (سالم) وەكو چابكسوارێکی مەعەرەكە ناشنا لەدوای ئەو كە (سم) ی ئەسپەكەیی چەند جارێ ئەچێ (گلخوركە) دا و ئەوئەندی نامینی كە بگلی، بەلی لەدوای ئەمە كە بەیەك دوو بەیتی وشك و بی تامی وەكو:

(١) ئەگەرین، لێردە بەمانای (وازیبنین) هاتوو.

كەس نەچچە پېشەوہ حاجى ... تەدبىرىيە
مەئمورى سەبتى نفوسە شاغىلى باجى دكان

وہيا:

مەجلىسىٰ وابى موشەخخەس دوودى گۆگرد عوودە بوى.
دەرويش ئاغا بوو لە جىيى مستۆ (۱) ھەموو شەو (قصة) خوان

وہ ئەمسالى ئەم شيعرە بى تام و فەرانە، وەكو سەيركەرەكانى (عەرسەى وەغا) چۆن
لەنەشارەزايى ئەسپى شاسوارى مەيدان ئەكەونە ترسەوہ وە دلپان دەس ئەكا بە گورپە
گورپ، ئيمە ئەخاتە ترس و ئەندېشەوہ، وە زۆرى نامېنى كە بکەوينە سەر ئەوہ (سالم)
بەشاعىرىكى ناوہندى و كەم دەسلەت بژمىرين، لەپەر وريا ئەبېتەوہ سەختى و
خەتەرى مەيدانى كارەسات دېتە بەرچاوى، جلەوى ئەسپى توند ئەكاتەوہ و ئازانە و
چابكسوارانە ھەلمەت ئەباتە سەر (قەلاى شيعر)، ئەمجا لىي ورد بېتەوہ، ئەسەرى
(خامە) ى (سالم) و تىژىي و بەلاغەتى شيعرى، وەكو نووكى رىمى عەزىز بەگ و جىگەى
شیری بړندە و بەجەوہەرى ديارە و پەوانە:

ھەى خوا رۆ ئا لەو دەمە چى کرد تەقەى تۆپ و تەنەنگ؟
سەرزەمین تارىك و دونيا تۆز و (كەر) گوئی ئاسمان.
ماھى تاليع رىي (مەحاق) و پۆژى نەگبەت جيلوہگەر
خەرمەنى شادى لەبەر (با) بەرقى غەم ئاتەش فەشان
لاغەرىي تاليع شكاندى ھەسرەتا (بازوو) و «قەد»ى،
ئەختەرى بورجى موزەفەر، خۆى لە ئيمە کرد نيھان.
گەرچى پېشا و پېش بە ھەيبەت بوون و ئازا چوونە پېش
ھەسرەتا باز ھەم نەيانزانى «نيزام» وا بى ھەيان
پېشى دەميان «ئوغلەمە»ى تۆپ، پىشتى سەر ئەو ئاگرە،
گەيىيە چەرخى ھەوتەمىن لەو عانەدا ئاھ و فيغان
گوئی فەلەك كەر بوو لەبەر نالەى نەفیری ئەھلى شار
«لامەكان»ى گرت سەداى نالە و فيغان و ئەلئەمان

(۱) مستۆ: مستەفا

مودەئى كۆيىر بىي نىزام ئىفلىج، مەكان ژىر وزەبەر
 «مىر»ى «سورداش» و «ئەمىنە»ى پىاوى ھەردوو ئەنگووان
 گەر عەشىرەت گرىيە كەن ھەرىكە ھەتا ئەمەرن كەمە،
 كوشتنى مىر باى موخالىف بوو بەشەمەى دوژمانان
 پوژى «قەتل» ئىمپوئىيە «ئەلھەق» «وا حسىن»ى پىي ئەوئى
 بو ئەدائى «تازىيە» سەراسەر نىلگۈونە ئاسمان
 يادگارى ھاكىمان و جانوشىنى سىلسىلە،
 ناموراد و نەورەس و مەقسەد نەدىو و نەوجوان

«سالم»، لەدوائى ئەمە كە لە پووى ئەنگىئورانى عەزىز بەگەوۈ كەوا ديارە زۆر
 مەفتوونى ئازايى و زەبەردەستى و چاپكسوارىيى بوو، دىتە جۆش و خرۆش وە
 وىنەيەكى شىعەرىي بەسۆز و بەزەمەمەى كوردىمان بو ئەكىشىي دووبارە، لەناكاوا لەو
 حالەوۈ ئەچىتە حالىكى ترەوۈ و بە «سانى» ئەوانە كە لە دوائى شىوۈنئىكى گەرم و بەكول
 لەپرا شاھەتەمان بىنن و لە ناو خۇيانا ئەكەونە قسە و باسى ئەسپايى و بىي «عەلاقە»
 لەگەل شىن و گرىانەكەيان، ئەوئىش لەناو شەقەشەقى شىر و پم و لەناو بگرە و بەردەى
 مەيدانى شەرەوۈ پوو ئەكاتە مەيدانىكى تر و لە «سەحنە»ى كارەساتى ئەو پوژە پەشەدا
 چا و بو ئەو دىمەنەنە ئەگىرئى كە پىكەننىنى خەفەت و مەرارەت ئەدا بە دل و ئەلى:

سەد كە پوژى گرىيە بوو ئەمما ئەمەن زۆر پىي كەنىم
 پوورە «ماتان» ئەحمەد ئاغائى بىردە شكلى دوۈمەكان
 دەر پەرىن باز مەيلى «ئىقدام»يان نەبوو لەو بىدعەتە
 ھەسرەتا پەكەدل نەگەپنە شىوۈكەى گىردى «گولان»
 مەيلى «لان»يان بوو وەكو كەروئىشكى «پاش راو» ھاتنەوۈ
 دەرئەچوون چا بوو بە «ھەملە»ى دىلە «كەھيا» كەول كران
 «سەربلووك» لاي پىشتى گرتوو «سونگى دا واران» ھاتە پىش
 داخەكەم باز ھەم نەيانزانى «نىزام» وا بىي ھەيان!
 (سەربلووك)يان خالەكەى (ھەورامى) بوو، قالەى شەرىف
 ھەم رەفىقىيان بوو عەزىزە ھىزەكەى چوچانىيان

ئاھى ئەم حاكمانە تەحقىقە ئەگەر نەگرى نىزام
 قەومى (نوخ) یش دەچنە جەننەت بى شك و شوبهه و گومان.
 سەرفى نەقدى رۆحى شىرىن بوو ھەتا پەروردە بوون
 بەچە گورگ ئاسالە ئاخىر بوونە كۆزى دوودمان
 فەرقى فەخرى مىر ئەلايى گەيىپە بەھرام و ئەسەد،
 كەوتە قەبرى چاھى غەم لەو حالە (مىرى) بازىان
 باز ۋەكو بازى تەوار دەورىكى كىردو ھاتەو
 دەورى كەھىيا و شارى گرت ديسان بە (رارا) ى نۆكەران
 (ئاغەلەر) ۋەك گورچكى گا ھەرىكە فىكرى لەدل
 خۆ (نىزام) یش مىسلى (سەوسەن) جوملە دوورۇو دووزمان
 ھاتە ژىر (پاسار) ى تەنگ لەشكر رىكاب ئەندەر رىكاب
 كەوتە سەر كۆلان و سەيرى كە عىنان ئەندەر عىنان
 بوو بەجى (بەبر) و غەزەنفەر كووچە كووچە ناو (سوقاق)
 سەر (مەللە) رەنگى (بېشە) ى گرت لە (نیزە) ى جان ستان
 رەنگى سەھراى مەھشەرى بوو (شىو) ەكە ى لای (پىرمەسور).
 گرمە گرمى (تۆپ) ى (رۆمى) ھەوھەوى سوارەى (بەبان)
 بوو بە (چارووب) ى مەللە ھەر تەرەف پەنجەى پەپىو
 پەى كراو، (بى پى) لە مەيدان پەھلەوانى پالەوان
 (سەن سەن) ى سوارەى نىزام و (گەل ئولان!) ى تورك ئوشاغ
 بگرە بگرەى كورد زمان و (ئاخ! ئاخ) ى توركمان
 قەھرناك و سەربورەھنە ئاتەش ئەفشان ھەملەوەر،
 جەنگجۆ بوون، يەك بە يەك ھەر (سوو) ۋەكو بەبرى بەيان

وا دياره كه له دواى ئەنگۆرانی (عەزىز بەگ) و گەپشتنى تورك تا ناو شارى
 سلېمانى، فىرقەيەك لە كوردەكان كە ئەبى دەستەى (مىرى بازىان) بووبى
 (بەخىلى) يان بە فىرقەى ئازا و شەركەرى «مىر ئەلايى» بردوو ۋە دووبارە خۆيان كۆ

کردوه ته وه و هلمه تيان بردو وه ته وه سهر دوژمن و دهوري له شكري «كه هيا» ي تورك و شاري سلیماننيان داوه. به لام هم شهري دوايييهش هه رچهن ئازانه و دليرانه بووه، له پرووي ناکوکی وه په کته بووني «ئاغله ر= ئاغاگان» ي سلیماني و دوو پرووي و دووزماني، و به تاييه تي له پرووي سروشتي ناپاکی «نيزام» ي «به به» و نان کوپرييانه وه بووته سه رباري نه کبه تي کورد و له خوین رژاندنيکی زياد و بي کهلك به ولاوه سووديکی به له شكري شکسته ي «عزیز به گی» روسته می به به نه گه ياندووه (سالم)، له لایه که وه هم کاره ساته به سام و خویناوييه مان بو ته گپريته وه له لایه کيشه وه وه کو (وينه گر) يکی وردبين و شارهزا، وينه يه کی ژباني دهوري نوشوستي (بابان) مان بو ته کيشي و نه گوستي هوشمه ندي و زانايي ته خاته سهر بريني کومه لایه تي قهومی کورد. جگه له مانهش پروخاني حکومه تيکی ميليی کوردمان به سانی ميژوو نووسيکی خه مبار و داخ له دل، به لام راستگو و به ئينساف بو ته گپريته وه و تاريخی تيکه لاوبووني بيگانه و زمانه که يان له گه ل قهومی کورد و به زماني کورد ته خاته وه بيرمان ... له دواي ته مانه (سالم)، با ته داته وه سهر ته نجام و چاره نووسي (وه ليعه هد) ي (پلینگ سه ولت) ي به به، وه به کلپه و گپري دهرونيکی بي هيو و ئاگرينه وه فرميسي خویناوي به ههر دوو چاوييا بيته خواره وه.

به ختي سووتی سا له پي حهق، حهق حهقی لی وهرگري
 بهد نمه گيري نمه ک بي وهك ئه وان دايان به مان
 بو مه داری نان عه شيرهت قهت مه داريکی نه بوو،
 «ئاش» هکه ي تهبعی به ئاوي «که يد» ي رومی هاته «دان»
 شيري بي شه ي مولکی بابان بوو عه زيز ته ما دريغ،
 وهك گپري داموسکی بي، قه ومه که ي زو وه لوه شان
 گه رچی ميسره (شاره زور) ته ماما خه رابه بي عه زيز،
 پرو ته دا له م خه لقه ئاخو حاله تي که نعانيان
 ديده نابينا يه وهك يه عقووب له هيجرانی عه زيز،
 تو ی خوا! ساحيب مه کان و تو ی خوا يه! لامه کان
 که وه که به ي به ختي له چاها و! به په رته و بيته دهر،
 شه عشه عه ي ته مری منه وهر کا زه مين و ئاسمان!

ئەگەر ئومىدى دىل بېنىتتە جى ماھى جىھان ئارا
 «بە خال ھندوئىش بخشم سمرقند و بخارارا»
 لەبن خارى موغەيلان وەسل ئەگەر بى ئارەزوو ناکەم
 «کنار آب رکن آباد و گل کشت مصلارا»
 نەسىحەت بگره گوى جاننا! لەلايان زور بەتەعزیمە،
 «جوانان سعادتەمند، پند پيیر دانارا»
 دووسەد جار گەر بەگويى خوم حەرفى ساردت بىشەنوم شادم
 «جواب تلخ ميژيبد لب لعل شکر خارا»
 ئەگەر حوورى لە «کەوسەر» شوستوشووى خوى دا بەتۆ نابى
 «بە آب و رنگ و خال و خط چە حاجت روى زيبارا؟»
 لە ئيدراکى شکەنجى عوقدەبى زولفت پەريشانم،
 «کە کس نگشود و نگشايد بە حکمت اين معمارا!»
 کە شوعلەى تەلەتەى يوسف تلووعى کرد لە چى زانيم؟
 «کە عشق ازپرده عصمت برون آرد زليخارا»
 کەلامت «حافظ» ا دل سەنجە بو «سالم» وەها چاکە
 «کە برنظم تو افشانند فلک عقدي ثريارا»

دوا پوژ و سەرئەنجامى ئارام بر و خوئىنى حکومەتى بنەمالەى «بەبە» وا ديارە کە
 کارىكى سەرمەدىي لەسەر ژيانى «سالم» کردوو و زەھر و مەرارەتى ئەم کارەساتە
 تىکەل بە ھەموو بىر و کامىكى بوو و لىي تال کردوو. لەبەر ئەو ھىچ شيعر و
 غەزەلىكى نىيە کە لەدواى ئەم کارەساتە وترابى و «بۆن»ى گرى جەرگىكى سووتاو و
 دەنگى نالەى دلىكى بريندارى لى نەبى:

چاوەکەت وەختى بەئىما مەیلی جامى مەى ئەکا،
 ھەرچى «مەى» ئەیکا لەگەل ئەو، ئەو لەگەل ئىمەى ئەکا
 «نەى» لە «نالین» ا چ گوستاخانە بو ئەربابى سەمە،
 باسى ئەيامى گوزەشتەى «کەيقوباد» و «کەى» ئەکا

تا سویاهی خوسرهوی عه شقت «ئیحاتهی» جانی دا،
 بۆ شهپ و شوپری «موسیبهت» دل له مولکی «رهی» ئەکا
 کاروان ئەر سست رهو بی تا ئەگاته کوئی لهیل
 شهوقی بی پاپانی دل و شتر بهمهجنوون پهی ئەکا
 حالی عه شق و تابیشی هیجرت نیشانی دا بهمن،
 ئاگری سوزهنده هه رکاری به بی شهی «نهی» ئەکا
 تا به سه باغی دلا بی (با)ی خه زانی فیرقهت،
 «عارین» م بۆ «سیو»ی روخسارت له پهنگی «بهی» ئەکا
 «جورعه» نۆشی بۆ بکه م ئیتر له به زمی «مهیکه ده»؟
 چاوی مه خمورت به عاشق کاری «بادهی ههی» ئەکا
 وهختی به خشش بۆ نه بۆسم ئاستانی هیمهت؟
 مهردی دانا وهسفی جوودی حاته م ئاسای «تهی» ئەکا

«سالم»، به راستی شاعیریکی گه وره و سه نه تکار بووه، و له هه موو غه زه لیکا چه ند
 به یتیکی وای هه ر تیا ئه بینی که وینه یه کی جوانی شیوه ی ئه ده بی کوردی بی.
 هه وای ماچی (له ب)ت پئی (به نده ر)ی زولفی به دل ون کرد
 موسافیر بۆ سه یاحهت سووی (چین) چوو تووشی (ماچین) هات.
 که لامی وهسفی حوسنی تۆم ئه خویند دوی شهو به په نهانی،
 له په رده ی غه یبه وه تا رۆژ به گویمما دهنگی ته حسین هات
 دوعام بۆ ده فعی چاوی (به د) له حوسنی تۆ نه کرد ئیمشه و
 له ده م (روح الامین) تا سو بوح ده م ئاوازی ئامین هات.
 هه دیسی کوشتنی (فه ره اد)ی مسکین پیت بلیم چۆن بوو؟
 له شهوقا دای به سه ریا (تیشه)، وهختی دهنگی (شیرین) هات
 هه میسان هاته (سوئ) زه خمی دلی (سالم) وهکو جاران،
 به (سروه)ی بای سه حه ر یه ک ده م که نه فحه ی زولفی مشکین هات

(سالم)، بههۆی نزیکیی بیر و خزمایهتیی شیوهی لیكدانهوه، لهگهڵ (حافیز) زۆر خهريك بووه و چهند غهزهلیکی ئهم شاعیره ناودارهی شیرازی به چهشنیک که لهگهڵ ههموو میسرعهیکی فارسییا، نیوه شیعریکی کوردی جووت بکا تی ههڵکیشیکی کوردی و فارسی دروست کردووه، وه پارچهیهکی زیبا و غهزهلیکی موله معی شیرینی لی هیناوهته ناو.

بهدهل کهین با بهنهشئهی مهی خوماری میحنهتی دونیا
 «الا یا ایها الساقی ادركأسا و ناو لهها!» (١)
 موحیبهت زۆر به ئاشویه بهسووکی تی مهگهن یاران!
 «که عشق اسان نمود اول ولی افتاد مشکلها.»
 که بادی سوچدهم ئهفشان ئهکا گیسوی پر چینی،
 «زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها؟»
 دلآ! ههرچی ئهلی «ناسیح»، له نیک و بهد بهجی بیته
 «که سالک بی خبر نبود زراه و رسم منزلها»
 «مهللی» ریحلهته دونیا ره فیک ئیمروژ و فهردایه،
 «جرس فریاد می دارد که بریندید محملها!»
 «ویسالی» دل به ره «سالم»، «موعه زهم» تر له هه «مه تل ب»
 «متی ماتلق من تهوی دع الدنيا وامهلها!» (٢)

ئیتیر لیژه بهولا وه بو (نموونه) له چهند غهزهلیکی سالم ههندی (بهیت) ههڵده بژیرین و دهیخهینه بهرچاوی خوینهره خو شه ویستهکان کهوا ئه زانین ئه مانه وینهکانی جوان و به هاداری شیعریی سالم وهیا وینهیهکی شیعریی کلاسیکی دهوری (سالم) وه ئاوینهیهکی روون و بیگهردی شیوهی لیكدانهوهی (تهفکیری) شاعیره (تهقلیدی) یهکانی کورده:

(١) شههیدی دیدهیی مهخمووری شوخیکم منی شهیدا،
 لهخاکی مهشههم (نهزدیک) ه دهربی نیرگی شههلا
 به (مهحزی) ئیمتیحان دهستم بخاته باخهلی یهک دم
 له (بن) دا ببیرن رازیم ئهگه نهم بوو «یهدی بهیزا»

(٢، ١) ئهم دوو نیوه شیعرهیی (حافیز)، عه ره بییه.

(۲) له (عهرسه)ی ئهوجی عهشقت بازی دل ههلسا لهدهورانا
به بهرقی پهپتهوی حوسنت پهری سووتا له (تهیرانا)

(۳) له لایه «نالی» و «مهشوی» له لایه «سالم» و «کوردی»
له ههنگامه هونهر گهرمی تکاجو بوون له «مهولانا»
له مهیدانی به لاغه تدا به سواری (مه رکه بی) (مهموون)
به کوردی هه ریه که «تازه سواری» بوون له بابانا
که (نالی) تهوسه نی (تهبعی) به ته رزی گهرم جهسته بو،
به چه وگانی خیره د گوی دانیشی دهر کرد له مهیدانا
که رهخشی تهبعی (رامی) هاته سهر میقرازه که ته علیم،
ریکابی پای بو سن (سالم) و (مهشوی) له دهورانا

(۴) دهناسی قاتیلی دل گهر نیگه ه که ی سووی موژگانت،
ئه دا که خوین بهها سا (بو سه) یی دهستم به دامانت
ته واو نابی له سه و دای عاریزت بو دل گرفتاری،
له داوی (تورپه) به ربوو که وته ناو چاهی زه نه خدان
سهرم ئه وهل قهدهم دانا له سهر کووچه ی ره هی عهشقت
دل و دینم به یه غما چو له سیحری چاوی فهتانت
ئه پرسی گهر له مه هجوورت به په یکانی موژت (سه وگه ند)
خه میده قامه ته سالم که مان ئاسا له هيجرانت

سالم له فارسییا دهستیکی بالای بووه و له بهر ئه وهی که چوو ته تاران و له ویدا
به یئیکی زوریش ماوه ته وه، ئه م زمانه به ته واوی تیکه ل به کوردیه که ی بووه و له گه لی
له شیوه کانی و شه ی فارسیی له گه ل کوردی به بی فه رما به کاره ی ناوه، به لای ئه وه وه
«ستیز، پایین، ازیس، لب خشک، لب تشنه، سبکبار، سبکسر، ار، وه (واه)، نزدیک،»
هه مووی له جیاتی و شه ی کوردی به کار ئه هیئریت.

به لّام ئه توانم بَلّيم كه سالم ئهم وشانهي له بهر نه بوونی وشه ي كوردی به كار نه هیناوه. به لكو به پيی لیکدانه وه و عاده تی ئه و رۆژه تیناخنینی ئهم ته حره وشانه نهك به كوردی هه تا به زمانی تورکی عوسمانی، به هونه ر و زانایی ئه ژمیرا ههروهكو كه ئیمرو لّاوه خوینه واره به رزهكانمان له نووسین و ئاخاوتنا ناو به ناو به كار هینانی چهند وشه یه کی ئینگلیزی وه یا زمانیکی تری بیگانه به پئویستییه کی شارستانی دانه نین. ئه گینا تو بلیی شاعیریکی زانای وهكو سالم نه هاتیی به بیریا كه لهم به یته دا:

فه مم ده ریا دلم زه وره ق منم تاجیر وه سلّ به نده ر،

ده بی یا ته رکی به نده ر كه م وه یا نه زدیکی ئافه ت بم.

له جیی وشه كانی (فه م) و (نه زدیك) و ... وشه ی (ده م) و (نیزیک) و ... دابنی كه وه زنی شیه ره كه شی پی ناگۆرپی ... كه و ابوو سالم ئه و ته رحه وشه فارسیانه ی به تاییه تی و به ناوی شاره زایی به زمانی بیگانه به كار هیناوه كه ئه مه ییش له و رۆژه دا باو بووه.

به لّام له نیوه شیعی:

«ته ریقی عه شقت» ئه ر ون كه م، «ته ریقی» ی ده شتی مه حشه ریم دا هه رچه ن

به ئاسانی ئه ی توانی بلی:

ئه گه ر ری عه شقی تو ون كه م ته ریقی ده شتی مه حشه ریم

چونكه مه به سستی ئه وه بووه «جیناس» يك به كار بیینی كه له وشه كانی:

«طریق و ته ریق» دایه كه یه كێکیان به مانای «پینگه»، وه ئه ویتریان به مانای «شه رم

کردن = ته ریق بوونه وه» هاتووه، وشه بیگانه كه ی (ته ریق) ی به كار هیناوه،

به وینه ی ئه مانه ی سه ره وه

سالم، له جیاتی:

كه «شه یتان» ییش «ستیز» م دا

وه یا له جیاتی:

ره هی كۆی دل به رم دووره به «سالم» ناگه مه مه قسه د،

ئه ی توانی بلی:

كه «هان» ییشم بدا شه یتان

وہ:

بہ یادی ماچی لیوی نالی تو من ھیندہ لیو وشکم

وہ:

ئوھند پئی شاری دلبر دورہ رھنگہ پئی نگہم «سالم»

کہ ئے توانم بلیم ئےو (جیناس) ہی کہ لےوشے (سالم) ی نیوہ شیعری دوا بیدایہ:

رہی کوی دلبرم دورہ بہ (سالم) ناگہمہ مہقسد

لہپاش گورانی نیوہ شیعری کہ بہ:

ئوھند پئی شاری دلبر دورہ رھنگہ پئی نگہم (سالم)

جوانتر و رھوانتر بووہ وہ دہرکہ وتووہ.

لہگہل ئےمانہ شا ئیمہ رھخنہ یہ کی بچووک لہ (سالم) ئےگرین. چونکہ وشے

(بہ سالم) ی لہمانای (بہ سہ لامت) دا بہ کارھیناوہ. کہ ئےمہ نیشانہ ی کہ متہ رخہ مییہ

نہک شتیکی تر.

ئیتر لہم لایہ نہوہ دہربارہ ی شیعری (سالم)، دوا یی بہ وتار ئےدھین.

ئےم غزله ی خواروہ ی سالم سہ رانسہ ر پرہ لہ جوانی و (سہ نعتی) ئےدہب وہ

وینہ یہ کی بہ ہاداری شیعری تہقلیدیہ:

لہسہر روو (دانہ) ئی خالت بہ (فہن) (دانا) وہ ئےیزانم

بہ قہسدی (۱) مورغی دل زولفت بہ دہورا (داوہ) ئےیزانم

گران خیزی لہ رھفتارا، بہ ہانہت عوجب و تہمکینہ،

بہ بالاتالہ کیسو ئےژدہا ئالاوہ ئے ی زانم

خہریکی دل نہوازیمی بہ چاوی مہرحمہت زاہیر،

نیہانی، یو (سہرم) تیغی برؤت (ساو) داوہ ئےیزانم

سیہہ دل مہردمان چی بکہم لہ شہرعا شاپہتی نادہن،

دزینی دل لہ سینہمدا فتووری چاوہ ئےیزانم

(۱) ئےمان ویست لہجیاتی بہ (قہسد و ہیا بہ قہسد) ی، بہ قہستی دابننن، بہ لام !.

وهكو سينهم ئه بى تىك چى له ههر جى دل قهرارى بى
 له زولفا ئاشيانى بهستبى شىواوه ئه زانم
 له پرووى بهرقى تهجه لىلاى حوسنتا موشكل دلّم چا بى،
 موجه سسه م گهر به سهنكى (خاره) بى، سوتواوه ئه يزانم (۱)
 (فريب)ى دلّم ئه دم دائم به موژدهى روئيه تى حوسنت،
 ئه گهر چى (وهسل)ى توّ عه نقا سيفهت ههر ناوه ئه زانم
 (قيامت) (۲) هه شره بوّ عالم وه (لاكن) ههر له ئيستواوه
 (خاواهند) بوّ (ره قيب) م (دوژخ)ى تاو داوه ئه يزانم
 موبالاتى نه بوو (دل بهر) به حالى (سالم)ى مه زلوم،
 به (حرف)ى «موده عى»ى زالم به دل توراوه ئه يزانم

ئه مانه ي خواره وهش چهند «بهيت» يكه له غه زه ليكى غه رامبى سالم، كه هه رچهند
 له لايه ن «مه وزووع» هوه شتىكى تازه و نه بيسراو نيبه وه له و لاساييكر دنه وان هيه كه
 به شتىكى هه ره زورى شاعيره كانى كورد و عه جه م و توركى «قهرن»ى پيشوو
 كرد بوويان به پيشه، به لام له لايه ن شيوه و «ئوسلووب» هوه ئه توانين بلين كه شتىكى
 تازه و تايبه تيبه بوّ سالم.

حيكايهت خوانه «توتبى دل» به ده ورى (دام)ى گيسودا
 «مه زهنه» عه كسى خووى ديوه له ناو «ئاوئنه» يى روودا
 له بت بوّ «داروو» يى جى «نئيش»ى مارى زولفه كهت نهت دا
 هه تا ئه مرم به حه سرهت، با، بدهم دهستم به «زانوو» دا

(۱) ئه م (بهيت)ه ي سالم ئيشاره يه بوّ ئايه ته كه ي (قورئان) كه باسى (واته) كه ي به ينى خوا و
 (مووسا) ئه كا، كه ئه لى خوا به مووساى فهرموو ناتوانى بمبىنى (لن ترانبي!)، بروانه
 كئوى (تور) كه (مووسا) پروانى، (تور) سووتابوو و بووبوو به كووى زوخال.
 (۲) (قيامت = هه لسانت) ليره دا له گه ل «قيامهت» به جيناس به كار هينراوه، به لام به پى
 ئيملاى كوّن كه هه ردوو وشه كه وهكو يهك «قيامت» ئه نووسرى جيناسيكي «شكلى» تيا
 هه بوو، به پى ئيملاى تازه كه له شكلى قيامت و قيامهت نووسران ئه و جيناسه ي تيا
 نامئنته وه.

تهمام بوو حهلقه كه م دهستم له «قه د» دت، زولفت ئالوزا
 نيهان بوو مه تلهم وا كه وته سه ريهك موو به سه ر موودا
 دلئى تووتى له په روازا له سه ر گول له نگرى راگرت
 كه يارى شوخ و شيرينم سه حر وه سمه ي له ئه بروودا
 له عه هدى ديدهنى يارا دل و سيحت گه لئى (خد) دن
 « به سالم» كه ي ئه ميني باز، ئه گه ر چنگى له «ته يهو» دا،

ئو ته شبيهه جوانانه ي كه له م شاعرانه ي سه ره وه دا يه، له لايه نى ئه ده به وه زور
 شيرين و به ليغن، به لام داخه كه م سالم لي ره يشا جاريكى تر له جيى «سالم» وه يا
 «به سه لامه ت» ته عبيري «به سالم» ي به كار هينا وه، وه تووشى هه له بووه، چونكه
 هه موو ئه يزانين كه تهنيا وشه ي «سالم» كه ناتووره ي خو يه تى به س بوو بو ئه و مانايه
 كه له نيوه شيعرى دوايني غه زه له كه ي سه ره وه ردا مه به ستيه تى ...

ئينجا له م ته شبيه و ئيستعاره يه پروانن كه له نيوه شيعرى خواره وه دا يه:

«له ب» ت يو «داروو» يى جي نيشى ماري زولفه كه ت نه ت دا

به راستى شاعيرانه يه!

«سالم» و «عه زيز به گ» ي بابان

سالم ئه وه نده ي به له ناوچوونى حكومه تى «به به» و سه ربه خو ييى كورد خه مبار و دل
 ئازورده بووه، به كوژراني عه زيز به گى قاره مان و نه و جه وان ئه وه نده ي تر نيش
 چو وه ته دلئى به تهرحى كه له زورى شيعر و غه زه له كانيا هه ست به م نيشه ئه كرى. سالم،
 وا دهرئه كه ويى كه دؤستى تاييه تى «عه زيز به گ» يش بووه وه ئازايى و شاسواري
 ئه م قاره مانه ي كورد، زور چووه به دلئيا و كارى تى كردووه.

په نا هم شاسواريكه گوزه ركا گه ر به «ئه ل بورزا»

ئه كا زه ربى سمى ئه سپى له (خارا) تووتيا پهيدا

به «حوججه ت» نيزه گه ر لئى دا سوپه ر وه ك كاغه زى قه نده،

به هه ر زه ربى له گه ل بازووى ئه و حوكمى قه زه پهيدا

سفیدەى چاوى بەدخواهى لە ھەسرەت نەزە و دەستى
(زىا)ى درعى ئەکا بوۆ دوژمنان پوژى ساپا پەيدا
لە «سام»ى ھەملەيى ئەو بوۆ ھەردوو ھەرجا ھەزەر لازم،
لە دەس ئەو بوو کراسى «رۆمى» يان شۆپەى «کەوا» پەيدا

لە دەريای مەعرەكەى تيغى نەھەنگى گەر نومايان بى،
لەناو ئوردووى تورکانا ئەبى شين و سەدا پەيدا
ئەگەر ئاوى بەقاي نۆشى بى دوژمن فائىدە نادا
لە مەوجى جەوھەرى تيغى، «حرووف»ى «لابەقا» پەيدا
بەزەربى زەرگى ئەو، دوژمن وەكو پووشە بەدەم باوہ
لە ميغنا تيسى دوور بينى فنونى كارەبا پەيدا
«عەساي مووسا» يە «مەر» (*) نيزەى، لە رەغمى مشتى فيرەونى،
بە بەرقى ئاتەش ئەفشان و بە شكلى ئەژدەھا پەيدا
(وہلى) تاليع نەبى، پووشيدەيە جەوھەر لە پرووى دونيا،
بە مەيدانى دلاوہر حاسلى كوۆش جەفا پەيدا
«عەزىزە» والەناو چاھا! خواوہندا نەجاتى دە!
لە چەھرەى ئەو بكا يە عقووبى دل شۆپەى سەفا پەيدا
خوايە! مولكى (بابان) بى رەواج و قەلبە سا لوتفى
بە ئيكسىرى وجوودى ئەو بكا وەك موو بەھا پەيدا

ئەگەر لەم شيعرە بەنرخ و جوانانەى خواروہوش ورد بينەوہ ئەبينين كە دلى (سالم)،
وہكو (نەى) ھەى «مەسنەوى» ھەر لە «جودايبا» ئەدوئ و بە يادى «عەزىز بابان» ھوہ
ئەنالينى.

رەھا ناکا دلّم «تورپە»ى خەمى يار،
سەرى نەبىن ئەگەر وەك پەرچەمى يار

(*) مەر = مەگەر = تۆمەز

(عەزیز) ە دڵ ھەتا ئەمەرم بەقەد جان،
 زەمانی چونکە ئەو بوو مەحرەمی یار،
 ببۆسە ئەمی سەبا گەر چوو یە مەقسەد،
 لەباتی من بە فرسەت ناو دەمی یار،
 لە (بەندا) زەریی ھەر (موو) کەوتە سەر دڵ،
 وەکو (دەرھەم) لە تورپەیی (دەرھەم) ی یار
 دلی تەنگم نەبەینی پووی شادی،
 رەفیقم بی ئەگەر غەیرەن غەمی یار
 دەبێتە باغی جەننەت دەفعەیی بی،
 بە (کولبە) ی سالما گەر مەقدەمی یار

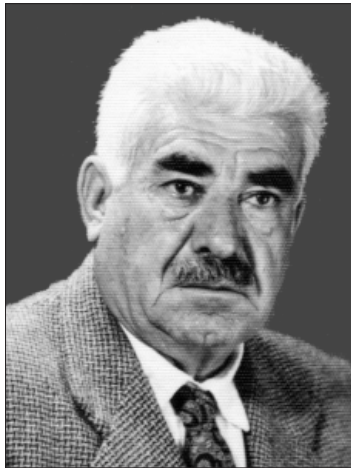
لەم شیعراوەدا، بە وردبوونەو ھەیکەکی کەم، ئەو جوانیی وشە و مانا (موحەسەنات)، و ئەو سەنعەتە ئەدەبیبیانەمان بو دەردەکەوی کە لەم واتە شیرینانەدا، مەسەلا ئەمە تەفسیری بەیتی یەکەمە:

ئەگەر سەری توورپەیی لوولی یار وەکو سەری
 پەرچەمی ئەبەرن دلی سالم بەندی ئەو تورپە
 لوولە کە بۆی بوو بە (داو)، پزگاری نابی

ئیتەر بەمەندە دوایی بەبەسی سالم ئەھینین و ئەلین کە لەناو شاعیرەکانی کوردی قەرنی [نۆزدەمین]، شاعیرانی نیشتمانپەرور ھەلکەوتی، جیگەیی (سالم) لەناو ئەوانەدا لەرپیزی یەکەمایە...

ئەوانەیی کە نامە ئالوگورکراوەکانی بەینی سالم و (نالی) یان دیبی و خویندبیتەو پلەیی عەشقی نیشتمانی ئەم دوو بویژە ناو دارەیی کوردیان بوو دەرکەتوو و بەتایبەتی لەو گەیشتون کە رووخانی حکومەتی «بەبە» و کارەساتی کە بەسەر کورد و «ناوچە»ی حکومەتی کورد ھاتوو، چە ئاگریکی لە دلی سالما کردوو و ھەتەو و ھەچون کلپەییکی ئارام بری بەرداوە.

سهلام

شێخ سهلام له نهوهی شێخهکانی عازهبانه و کورپی شێخ ئەحمده، لهسالی ۱۳۱۰ی هجری ههه له (دی)ی «عازهبان» له دایک بووه. بهلام له بهرئهووی که پهروهدهی شاری «سلیمانی» یه و لهوئ گهوره بووه به خهلقی ئەم شاره ناوبراوه. تهنگوچه له مهی دونیای زۆر دیوه و گهلی کارساتی به سهه هاتوو له بهر ئەوه ههه له ته مهنی لاویا رووی کردوو ته پیری و سهه و پێشی سپی بووه. له سهه پی و رهوشتی ئیمرو و له قوتابخانهکانی میری

نهخویندوووه. چونکه ته مای وابوو که بپی به «مهلا» له بهر ئەوه له لای (مهلا) یانی کورد خویندووپی و له علومی دین و عه ره بیا به شی وه رگرتوووه. فارسیش باش ئەزانی. (چوار خسته کی) یهکانی (عومه ره خه یام) ی، هه ره به (نهزم)، وه به وینه یه کی جوان گۆپیوه به کوردی و به مه خزمه تیکی گه وره پی ئەده پی کوردی کردوووه.

خاوه نی بیر و زه کایه کی تیژه. زرنگ و وه رام له مست و نوکته بازه. زمانی ره خنه ی زۆر درێژه وه له سهه قسه دانامینی. سوچه ت خویش و مه جلیس ئارا و دم به خه نده یه. زۆر چاو (تیره)، دلێشی ناسکه و زوو ئەتۆری. ته رزی شیعی تایبه تیبه بو خوی، زۆری شیعه کانی نیشتمانییه. به پێچه وانه ی شاعیره کلاسیکیه کان، غه زه لیاتی عشق و غه رامی زۆر که مه. چه ند نامیلکه یه کی ره خنه پی و کۆمه لایه تی نووسیوه ته وه، به لام وا ئەزانم که هیشتا له چاپی نه داون. ئەمه وینه یه کی شیعی نیشتمانی (سه لام) ه:

کورد

ئیشی سه خته، گل ئەکا هه ردوو (گلێنه) ی چاوی کورد
ده ردی بی ده رمانه ده ردی قهومی لیقه و ماوی کورد

ھەر كەسى ھەلسى بەخوینى ناھەقى يارى ئەكا،
 كەس نىيە رەھمى بكا ئىمپرو بە دوو دامامى كورد
 بۆچى ئەستىرەى (گەل)ى كورد كەوتە (گۆم) و چالەوہ؟
 بۆ لەناو (ناو)انى دونیادا نەماوہ (ناو)ى كورد؟
 بەسىەتى ھەلسە لەخەو سەر (راو)ى گرتى دوژمنت،
 (بۆچوہ شۆرى) (لانە) و تازە (رەسىدە) لاوى كورد!
 بۆچ لەژىر خاكا بمىنى، ژەنگ ھەلئىنى، ھەلۆھرى؟
 راپەرە ھەلمەت بەرە (شمشۆرى) تازە (ساو)ى كورد!
 نامرى پۆژى ئەبى ئەم قەومە ئىشى رى بھا،
 راپەرى وەك (شۆرى بىشە) كۆمەلئىكى لاوى كورد
 بىتە ریز و يەك بەستى، يەك گرى گەورە و بچووك
 سەبرى كە ئەوسا بىینە ھەلمەتى پرتاوى كورد

سەلام، وەكو لە پىشەوہ و تېوومان، لە شىعرا، (ئوسلووب)ىكى تايبەتى خۆى ھەيە.
 لاسايى شاعىرەكانى پىش خۆى نەكردووەتەوہ. وشەى بىگانەى (فارسى، عەرەبى)
 كەم بەكار ھىناوہ. لە (خەيال) زىاتر شوین ئەو شتانە كەوتووە، كە ھەيە و ھەستى پى
 ئەكرى وە بە بەرچاویا تى ئەپەرى ویا (رپو) ئەدا. واتە لەو شاعىرانەوہ نزیكتەرە كە
 پىیان ئەلئىن (واقىعى).

بە زۆرەملپىش سواری شىعەر نەبووہ. كە شىعەرى بۆ ھاتبى خستووئەتە سەر كاغەز.
 لەبەر ئەوہ شىعەرەكانى رەوانە و دلگىرە. بە بۆنەى بەرھەمەتچوونى ئەحمەد بەگى
 ساحىبقرانەوہ شىعەرىكى شىن (رثا)ى بە سۆزى بۆ وتووہ كە ئەمە تەرزە تايبەتییەكە و
 دەسەلاتى سەلام لەم جۆرە شىعەرەدا دەرئەخا.

ئەمە، شىعەرەكانى سەلامە:

شىوہن

بلىسەى گرى دەروونى پىر كول،
 بۆچ ناسووتىنى پەپەى رەشى دل
 ھەر ھەلئەقرچى بۆ نەبوو بە ئاو؟
 بۆ نەتكا تك تك؟ بۆ گلئىنەى چاو؟

دوو گۆمى خويىنه هەر دوو جيگه‌ي چاۋ
سوتتاۋ، هەل قىرچا دل نايى بە ئاۋ(۱)

بۇ شيوەن، دل كىنگە و ئەسەسە،
(كۆست)ى كەوتوۋە بازار كەسەسە
بۇ شيوەن بەرزە (نە و ئاۋاز)ەكەت،
شادى دەس نادا لە دەروازەكەت
بەكۆل گەرمى تۆ ھەناسە سەردم،
مىنىش كۆمەللى زووخاۋ و دەردم
(زايەلە)م بەرزە ۋەك بولبول بۇگۆل
داماۋى كزە و قرچەي جەرگ و دل
لە (زايەلە)ى دل دەم ۋا درپاۋە،
ۋەجاغى (كوردى) و (سالم) برپاۋە(۲)
خاۋەنى «ديوان» شىعەرى جۋانم پۇ!
شاعىرى بەرزى كوردستانم پۇ!

مىرم تۆتەنھاي لە قەبرى تارا،
مىنىش بى كەسم لە كوۋچەي شارا
مىرم تۆ دىلى ژىر خاك و سەنگى،
ۋىل ۋىل خول ئەخۇم من بە دلتنەنگى
مىرم ھاۋدەمت لوتفەي رحمانى،
«ما»م بە كەساسى من لە سلىمانى
برا بە بالالى ئەم ھۆزە كفن،
بەر گردى نەمالە شكرى دوژمن

(۱) وشەي ئاۋ دوۋچار كراۋە بە قافىيە كە ئەمە رەخنەي لى ئەگىرى. ھەرچەند شاعىرەكانى ئەم چەرخە بەرەۋ لا بردنى قافىيەش ئەپۇن.

(۲) لە باسى «سالم»دا وتىۋومان كە ئاموزاي «كوردى» و «ھەمدى = ئەھمەد بەگ».

دل بو تاریخی پەردەى خوئی درى،
رۆحى شیرینی شاعیر هەلفری (۱)

سەلام و روباعییهکانی خەيام

وتبوومان که (سەلام)، چوارخشتهکییهکانی (خەيام) ی بهوینهکی جوان گۆریوه به کوردی. لهوهختی خوئا و پيش ئهوهی که له چاپی بدا بو چەند رۆژی، مسودهکانی بو ناردبووم و چاویکی پیا خشاندبوو. بهراستی هونەری تیا خەرج کردووه وه پيوه ماندوو بووه. ئەم ماندووییهتیەشی به خەسار نەداوه، چونکه دیاریکی ئهدهبیی نایابی پیشکەشی قەومی کورد کردوو. ئەوهنده ههیه که ئەگەر تەرجەمەکانی سەلام لهگەڵ روباعییهکانی خەياما بهرئاورد بکری له هەندیکيانا رەنگه تووشی رەخنەیهکی تهواو ببی. ئەمەش لهبەر ئهوه نییه که (سەلام) له تەرجەمەدا بهههله چووی و یا دەسەلاتی تەرجەمەى نەبووی، بهلکو ئەتوانین بلیین ئهوه تەرجەمانەى که له ئەسلەکانیان ناچن، زۆر جوان و بی عەیبین. ئەوهنده ههیه که نابى به تەرجەمەیان دابنن، چونکه له تەرجەمه زیاتر، هی (سەلام) خۆیەتی، ئەگەر لهگەڵ روباعییهکانی (خەيام) له لایەن مەفهووم و ماناوه نزیك بهیهك بکەونهوه، لهبەر ئهوهیه که (سەلام)، له ژێر «ئەسیری» «ئیلهام» یکا، نوسوینیوه که له خۆیندنهوهی روباعییهکانی «خەيام» بوی پیا بووه. به کورتی، یهکه م شت که له تەرجەمەکهی «سەلام» دا بهر چاوهکهوی، زۆری دەسکارییه له بهشیکى روباعییهکانا. هەرچەند بهم دەسکارییه له مانا زۆر دوور نەکهوتووتهوه، بهلام لهوهیش ناچى که بهرگی کوردی کرابیته بهر «شیرین» یکی فارسی بهلکو ئەم شیرینه، دەس له زاجو و پەرچەمیشی دراوه. لهکاتی خال و میل پشتنا هەندى جیى چاو و برۆشى تووشی دەسکاری هاتوووه.

مەسەلا

برخیز و مخور غم جهان گذران،
خوش باش و دمی یهشادمانی گذران

(۱) به ئیملاى کۆن، (روح شیرین شاعر) ئەکاته ۱۳۵۵ که به سالی هيجری میژووی ئەمری خوا به جیهانی ئهممه بهگه.

در طبع جهان اگر وفایی یبودی

نوبت به تو خود نیامدی از دگران

که یه کیکه له روباعییه کانی خه یام، سه لام به چه شنی خواره وه گۆریویه به کوردی:

هه لسه غه م مه خو، دونیا وه ک بایه،

به شادی بژی دهر چوو له م کایه

گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه

له بهر خه لُق نۆره بو سه ر من نایه

لیره دا ناشکرایه که ده سکارینیکی زیاد کراوه. له وهش به و لاوه، نازانم بوچی «سه لام»

له نیوه شیعیری چواره ما له جیاتی ئه وهی بلی:

له بهر خه لُق نۆره بو سه ر تو نایه

وه به م رهنگه، ته علیلی غه م نه خوار دنی ئه و موخاته به بکا که له نیوه شیعیری یه که ما

مه به سستیته تی، ئه لی:

له بهر خه لُق نۆره بو سه ر من نایه

به لی، له گه ل (سه لاما)، ئیمهش ئه لین: که مه به سستی خه یام نه فسی خو یه تی و به

خوی ئه لی:

هه لسه غه م مه خو ...

به لام، دیسانه وه قاعیده ی ئه دهب وای ئه وی که له میسرعه ی چواره میشا نه فسی

خوی بکا به موخاته ب، نه ک به قسه که ر (موته که لیم). واته ئه بی بلی:

..... نۆره بو سه ر (تو) نایه

نه ک بلی:

له بهر خه لُق نۆره بو سه ر (من) نایه

ئه وهش له وی بی، که (نایه)، ئه گهر له بهر ناچاریی قافییه نه بی و به ئیملا ی راستی

بنووسری، ئه بی به (نایی). ناهه مواری (ره کاکه ت) یکیش له مانای نیوه شیعه ر کانی

سییه م و چواره ما هه یه ئه گهر تی ورد نه بیته وه، هه سستی پی ناکه ی. ئه وهش ئه مه یه:

گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه،

له بهر خه لُق نۆره بو سه ر تو نایه

(ببوابه)، وهرامه‌کە‌ی به (نه‌ئه‌هات) ئه‌دریته‌وه، نه‌ک به (نایه و یا نایئ). جیی شک نییه که ئه‌مه‌یش له‌پیی وه‌زن و قافیهدا وای به‌سه‌ر هاتوو.

ره‌خنه‌ی دووه‌ممان له‌ ریز، واته‌ له‌ ته‌رتیبی روباعیه‌کانه. روباعیه‌کانی خه‌یام گۆراوته‌ سه‌ر گه‌لی له‌ (زمان)ه‌ بیگانه‌کان، و دوور نییه‌ که ئه‌و روباعیاته‌ی سه‌لام، ته‌رجمه‌کە‌ی له‌به‌را کردوو به‌پیی ئه‌م ریزه‌ نووسرای که پیشانی داوین و له‌ گۆفاری (گه‌لاویژ)ا بلاوی ئه‌کاته‌وه. به‌لام بیته‌ ئه‌مانه‌ له‌گه‌ل ته‌رجمه‌ به‌ نرخه‌کە‌ی (حسین دانش)ی زانای تورکا به‌رئورد بکری (پاش و پیش)یکی زۆری تیا ئه‌بینری. به‌لاشمانه‌وه‌ وایه‌ که ته‌رجمه‌کە‌ی (حسین دانش) له‌زۆری ئه‌و ته‌رجمه‌مانه‌ی به‌ر چاوی ئیمه‌ که‌وتوو به‌شتره‌ وه‌ له‌ (ئه‌سل)ی (روباعی)یه‌کانی خه‌یامه‌وه‌ نزیکتره‌ (۱) حسین دانش خۆی به‌ستایشه‌وه‌ باسی ته‌رجمه‌کە‌ی دکتۆر عه‌بدوڵا جه‌وده‌ت ئه‌کا. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌لی که‌ گه‌لی له‌و روباعیه‌مانه‌ی به‌ هیانی خه‌یام زانراوه‌ و له‌ ته‌رجمه‌کە‌ی عه‌بدوڵا جه‌وده‌تا نووسراوه‌ له‌ حه‌قیقه‌تدا هیی خه‌یام نییه. بیینه‌وه‌ سه‌ر ته‌رجمه‌کە‌ی (سه‌لام)، ژماره‌ی ئه‌و روباعیه‌ی خه‌یام که له‌سه‌روه‌ لئی دوابووین، له‌ کتیبه‌کە‌ی حسین دانشا ۱۲۴، به‌لام له‌ ته‌رجمه‌کە‌ی (سه‌لام) ۵۲ وه‌. هه‌روه‌کو ئه‌مه‌، (سه‌لام) له‌ژیر ژماره‌ی ۵۳ دا ئه‌م روباعیه‌ ئه‌نووسی:

عومرت دوو سه‌د بی، سی سه‌د بی، هه‌زار
له‌م ویرانه‌یه‌ ده‌رئه‌چی ناچار
هه‌ر دوو یه‌ک نرخه‌، هه‌ر وه‌کو یه‌که‌،
پاشای شاران بی، یا گه‌دای بازار

به‌لام ئه‌مه‌ له‌ کتیبه‌کە‌ی حسین دانشا له‌ژیر ژماره‌ی (۶۷) تا نووسراوه‌ وه‌ به‌م ره‌نگه‌یه‌:

(۱) ئیمه‌ وه‌کو له‌ پیشا وتمان هیشتا چاپ نه‌کراوو که ته‌رجمه‌کە‌ی «سه‌لام»مان به‌ر چاو که‌وتیوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌لایه‌ن ریز (ته‌رتیب)ی چوارخشته‌کیه‌کانه‌وه‌ به‌و جوړه‌ی سه‌روه‌ دوابووین به‌لام له‌سالی ۱۹۵۱ دا که له‌ چاپی دا، له‌سه‌ره‌تای کتیبه‌کە‌یا ئه‌لی، (سه‌لام ئه‌لی): له‌ناو هه‌موو ته‌رجمه‌کانی (روباعیاتی خه‌یام)دا هینه‌کە‌ی حسین دانشی هه‌لبژاردوو و ته‌رجمه‌کە‌ی خۆی له‌به‌را کردوو ئه‌م واته‌یه‌ی «سه‌لام» خۆی، زیاتر ئه‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ په‌خنه‌کە‌ی سه‌روه‌ی ئیمه‌ به‌جی دابنری.

عمرت چه دو صد بود سیصد چه هزار،
زین کهنه سرا برون برنت ناچار،
گر پادشهی و گر گدای بازار،
این هر دو به یک نرخ بود آخر کار

لهگهّل ئەمهشا که «سهلام» لهجیاتی ئهوهی بلی: «لهم کۆنه سهرایه به ناچاری
ئەتبهنه دهرهوه»، ئهلی: «لهم وێرانیه به ناچاری ئەچیته دهرهوه»، دیسانهوه له ئهسلی
ماناکه دوور نهکهوتووتهوه، بهلام له تهرجهههه ئهه روباعیههه خوارهوهدا که ئهلی:

از آب و گلم سرشتهای من چه کنم؟
وین پشم و قصب تو رشتهای من چه کنم؟
هر نیک و بدی که از من آید به وجود،
تو بر سر من نوشتهای من چه کنم؟

«سهلام»، دهسکاری (تهسروف) یکی وای کردووه که وا ئەزانم بهجی نهبی، چونکه
باوهه ناکهه که «ئهمینداری له وههگێهه» وهیا سهلیقهه ئهدههه، ریی ئهوه بدا که
لهجیاتی:

هر نیک و بدی که از من آید به وجود

بلیین:

چاکه و خراپه ههموو تو ئهیکهه

لهبهه ئهوه بیته و «سهلام»، لیمان ببووری، ئیمه ئهه نیوه شیعره ئهگۆرین وه ئهیکهه
به:

چاکه و خراپهه من ئهیکهه به ناو

وه ئهوسایه چوارخشتهکیهه ههمووی بهه جوهرهه لی بی:
منت دروست کرد له گل و له ئاو،
«خوری» و قامیشت (۱) هوندهوه تاو تاو

(۱) حسین دانش، وشهه قهسههه به «کهتانه» تهرجههه کردووه.

چاکه و خراپه‌ی من ئه‌یکه‌م به ناو
یهک یهک نووسیوته و من ئه‌بم به‌دناو

که وا ئه‌زانم له‌بهر جیاوازیی مانای وشه‌کانی «ناو» له‌نیوه شیعره‌کانی سییهم و چواره‌ما، ئه‌وه به‌بیرا نایی که چۆن یهک «قافیه» له‌روباعییه‌کا دووباره ئه‌کرێته‌وه، چونکه له‌بهر ئه‌وه‌ی که جاریکیان له‌گه‌ڵ «به» وه جاریکیشیان له‌گه‌ڵ «به‌د» یهک که‌وتوو، دوو وشه‌ی تیکه‌ل (کلمه‌ی مرکب) ی لئ پهبیا ئه‌بی، که هه‌ر یه‌که مانایه‌کی هه‌یه. واته قافیه‌کان ته‌نیا شتیک نییه دووباره کرابێته‌وه و راسته. جگه له‌مه‌ به‌م په‌نگه چوارخشته‌کییه‌که‌ش بووه به «روباعی ته‌رانه» (۱) ریزی ئه‌م روباعییه له‌ته‌رجمه‌که‌ی «سه‌لام» دا (۵۴) ه و له‌لای حسین دانش، ۲۲۷هـ.

سه‌لام، له‌شیعری په‌خنه‌= (ئینتقادی) و (گالته و گه‌پ = کۆمیک) دا ده‌ستیکی هه‌یه. به‌یادی «دیوانه» ی «عیل به‌گی» ناوداره‌وه زنجیره‌ شیعریکی زۆر جوانی هه‌یه. له‌بهر ئه‌وه‌ی که دووردریژه، له‌هه‌ر پارچه‌یه‌کی، چه‌ند به‌یتیکی ئه‌خه‌ینه به‌رچاوی خوینه‌ره‌کان:

- ۱- دونیا هه‌مووی فیر و «فیله»،
فیر و فیله و «به‌ند» و باوه
راسته، راستی هه‌لگیراوه،
درۆ خۆشه‌به‌ لیشاوه
من له‌ درۆ گوئی ناگرم
«راستی» م ئه‌وی هه‌تا ئه‌مرم
- ۲- ریگای راستی نا هه‌مواره،
چه‌وت و سه‌خت و ناله‌باره

(۱) روباعی، جوړه شیعریکه له «ئیران» هوه داهاتوووه و له چوار نیوه شیعر (میسره‌ع) دروست ئه‌کرئ. نیوه شیعره‌کانی یه‌که‌م و دووهم و چواره‌می له‌سه‌ر یه‌ک قافیه، ئه‌پروا. به‌لام واش ریک ئه‌که‌وی که هه‌ر چوار میسره‌عه‌که‌ی موقه‌فا بی، ئه‌وسایه پبی ئه‌لین: «روباعی ته‌رانه».

تەلېسىمى دېۋى تىيا ديارە،
گەرپانەوهم لەلا عارە
ئەرپۆم ئەرپۆم ھەتا مردن
بە راستىيە رى دەرکردن

۴- «تولە» رېگەى سەختى باريك
لاپى و پلەى شەوى تاريك
رېگە لە من نابرن ئىۋە
ھەر چەن پلە و سەخت و كىۋە
كالى ئاسن لە پى ئەكەم،
ئەرپۆم ھەتاكو پىي ئەگەم(۱)

۶- رپى راستە ئىستە رپى نەھات،
لاى من رپى راستە رپى نەجات،
«شا» بۆ حوكمى «پيادە» ماتە،
رېگەى راستىم لا ئاواتە
راستى رېگەى ئازادىيە
رېگەى سەربەستى و شادىيە

۷- رېگەى چەوتىش ھەر قىرتاۋە،
(دۇلار) ئەرپۆم ئەلپى ئاۋە
بى (سەيارە) تىيا فەوتاۋە
لەناۋا كەم بە «پيان» ماۋە

(۱) لە حىكايەتى پېرىژنانا ئەلى: كالى و پىتاۋى ئاسنى لە پى كرد و رپى ھەتا گەيشتە شارى. روانى كە پىتاۋەكانى كون بوۋە. ئەو دەمە زانى كە گەپشتوۋەتە جېگەى مەقسەد.

گهوران سواری «ئۆتوموبیل» ن
زۆریان قهله و ئهلیی «فیل» ن

۸- دین و ئهچن به پهله پهله
«فرته» ئهکن بهوینهی مهل
نازانی کی ساغه و کی شهل؟
بهلام کی غم ئهخوا بوگهل؟
جیگهی هندی نهرم و خوشه
ئوانیتتر فهراموشه!
۱۱- دهوری قهسری باخ و ئاوه
ههوش و بانیشی قیرتاوه
شوورهی سهختی بوکیشاوه
موتوکاری لی وهستاوه
سواری ئهبن به کەش و فش
چهپیان نییه له قهرهقوش!
۱۵- سهپارهکەت پهنچهر ئهبی
زیب و قهرت بی فهپ ئهبی
پوژی خاکت بهسهر ئهبی،
«کور» ت موحتاجی «که» ئهبی
یا دهستهژنو دایه مینی
ئهوسا هاوار بو کی بینی؟

ئهم شیعرا نه که له سهر مهقامی ههلهپرکی کوردی دانراوه، له پهنا پارچهی سی
بهیتی و له وینهی تهرجیع بهنددا ریک خراوه، دل ئهویست ههمووی بنووسین تاوهکو
بزانن که (سهلام)، چهند به وردی سهرنجی داوته چۆنییهتی کومه لایهتی و ئه
دومه لانه که له کونوقوزینی تاریکی ناو دلی ئهوانه دایه که چاره رهشی، له هه موو

خۆشى و تام و لەزەتێكى ژيان بى بەرىيى كردوون، وەچۆن هەستى بەوش كردوو، كە
رەخنەى گالته و گەپاوى لەخوا پێداوهكان و توانج تىگرتنيان، ئەبى بە دارووى شيفا
بۆ بەدبەختەكان و سیاچارەكان، بە تايبەتى ئەگەر بێتوو ئەو خوا پێداوانە لە پۆلى بە
فیز و لووت بەرز و خوانەناسەكان بن ویا بە هەر هۆیەكەوه ئەبى بى، كەموزۆر لە
هەزاري و لیقه و ماوى سیاچارەكانا دەستێكیان هەبى.

هەر لەم جۆرە، و لەژێر ناوى (مەكتەبى كوردستان) دەستە شیعریكى ترى (سەلام)
هەیه كە لە بابەت رەخنە و توانج و گالته و گەپەوه بەراستی جوانە وە بۆ ئەوه دەس ئەدا
كە بكرى بە پیهسێكى تەمسیلی. بەلامانەوه وایە كە ئەم شیعراوە یەكەمین شیعری
تەمسیلییە بەزمانى كوردى عێراقى و شیخ سەلام یەكەم شاعیری ناوچەى سۆرانە لە
داهێنانى ئەم بابەتە شیعراوەدا. ئەمانەى خوارەوه چەند بەیتێكە كەناو ناو لە هەندى
پارچەى ئەو دەستە شیعراوە وەرگیراوه:

دانیشگای گەورە و لە كوردستان،
یەكەم مەكتەبە، هەر بۆ موسلمان
تاكوتوك شاگرد لە گاور و جوون
ژمارە ئەكرێن لەپیزی نەبوون
بە باربووى میللەت، واتە ئیعانە
چاك دروست كرا ئەم ساختمانە
خانویەكى باش زۆر خۆش و دلگیر
گەورە و فراوان، وەك قەسرى وەزیر

لیژە بەو لاوه سەلام، بە ۱۵ بەیت، باسى تەكبیر و رای كۆمەلى سەرەك و
پیاوماقوولەكان ئەكا كە چۆن بیریان لە حالى و لات كردوو تەوه وە بۆ پێشكەوتنى
ئەم مەكتەبە و بۆ پێگەیاندى پیاوانى باش و تیگەیشتووى خاوەن زانستى و
خویندەوارى بەرز و ئاشناى فەن و پێشەسازى كەوتوونە گفتوگو و لیكدانەوه و لەوه
دواون كە ئاتاجن بەو جۆرە كریكار و وەستا و فەنیاز و پێشەسازانە، كە شارەزای
لیخورینى موتوكار، كۆلارە بن وە بتوانن بى سیم و چەكى تازە، بەكاربێنن وە
كارخانەكانى چەك و دەرمان و والا و شتى تر بگێرن وە ببینن بەرپۆه. كە ئەمانەش

لهپیش هه موو شتیكا پپوئیسته به مامۆستایانی خۆرئاوایی غه ربی بۆ مه کته به که بیان
که کردوو یانه ته وه. و ئه لێ، له بهر ئه مه هه موویان به یه که دم دهنگیان هه لبرێ و
بریا یان دا به دانانی سهرومالیان بۆ ئه م ئامانجه وه بۆ پپیشخستنی (مه کته بی
کوردستان!...)

زۆر به دلخۆشی ئوستازمان هینا
له ئه وروپایی خاوه ن دکتۆرا
ته نه ها مودیری ئیداره کورده
به لام ئه ویش زۆر به بیره، ورده
هه موو به یانی به دلێ پر جۆش
ته فتیشی ئه کرد مودیری به هۆش
تا بۆی ده رکه وئ هاتوو نه هاتوو
به شیکێ زۆریان زۆر جار دیار نه بوو
له یه که لیسته دا ناویان نووسرا بوو
تا قه به کیکی لی گوم نه ئه بوو
ناوی شاگردی ئه م دانش- گایه
که ی وه کو ناوی قوتابی وایه؟
گوئ بگرن ئه و مودیر (ناوی یان
ئه خویندنه وه له بهر (چاویان

لیره دا به دوو به یته، ته عریفی چاویکه کۆن و چلکنه که ی مودیرمان بۆ ئه کا، که له
گیرفانی ده ری ئه هینێ وه به و تۆز و خۆ له وه که پپوه یه تی، ئه یخاته سه ر چاوی و ده س
ئه کا به خویندنه وه ی ناوی قوتابییه کان، که وه کو خۆی ئه لێ له ناوی قوتابی ناچی.

نیفاق ئه فه ننی حازر ئه فه ننم!
ئینساف له کو ییه؟ چوو بۆ جه هه ننه م؟
درۆ! ده له سه! قوربان، حازرین!
هه ر دوو کمان لیره یین ئیمه داخیلین!

پاستى! فېل نەزان! مىرم دوو بران
يەكى بەدووسال پار مەحكوموم کران

ئىنجا بە چەند بەيتى، باسى باوك و كەسى ئەم قوتابىيانە ئەكا دووبارە
ئەگەر پېتەو سەر قوتابىيەكان و ئەلى:

لەم خانوادەيە يەكى بمىنى،
بناغەى مەكتەب ھەر ئەرووخىنى
لەوولاتر چن ياخوئا نەمىنن
رەگورپىشەيان لەبن دەرىنن
ئەى (وہتەنى) كوا؟ بۆچى ديار نيە
وا سال تەواو بوو بەھانەى چيە؟
قوربان ماموستا! بە ھەلە مەچۆ
ناوى بە غەلەت نووسراوہ بۆتۆ
ئەسلەن ئەم كورپە ناوى (نووطى) يە
كورپى پياويكى عادى و (لووطى) يە
كاتى ناو نووسين تۆلە مەئىووسى
لەجياتى (نووطى)، (وطنى) ت نووسى
(پيت) يان وەك يەكە (نووطى) و (وطنى)
مودير ئەمەى بيست گريا و پى كەنى

ئيتىر بەم تەحرە «سەلام»، ناوہكانى رزگارى، ئازادى، عدالەت، نەخۇشى، زانستى،
بەدەم «مودير»ى قوتابخانەوہ ئەخوينتەوہ وە لەدەم ھەر يەكە لەم قوتابىيانەوہ،
بەجۆرى كە لە ماناى ناوہكان بوە شېتەوہ وەلامى مودير ئەداتەوہ كە بەپاستى
لەوانەيە وەكو لەسەرەوہ و تمان فەسلىكى خۇشى تەمسىلى لى پەيا بى.

مەسەلا، ئەلى:

سەرلەنوئ مودير كەوتەوہ پرسیار،
كوانى (رزگارى؟) نەمبىنى يەك جار

وه له وهلامهكهيا ئهلی:

ئهم ناوه بهخوا نییه له دونیا

بۆ (تەمۆین) نووسرا کاتی شهکر و چا(۱)

ئینجا مودیر ههوالی (زانستی) ئهپرسی و ئهلی:

زانستی کوانی؟

ئویش بۆی دەرچوو،

مهحکوومی حوکمی عهشایری بو!

لهمهیش جوانتر ئهوهیه که ههول ئهدا ناکۆکی بخاته بهینی دوو قوتابییهوه که

ناوی یهکێکیان جههله وه هیی ئهویتریان عیلمه. ئهلی:

جههل له کوئییه؟

لیرهه روژ و شهوا!

خهریکی ئیشم لیم ههرامه خهوه

بهروکی گرتم عیلم به ناحق،

تهمای بوو جیگه به من بکالهق

شکاتم لی کرد بهبی پروگیری،

مهحکهمهی خویمان هیی عهشایری،

برسی و (نهخوش)ی راگرت بههکهه

حوکمی عیلمی دا، کردمی خاترجهه

حاکم لی پرسین(۲) مودهی ههردووکمان

کاممان لهپیشا هاته کوردستان؟

(۱) له شهپی دووهمی گیتیدا شهکر و چا زور گران بوو و دهسپیش نهئهکهوت. حکومهت

چهشنی شهکری زهرد و پیس و قوراوی ئههینا وه به بیتاقه، ئهیدا به تههالی ئینجا لهبهه

ئهوه که بهپیی سههری نفوس ئههرا، خهلق ناوی زیاد و درۆیان ئهنووسی که شهکری

زیاد وهربگرن.

(۲) واته جههل، ئهلی: حاکم لهمن و عیلمی پرسی که کاممان له پیش ئهویترا هاتووینه

کوردستان.

من پیم وت قوربان «ولیا(۱)» ی ئیرهم
ولاتی منه له (رۆم) تا عجهه
قانونی هینا حاکم دای پشکان،
خویندیوه مادهی (مروروی زهمان)

بهراستی سهلام لیره دا مادهی «مروروی زهمان» ی جوان دامه زانده وه له جیی
خویا بهکاری هیناوه، و بهم رهنگه توانجیکی باشی گرتووته ئهوانه ی ئهم مادهیه
ئهکهن به کۆتهکی دهسیان و بی دهسه لاتهکانی پی ئهفهوتینن. له پاشا، «سهلام» باسی
ئهو حوکمه ئهکا که ئهدری بهسه عیلمی فهقیرا، که شهرتی کیشی ئهوهیه دوا ی تهواو
بوونی حوکمه که ئهبی «عیلم»، بنیردریته وه دهره وهی سنووری ولات.

ئینجا له دوا ی ئهمانه هه مووی، هه بهیتیکی ئهم پیهسه سهیر و نه بیسراوه، ئهمینی
که له هه موو شیعیکیا به لگه یهکی تازه ی ژیری و زرنگی سهلام ئه بیئرئ. ئهم شاعیره
سه روپیش سپی و سمیل بۆزه، ئه وهنده ی که له شیعی شین و (رثا) دا دهسه لاتداره و گر
له دلتان بهرئه دا و فرمیسی گهرمی ناچاری به چاوتانا بینیتته خوارئ، له شیعی
رهخنه و گه پیشا، ئه وهنده به دهسه لات و هونه رهنده و جار جار پ بهدم ئه تانهینیتته
پیکه نین.

هه ندئ جاری واش ئه بی که ئه تانخاته ناو شه پۆلی زه ریایه کی لیکدانه وه و یا
ئه تان دا بهدم لافاویکی خه یالاتی سیحراوییه وه- به تایبه تی له شیعه
نیشتمانیه کانی- که به ره و ئاسۆیه کی نه زانراوی فراوان و ههیره ت به خش ئه پروا و
تی ناگه ی که ئه پزیتته کام زه ریای نهینی و بی بنه وه.

(۱) ولید = مه ولوود، به (مانا) ی ولاده ت، واته له دایکبوون هاتوه.

عەلى باپىر ئاغا

عەلى كەمال، كورپى باپىر ئاغا، كورپى چراغ، كورپى «جوامىز ئاغا» يە كە يەككە بوو لە سەرەك عەشیرەتى «سمايل عوزىرى». باپىر ئاغاى باوكى عەلى كەمال لە شەپى ۱۲۹۳ى رۆمى بوو بە عەسكەر لە لەشكرى عوسمانى. دوایى لەگەل ئەم لەشكرە و لەژىر سەرەككى برىندار ئاغاى «بىنباشى» بەناوبانگى باوكى عەلى بەگى خەلقى سولەيمانى، چوو بە شەپى روس لە «قەفقاس» لەوئى لەبەر ئازابى و بەكارى كراو بە زابت.

عەلى كەمال، خۆى لە ۱۳۰۵ى هيجرى

لە سلیمانى لەدايك بوو. لەلای شىخ ئەولای هەولئى باوكى ئەحمەد موختارى قازى و مەلا محەمەدى ئەمىنى بالىكەدەرى عىلمەكانى عەرەبى و شەرعیەتى خوئندوو، جگە لە كوردى زمانى خۆى، زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبى فیز بوو و بەتایبەتى لە ئەدەبىياتى فارسىا شارەزاییى باشى هەیه و بەم زمانە گەلى شیعیریشى داناو. لە ۱۳۲۶ى رۆمى لە وەزارەتى گومرگى بەغدا مەئموورى ئەوراق بوو. دوایى هاتوو ئەو سولەيمانى و كراو بە سەرەك نووسەرى گومرگى لىوا(۱).

دوای برانەوى شەپى گەورەى يەكەمى گىتى و هاتنى ئىنگلیزەكان بۆ سلیمانى كە شىخ مەحمود بوو بە حاكىمى كوردستانى عىراق، عەلى كەمال كەوتە نارەحەتییەو و لەو رۆژەو ئىتر خۆى نەگرتەو لە سالى ۱۹۲۹ى میلادا بەپى بەلئى كە دابووى بە ئىنگلیزەكان شىخ مەحمود دەستى لە حاكىمى هەلگرتبوو و كشابوو دەپى (پىران) لە هەورامان. لەو حەلەدا عەلى كەمال لە هەلەبجە ئەبى. بۆ هەندى كاری سیاسى لە ئىران شىخ مەحمود ئەنئىرئى بە شوئینیا. بەلام عەلى كەمال، ناچى، دوایى لە كاتىكا

(۱) ئەو دەمە پىیان ئەوت: باش كاتب.

شېخ مەحمود لە دەوری دیکانی گریزه و موان خەریکی راو ئەبی، عەلی کەمال، لەوێوە تێ ئەپەرێ کە بچیتەووە سلیمانی شېخ مەحمود تووشی ئەبی و لەگەڵ خۆی ئەبیاتە هەورامان. لەوێوە ئەینێریتە کرماشان. دواى بەینیکی تریش جارێکی تر لەسەر داوا کردنی رەزا شای ئێران، بەناوی شېخ مەحمودەووە بۆ هەندێ قسە و باس ئەچیتە تاران. بەقسە رەزا شا ویستووێ شېخ مەحمود لەخۆی نزیک بختاوە. لەبەر ئەمە خەریک بوو کە ئەگەر بێت و شېخ مەحمود بچیتە خاکی ئێران و ژێر فەرمانی رەزا شا، ناوچەکانی هەورامان و مەریوان و هەندێ جێگەى تری لە خاکی کوردستان بدات و بیکا بە حاکمی ئەوی، بە ناوی ئێرانەووە. بەلام وەکو ئەلین، شېخ مەحمود بەمە نەرم نابی و داواى شتی ئەوتۆ ئەکا کە بۆ سیاسەتی شا دەسی ئەداو. لەبەر ئەمە لە نوینەری عەلی کەمال و چوونی بۆ تاران کەلکێک و ئەنجامێک نەهاتووەتە دی!...

(شێعری عەلی باپیر ئاغا و شێووی شێعەر دانانی)

عەلی باپیر ئاغا کە لە شێعرا ناوی کەمالییە، وینەیهکی بێ کەموزیادی شاعیرە کۆنەکانە تەقلیدی لەم چەرخەدا. و لە هەموو ئەوانەى کە ئیمپروۆ بە شاعیریان ئەژمێرین نزیکترە لە شاعیرەکانی کلاسیکی دەوری رابردوووە. ئەشی بەهۆیەک دابنریت کە شاعیرە تازە پەرۆهەکانی بەستوو بە بوێژەکانی پێشینیانەووە. لەبەر ئەوە ئیمە (کەمالی) بە ئاوێنەیک دادەنێین کە وینەکانی مومتاز و هەلبژاردەى شێعری کۆنی تیا دەرەکەوئ، چونکە ئەو، زۆربەى شێعەرەکانی دەربارەى جوانی و عەشقه، و سەراپا باسی خەت و خال و زولف و ئەگریجە و پەرچەمە. بە دەگمەن لە بابەتی ترەو شێعری داناو و زۆر کەم باسی نیشتمان و کۆمەلایەتی کردوو. شێو و ئوسلووبی کۆنەکانی بەلاو شێرینە و لە بیر و خەیاڵیشا لە فەلەکی ئەوانا خولاووەتەو. لەگەڵ ئەمەیشا تاماویەیک یاریی بە وشە کردوو و تاراییەکی تازەتری داو بەسەر بووکی فیکرا. و گەلی لە شێعەرەکانی بەراستی تەپ و بەسۆز و پڕ زەمزەمەیه. دیوانەکانی کەلیم و قاتانی و حافز شیرازی و مەسنەوی و بیدلی زۆر خویندوووەتەو و مەفتوونی شێووی ئەدەبیی ئەم شاعیرە ناودارانەى ئێرانە. لە شاعیرە کۆنەکانی کوردیش مەیلی نالی و مەحووی ئەکا. شێعەرەکانی مەحووی خوالخۆش بوو هەر چەند لە زاهیرا وشک و پەقە، بەلام بەشی زۆری لە مانادا گەلی بەرزە. شاعیرەکانی هاو تەمەنی کەمالی، بە

تەسەۋفى تى ئىگەن و لەسەر ئەم باۋەرە نرخی بۇ دائىن ئىنجا شكى تبا نىبە كە
(كەمالى) ئىلھامى شىعرى لەم شاعىرانە ۋەرگرتوۋە، و شىعرەكانى كۆمەلى خلتەيە لە
بىروباۋەر، لە ئىكدانەۋە و خەيال و فەلسەفە ئىوان! ديارە كە بە شىۋە و ئوسلوۋبىش
ئەچىتەۋە سەر ھەندىكىان و بەشىكى گەرەى لە چەشكەى ئەدەبى نالى و مەھوى
ۋەرگرتوۋە.

كەمالى لە پەيرەۋىكردىنى ئەم شاعىرە ناۋدارانەدا بەھەلە نەچۋە، چونكە لەمانە
ھەرىكەيان قوتىكى زەمانى خۆيان بوون، و لەشىعر و ئەدەب و فەلسەفە و يا
تەسەۋفەدا، گۆى ھونەريان بردبوۋە. مەسنەۋى و بىدل نەك لە ئىران، بەلكو لە ھەموو
دونىاي ئەدەبا خاۋەنى پلەيەكى ھەرە بەرزى شاعىرى بوون. ئەو بەلاغەتەى كە
لەشىعرى بىدل و مەسنەۋىيا ھەيە ۋە بىرىكى قوول و خەيالنىكى فەلسەفەى و يا
تەسەۋفەى ئىسلامى كە لە شىعرەكانى ئەم دوو شاعىرە گەرەيەدا دەبىنرەت لەناو
شاعىرە كۆنەكانى دەۋرى دۋاينى كوردىشا «نالى»، بە ناسكىي ھەست و (۱) وردى بىر
و خەيال و سەنەتەى ئەدەبا، ۋىنەيەكى دەگمەن و مومتازە. وتبومان كە زۆربەى
شىعرى كەمالى دەربارەى جوانى و عەشق و غەرامە. ئەم غەزەلەى خوارەۋە يەككىكە
لەۋانە:

بە مردوو رۆح ئەبەخشى پىكە نىنى لىۋى شىرینت
لەسەر كام دىنى گىانە؟ پىم بلى با بىمە سەر دىنت!
لەلام ۋەك شەكر و نوقل و نەبات و قەند و ھەنگوینە
جنىۋ و قەھر و لىدان و بىانوۋگرتن و قىنت!
بە جارى رۆژى عاشق رەش مەكە ئەى شوخى بى مروەت!
لەسەر ۋوۋ لادە نەختى پەرچەمى پىچى موشكىنت
سبەينى جەژنە رۆحم حازرە بۇ قوچى قوربانىت
بە خوينم با خەناۋى بى دەس و پەنجەى بلوورىنت
بەزولفى سونبولت پەرژىنى گولزارى روخت سەيرە
بژى ئەى شاھى مولكى حوسن و ئان بۇ باخ و پەرژىنت!

(۱) ناسكىي ھەست = نەزاكەتى حوسن و يا شعور.

به گيسووتا مه هينه شانه حهيفه با دلى عوشاق،
خه لاسى قهت نه بى گيانه له داوى زولفى چين چينت!
شه هيدى تيغى ئه برؤى دولبه رىكى كافرئ بؤيه،
له وهختى گيانه لاوه ئه ي كه مالى خه لىق ئه كه ن شينت

له م شيعرانه دا كه له سهر شيوه و ئوسلووبى كوئن دانراوه، هه ندىك سه نعت
به كار هينراوه. وهكو: لهف و نه شرى به يتى دووهم، كه «جنيو و قهر و ليدان بيانوگرتن
و قيني» بو خوئى به «شهكر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوين» داناوه. ليدها
له به رامبه ر هه ريه كه لهو شته خراپانه ي وهكو جنيو و قار و ليدان. دانانى شتيكى
شيريني وهكو شهكر و نوقل و نه بات و ريز كردنيان، هه رچهنده به پئي قانونى ئه ده ب،
به سه نعتيكي شيعر ئه ژميرريت و پئي ئه لئين: (لهف و نه شر)، به لام و ئه زانم (كه مالى)
خوشى ئينكارى ناكا كه هيج ته بيتيكي وا به بيرا نايهت چه شكه له تيكه لاو كردنى
شهكر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوين وه ربرى و به لكو نابى به سه ير بزانريت كه
هيبى وا هه بى له م هه موو (شيريني) به دلئيشى تيكه ل بى!

به تايبه تى له رووى تيفكريني ئه ده بى ئه م چه رخواه، له نوقل و نه بات و قهند و
ههنگوينا شيريني نايهت به خه يالا و ئه م جو ره شيعره ش به ها يه كى نيبه. جگه له مه ش
كه بيتو ئه م نوقل و نه بات و قهند، له ئه سلا، جنيو و قار و ليدان و بيانوگرتن و قين
بى!

له به يتى سيبه ما، په رچه مى له سهر رووى شوخيكا بهو هه وره داناوه كه به رى روژى
گرتبى و بووبى به هوئى داهاتنى تاريخى. له به ر ئه مه تكا له يار ئه كا كه هه ورى
په رچه مى له سهر رووى لادا، تاوهكو روخسارى وهكو روژى دهر كه وئ و ئه و تاريخيه
كه لئى داهاتووه نه مينئ و روژى ره شى به سه ر چئ.

(كه مالى) نازانم له په يره وى هه ندى شاعيرانى پيشوودا بوچى ئه مه نده زياد
رويشتووه؟ جيئى شك نيبه كه تواناي شاعيرى ئه و له وانه يه ئاتاجى چاوليكيه رى و
لاسا ييكر دنه وه نه بى و به بى رهنجيكي ئه وتو بتوانئ له سه ر ئوسلووبى تازه و
شيوه يه كى به رزى تايبه تى شيعر دابئى، چونكه هيزى شاعيرى (كه مالى) ئاشكرايه و
ده سه لاتيك و سه رمايه يه ك كه له وا هه يه له ژور ده سه لاتى گه ليك له و شاعيرانه وه يه كه
ئيمرو شانازى به شيعر يانه وه ئه كه ين. ئايا هه ر له رووى په يره وى شاعيره كو نه كانه وه

نەبى (كەمالى) بۆچى خۇي ئەكا بە قوچى قوربانى كە خۇشەويستەكەي لەرپۇژى
جەژنا سەرى برى و خوینەكەي بكا بە خەنە و دەس و پەنجەي تى بگرى؟

سبەينى جەژنە رۇحم حازرە بۇ قوچى قوربانىت

بەخوینم با خەناوى بى دەس و پەنجەي بلوورنىت

ئەم فيكرە لە شيعرى (زۆربە)ى شاعيرانى كۇنا ھاتوۋە و بىستراۋە.

بەلام، بەلاى كۇنەكان و ئەوانەۋە كە لە قوتابخانە كۇنەكانا پى گەيشتون، ھەندە
جوان و بەھادار ئەبى بى، بەلاى ئەدىبەكانى ئىمرۆۋە بايەخىكى نىيە و لەناۋ شيعر
و ئەدەبى ئەم چەرخەدا جىي بەرناكەۋى. لەبەر ئەمە كە ئەگەر بمانەۋى لە بەھاي
شيعرى ەلى كەمال بگەين و چەشكەيەكى ئەدەبى لى ۋەرىگرين، پىۋىستە لەگەل
شيعرى شاعىرە كۇنەكانا بەراۋردى بگەين و بۇ ئەۋ سەنئەت و جوانىيانە(۱) بگەپىين
كە لەناۋ ئەم شيعرانەدا بەرچاۋ ئەكەۋى. واتە ئەگەر بىتو شارەزاي شيعرى كۇن نەبىن
و چاۋىكمان بە ديوانەكانى (سالم) و (كوردى) و يا (ھىجرى) و (نالى) و (مەھوى) و
ئەوانەي كە لە دەورى ئەم شاعىرانە ژياۋن، نەخشاندبى و نەخویندبىتەۋە، لە شيعرى
(كەمالى) چەشكەيەك ۋەرناگرين و ناچىت بەدلمانا! چونكە شيعرى ئەمانە و
شاعىرەكانى ھاۋچەرخيان ئەگەر نەلپىن ھەموۋى، بەشى ھەرە زۆربەيان ھەرباسى
عەشق و غەرام و مەستى و شەرابە يا بە باسى چاۋ و برۆ و خەت و خال و ئەگرىجە
رەش كراۋتەۋە. لەبەر ئەمە ئاسۋى تەفكىرى شاعىرەكان، زۆر سنووردار و ماۋەي
قافىيە بازىيان ئىجگار تەنگ بوۋە، و بەھۋى ئەم قافىيە تەنگى و سنووردارىۋە ماۋەي
شيعريان كورت بوۋە و ھەندى جار لە پىنج بەيت تىپەرى نەكردوۋە(۲).

لە غەزەلپكى ترى غەرامى ەلى كەمال، بۇ نمونە لە خوارەۋە يەك دوو بەيت
ئەنوسىن:

دلى زارم لە حەلقە و پىچ و تابى زولفى زنجىرت،

خەلاسى بوو كەچى ئاخىر بەقوللابى موژت گىرا!

(۱) محسنات بديعيه

(۲) لە عىلمى ەرووزا ئەۋ شيعرانەي كە لە پىنج (بەيت) ەۋە تا ھەوت (بەيت) ە بە «غەزەل» و
لەۋە زياتر بە قەسىدە «قصيدە» ناۋ ئەنى.

واته (دلی زاری) که مالی، که گیرودهی زولفی وهکو زنجیری ئەلقه ئەلقه و پنچاویچی خوشهویستهکهی بووه، تا له بهندی زولفی وهکو زنجیر رزگاری ئەبی ئەکهویته داویکی ترهوه، چونکه به وینهی مهلی که نیجیری تەلی زولفه، به هیوای بهربوون لهم داوه، ههلهفری، بهلام ئەمجاره تووشی داوی برژانگه جوانهکانی ئەبی و به چهشنی قولا ب ئەیگری و ئەیکا به نیجیری خوی!

ئینجا ئەگەر بیتو ئیمه له واقعی ئەم شیعره ورد بینهوه و زیندهوهریکی وا بینینه بهرچاومان که دوو زنجیری به ئەلقه و پیچ، به لا جانگهکانیا هاتیته خوارهوه، و دهوری چاوهکانی به ریزی قولابی تیژ و دریژ تهنرا بیتهوه، ئەم چهشنه مهخلوقهش به کچی وهیا به کوریکی (۱) شیرین دابنننن که (که مالی) گیرودهی داوی عهشقی بی و شیعری غهرامیی بهسهردا ههله، ئەبی له چهشکهی ئەدهبی بهشدار نهین، بهلام وهرن با بهیهکهوه گهشتی بکهین و چاوی به دیوانهکانی ئەو شاعیرانهدا بگپین که له سههتای دهوری که مالی و یا له دهوری پیشووترا ژیاون. شکی تیا نییه که به خویندنهوهی چهند غهزلهیکی غهرامی ئەو جوژه شاعیرانه و راهاتن به شیوهی ئەدهبی و ئوسلوویی شعیریان، ئەچینه سهر بیروباوهری ئەوانه که چهشکه له شیعرهکانی که مالی وهرتهگرن و بههای تایبهتی لی ئەننن. ئەمهش ئەوه دهرئهخا که که مالی، له شاعیریکی پیشهوا زیاتر شاعیریکی کلاسیکیه، بهلام ئەوهش جیی گومان نییه که تا ماوهیهک بهرهو تازهی چوووه وه پیگهیهکی کهم و زور تایبهتی گرتوووه.

وشه و «تعبیری» تازه له شیعری (که مالی) یا زوری شاعیره کۆنهکان «برۆ»ی خوشهویستهکانیان جاری کردوووه به «میحراب» و جاری به «هلال». ههندیکیشیان شوبهاندوووانه به کهوان و «تاق» و «شمشیر». بهلام (که مالی) که لهسهه پی و شوینی ئەوان رۆیشتوووه و برۆی، وهکو ئەوان به شمشیر داناوه، دیسانهوه ئەم شمشیرهی له خهپالی ئەدهبی خوی بهشدار کردوووه وه رهوشتیکی تازهی داوهتی.

(۱) بهلای شاعیره تهقلیدییهکانهوه له شیعری غهرامییا فهرقی کور و کچ نییه. و ههر لهیهک غهزله ههندی «بهیت» له زولف و زاج و پههچهمی کچ، ههندی «بهیت» پش له «خهتی سههز» و خولامانه و کاکۆلی کور ئەدوی. «نالی» و «میسباح» و «حهریق»، لهلایهن غهرامی کور و کچهوه، غهزلهی تایبهتییان داناوه و به روالهت و به خهپالی خویان ویستوووانه «عهشقی مهجازی» و «عهشقی حهقیقی» لهیهک جیا بکهنهوه و سنوور بخهنه بهینیانهوه.

به ئیما گفتوگۆی دائم له گهڵ ئەهلی دڵه ئهبرۆت،

عهجیبه کهی بووه خاسیهتی (تەل سز) له شمشیرا؟

که مالی لهم بهیتهدا برۆ (ئەبرۆ)ی خۆشهویسته کهی به شمشیری دانهی که پوی کردبیتته دلی. وه به زمانی حال واته به ئشارهت تیی ئەگهییی که ئامادهیه بو کوشتنی. ئینجا به لایهوه سهیره که دلی، لهمه بهستی شمشیری برۆ چون تی ئەگا که ئەگەر ئەم شمشیره خاسیهتی (تەل سز)ی تیا نهبی.

لێرهدا رهخنهیه کیش له که مالی ئەگرین که لاسکی به وشه ی تەل سزی تورکی تهرجمه کردوو، له کاتیکا به کوردی پیی ئەلین بی تەل و به فارسی بی سیم. که وابوو ئەگەر نیوه شیعره کهی بهم جوړه بووايه جوانتر ئەبوو:

له لام سهیره بیی خاسیهتی بی تەل له شمشیرا

له بهیتی چوارهمی هەر ئەم غهزلهی سه ره وهدا که مالی ئەلی:

خهتی دهوری لهبت خوڤ خوینه هەر وهک نایهتی کوئمت

بهالی قهت دیری نالایق نههینراوه له تهفسیرا!

و مه بهستی شاعیر له خهتی دهوری لهب (لیو)، گهنده مووه کانه که له دهوری لیوی نهوجه وانیک پهیا نهبی. به لایهوه وایه که ئەم گهنده مووانه نابنه هوئی شکاندنی بههای حوسنی خۆشهویسته کهی، چونکه ئەو لهو باوهره دایه که ئەم خهته ی دهوری لیو، دیری که له کتیبی روخساری (شیرین) یا. ئەو کتیبه که کوئم، نایه تیکه لهوا ئینجا ئەلی: له کتیبیکی پیروزی وهکو روخساری شیرینی یارا (دیری) ناشایسته نابی! هەر وهکو به بیرا نایهت که له کتیبی تهفسیرا دیریکی بی مانا و نارپک هه بی.

که مالی جگه له شیعری غهرامی (غهزله)، جاروبار هه ندی پارچه (قطعه) ی کوومه لایهتی و یا دهرباره ی رهوشت و خوو و فهلسه فهشی داناوه، به لام لهم جوړه شیعرا نهشا له سنووری پارچه تی نه په ریوه (۱).

وهکو زولفی بوتان شیواوه حالی ده ره می دنیا،

هه موو وه زعیکی مه حکوومی زه واله عالمی دنیا.

(۱) ئەو شیعرا نهی له سی بهیته وه تا شەش «بهیت» بی پیی ئەلین «قطعه».

ئەباتىكى نىيە ھەر پۇژە نەوعىكە ئەگۈرۈپ زو
 لەلەي دانا ۋەكويەك وايە شايى و ماتەمى دونيا
 ئەگەر مەردى ۋەكويەك بى لەلەت ئىقبال و ئەدىبارى
 دەوامى قەت لەسەر حالى نىيە بيش و كەمى دونيا! (۱)
 ئەگەر شەھدەت بەداتى زەھرى تىدايە نەكەى بىخوى!
 دەخىلە خوت بىپاريزە لە شەھدى پىر «سەم»ى دونيا!
 كە من رەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقى نىيە دەنگى
 ۋەكويەك وايە لام كاسەى لەت و جامى جەمى دونيا (۲)
 چىيە ئەم ھەلپەيەت بۇ جەمى مالى و سىم و زەر قورىبان؟
 ئەترسم بىتكوژى ئەى قورپەسەر ئاخىر غەمى دونيا
 ئەگەر ئەھلى سەماعى گوى لە نەغمەى سازى دل بگرە (۳)
 (كەمالى) گوى مەدە ئاوازەيى (زىر) و (بەم)ى دونيا

ئەم پارچەيەى (كەمالى) كە جۇرە پەندىكى فەلسەفەى تىايە، بەلامانەۋە گەلى جوان
 و بە مانايە، بەلام ئەبى لەبىرمان نەچى كە ئەگەر بىتو بەپىنى واتەى ئەدىبە
 تازەكانمان حوكم بەسەر شىعرەكانى كەمالى و پەپرەۋەكانى (كەمالى) يا بەدىن ۋەكو
 ئەو ئەدىبە لاۋانەمان بلىين: «شىعر تەرجەمانى دلە؟ لە ئاۋازى دلگىرى بولبول، لە
 سروي سۆزەى بەيان، لە تافە تافى ئاۋى سەر قەلبەن، لە فرەى بالى بالندە، لە ورشەى
 گيا، لە تريفەى مانگە شەو، لە ئاۋابوونى پۇژ و ھەلاتنى مانگ، لە جريۋە جريۋى
 ئەستىرە، لە شەپۇلى زەريا، لە بريسكەى برووسكە، لە گرمەى ھەورە تريفشە، لە ھاژە
 ھاژى باران، لە ئاھەنگى موزىقە، مانامان بۇ دەرتەھىنى، كە لە ھەموو دلپىكا

(۱) بيش = زۇر = زياد. بيش و كەم = زياد و كەم.

(۲) ئەم بەيتەى كەمالى لە شىعريكى شىخ قادرى تالەبانى ئەچى كە ئەلى:

شكستە كاسەمى جام جمە ويرم كە كاسەمدە

طعام أمن آسايش گىبى بر نعمتم وارد

(۳) ئەھلى سەماع، بەوانە ئەلەين كە بە گوىى دل دەنگى لاھوت ئەبىين، واتە لە حالى ۋەجد و

ئىستىفراقا (ئەمە تەسەۋفە) دەنگى راستى و يا (حەقىقەت) لە گوىى دلپانا ئەزرنگىتەۋە.

واتە ئەوانەى پياۋى خوان (ئەھل اللە).

شارراوه ته وه، به لام هیشتا دهریان نه برپوه تا شاعرکه ته خویننه وه...» (۱) به لئی بېتو
 ئیمه له سهر ئهم واته یه برؤین و شیعری (که مالی) و هاوبیر و شیوه کانی بهم تهرازووه
 بکیشین و به های بو دابننن، زور به هه له ئه چین، له بهر ئه وه وه کو له پیښه وه
 وتبوومان ئیمه ش ئهم جوړه شاعرانه به تهرازووی خوئی ته کیشین و به پی ئه وه سهنگ
 و تهرازووه که تایبه تی شیعری کلاسیکیه نرخه له سهر دانه نیین. بهم جوړه خویمان
 له هه له ئه پاریزین و ری ئه وه نادهین که شاعیریکی به سه لیکه و هونه رمندی وه کو
 (که مالی) ته نیا له بهر ئه وه که له جیاتی په پره ویی تازه کان بکا په پره ویی پیښینانی
 کردووه، حقه بخوریت و بکری به ژیر لیوه وه، چونکه له و باوه رداین و ئه مه یس راسه
 و شکی تیا نییه - که (که مالی) نه که له بهر بی ده سه لاتی، به لکو له پرووی چه شکه و باوه ر
 و ئیجتهادیکی تایبه تی خو یه وه، ئهم ریگه یه ی گرتووه و لئی لانه داوه، بویه ئیمه ش
 لیره له لایه ن وزن و قافیه وه، و له پرووی عیلمی عرو زه وه له شاعره کانی ئه نوارین
 و بو ئه وه سه نه تانه ئه گه ریین که پپیان ئه لئین: ته شبیه و ئیستیعاره و کینایه و سه جع
 و جیناس و ته وریه و ته علیل، واته به تهرازووی به لاهه ئه یانکیشین و نرخیان بو
 دانه نیین. جگه له مانه ئه گه ر چاویک به و نامیلکه غه رامیانه ی پیښینانی وه کو (شیرین
 و فره اد) و (خوسره و شیرین) و (مه جنوون و له یلی) دا بخشینن (۲) که له کوردی
 هه ورامی و زمانی فارسییه وه به شاعر گورپونی به کوردی و دیسانه وه بېتو بزانی که
 «که مالی» نامیلکه ی «ئه میر ئه سه لان» ی له په خشه وه گورپوه به شاعر، و له م
 نامیلکانه دا له سه لاسه ت و په وانیی ته بع و زنجیره یی مانا (تسلسل) ورد بینه وه بو مان
 دهرئه که وه ی شاعیری (که مالی) له وانه نییه چاوی لی بنووقینری و بخریته پشتگویی!
 ئه واهه زه لیکتی تری (که مالی) تان له خواره وه بو ئه نووسینه وه که ئه توانین بلنن
 هه روه کو «به سه رهای ته ستیره که» ی (گوران) وینه یه کی مومتاز و په وان و به هاده
 له شیعری کوردیا، ئهم غه زه له ی (که مالی) ش - (له گه ل ئه وده که غه زه لیکتی غه رامی
 ته قلیدییه) - دیسانه وه به غه زه لیکتی به رجه سته و جوانی شاعرانه ئه ژمیری، به لام

(۱) یادگاری لاوان سالی (۱۹۳۳)، لاپه ره - ۳۳.

(۲) شیرین و فره اد حیکایه تی غه رامی به ینی [فهرادی کورد و شیرینی شادوختی
 ئه رمنه. که مالی له شیوه ی هه ورامییه وه کردوویه به کوردی، خوسره و شیرین،
 نووسینی نیزامییه که مالی له فارسییه وه هه ر به شاعر کردوویه به کوردی. «مه جنوون و
 له یلی» ی نیزامی، دیسانه وه له فارسییه وه کردووه به کوردی.] لا

لېږدا ئېمەش رەخنە يەك له «كەمالی» ئەگرین، چونكە داخەكەم شیعەرەكانی وەكو شیعەرە كۆنەكان، بى ناوونیشانە. واتە عینوانىكى لى نەناون. ئینجا لەبەرئەمە دەسلەت نېیە ئەبى ئېمەش شیعەرەكانی بە قافیە و یا بە پیتی دوایینی قافیەكانا بناسینەوه. كە ئەمە لای شاعیرە كۆنەكان باو بووه و نازانم بوچی پېیان وتوو بەحر؟ واتا غەزەلی خوارەوه كە مەتلەعەكەى ئەمەیه:

له دووری سەروى بالات دیدە عەینى جویبارىكە

له خوینی ئالى چاوم دەشت و سەحرا لالەزارىكە

پى ئەلین غەزەل له (بەحرى ه)، بەمەى كە پیتی دوایینی قافیەكانی (جویبارىكە) و (لالەزارىكە)، پیتی (ه) یە. وابزانم پېویست نېیە كە بلین بە پى عیلمى عەروون، مانای «بەحر» شتىكى تره(۱). ئەو دواى غەزەلە ناوبراوهكەى (كەمالی) كە وەكو خوی و ئەوانەى له شیعرا لەسەر (مەزەب) ی ئەون، له بەحرى (ه) یا ئەیژمیرن ئەمەیه:

بەشەو گوی بگره نالە و گورپە گورپی دل بە مەحزوونى

له سۆزى عەشقى جانانە عەجەب (شور) و (قەتار) يكە!

مەكە مەنعم موقیمی گووشەكەى مەیخانەتم زاھید!

هەموو سەوداى هەواى شوخىكى مەستی چاوخومارىكە

له یاریى عەشقدە ئەو لە قەدەم دانانى سەر شەرتە،

مەكە ئومیدی سوود ئەى دل ئەمیش نەوعە قومارىكە!

مەحالە قەت بەكەم تیمارى زامى تیری موژگانە،

له سینەى پارەپارەمدا نیشانى ئیفتیخارىكە!

عەجەب ماوم له سرى مووى میانى توکە (تار) يكە

له قەلبى عاشقى زارا غەمى ئەو (تار) ه (بار) يكە! (۲)

(۱) له (عیلمى عەروون) دا شیعەر، ۱۶ بەحرى هەیه و ئەمانەن:

(بەحرى طویل، مدید، بسیط، وافر، کامل، هزج، رجز، رمل، سریع، منسرح، خفیف، مضارع، مقتضب، مجتث، متقارب، متدارك) و لەم بەحرانە لە یەكەمەوه تا سییەمیان پېیان ئەلین ممتزجە، چونكە لە وەزەنەكانى ئەو شیعرانەى لەسەر ئوسوولى بەحرەكانى «طویل» و «مدید» و «تفعیل» هەوت پیتیهكان ئەبن. (میزان الذهب).

(۲) ئەگەر قافیە رىى بدایە و «بار» يك بە «بارىك» یش بخوینرایەتەوه «جیناس» يكى شیرینترى لى پەیا ئەبوو.

وهره سهیری سهفاگای (مه نزهه) ی دوو چاوی گریانم
 له لایئ (به کره جو) ییکه، له لایئ (سه چنار) ییکه!
 به شه و وهختی ئه نووم تاتای خه می پرچینی ئه گریجهت،
 له چاوی ئه شکبارمدا هه موو (تا) ییکی (مار) ییکه!
 (که مالی) وا که ئیمرو شیعی ری پهنگین و شه که رباره
 له شهوقی (له عمل) ی (لیو) ی ئالی شه که رباری (یار) ییکه

له م شیعرا نهی سهروه به نیگاییکی ئه ده ب ورد بینه وه، ئه بینین که له بهیتی به که ما
 (بالا) ی مه حبو به که ی به «داری سهرو» شوبه اندووه وه له گه ل «جو یبار» دا به
 سه نعت له م بهیته دا به کی خستوون. سه نعه ته که ش له وه دا به: که بالای یاری له چاوی
 خویا به «سهرو» داناوه «چاو»، که به عه ره بی پی ئه لاین «عین» به سه رچاوه ش
 ئه وتری که به کوردی و فارسی «جو یبار» ه. ئینجا چاو یا عین و جو یبار و بالا و
 سهرو، ئه مانه له م شیعره دا به م مه به ستانه کوکراونه ته وه و سه نعه ته کانی ته شبیه و
 ئیستیعاره ی لی دروست کراوه. عهینی جو یبار، بی که م و زیاد سه رچاوه یه. ئهویان له
 دووری بالا ی مه حبو به فرمی سک ئه پزینی و بووه به سه رچاوه یه ک، بالا ی
 مه حبو به ییش که درهختی سهرو وه، له گه ل سه رچاوه ی ئاو، ئاتاجن به یه کتری. جگه
 له مانه ته نیا له (عهینی جو یبار) دا دوو سه نعه تی ئه ده بی هه یه که پیان ئه لاین ته شبیه
 و جیناس!

له بهیتی دووه ما، باسی ناله ی شهوانی دلئ و گورپه گورپی ئه کا و ئه م ناله و گورپه
 گورپه له نیوه شیعی دووه ما به (شوور و قه تار) ناو ئه نی که دوو مه قامی کوردین
 گوران بی پزیه ده نگخو شه کان زورتر له شهوانا و به سوژیکه وه ئه یلین و دلئ عاشقانی پی
 ئه خه نه ناله و گورپه گورپ! له بهیتی سییه ما، وا دهر ئه خا که به هو ی عه شقی چاوی
 مه ست و به خوماری خو شه ویسته که یه وه یه که بووه به گو شه نشینی مه یخانه و ئه یه وئ
 زاهید له م رووه وه په خه نی لی نه گری، چونکه دیلی عه شقی چاوه مه سته کانی یاره، و
 ئه بی موقیمی ئه و جیگه یه بی شه رابی لی ئه فرو شری ت و مهستی و خوماری لی ده ست
 ئه که ویت. و به م ته حره گو شه نشینی خو ی له مه یخانه دا ئه با ته وه سه ر بیانوی
 عه شقی چاوه مه ست و به خوماره کانی مه حبو به، ئینجا ئه مه سه نعه تی ته علیلی
 تیا یه.

له بهیتی چواره ما ئه لئى: عهشق وهكو يارىي قومهاره و ئه بئى له م يارىيهدا له پيشه وه دهست له (سه ر) بشؤى. چونكه له يارى عهشقا بردنه وه نيه.

له بهیتی پينجه ما تيمان ئه گه يئنى كه سینه به تيرى برژانگه كانى يار كون كون و زامداره، له بهرئه وه چارى نيه و تيمار ناكړئ و خوئى نايه وئ تيمارى بكا. چونكه ئه م زام و برينانه به لايه وه وهكو نيشانى ئيفتيخاره به سنگيه وه و نايه وئ له ناويان بدا. ئه ميس له ته شبيه و ته عليل و ئيستيعاره به شداره.

به كورتى، ديمه نى چاوه فرميسكا وييه كانى خوئى كه له بهيتى هه وه ما به كيكيانى به (به كره جو) و ئه و تيريانى به (سه رچنار) داناوه و يا ته شبيه كردووه كه دوو سه رچاوه ي ئاو، واته دوو (جوئبار)ن له دهورى شارى سليمانى، و له بهيتكى ترا (هه وه تم) به وهى كه هه ر ته ليك له ئه گريجه ي ياره كه ي له خه ويا لئى ئه بئى به (مار) يك (۱) و له بهيتى نوه ما كه ته عليلى شيرينى و رهنگينى شيعره كانى خوئى به وه ئه كا كه ئه و شيعرانه ي به هوئى شوقى لئوى ئال و (شه كه ربار)ى خوئى وسته كه يه وه وتووه، هه مووى كه موزور له سه نعه تى ئه ده ب ئه ژميرئ و و له بهر ئه ميه كه ئه م غه زه له ي (كه مالى) له غه زه له ناياب و مومتازه كانه له سه ر شيوه ي كوئن!

به لام ئه گه ر لاوه شاعيره كانى ئيمرو له غه زه ليكى وا به هادار چه شكه وهر نه گرن ئيمه لومه يان ناكه ين، چونكه ئه وان به م چه شنه شيعرانه رانه هاتون و هوگرى نه بوون. ئه وانه كه گيانى بوئزيبان، ئيلهامى له شيعرى كوئن وهر گرتبئى باوه ر ناكه م له هه موو سه ريكه وه لايه نى لاوه كان بگرن، له گه ل ئه مه ش من به ش به حالى خو م له و باوه رهدام كه شيعرى كوئن به چاك و خراپيه وه ئه بئى ورده ورده بكشئته وه دواوه و ئه نتيكه خانه كانى پئى برا زينرئته وه... چونكه ته نيا «به سه رهاتى ئه ستيره يه كه» ي گوړان كه

(۱) وا دياره (كه مالى) زور به شوين شئخ قادري تاله بانيبا چووه كه به كيكه له و شاعيره كوردانه كه به توركى شيعريان داناوه، ئه م شئخ قادره زور به ناويانگه و گه لئى شيعرى جوانى هه يه كه به ته سه وفى دائه ننين و دهنگخوشه كانى كه ركوك به قوريات و يا به مه قامه وه ئه يخوئنه وه. ئينجا ئه م غه زه له ي سه ره وه ي كه مالى، زور له غه زه ليكى توركى شئخ قادر ئه چئى كه ئه ميه ي خواره وه به يتيكه له وه:

«شبه پسترده غمى زولفكله بوق اسايشم»

«گوز پومنجه چشمه بيك ازدها تمثيل اولور»

لەسەرەوه باسماڭ كوردبوو، بخوینینهوه و سەرنجیكى باشى بدەینی بۆمان دەردەكەوی
كە بەوشەى كوردیى پەتى و لە واتەى ساكار و بى تەمتەراق، شیعەرى چەندە بەرز و
شیرین دادەنری و وینەى خەیاڵی چەندە قوول و سىحراویى پى ئەكیشرى؟.

پیش ئەوهى دواىى بە باسى (كەمالى) بدەین چەند شیعەرىكى تازە، كە لەم رۆژانەدا
بۆى نارەوین لەخوارەوه ئەینوو سین و تەنیا ئەوئەندە ئەلئین كە بەراستى بە سۆز و
عاشقانەپە!

شەمال! بۆ لای (لەیل)!.
شەمال! بۆ لای لەیل!
شەمال دەخىلم بچۆ بۆ لای لەیل!!
بۆ لای لەیلەكەى بى وهفا و بى مەیل
پیشكەش كە نامەى دەروون لەغەم كەیل،

بلى ئەى ئازیز! شوخى بى پەیمان،
بى شەرت و مروەت، بى وهفا و وىجدان!
مەجنونى شەیدای ھەرزە گۆلەكەت!
دەروون لەغەم كەیل شىت و (ویل)ەكەت
دايم ھەر ئەلى بە پەرۆشەوه،
بە دڵ زویری پر خروشەوه،
گیانەكەم خو من بەرۆژ و بەشەو،
ناسرەوم دايم بى خوراك و خەو!
لەبەر دەرگاكەت ھەتا بەیانى،
ئەسوورپمەوه بۆ پاسەوانى.
بۆ بەردەبازى سەر رېگات سەرم،
بۆ فەرشى بەر پیت دلى بە فەرم

دايم ئامادەن بەدەل و بەگيان،
 دەفع ئەكەن لەتۆ زەرەر و زيان!
 تۆش كەچى تا بى مەيلت كەم ئەبى
 دالم دووچارى دەرد و غەم ئەبى!
 نە روويەكى خۆش نە وەفات ھەيە،
 تەنيا ھەر جەور و ھەر جەفات ھەيە!
 منيش وا دالم لە تۆ، تەوساوە،
 مەيلە گەرمەكەم ساردە لەو ساوە!
 ئەمجا كى بكا؟ شەو پاسەوانى،
 لەبەر دەرگاكتە ھەتا بەيانى!
 كى دالى لەت لەت بكا؟ وەك شانە،
 كە پىي داپىنى ئەو قژە جوانە!
 من پزگار ئەبم لە جەور و جەفا،
 تۆ زەرەر ئەكەى شوخى بى وەفا!

وا ديارە كە ئەو پەخنە و تانووتەى بەينى لەمەو پيش لە (كەمالى) ئەدرا بەھۆى
 ئەو وەو كە شيعرى نيشتمانى زۆر كەم داناو، كارى تى كردى كەوا لە كاتىكا
 خەرىكى نووسىنەوئەى ئەم نامىلكەيە بووين، ئەم شيعرانەى خواروئەى لە كەركووكەو
 بو ناردىن، كە وا ئەگەيىنى ئەوئەندەى كوژراوى چاوى كال و كۆلمى ئالە و مەبەستى
 شەرابى عەشق و غەرامى دولبەرانى سادە پوخسارە، ئەوئەندەش مەفتوونى نيشتمانى
 ئازىزە و بە(سەر و دل و دەم و پى!) ئامادەيە بو جانفیدايى لە رپى قەومەكەيا:

(سەرى) بو بەرزىي وەتەن نەكا دەرد،
 وەكو شيت نەبى وىلى كەژ و ھەرد،
 خۆى نەكا تووشى زامى دار و بەرد،
 (وئەتەن) دەر نەكا لەدەستى نامەرد،

ئەو (سەرە) ياخوئا جېڭەي ژيڭر خاك بى!
بە بەردە بازى سەر رېي ناپاك بى!

(دلى) بۆ بەرزىي وەتەن نەدا جۆش،
ھەمىشە نەكا بىر و فيكر و ھۆش،
بە بادەي عەشقى ئەو نەبى سەرخۆش،
دائىم پىر نەبى لە نەشتە و خرۆش،
ئەو (دلى) ياخوئا بەر خەنجەر كەوئ!
بەر پەيكانى تىر، بەر نەشتەر كەوئ!

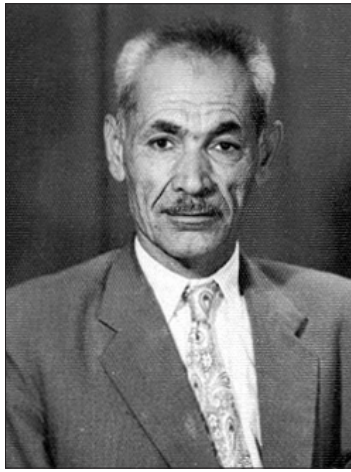
(دەمى) لە مەدحى وەتەن نەدا (دەم)،
بە واتەي شىرىن لاوان نەكا جەم،
نەيانبزوئى چ زۆر و، چ كەم،
تا وەتەن دەر كەن لە دەست نا مەحرەم،
ئەو (دەمە) ياخوئا پىر زەھرى مار بى!
لە ژەقنە بووت و زەقووم سەرشار بى!

(پى) يەك لە رېڭاي بەرزىي وەتەنە،
نەگەپى، نەسوئ، لەپاي تەوونە، (۱)
بە شاخ و كەژ و بە بن دەوونە،
بە چۆل و ھەردە و دەشتى رەقەنە،
ئەو «پى» يە ياخوئا بەستەي زنجىر بى!
تا نىشتمانى ھەرگىز لەبىر بى.

(۱) تەوون = تاشە بەرد.

گۆران

عەبدوللا بەگ

«گۆران»، يەكئىكە لە «بويژە» بەرزەكانى كوردى ئەم چەرخە، ئەم شاعىرە گەورەيە لە سالى ۱۹۰۴ ياخود لە ۱۹۰۵ دا لە هەلەبجە لەدايك بوو. نەوہى سلیمان بەگى كورپى عەبدوللا بەگە كە لە ناوچەى سلیمانى و هەلەبجە بە «كاتب فارسى» ناوبانگى رۆيشتوو. چ سلیمان بەگى باوكى و چ عەبدوللا بەگى باپىرى لە «شيعر و ئەدەب» دا بەهرەيان هەبوو و بە كوردى و فارسى نووسىويانە و شيعريان داناو، بەتايبەتى عەبدوللا بەگى باپىرى (۱) لە زمان و ئەدەبى فارسيدا

دەستىكى دريژى هەبوو و لەبەرئەو بە (كاتب فارسى) ناوبرا، «گۆران»، سەردەمى منالېي هەر لە هەلەبجە رابواردوو. خويندنىكى رېكويپىكى بى وچانى نەبوو. تا لەيەك دوو «جزم» ى «قورعان» بوو تەو بە وچانىكى كورت و دريژگەلى «مامۆستا» ى گۆرپو.

«گۆران» خۆى ئەگيرتەو، ئەلى: (لەبىرمە كە يەكەم قوتابخانەى زەمانى «تورك» لە هەلەبجە دانرا، بۆ «پۆل» ى يەك وەرگىرام كە مودىرەكەمان بە رحمەت بى تايەر ئەفەننى مەلا ئەمىنى «جەفار» پىئى ئەوت «پۆلى احتياط»). هەرەكو خۆى ئەلى لە قوتابخانەى رەسمىشا دەوامى پچر پچر بوو. پۆلى چوارەمى ئبتىداىى لە زەمانى داگىركردنى ئىنگليزا تەواو كردوو.

(۱) گۆران بە ناوى باپىرىەو ناو نراو عەبدوللا، بەلام لە دونياى شيعر و ئەدەبا مەخلەسى «گۆران»ە.

له ۱۹۱۹ دا باوکی مردووو. و له ۱۹۲۱ دا محهمه بهگی کاکي ناردووويه ته مه دره سهی علمیهی که رکوک، به لام هر له زستانی ئه و ساله دا محهمه بهگ ئه کوژری، ئیتر گۆران که سی وای نامینی که گوزهرانی خویندنی خوئی و ژبانی دایکی ببا به پیره له بهر ئه مه ئیجگاری ده ست له خویندن ئه شوا و وازی لی ئه هیئی له سالی ۱۹۲۲ هه هتا ۱۹۲۵ گه لی ده سته نگی ئه کیشی له وه پیش له زه مانی باوکی شیا گه لی ترش و تالی ئه بیئی. به تایبه تی له به هاری ۱۹۱۹ وه هتا پایزی ئه و ساله که بهر تالانی لایه نگیره کانی ئینگلیز ئه که ون و به په له پرووزکی کۆچ ئه که ن و خویمان ئه گه یینه جیگا بهرز و سه خته کانی شاخی هه ورامان.

گۆران- به واته ی خوئی بی- ئه و چه شنه رۆژه ره شان کاری له شه قامی راستی ژبانی نه کردوو. ئه لی له و رۆژانه دا که پیی ئه لی رهش، په نگه رووناکي له دلیا له رۆژی خوئی زۆتر بووی. یاخود له هه ردووکیانا تاریکی و رووناکي وه کو یه ک نۆره ی کردبی. گۆران، له ۱۹۲۵ دا به ماموستایی له قوتابخانه ی ئبتدائی هه له بجه دامه زراوه هتا ۱۹۳۷ له قوتابخانه کانی ناوچه ی سلیمانی به ماموستایی ماوه ته وه، به لام به شی زۆری ئه م ماوه یه له قوتابخانه کانی لادی بووه. له بهر ئه وه وهره ز بووه ماموستایی لی بیزراوه، که وتووته هه ولدان که بچینه دائیره یه کی تره وه. له و ده مه دا ماموستا توفیق وه بی به گ، «مودیری عامی ئه شغال» بووه «گۆران» ی گواسته ته وه دائیره ی ئه شغال «کاروباری ریگا و بان». وه هبی به گ به قسه ی گۆران خوئی به مه ی شه وه نه وه ستاوه، به لکو وه رگرتنی به لیینی گواسته نه وه ی «گۆران» ی له وه زاره تی مه عاریف گرتووته ئه ستۆ.

گۆران، له پیش هه موو زمانیکی بیگانه دا به هوئی کتیبی «ئه سه که نده رنامه» و یارمه تی باوکی یه وه به منالی فیری فارسی بووه. له دوا ییدا به شی زۆری به موتالا و نه ختیکیش به هوئی قوتابخانه وه- چ به قوتابییه تی و چ به ماموستایی- فیری تورکی و عه رهبی و ئه وه نده ش که به یارمه تی «قاموس» پیی بخوینرته وه فیری ئینگلیزی بووه.

له ده وری ۱۲، ۱۳ سالییا «گۆران» ورده ورده ده سته کردوو به خویندنه وه ی ئه و شاعرانه که به کوردی و فارسییه کی ساده و ره وان نووسراونه وه و تیی گه یشتوووه. هه ر له و سه رده مه دا جار جاره ش له سه ر ره وشتی کۆن شیعری وتوووه.

وهكو خوئی ئه یگپرتتهوه، یه كه م شیعری له ژیانیا چوار پینج به پتیکه كه ئیستا هه رچه ند ئه كا دووانیان نه بی نایه ته وه بیرى. ئه وان ه ش وا دیاره بو نووسین ناشین، چونكه وهكو خوئی ئه لئى به زمانیکى بی شهمانه ی منالی، تووخن كه وتنى هاوړپیه کی منالی تیا به. هه ر له و سه رده مه دا گوړان غه زهلکی یه كه می هه و به یته ی وتوو ه كه مه تله عه كه ی ئه مه یه:

له تاوی فیرقه تی یارم دللم دائیم په ریشانه

وهكو مه جنونى هه ی ویلی كه ژ و دهشت و بیابانم

ئهم غه زه له ی گوړان پیشانی به رحمه ت چوو، (بیخود) ی شاعیری به ناویانگی ئه و رۆژه ئه دن و پئی ئه لئین كه منالیکی ۱۲ سالی نووسیویه. په سه ندی ئه كا و وشه ی «یارم» ئه گوړی به «له یلا»، به لام وا دیاره كه له و ده مه دا گوړان، له مه به ستی ماموستا بیخود له م گوړینه نه گه یشتوو ه و نه یزانیوه كه به لای (مه جنون) ه وه یار هه ر ئه بی (له یلا) بی... له ئیحتیلالی ئینگلیزا گوړان، به ینیك خو ئه داته خویندنی قوتابخانه ی تازه و له دونیای شیعری و خه یال دوور ئه كه ویته وه به لام دواى چهنه سالیك فیری توركى ئه بی، ئه ده بیاتی تازیه تورك ئه بله قی ئه كا. دووباره خو ئه داته وه شیعری به لام ئیتر ئاسوی بیر و لیكدانه وه ی گوړان، ئه وه نده فراوان و پوون ئه بیته وه كه ماوه ی كه م هیزی و بی ده سه لاتی خوی له شیعرا بزانیت و جار ی به شیعری وتنه وه خوئی ماندوو نه كا، له بهر ئه وه به ینیکی تریش ته نیا به خویندنه وه ی شیعری جوان، كولی تاسه و ئاره زووی خوئی دامركاندوو ه.

له ئه ده بیاتی عه ره بییا زه وقی له به شی شیعری وه رنه گرتوو ه، به لام له گه ل ئه مه شا كه ئینگلیزی ئه وه نده نازانی و كه می تی ئه كا دیسانه وه، شیعری ئینگلیزی له دونیای ئیلهام و داهینانا پیش چاوی گه لی روون كردوو ه ته وه.

شیعری دانانی راسته قینه و به دلی گوړان له ساله كانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه ده ست پئی ئه كا. له هاوینی ۱۹۳۰ دا ره شید نه جیب (۱) چهنه هه لبه ستیکی له غه زه ته ی (ژیان) دا بو بلاو كردوو ه ته وه و ته خه لوسی «گوړان» یش هه ر ئه و هه له ره شید نه جیب بوئی داناوه. چاترین شیعره كانی گوړان، ئه وان ه ن كه له چاپ دراون، زور كه می شیعره كانی شی كه له چاپ نه دراون ئه وان ه ن كه له سه ر شیوه ی كوون و تراون و زور جار پرن له وشه ی بیگانه.

(۱) له م كاته دا ره شید نه جیب موته سه ریفی لیواى موسله.

به لّام گۆران ئېلھامی شیعری له جوانی وەرگرتوو و له هه موو شتیكا جوانیی پیشکنیوه و په رستوویه، زۆرتر جوانیی ئافرهت هیلانیهی شیعری وروژاندوو، له ئافرهتیشا ئه و جوانییانه تینوتیی په رستشی شکاندوو که نایه ته دهسه وه، به لکو ته نیا له کانی دل و گیانا (بوون) بیان هه ست ئه کری. له بهر ئه مه هه رچهند (گۆران) یش وه کو شاعیره کانی قوتابخانهی کۆن مهیلی ئافرهت و جوانیی نه ناوه به لاوه و گه لی شیعری غه رامیی داناوه، به لّام شیعره کانی ئه م له گه ل هینه کانی ئه وانا عاسمان و ریسمانه، چونکه ههروه کو لاساییکردنه وهی تیا نییه مانای شیعریشی به جارئ گۆریوه و به ته وای ریگه یه کی تازه ی بو داناوه. واتا له دونیای شاعر و به تایبه تی له شیعری کوردییا ئینقلابیکی گۆراوه. گۆران به م ئینقلابه قوتابخانهی شاعیره کۆنه کانی به ته وای پووخاندوو و دونیای شیعری کلاسیکی به جارئ سه ره وژیر کردوو.

هه رچهند جیی ئینکار نییه که له شیعری پیشینانا زۆری وای هه یه که وه کو ئه هرامه کانی میسر به رزه وه یادگاریکی میژووییینی به نرخه، و یا له دونیای وشه و وتارا له شته سهیر و عه جاییه کان ئه ژمیررئ و جاریکی تر ناییته وه و ناوتریته وه، به لّام دیسانه وه کاتیان به سه ر چوو و باویان نه ماوه، چونکه خه لقی ئه م زه مانه له بهر گۆرانی تیژ و خیرای دونیا و له عاستی داهاتنی یه که له دوا یه کی شتی سهیر سهیر و عه جاییی ئیمپۆدا ئه بلّه ق بوون و نایانپه رژیته ئاوردانه وه بو سه ر ئه م شته کۆنانه له بهر ئه مه ئه بی ئیتر ئه و شیعرا نهی چه رخه کانی پیشوو وه کو عه نتیکه، بخرینه مۆزه خانه کانی ئه ده به وه، بو ئه و شاعیر و گه رۆکانه که له عه نتیکه و شتی کۆن ئه گه رپن، چونکه ده وری ئاوردانه وه له شتی کۆن تی په ری تا روو ئه که یته دوا وه له کاروانی به شه ر که وه کو گولله ری ئه بری و پیش ئه که وئ، ئه وه نده جی ئه مینی که ئیتر بپرای بپرای نه یگه یتی، و ئه وانه ی که له دوا وه ته وه ن وه پیشت ئه که ون، ئه تکه ن به ژیر پیوه و ئه تپلشینه وه.

ئینجا بروانه ئه م شیعرا نهی گۆران!

ئافرهت و جوانی

به عاسمانه وه ئه ستیره م دیوه

له باخچه ی به هار گولم چنیوه

شەونمى درەخت لىھە پروم پىژاۋە
لىھە زەردەي زۆر كەل سەرنجم داۋە
پەلكە رەنگىنەي پاش بارانى زۆر
چەماۋەتەۋە بەرامبەر بە خۆر
ھەتاۋى نەۋرۆز، مانگى جۆ درەو
زۆر ھاتوون و چوون بەپۇژ و بەشەو
خوپرەي قەلبەزى كەف زىۋىنى چەم
لە ھەزار چەشەنە پىرشنگى ناۋ تەم
مىۋەي گەيشتوۋى زەرد و سوورى باخ
جىرۋە و جۈۋكەي دارستانى شاخ
لە گەروۋى شىمشال، لە تەلى كەمان
گەلى ھەلساۋە ئاۋازى جوان جوان
ئەمانە ھەموو جوانن، شىرىنن
پۇشنىكە رەۋەي شەقامى ژىنن
بەلام (تەبىئەت) ھەرگىز و ھەرگىز
بى پروناكىيە، بى (بىزە) ئازىز (۱)
بى ئاۋازەيە دەنگە نەرمەكەي
با نەيدا لە گويم، تىر نەلىم ئۆخەي
كام ئەستېرەي گەش، كام گۈلى كىۋى؟
ئالە ۋەك كۆلمى، لاجانگى، لىۋى؟
كام رەشى، ئەگا بەرەشى چاۋى؟
(بىژانگى)، (برۆ) ئەگرىجەي خاۋى؟
كام بەرز جوانە ۋەك بەرزىي بالاي؟
كام تىشك ئەگاتە تىشكى نىۋ نىگاي؟

(۱) (بىزە) واتا زەردەخەنە.

كام تاسه كام مهيل كام چاوه نواري؟
ته ليسماوييه وهك هيى دلدارى؟

به خه يالى كام شاعيرمانا هاتووه كه له (خال)ى سهر گوناي مهجوبويه و يا زولف و پهرچهمى يار، به وينه يهكى وا بدوى كه جوانييهكى تيا بى و بچيته دلوه؟ وهكو نيمه نيزانين، تا گوران و پهيره وهكانى له ناوا نه بوون خالى رهشى سهر گوناي (لهيل)، كاتى نه بوو به (عبدى حبه شى) و جار جارهش نكره به (قول)ك و يا (بيچووه هندی)يهك.

به لام گوران، كه نه يهوى باس له رهش يى چاو و برژانگ، و يا نه گريجه و (بروى) يارى خوى بكا، بزنانن چهند به وه ستايانه و شاعيرانه نه لى:

كام رهشى نهگا، به رهش يى چاوى؟
برژانگى، بروى، نه گريجه يى خاوى؟

لهم كهم دهسه لاتي و به دهسه لاتييه كه لهم به يته دايه ورد نه بيته وه؟ ناتوانى شتيكى رهش و جوان بدوزيته وه كه له رهش يى چاو و برژانگ و نه گريجه و بروى خوشه ويستته كه يى بچى، و به دهر خستنى بى دهسه لاتيى خوى بهم پهنگه جوانايى بى وينه يى چاوه جوانه كان و نه گريجه و برژانگ و بروى رهش و دلرفيني دلداره كه يى دهه نه خا.

گوران، لهم چه شنه وه سفه دا به راستى دهسه لاتيى هه يه. له باسى جوانيى (كولم)ى خوشه ويستته كه يى و لاجانگى و ليوه ناله كانيا، نه گهر به اتايه كه په پيره ويى شاعيره كو نه كان بكا، نه بوو بير له خونچه، يا خو له ياقووت و مهرجان و نهم تهرجه شتانه بكا ته وه، كه نه گهر راستت نه وى، په په يى گوليش به و ناسكى و بونخوشيه وه كه هه يه، رايه يى ناكه وى بگاته ريزى كولم و لاجانگ و ليوى شيرين و گيان بزوينه رى كچيكي جوان و تازه هه لچوو، له بهر نه مه گوران، به شيوه شاعيرانه كه يى خوى نه لى:

كام نه ستيره يى گهش، كام گولى كيوى؟
ناله وهك كولمى؟ لاجانگى، ليوى؟

شكى تيا نييه كه شيخ رهزاي تاله بانى يه كهم شاعيري دهورى خوى بووه و نه توانم بليم كه له هه ندى رووه وه هاوتاي هه لنه كه وتووه. به تاييه تى شيعره كانى كه به كوردى

دای ناوه زۆری له نهوعی سههلی مومته‌نیعه و نمونه‌یه‌کی به‌رزه له به‌لاغه ئەم بوێژه
ناوداره له ستایشی بالایی شوخیکا ئەلی:

«سه‌ر» و «نه‌ی» چین که له‌گه‌ڵ قامه‌تی توو بینه نه‌به‌رد

«شه‌کری» خواردووه «نه‌ی»، (سه‌رو)، (سه‌ری داوه له به‌رد

باوه‌ر ناکه‌م ستایش له‌مه جوانتر و به مانا‌تر و پرت‌تر له سه‌نعه‌تی ئەده‌ب ببی. له‌گه‌ڵ
ئهم‌شا به لای منه‌وه ئەم شیعری خواره‌وه‌ی گۆران که ئەلی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالایی؟

کام تیشک ئەگاته تیشکی نیو نیگای؟

ئهو‌هنده ساده‌ی و په‌وانه و له ئارایشی وشه و ته‌عبیری فودراو و بیگانه بی به‌شه،
ئهو‌هنده جوان و شیرینه و له چه‌شکه‌ی شیعری و ئەده‌ب به‌شداره، چونکه واقیعییه و
به‌های جوانیی ماناکه‌ی له موباله‌غه و خه‌یال وهرنه‌گرتوو.

راستییه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که وه‌کو گۆران ئەلی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالایی؟

کام تیشک ئەگاته تیشکی نیو نیگای؟

به‌لام تا دوینی بوو، شاعیره‌کانمان له ئاقار بالایی به‌رزی شوخیکی نازدارا،
به‌رزی دره‌ختیکی بی گیان، و له عاست پرشنگی نیگای دل‌به‌ریکا، ئه‌و په‌ره‌که‌ی
پرشنگی ئەستیره‌که‌ی بی هوش و بی شعوریان ئەهات به‌بیرا، که‌چی گۆران که له
جوانی ته‌بیعه‌ت له هه‌موو شاعیره‌کانمان زیاتر له‌زه‌ت وهرنه‌گری و سحراری ئەبی له
ئاقار چاوه جوانه‌کانی کچیکا هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعه‌تی له بیر ئەچیته‌وه وه له
به‌رامبه‌ر شیرینیکی بالاً به‌رزا ته‌لیسماوی ئەبی و هه‌موو به‌رزییه‌کانی دنیا له‌به‌ر
چاوی نزم ئەبیته‌وه و په‌ست ئەنوینی. ئینجا ئەمه له دنیای شیعرا گۆرانیکه که
گۆران دای هینا ئاخو، گۆران، بوچی وا ئەکا و توو بلئی به‌لای ئەوه‌وه له ته‌بیعه‌تا
جوانی نه‌بی وه هه‌رچی جوانی هه‌یه هه‌ر له هه‌ستی و له له‌شی ئافره‌تا کو بووبیته‌وه؟
گۆران، وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ی ئیمه به‌م شیعرا‌نه‌ی خواره‌وه ئەداته‌وه:

خوره‌ی قه‌لبه‌زی که‌ف زیوینی چه‌م

له هه‌زار چه‌شنه پرشنگی ناو ته‌م

میوهی گه‌بشتووی زهرد و سووری باخ
جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ
له‌گه‌رووی (شمشال) له‌تله‌ی (که‌مان)
گه‌لی هه‌لساوه ئاوازی جوان جوان
ئهمانه هه‌مووی جوانن شیرینن
رۆشنکه‌ره‌وه‌ی شه‌قامی ژینن
به‌لام (ته‌بیعت) هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز
بی‌رووناکییه بی (بزه‌ی ئازیز^(۱))

ئهمه‌ نیگای گۆرانه به‌رامبه‌ر ته‌بیعت و جوانییه‌کانی. ئه‌و زیاد له‌ شاعیره‌کانی تر
مه‌فتوونی ته‌بیعته‌ و به‌ نیگایه‌کی قوولتر تی‌ی ئه‌فکری، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه
هه‌ست به‌وه ئه‌کا که جوانی ئافره‌ت کانگه‌ی هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعته‌ و به
ئیلهامی جوانی ئافره‌ت هه‌ست به‌وه ئه‌کری که له‌ ته‌بیعتا جوانی هه‌یه، له‌ ئافره‌تیشا
گۆران، بو‌ئه‌و جوانییه‌نه‌ه‌گه‌ری که به‌ده‌س ناگیری و بوونیان له‌ کانی دل و گیانا
هه‌ست ئه‌کری.. و له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئه‌لی:

به‌لام ته‌بیعت هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز
بی‌رووناکییه بی (بزه‌ی ئازیز).

دوای ئه‌مه که هه‌رچی جوانی ته‌بیعت هه‌یه ئه‌یژمیری، و ئه‌یه‌ئینته به‌ر چاومان،
و تیمان ئه‌گه‌یینی که ئهمانه هه‌موویان جوان و شیرین و رۆشنکه‌ره‌وه‌ی ژینن، ئینجا
با ئه‌داته‌وه و ئه‌لی:

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا بی (بزه‌ی) + ئازیز هیچیان رووناکی به‌دل ناده‌ن.

نووسراوه‌کانی گۆران

له‌ سه‌ره‌وه و تبوومان که شیعری گۆران و به‌تایبه‌تی شیعره‌ باشه‌کانی له‌ چاپ دراوان،
به‌لام ئهمانه هه‌مووی له‌ دیوانیکا کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه. ئه‌و کۆمه‌له‌ شیعراوه‌ی که له

(۱) (بزه) واتا زه‌رده‌خه‌نه.

جوانی و دلدارى ئەدوۋى زنجىرەى يەكەمى دىوانەكەيەتى كە لەژىر ناوى (بەھەشت و يادگار) لە سالى ۱۹۵۰ى ميلادىا لە بەغدا و لە چاپخانەى معاريفا لە چاپ دراوہ. لەم بەشە دىوانەى (گۆراندا هىي وى تىايە كە نزيكەى ۳۰ سال لەمەو پيش دانراوہ، ھەرەكو هىي سالىك لەمەوبەريشى تىايە وەكو خوۋى لە سەرەتاي (بەھەشت و يادگار) دا ئەللى، بەشى زورى شيعرە كۆنەكانى لەسەر وەزنى ەرووز و بە كوردىيەكى كۆنى تىكەلا و بەزمانى بىگانە نووسراون. ئوسلووبىشيان كۆنە، واتە وەك هىي (سالم) و (نالى) لەسەر رېوشوۋىنى غەزەل ھەلبەستراون، يان لەسەر ئەو جۆرە ئوسلووب و شىوہىيە و تراون كە نوورى (شىخ سالىح) و ھاوپىكانى لە بوژە تازەكانى توركى عوسمانىيان وەرگرت و لە سەردەمىكى سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شيعرى كوردىي ناوچەى (سلىمانى) يان پى تازە كردهوہ.

شيعرەكانى (بەھەشت و يادگار) زۆريان لەژىر ئەم ناوہ تازانەى وەكو (ئافرەت و جوانى)، (رەوتىكى جوان)، (ئاواتى دوورى)، (گوللى خويناوى)، (حوزنى پەچە)، (خۆزگەم بەيار)، (سكالا)، (بو جوانى سەرە پى)، (پۆستەى دلدار)، (جوانى لە لادى)، (لە درزى پەچەوہ)، (شەوئىك لە عبداللە^(۱))، (بووكىكى ناكام)، (لادى يى) دا دانراون، بەوہزن و ئوسلووب و ماناش لەشيعرى كۆنى كلاسكى زۆر دوور و جىاوازن، مۆسىقاىيەك كە لەم شيعرانەدا ھەيە لەگەل ئاھەنگى مۆسىقاى شيعرى كۆن وەكو ئەو فەرق و جىاوازيەيە كە لەبەينى مۆسىقاى كۆنى خۆرھەلات و مۆسىقاى تازەى خۆرئاوايىيەكانە، ئىنجا لەبەر ئەمەيە كە بىتو يەكئىك لە مۆسىقاى خۆرھەلاتىيەكانى كۆن بەولاوہ مۆسىقاى نەبىستبىت و گوچكەى ھەر بەم جۆرە مۆسىقاىيە راھاتبىت و گۆش كرابى رەنگە لەم مۆسىقا تازەيە كە لەشيعرە تازەكانى (گۆران) دا ھەيە تامىكى ئەوتۆ وەرنەگرى، بەلام ئەوانەى كە كەموزۆر لە ئەدەبى خۆرئاوا، و بە وشەيەكى پوونتر لە ئەدەبى تازە ئاگادارن تام و چەشكەى ئەم شيعرانە سەرمەستيان ئەكا، و بەموزىقەيەك كە لەم شيعرە تازانەدا ھەيە رەگەكانى لەشيان دىتە لەرزىن و لە كانگاي دلپانا ھەست بەو مووچركانە ئەكەن كە لەژىر تەئسىرىكى كارەبايى و يا مىقناتىسيا پەيا ئەبى.

(۱) ەبدوئلا ناوى جىگەبىكى رابواردنە لە بەغدا كە شەوان ژنان سەماى تيا ئەكەن و سەيركەران، لەویدا بەخواردنەوہ و خواردن و بەزمەوہ رائەبوۋىرن.

لەم شیعراڤە خوارەو وە ورد بڤەو کە باسی «رەوتیکی جوان» ئەکا. رەوتی جوانیی
مراوییەک، قازیک، رەوتی جوانی کۆتریک (کەو)یک، (پۆر)یک و (کەرویشک)یک.

لە ژیر زەردەیی خـۆرەتـاوا
بە ناو چیمەنی گوی ئاوا
چەن بە ئاھەنگ، چەن سیحراوی؟
ئەگەر ئی قاز، یان مراوی

یا (کەو) لەسەر بەفری نزار
بۆ (لووتکەیی) هەزار بە هەزار
چەن ئیسک سووک چەن گورجوگۆل؟
ئەکشیی پشنت لە تۆی تەختی دۆل (۱)

یا کەرویشکی تیر و قەلەو،
لەبەر تریفەیی مانگە شەو،
چەن جوان ئەپوا بە قونەقون،
سرك و گورج و سپیی و خرین

یا پۆر لە گوی رینگای دەشتا
لەگەل سایەقەیی پاش وەشتا
چەن (ورد) و جوان بەلەنجە و لار
ئەشیللی سەوزە گیای بەهار
یا کۆتری حەوشی مزگەوت،
چەن خنجیلانەیی لی دی رەوت،

(۱) مەبەستی گۆران ئەوێیە کە لە کاتیکا، تۆ بە دولا ئەپۆی (کەو) پشنتی لە تۆیە و بەرەو
لووتکەیی شاخ ئەکشیی و سەر ئەکەوی.

ئەۋەندە جوان، لەۋە جوانتر
لە شنەى باى شەۋ رەۋانتر

لە لەرەى پىرشىنگ ئاۋازە،
لە خورەى ئاۋ شىعرى تازە،
بە ئاھەنگىر بە خرۇشتر
بە گوچكەى دل دەنگى خۇشتر
پىي ناز ئەنى بەسەر ئەزا
جۋانى لە بەژنىكى بەزا

ئەۋانەى كە لە ئاھەنگى موزىقە تى ئەگەن و لە موزىقەى شىعرا، شارەزايىيان ھەيە،
ئەلەين: ئىنسان ۋەكو ئاۋ ۋەكو ھەۋا ئاتاجە بە موزىقە. لەكانى دلا بەرامبەر بە
دەنگەكان مەيلەك ھەيە كە نازانى لەبەر چىيە؟ گرمەى ھەورە ترىشقە و خورەى ئاۋ و
لەرىنەۋەى گەلەى دارەكان، ھەر يەكە بە جۇرئى كارى تى ئەكا، يەككىيان راي
ئەچلەكەنى و دلئى ئەخورپەنى، ئەۋىترىيان موچرەكە ئەدا بە لەش و يا تەزوۋىەك
ئەھىنى بە دلئىا. واتە لە ھەندى دەنگ، دل راتەچەنى و ئەگوشرى، لە ھەندىكىشىيان
خۇشپەيەكى پى ئەگا و ئەگەشەتەۋە. ئىنجا ئەدەب ئەم دوو چەشەنە دەنگانە لە يەك جيا
ئەكاتەۋە ئەۋ دەنگانەى كە لە تەقە و رەقەيەكى و يا لەۋ جۇرە شتانە پەيا ئەبى كە پىي
ئەلەين: قىرە، كىرە، گىرە، زىرە، شىرە، زەرە، بورە... بە (دەنگە پىك نەھاتوۋەكان) (۱) و
ئەۋانەى كە لەۋ شتانەى ۋەكو: (سروە، شنە، لەرە، جريوۋ،...) پەيا ئەبى بە (دەنگە
پىكەھاتوۋەكان) (۲) دا ئەنى دەنگە پىكەھاتوۋەكان، نەشە بە دل ئەدەن و گوشايشى پى
پەيا ئەكەن، بە پىچەۋانەى ئەمە دەنگە پىكەھاتوۋەكان ناخۇش دېنە بەرگوئى و دلئى
ئىنسانى پى تەنگ ئەبى و ئەگوشرى... ئىنجا دواى ئەم پىشخراۋە تكام واىە كە
شىعەرەكانى سەرەۋە جارىكى تر بخوئىننەۋە.

(۱) الاصوات المتنافرة.

(۲) الاصوات المتألفة.

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه
 له خوره‌ی ئاو شیعری تازه
 به ئاهه‌نگتر به خرۆشتر
 به گوچکه‌ی دل دهنگی خۆشتر
 پی‌ی ناز ئهنی به‌سه‌ر ئه‌رزا
 جوانی له به‌ژنیکی به‌رزا

شکی تیا نییه که له‌م شیعره ساکارانه‌دا هه‌ست به ئاهه‌نگیکی موسیقی ئه‌که‌ن، که ته‌زوویکی فینک و خۆش ئه‌دا به‌دل و ئه‌یگه‌شینیته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که دهنگی وشه‌کان له‌سه‌ر (ته‌پل) ی گوچکه‌مان، وه‌کو ته‌ئسیری (ژی) ییکه که به ئه‌موستی مۆسیقاریکی شاره‌زا ئه‌خشینری، به‌سه‌ر ته‌له‌کانی که‌مانا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌گه‌ر شاعیریکی وه‌کو گۆران نه‌یوتایه ئیمه به‌سه‌ر، ئه‌م شیعروه نه ئه‌رۆیشترین که ئه‌لی:

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه

چونکه (ئاوازه)، له لهره‌ی پرشنگ په‌یا نابی و ئه‌مانه هه‌ریه‌که ئه‌چیته‌وه سه‌ر کانیی هه‌ستیکی تایبه‌تی، ئاوازه ئه‌چیته‌وه سه‌ر بیستن (گوئی)، (له‌ره‌ی پرشنگ) ئه‌چیته‌وه سه‌ر بینین (چاو)، به‌لام گۆران که شاعیریکی به هه‌موو مانای وشه‌وه توانیویه‌تی ئه‌وانه‌ی که له دل و میشکیا هه‌ستی پی ئه‌کا، بی که‌م و زیاد بیگوینتیته‌وه دل و میشکی ئیمه‌شه‌وه، به‌م ته‌عبیره شیرینه تینیکی تری داوه به لهره‌ی پرشنگ و به وینه‌یه‌کی به‌هێزتر قوژبینه تاریکه‌کانی میشکی پی روون کردوینه‌وه.

تا پیش ده‌وری گۆران وا زان ئه‌کرا که له وشه‌ی په‌تی و ساکاری کوردی شیعری به‌رز ناوتری، به‌لام به هۆی ئوسلوویکی دای هینا له (فه‌ن) ی شیعرا، گۆران، ئه‌م باوه‌ره‌ی گوپی. لام وایه هه‌رچی وشه‌ی جوان و به‌رز و به مانای عه‌ره‌بی و فارسی هه‌یه بو نه‌خشانندی ره‌وتی که‌رویشکیک به کاری به‌ینایه به چه‌شنی ئه‌وه‌ی که له‌م شیعرا نه‌ی خواره‌وه‌دا هه‌ستی پی ئه‌کرئ، جوانی و شیرینی ره‌وتی که‌رویشک نه‌ئه‌چوو له‌وه و جیی نه‌ئه‌بووه‌وه.

یا که‌رویشکی تیر و قه‌له‌و
 له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌ شه‌و

چەن جوان ئەپروا بە قونە قون
سرك و گورج و سپى و خرپن

گۆران، زۆرتەر لە واقع دواوہ و گەلى لەوحەى كۆمەلایەتیی لە ژيانى كوردەوارى بۆ
كیشاوين، بەلام ئەم لەوحانە كە واقیعی قەومەكەمان پيشان ئەدا و راستە، لە
خەيالیش بەشى وەرگرتووہ ئەوئەندە ھەيە ئەم بەشە لەرادەيەك نەچووہتە دەرەوہ كە
پيوستى (فەن)بى، ئەتەوى لە مەبەستمان تى بگەى؟ بپروانە:

گۆلى خوینين

كوپ: بپروانە شایبە چۆبیبە لەو مألە
گوى بگرە زورنایە دەھۆلە شمشالە
زەرد و سوور تیکەل بوون ژن و پیاو ھەرایە
لەو ناوہ ھەر ھارەى ھەياسەى تۆ نایە
سا توخوا خیرا كە با برۆين دەس بگرين
بەكامى دلدارى پیکەوہ ھەلپەپین

كچ: گۆل نەبى بۆ سەرم ئال چەپكى زەرد چەپكى
ناییم بۆ زەماوئەند، ناییم بۆ ھەلپەپكى

(تەرانە)یەك كە لەم شیعراوەدا ھەيە وە جۆش و خرۆشى كە ئەم (گۆلى خوینين)ە بە
گۆرائیبەوہ، ئەيدا بە دللى لاوانى كورد، ھەر ئەوانە ئەيزانن كە لەو كۆپى بەزمانەدا
بوون و بیستوویمانە بەمەدا دەرئەكەوى كە ئەو نەغمە تەلیسماویبە كە لە زمانە شیرینە
ساكارەكەى كوردیا ھەيە - مەبەستمان خۆمانین - لەزمانىكى ترا نییە، بەلام بەو
مەرچە كە بوژەكان و ئەدیبەكانمان بزائن چۆنى بەكارئەھینن و بتوانن ھەستى دللى
خۆیانى پى دەربخەن، چونكە شاعر و ئەدەب ئەوہ نییە كە بە وشەى قەلەوى نەبیسراو
و یا بە (تەعبیر)ى پەردەدارى بیگانە تەقەلای شاردنەوہى بیرىكى سادە و وینەییەكى
بى نموود بەدى، و سەرنجى بى سوودى راکیشیتە سەر، بەلكو ئەدەب ئەوہیە كە بتوانى

به چەند وشەیهکی ساکار، بەلام موزیقاوی و بە ئاهەنگ و نەغمە، پەردە لە رووی
وینەیهکی شیرین هەڵدەیتەوه و یا دیمەنیکێ جوانی بە بیرا نەهاتوو بخەیتە بەر
سەرنجی ئەوانە که هیندە پراها تووی وردبینی نەبوون بە سووکی سەرنجی بدەنی...

بروانە شایبە چۆبیبە لەو ماله
گوئی بگره! زورنایە دەهۆله شمشاله
زەرد و سوور تیکهڵ بوون ژن و پیاو هەرایە
لەو ناوہ هەر هارەیی هەياسە تۆ نایە

گۆران بەم وشە کوردی و ساکارانە که تاقە وشەیهکی بیگانە تیکهلی نەبووه،
تەعبیریکی نەبیسراو نزیکێ نەکەوتوو تەوه لاپەرەیهک لە ژبانی کۆمەلایەتی کورد
ئەگێرپتەوه که هەموومان دیومانە و یا بیستومانە. هەندیکمان خۆی تیا بووه.
ئەزانێ که ئەوهی بۆمان ئەگێرپتەوه راستە و تەواوه. واتە لەوحەیهکە لەژبانی واقعی
کورد. لە کانی خەیاڵ و موبالغە هەل نەقولاووه. دیمەنیکێ شیرینی هەلپەرکی و
زەماوەندی کوردیبە، کاری لە دل و لەمیشکی گۆران کردووه، بە چەشنێ که لە وینە
وشەدا ئەگێرپتە سەر زمانی و بۆمان ئەگێرپتەوه. گێرانەوهیهکی شاعیرانە و بە ئاهەنگ
و زەمزەمە واتە، پڕ لە موزیقە و نەغمە و ئاراستە بە (فەنی) شیعەر.

گۆران، شاعیریکی فەنان و (واقعییه - Realiste): بێ ئەوهی باکمان ببی لە
رەخنەیی یاخۆ لە واتەکهی خۆمان بە گومان بین، ئەلێین گۆران، بەراستی بوێژیکێ
واقعی و فەنانە. بوێژیکە که مادە شیعەرەکانی لە کانگای ژبان واتە لە ژبانی
کۆمەلایەتی کورد هەلینجاوه و کردوویه بە بوودەقەیی ئەدەبا، ئینجا لەم وینە
سیحراوی و دل فرینەدا که پێی ئەلێن (شیعەر) بۆی هیناوینەتە دەری...

بەلێ گۆران، بوێژیکێ فەنان و واقعییه، چونکه لاسایبکردنەوهی بوێژەکانی
نەکردووه بە پیشە هەرچەند لە سەرەتای منالییهوه دەسی کردووه بە شیعەر وتن وه
چەند شیعیریکی لەسەر پێوشوینی ئەوان، داناوه، بەلام ئەمە ماوهیهکی زۆر کورتی لە
ژبانی گۆران تەرخان کردووه. دواي ئەمە وازی لە شیعەر وتن هیناوه، تاوهکو لە
لایەکهوه نا هەمواریی چەرخێ چەپگەر، لەلایەکی ترهوه شارەزاییی پەیاکردن لە
زمانەکانی تورکی و ئینگلیزی کاریکی تازەیی لەسەر هەستی و ژبانی کردووه. ئەوسا

به چاوپياخشاندىنى به شيعرى ئەدىبە تازەكانى توركا، بوو به ھۆى زىندوو
 بوونەھى ھەستى شيعرى و تيشكى ئەدەبى تازەى تورك به وئىنەى بلىسەھىكى بەتتىن
 و بەشەوق، كون و قورئىنە تارىكەكانى دل و مېشكى پروناك كىردووتەھى. ھەر تيشكى
 ئەم بلىسە به شەوقەش مېشكى ھانىووتە پۈمىن. ئىنجا شيعرە بەرزەكانى گۆران، ئەو
 رستە مروارىيە بەنرخانەھى كە بەھۆى ئەم پۈمىنەھى لە كانگى شاراھى دل و مېشكى
 دەرىپەرىونەتە دەرەھى. گۆران يەككە لە بوئزە بەرزەكانى كورد كە تەوقى
 لاسايكىردنەھىيان شكاندوھى و سەريان لەبەر چەمەرى چاولكەرى و تەقلدا نە
 چەماندووتەھى و گىرۇدەى كۆت و زنجىرى عىلمى ەرووز و يا پىبەندى قافىە
 نەبوون. گۆران، خۆى رېگەھىكى تازەى واى داناوھى لە شيعرا، كە ئەشئ بوئز و ئەدىبە
 تازەكانمان لاسايى بكنەھى و لەسەرى برۆن. نەك ئەھى سەر لە عاستى تەقلدا
 بنووشتېنئىتەھى بەلكو تەقلدى سەروژىر كىردوھى. لە كاتىكا كە زۆر كەس ملكەچى
 قافىە ئەبن، گۆران قافىەى ملكەچى خۆى كىردوھى. بۇ قافىەھىكى تايبەتى رەوانى و
 سەلاستى بىرى خۆى نەئالۆزاندوھى، تىك نەدواھى و رشتەى خەيالى قافىە ھەكو (مىو
 و رۆن) ە بە دەسيەھى. بە مەيلى خۆى يارىى پى ئەكا، لە چەشنى گوارە، كە ويستى
 ئەيكاتە گۆى بووكى فېكرەھى و شيعرەكانى پى ئەرازىنئىتەھى. زۆر جارىش رەنگە ھەر
 بىرى لە قافىە نەكردبىتەھى. لەگەل ئەمەشا شيعرەكانى سەراپا قافىەدارە، چونكە
 چەشكەھىكى بەرزى تەبىعى وشەكانى لە وئىنەى (سەج و قافىە)دا ھانىوھ بەسەر
 زمانيا. ئەگىنا وشەكانى «تېر و قەلەو، مانگەشەو، ھىا قونەقون و سېى و خرپن»
 لەوانە نىبە كە گۆران بە تايبەتى بىرى لى كىردبىتەھى و مەوزووعى شيعرەكەى لە ژىر
 ھوكمى ئەم قافىانەدا دانابى. بەكورتى من لەو باوھەپەدام كە گۆران تەنيا بىرى لەو
 دىمەنانە كىردووتەھى كە چاوى پى كەوتوھى، ئىنجا كە ئەيەوى بېگىرپىتەھى ئەو قافىە
 و وشانە كە كەلكى گىرانەھىكى وا ئەگرى، خۆيان بەسەر گۆرانا برىوھ. واتە ئەھى
 گۆرانى بزواندوھى و شيعرى بەرزى واقىعى بەسەر زمانا ھىناوھ سەلىقەھى، چەشكەى
 ئەدەبى، سەلاستى بەيان، و لە ھەموو ئەمانە زياتر، چەشنى ژيانى خۆيەتى لەگەل
 واقىعى ولاتەكەى و كارىگەرى ئەم واقىعە لەسەر بىر و ھۆشى گۆران. جگە لەمانە
 لەبارابوونى گۆران بۇ تىگەبىشتن و گرتنى وئىنەكانى ئەم واقىعانە كە دىمەنەكان و
 چا و ئەندانەكان و (تابلوق)كانى تىرى ژيانى كۆمەلايەتى كوردە لە پەردەگى بىر و
 خەيالىا بى زىاد و كەم. ئىنجا، دەسەلاتى گۆران، بۇ دەرختنى ئەم وئىنە چەشنى

چه‌شنانه لهو په‌رده‌گای بیر و خه‌یاله‌وه بۆ دونیای دهنگ و نه‌غمه و وه‌زن و قافیه، وای له ئیمه‌ئوئ که دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه و بلّیین: گۆران، بوئژیکه‌ فه‌نان و واقعی، گۆران، یه‌کیکه‌ لهو شاعیرانه‌ که له قوتابخانه‌ی ته‌بیعه‌تی نیشتمانه‌که‌یا پیگه‌یشته‌وه. دهرسخانه‌کانی ئه‌و، دیمه‌نه‌ شیرینه‌کانی ولات و وینه‌کانی رابردوون و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی قهومی کورده. له‌مانه‌ هه‌وینی شیعری وه‌رگرتوه و ئه‌مانه‌ گوشایشی داوه‌ به‌ بیر و هۆشی. به‌ نووری ئه‌م چاوه‌ندازه‌ رهنگا‌وره‌نگانه‌ می‌شکی روون بووه‌ته‌وه و له‌ کانگای دلّیا قه‌لبه‌زی شاعر هاتووه‌ته‌ هازه و به‌ نووکی قه‌له‌میا رژاوه‌ته‌ سهر کاغز.

گۆران، جگه‌ له‌مانه‌ له‌گه‌ل کاتا چوه‌ به‌رپوه. له‌ نوخته‌یه‌کا نه‌وه‌ستاوه و گیرى نه‌خواردوه، به‌لکو له‌گه‌ل کاروانی شاعیره‌ به‌رزه‌کانی ئه‌م چه‌رخه‌دا رینگه‌ی گرتووه‌ته‌بهر و له‌وان جیا نه‌بووه‌ته‌وه. هه‌روه‌کو نه‌وه‌ستاوه وه‌ بئى وچان پئیش که‌وتوه قه‌لبه‌زی بیرى تیژ و به‌ پیتیشی، له‌بهر نووری می‌شکیا به‌وینه‌ی په‌لکه‌ زپینه‌ی دواى بارانی به‌هار رهنگا‌وره‌نگه‌ و له‌ گۆرانایه. دیوانه‌که‌ی کۆمه‌له‌ شیعریکی غه‌رامی یان ستایشی گه‌وره‌کان و یا لیدوان نییه‌ له‌م و له‌و. مه‌تحنی ئاشنایه‌ک و یا توانجگرتن له‌ دوژمنیک نییه. باسی شه‌ریکی (میژووین) وه‌ یا کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتیکی کوردیش نا‌کا و ناگپرتیه‌وه، به‌لام ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ وینه‌یه‌کا کۆ کردووه‌ته‌وه که تاسه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی ئه‌م چه‌رخه‌ دا‌بمرکپنیت. غه‌رامی ئه‌و غه‌رامیکی واقعی و ته‌بیعی و راسته، غه‌رامیکه‌ دوور له‌ گریان و قورپیان. خالی له‌ موباله‌غه‌ی خورافاتاوی غه‌رام، هه‌موو هه‌ستیه‌ی (گۆران)ی داگیر کردوه، به‌لام نه‌ک غه‌رامیک که له‌ حیکایه‌ته‌ هه‌لبه‌ستراوه‌کانی پروپیریزنان دا‌یه وه‌ یا له‌ په‌ر زه‌رده‌کانی سیپاره‌ی (شیرین و فه‌ره‌اد) و (مه‌جنوون و له‌یلا) دا‌ئه‌یخوینیته‌وه، به‌لکو غه‌رامیک که له‌ کانى دلّی شاعیریکی جوان ناس و مه‌فتوونی جوانیا به‌رامبه‌ر گیانداریک ئه‌ژی که هه‌ر به‌شئ له‌ له‌شی به‌ده‌پته‌ به‌ر سه‌رنجی چاو، ته‌زوویه‌کی گه‌رم و سحرایى به‌ له‌شتا دئ و، جازیه‌یه‌کی ده‌سه‌لات شکین رات ئه‌کیشئ به‌لایه‌وه که تا خوئی بۆ شل که‌ی هیزی جازیه‌یه‌که زیاد ئه‌کا و پتر ئه‌تنووسینئ به‌ کانگا‌که‌یه‌وه. ئه‌م غه‌رامه‌ هه‌ندئ جار ئه‌گاته‌ په‌یه‌کی وا که ئیتر (له‌یلا) که‌ت لی ئه‌بئى به‌ ئاوینه‌یه‌ک و هه‌ستی خوئ له‌وا ئه‌بینی.

گۆران، ستایش و مه‌تحنی ئه‌م و ئه‌وی نه‌کردوه، به‌لام له‌ دیمه‌نه‌کانی کوردستانا، له‌ کپوه به‌رزه‌ سه‌خته‌کان و قه‌لبه‌زه‌ که‌ف په‌خشانه‌کان، له‌ چه‌م و دۆله‌ سه‌وز و

ئاۋدارەكانا، لە دەشتە پانەكانى پىر لە گۈل و نەسرینا، لە بالىدە نەخشىنەكان، لە زىندەوەرە چەشەن چەشەنەكانا كە لە داۋىنى شاخەكانەوہ بۇ قەدىپال و بەرەو لووتكەكان ھەلئەگەپىن، لەو مەل و مراۋىيە رەنگاۋرەنگانەدا كە لە چەم و پوپارەكانا خنجىلانە لە ھاتوچۇدان و ئاۋ ئەخۆنەوہ، لە ھەموو شتىكا، لە كۆپى شايى، لە بەژن و بالاي شۆرە ژنى، لە رەشپەلەكى لادىكان، لە ھاتوچۇ دەستە كچەكانى رپى كانى، لە پەوتى كەرويشكىكى سېى وخرپن، لە تريفەى مانگەشەوا، لە جريوہى بەرى بەيانى چۆلەكەكان لە قاسپەى كەو و نالەى شمشالا، لە ھارەى ھەياسە و خرەى خلخالى كچە كوردىكان بۇ جوانى و مۇسىقە گەراۋە و شيعرى لى ھۆنىۋەتەوہ.

رۆژىك لە كۆلانىكا تووشى ژنىكى لە(عەباۋ)ە ئالاۋ ئەبى. ھەر لەژىر بالايا، بە (سكارىپىن)ە بچكۆلەكانى و ھەنگاۋ ھەلئىنانەوہى سووك و خنجىلانەيا، تى ئەگا كە جوانكىلەپە. لەم ھەلەدا و لە پرىكا درزىكىش ئەكەۋىتە پەچەكەپەوہ و چاۋە جوان و بەخومارەكانى و تۆزىك لە سنگ و بەرۆكى سېى و توندوتۆلى دەرنەكەۋى. كە دەس ئەبا بە پەچەكەى دا بداتەوہ، چاۋى بە مەچەكى ۋەك بلوور و پەنجە شىرىنەكانىشى ئەكەۋى. ئەمە ئەبىتە ھۆى خرۆشاندىنى زەرياي شيعرى گۆران و بەم غەزەلەى خوارەوہ، ھەستى خۆيمان بەرامبەر ئافرەتەكە بۇ ئەگىرپىتەوہ:

لە درزى پەچەوہ

جادە چۆل و سېبەر بوو، كات بەيانى
ئەرۆيشتەم خەيالۋى ئەمىروانى
بۇ سەوزايى دەورويشتەم بۇ ئاسمان
بۇ شاخى بەرز، خانوۋى تازە، دونىايى جوان
ئەرۆيشتەم بە ئەسپايى، كىشومات
لاشە سست و دل كەيلى تاسەو ئاۋات
لەپىر، نازانم چۆن سەرم ھەلبېرى
بەرامبەرم بەژنىك دەركەوت ۋەك پەرى
لەگەل ئەوہى لە عاباۋە ئالا بوو
لە ديمەنى، شىرىنى ئاشكرا بوو

بالا بەرز و بچكۆلە پى و ئىسكارپىن
 گۆرەوى و پوز، سفت و سېى و ئاورىشمىن
 ئەپۆيىم و دزەى نىگام جارجارىك
 لەژىر عاباى رەشا ئەيدى نازدارىك
 بەرپەوتى كەو، لەنجەى تاوس و قومرى
 گورج گورج جوان ئەهاتو جادەى ئەبېرى
 مابووى بگاتە عاستم چەن ھەنگاوى
 درزى كەوتە پەچە و دىم نىگاي چاوى
 دەستوپەنجە، مەچەككەك و نىگايەك
 چى بنووسم؟ خوايە ھىزى، ئىنشايەك
 قۇل و مەچەك ساف و سېى ۋەك شووشە
 سەر پەنجەكان ۋەك ياقووتى بە ورشە
 بىيىنە سەرچا، چاويك، بلئىم چ چاويك؟
 كانى سىحر و دەرياي عيشو، گىژ داويك
 كەوا كەوتە بەر شەپۇلى ھەستى من
 لەو پۇژەو ھەر نوقم ئەبى بەرەو بن!

ئىنكار ناكىر كە گەلىكى تر لە بوپژەكانى كۆن و تازەى كورد شىعەرى بەرزىان
 داناو. ۋەكو حاجى قادىرى كۆيى، دلدان، پىرەمپىرد، بىكەس و ئەحمەدى خانى و سەلام
 و زىوەر و ھەژار، بەلام بەمن بى، ئەمانە ھىچپان لەم لايەنەو بە وئەنى گۆران كە لە
 گەشتى ھەوراماندا ئەبىنرى، دەسەلاتيان بەسەر شىعەرى (تەسۋىرى) يا نەشكاو.
 گۆران، لە گەشتى ھەورامانا، تابلۆيەكى تەواوى بەشى لە ولاتى كورد و چۆنبەتتى
 رابواردن و ژيانى ئەو كوردانەى كردووە بە مەوزووعى شىعەر، كە لەو بەشەى
 ولاتەكەمانا ئەژىن. ئىنجا ھەر لەو ھەلەو كە دەس ئەكا بە باسى ئەم گەشتە ھەتاكو
 لى ئەبىتەو بە بست لە مەوزووع دوور ناكەوئەتەو، دىمەنى رېگاۋ بان، رېگاي ناو
 باخ، دى، ژىنى دىواخان، بەيانىانى دى، كانى ژنان، ژنى ئەو ناو، گۆرانى
 لاوكانيان... بەرپىز ئەھۋىتەو بە چەشنىكى ئەوتو، ئەدىبانە و شاعىرانە بۇمان

ئەگىرپىتەۋە، كە قەت باۋەر ناكەم يەككى خۇي چوۋبېتە ئەۋ ناۋە و گەشتى تيا كىردى
 بەم چەشنى گۆران ئەگىرپىتەۋە تابلۇيەكى راست و تەۋاۋ و شىرىنى ھەورامان
 چەسپايتەۋە خەيالپەۋە. تابلۇكەى گۆران، واتە، گەشتى ھەورامان، تابلۇيەكى فەنىي
 رەنگىن و شىرىنى گياندارە. ناتەۋاۋىي تيا نىيە. بەيتەكانى كە پەلەكانى لەشى
 مەوزوۋەكەيە ھەموۋى لە جىي خۇيەتى، ھەموۋى زىندوۋ پىكوپىك، يەكتىرى
 تەۋاۋكەر و بەكەلكن، بەۋىنەى گياندارىك، پەلەك و يا عوزۋىكى زياد و بى كەلكى پىۋە،
 نىيە، ھەموۋى بەيەكەۋە ۋەھدەيەكى تەۋاۋ، ۋەھدەيەكى گياندارى فەنىيە. ھەرچى
 ۋەكو ۋەزن و قافىيە و وشەيە، ئەۋىش لە شىعرى گۆران و بەتايبەتى لەم گەشتى
 ھەورامانەدا گەشتوۋەتە رادەى (ئىعجاز). ئەمە «گەشتى ھەورامانە».

دىمەنى رېگا و بان

كۆمەلە شاخىك سەخت و گەردن كەش
 ئاسمانى شىنى گرتۆتە باۋەش
 سەرىۋشى لووتكەى بەفرى زۆر سىپى
 بە دارستان رەش ناۋ دلى كىپى
 جوگەى ئاۋەكان تىايە قەتەس ماۋ
 ھەر ئەرۋن ناكەن پىچى شاخ تەۋاۋ
 ھاۋار و ھاژەى كەف چەرىنى چەم
 بۆتەنىيە شەۋ (لاى لايە) يى خەم
 توۋلە رپى بارىك، توۋناۋتوۋن پىشكن
 رپىۋار ئەخاتە ئەندىشەى بى بن
 ناۋ رېگا تەق تەق، لارپى بەردى زل
 كە ھىشتا گەردوۋن پىي نەداۋە تل
 گا سەرە و ژوۋرە، گا سەرە و خوارە
 تالى و شىرىنىي دونىاي رپىۋارە

رېگای ناو باخ

پېش ټهوهی بگهی به ئاوانیی دی
ټهکشیتته ناو باخ تووله ماری ری
شنهی سیپهری داری گوئیز و توو
ټهسرپی ټارهقی رپیواری مانوو
تهسکینی رپگای باخه و باخی ویل
«مانوو نهبی» یه لهم کیل بو ټه کیل (۱)
(سهلاموون عهلهیک) مامهی بن دارگوئیز
سهلامی مانوو له پیری بی هیژ؟..
(مهرحهبا) سهرچاو، بهچکهی کاکول قیت
سمورهی سهردار، روللهی زرنګ و زیت
ټهپوی هه رټهپوی تهلانه و تهلان (۲)
ټهماجائگهیتته پیچی بهر مالان

دی

کام بهریهروچکهی زور باسهفایه
چهشنی دللی شاد دپیه ئاواپه!
خانوی بهگزاده له سای درهختا
ئارامیی بووکه له کوشی بهختا
خانوی ټههالیش زوریان دوو نهوم
ههندی قنج و قیت ههندی لارو کوم
یهک لهسهریهکتر، بهرهو لووتکهی کیو
بو ټاسمان ټهچن وهک پیپیلکهی دیو!

(۱) کیل = قوخ = خانوی هاوینی ناوباخ.

(۲) تهلان رپگهی بهینی دوو ریزه درهخت.

له (دی) دا کام جیت گه وره بهرچا و كهوت
مائی ئاغایه و خانهقا و مزگهوت

ژینی دیواخان

كه گه پشیتیه بهر دهرگای گه وره
هر خزمهكاره لیت ئه دا دهوره
ریت پیشان ئه دهن تاكو دیواخان
ئیتیر دیوانه و مهرحه بای میوان
دهستهی خزمهكار فیشهكدان له مل
به چهفته و مشکى سهروتهپله زل
دهس له سهرخه نجر چاوه رپی فرمان
چ بو سهر برین، چ بو سهر دانان
هه چ كه سی تازه بیته دیواخان
كپر نووشی ئه كا به سهردانه وان
گهرمه دیوانی شهوی به گزاده
تیکه ل و پیکه ل بابته و ماده

مه لای دیواخان

له ژیر میزه را مه لای نووشتاوه
ریشی بو سهر سنگ په رشو باله وه
قیافهت په رپووت وهك کتیبی كوون
زمانی شیرین، سیمای نهختی موون
بازی رۆحی چهش، به شیعر و ئه دهب
به لام شیوهی زوی عه جهم و عه ره ب
بو میوان ببی مایه ی ته سه لا
له كوړی شهوا، (مه لا) یه و مه لا!

تو و مهلا و شيعر و فلهسهفهى ئيسلام
گوئى راگرتنى تاوتاوى عهوام
بهبى زياد و كهه بئيتيه پيش چاو
سهرنجى كوئيران له نامهى نووسراو
كه ديوان چؤل بوو چووئيه ناو جيگا
دهس ئهكههئيه مل خهوى پاش ريگا

به بيان

«اللّه أكبر» مهلا بانگانه
تاريك و ليلى بهرى بهيانه،
مانگى بهجيماو له سهفهري شهو
زهرده له ترسى قاسپه قاسپى كهو!
ئهستيرهى مهغريب وهك قهترهئى ئه مهل
كزكن ئهتكيتيه ناو بهفري سهركه!
لهرپى ئهوه بهرى شاخ دهنگى زهنگ دى
له شوئىنى راوكهه تهقهئى تفهنگ دى
رابه تهواوى دونيا پرووناكه
ههه سىحرى پووته سروشت ئيستاكه!
له درخت ئهه دا شنهئى بائى سهههه،
جمو جووليهئى چهشنى سهوداى سههه!
لهسههه (جوگهه)ئى ئاش قاز و مراوى
چاوهرپى رۆژن ههه لىنى چاوى
بهلام تاخولقى نهكا چيستهنگاو،
نايهته ناو دى پرسنگى ههتاو!

مزگهوت

بنچينهئى مزگهوت نيشتووته ناو چهه
روو بهرهو قيبله، پشت له جههه نهههه؟

مزگەوتى كاتى چىشتەنگاوى چۆل
وہك مردوو كفننى بى دەنگى بەكۆل!
سوورە چىنارى لىقووپۇپ درىژ
سىيەر ئەكا بۇ خەوى بەردە نوپۇز!
جارجار ئىمامى تەنياى لە گوى خەوز
سنگى ماچ ئەكا رىشى بە وەنەوز
كەسىك بانگ ئەدا ئەشلەقېنى گۆم
ئىمام ھەلەستى دار بەدەست، پشت كۆم
تا تەواو ئەبى «اللە أكبر»
پەنگ ئەخواتەوہ لافاوى نوپۇزكەر
نوپۇز بەتال ئەبى جەماعەت بلاو
چەن پىرىك ئەبن بەختەى لافاو
سووچىك گەرم ئەكەن بە رازى جوانى
ئاخ بە بائەدەن بۇ دونىاي فانى!

كانىي ژنان

سەرچاوەى ئاويك، كەلەكەك لەسەر
ژنىك تىي ئەچى ژنىك يىتەدەر!
ئەمەش لە دىدا كانىي ژنانە،
قىبىلەى دىدارىي ھەرزەكارانە!
ئىواران پۇل پۇل، لاوى كاكۆل لوول!
سەرەپى ئەگرن، سەرگەرم و عەجوول
ھەرچەن ھارەى دى ھەياسەى جوائىك
لە ھىلانەى دەم ئەفرى ھاوارىك!

ژن

ژنى ھەورامان، سەرتاپاي خىل،
سەرچاوەى بۆنى مېخەك و سمل

تا بلایی ته پووش، ئالووالا جل
بهژن و بالا جوان، بهدن نهرمو شل!
نیونگی، خندهی ئهستیرهی ئهمل!
نهغمهی گفتوگوئی، وهك جریوهی مه!
ژینی، بههاری عشق و جوانی،
جیلوهگای حوسنی، پی باخ و کانی!

گۆرانی

عەشقی ئیوارە سەرە پئی کانی
بەر ئەداتە چەم کاپی گۆرانی
رۆژ ئاوا ئهبی، چەم تاریک دایی
دەنگی (کنالەیل) هەر دوایی نایی!
مانگ به تریفهی ناو دی ئهکا کهیل،
هیشتا هەرگه رمه نالهی (کنالەیل)
«سیا چه مانه ... سیا چه مانه ...»
بهههشتی عهشقه ئهم هه ورامانه!
ئهوئندهی دار و بهردی هه ورامان
رهحمهت له ژنی بهژن و بالا جوان
«سیا چه مانه ... سیا چه مانه ...»
هه ورامان جیگای سیا چه مانه!

گۆران هەر له گهشتی هه ورامانا ئهم وینه گهری فەن و موزیقهیهی بهکار نههیناوه،
به لکو ئه و له هه موو شیعریکیا، به تایبهتی له شیعری ته سویریا هینده ورد و حه ساسه،
هینده زاله به سه ر وشه و ئاههنگ و قافیهدا، و له تیکه لاه کردنی پهنگه کانا (۱) له
هه لباردنی وشه ی به ئاههنگ و موزیقاویا هینده به زهوق و به ده سه لاته که هه تا له
(۱) تیکه لاه کردنی پهنگه کان = مه زجی ئه لوان.

شيعرهكانى ورد بېتهوه زياتر شيرينيت پيا ئهچى، وهتا بېخوئېتهوه پتر گوشايش ئهدا بهدل و دماختا. «گهشتى قهره داغ»ى گۆران، كه ۲۱ بهند و ۱۷۱ بهيته، وئنهيهكى فهنىي شيرينه بۇ «دۆلى قهره داغ» كه ئهميش لهگهّل «گهشتى ههورامانا» چهپى نييه. گۆران، ههروهكو ئهو شيعرانهى كه لهسه ر شيوه و ئوسلووبى تازه وه به كوردىي پهتى داى ناون هه مووى به رزه و پوختهيه، شيعرهكانى تريشى كه خوئى زور راى لايان نييه و به كوئيان دانهئى، به لاي منهوه ئهشى كه بهوئنهيهكى به رزى شيعرى كوردى بژميررين، چونكه ئهو وشانهى كه ئهو به بېگانهيان دانهئى هه موويان ناشنان به گوئى كوردىكى خوئنهوار، و به تايبهتى به لاي ئهوانهوه كه له ئهدهب بههرهيهكيان وهرگرتوه لهو وشانهن كه بۇ بهخشىنى نرخ و جوانى به دهگهمن بخرينه شيعرهوه. بنوارپنه، «جیلوهی شانۆ» كه خوئى به شيعرى كوئى دانهئى و له هه موو شيعرهكانى ترى زياتر وشهى بېگانهى تيايه:

جیلوهی شانۆ

له جهرگى په ردهوه تك تك دلۆبى (عوود) ئه پرژا
 به نووكى تهئسبرى
 ته ره ب ئه هاته خرۆش، تاليعى سـرور ئه پرژا
 به ئاهى دلگبرى
 كه مان - شه هيق و زه فبرى فرېشته يى ئه لـحـان -
 ئه كه وته ناو دلى مردووش هه ناسه يى هه يه جان!
 نه وايى مؤسيقى
 كه مه خره جى سىحرى
 ته ليكه پى ئه كه نى، يا كوئيكه حوزن ئه گبرى
 به سۆزى ته شويقى
 مه تاعبى گوزهران
 هـيـواش هـيـواش ئه تكهتته دهروونى نـسـيـانـيـك
 كه ره مزى له زه ته، ميفتاحه بۇ ته ليسمى ژيان
 ژيانى ئينسانيك

لەپەرکە باالی رەشی ھەلبەری قەلی پەردە
 پەری جوانی، فریشتەیی سەمای نادیدە
 لە عەرشی شانۆدا
 بەعیشووە پەیدا بوو
 نیگاہی مەست، وەکو شوعلەیی ھیدایەتی سەودا
 تەبەسسومی مۆتەوالی شیفای ھیوای مردوو...
 ئیشارەتی ھەموو نۆتقی فەسیح و ئەلحانی
 وەکو کتیی موقەدەس بۆند و روحانی
 بە سەنعەتیک ئەلەقی پوزی وەک ستوونی سپی
 وە پئی بچوکی مەھارەت لە ئەردی زەرە ئەدا
 بەدڵ بووایە زەعیف بۆ مەتانەتی دونیا
 لەژیرییا ئەتەپی!
 چ جوان دووبالی بلوورین وەکو لقی مەرمەر
 نەرم، نەرم ئەلەری
 شەپۆلی لی ئەوەری
 شەپۆلی سەنعەت و ئیلھام، شەپۆلی جیلووەو فەر!
 لەبەحری بی بن و دووری خەیالی، بەرز ئەبیری
 کە کەوتە لەرزی لەتافەت (لەرانیوہ)ی جوانی
 لەشی، لە کۆلمەوہ تا سنگی نەرم و مەمکی خری
 کۆلم کە میوہبیکە ئال (مزر)ی سەر لقی لەش
 و (نەرمی)ی سینە کە لانەیی خەویکە یەزدانی،
 خەوی عەشق، گری عەشقی ھەمیشە گریہ و گەش!
 وە (گۆی) مەمک کە تەماس و گوشینی وەک دوگمەیی
 ئەلەکتریک (ئان)ی
 ئەخاتە سەر رەگی لەش کارەبایەکی ئۆخەیی!!
 دەمیک ئەبوو بەششەیی با، بەرەوتی نەرم و نیان

دەمىك ئەبوو بە پەرىكى خەفىفى ئاورىشمىن،
بە گەردو لولى حەزىن
بى قەرار و سەرگەردان
ئەكەوتە سەما،
سەماى سەنعت
حەياتى جوانى، جەمالى بزوتن و، گىانى،
وجوودى عىشوەوناز
لە خواوہ بەھرەيەكە، پىر بە پىستە بو ئافرەت!
ضىاى سىروور ئەرژىنىتە ژىنى ئىنسانى!..

فیدات ئەبم ژنى جوان، ئەى جەمالى سەنعتكار
بەلى! دەلىلى سەعادەت ئەخەيتە پىش ئەنزار
بەلام ھەموو تاوى
دەوام ئەكا. لەپرىكا وەكو مەلى ئاوات،
كە تو فریت ھەيھات!
لەویش لە پەردە ئەپچىرى نىشانەيى، ناوى،
لەتو بمىنى پەيائى بەخاترەى مەئىووس
وہلى، لە ئەو؟ لە سەعادەت؟ سفر، سفر ئەفسووس!

ئەم شىعرانەى گۆران كە بە ئوسلوويكى زۆر تازە دانراوہ، دووريشە لە ئوسلوويى
شاعيرە كۆنەكانەوہ. لە ئوسلوويى توفيق فيكرەتى نىشتمانپەرورەى تورك ئەچى، كە
يەككە بوو لەو بويزانەى بوونە ھۆى وريابوونەوہى ميللەتى تورك و بەرپاكردى
ئاژاوہ و ئىنقلابى (عوسمانى) لەدەورى عەبدولھەمىد، بەلكو ئەتوانم بلىم ئەم
موسستەزادەى گۆران، بىتو لەگەل «بھاردە لەبەھارا» كە موسستەزادىكى توفيق فيكرەتە،
بەئاورد بكرى، ھىنەكەى گۆران لە ھەندى لايەنەوہ جوانتر دىتە بەرچاؤ. ئەوہش

لهوی بی، که هیچ شاعیریك نه ماوه له بههار نه دوی و شیعری پیا هه لنده. به لام کی -
به تایبتهتی له خۆره لاتا و نه خوازه لا له ناو بویره کانی کوردا - له شانۆ دواوه و
توانیویه شیعری پیا هه لدا؟ (جیلوهی شانۆ)، کاری هه موو شاعیریك نییه لئی بدوی.

له بهر ئه مه، هه رچه ن، وشه ی زۆری فارسی و عه ره بیی تیکه له، دیسانه وه به لای
ئیمه وه له وینه ی شیعری مومتاز و به هاداری شیعری کوردی ئه ژمیرری. ئه و وشانه ی
که له زمانی بیگانه وه وه رگیراون، زمان و گوچکه ی خوینه وارن و ئه دیبانی کوردی
پی راهاتوه و نه بوونه ته هوی شکستی به های شیعره کان، به لکو ئه م وشانه به پیی
مه وزووعی غه زله که، پیوستیکه له ئه ده بی به رز(۱)، چونکه ئه م شیعرا نه خوینه رانی
تایبته تی خوی هه یه، واته له ژوور سنووری ئه ده بی خه لق (Folclor) هه یه.

قه سیده به رزه که ی به یادی (سالم) هه دایناوه، ئه ویش له بابته تی غه زله که ی سه ره وه
به واته له گه ل ئه مه دا که پره له وشه ی فارسی و عه ره بی دیسانه وه، له ریزی شیعری
کوردی مومتازا ئه ژمیرری، به ندی یه که می ئه و قه سیده هه ئه مه یه:

به یادی تو ئه گری دهستی عاجزم خامه
ده هایی روشن و به رزت ئه گاته ئیمدام
هونه ر نییه که ئه نالی (روباب) ی ئینشادم
(ته زه کور) ت سه به بی سانیحات ئیلهامه!

گۆران، داخه که م، هه رچه ن له شیعری کوردی یا، ئینقلابی گپراوه، و به و شیعره
به رزانه دا که دایناوه گه یشتووه ته پله یه کی به رزی شاعیری، وادیاره که له ده روونه وه
هه سته به ته نگیی ئاسۆی ئازادی کردووه و له جه وری کار به ده ستان و چه پۆکی
زه مانه ئه ندیشه ی بووه، ده ردی ژبان و ئاتاجی و ناهه مواری به ختیش بووه ته
سه رباری ئه مانه. له بهر ئه وه با هینده ش نه بی که خوی باسی ئه کا - تا ئه ندازه یه که
له مانه سه له میوه ته وه و جله وی فیکری بو شیعر شل نه کردووه. له م چه ن شیعره ی
خواره وه ی ورد بنه وه له نامه یه کی گۆران بو (گه وره ییکی شیعر دوست) (۲).

(۱) ئه ده بی به رز = ئه ده بی خه واص و یا (گزیده = Elite).

(۲) ئه مه عینوانی نامه که یه و گۆران، خوی بو دی داناه.

شيعرى جوانت ئەوئ قوربان شيعرى جوان
شيعرىك گەشەو زەردەخەنە با بەژيان
شيعرى گيانى تىبابى و بژى و ببزوى
زمانى دل بزانى و باش پىي بدوى
قوربان! راستت ئەوئ من و شيعرى وا
چەشنى عەجەم ئەلئ: «كجامرحبا»
لە پئيش ھەموو شتىكا چونكە كوردم
چۆلەكەى ناو ھەزاران داوى وردم
بالئ فرين، دەنووكى ھاوار كردن
زياتر چەقۆم نزيك ئەخا لە گەردن

ئەو دواى ئەم نامەيە، سكالايەكى زۆر لە جەورى زەمانە و لەو بەرھەلستە چەشن
چەشنانە كە لە پئى شاعيرىكى راستبئژ و بئى رپا و يا مەئموورىكى بچوك و
بەسەزمانا وەستاو و دەمى ئەبەستتتەو وە زمانى لال ئەكا.

بەلام لەگەل ھەموو ئەم تاسە و سكالايە و ھەلزاندى ھەموو ئەو شتتە كە دەس و
زمانى گۆرانى بەستوو و پئى رووناكىي لە مئشكى گرتوو و يا وشەى لە گەروويا
خنكاندوو، لە ئەنجاما خۆى ھەر پئى نەگىراو و مەغزى بىر و ئەندىشەى خۆى
پژاندوو و تە پەيامى كورددو.

نووری

شیخ نووری شیخ سالح

(نووری) یا (شیخ نووری)، کورپی شیخ سالحی، شیخ غهنی، شیخ عهولقاردی کورپی سهی حوسهینی، سهی محهمهدی، سهی عهلییه، و له سهیدهکانی بهرزنجیه. له سالی ۱۳۱۵ی هجری له سولهیمانی له دایک بووه.

له قوتابخانهکانی تایبتهی ئه هالی خویندووویهتی. زور فامیده و زرنگه هر له منالییهوه خووی داوته سه شاعر و ئهدهب. زمانهکانی تورکی و فارسی و عه رهبی فیڕ بووه. گهلی پهرایوی (۱) شاعر و ئهدهبی

فارسی و تورکی خویندوووتهوه. به تایبتهی له ئه دیبهکانی دهوری وریابوونهوهی تورک زور سوودمهند بووه و له دانانی شیعی کوردیا په پیرهویی توفیق فیکرهتی کردووه که یه کیکه له شاعیره بهرزه نیشتمانپهروههکانی ئه دهوره. له وهزن و قافیه و شیوه و ئاههنگا، ریگهیهکی تازهی داناوه بو شیعی کوردی. له بهر ئه مه سهردهمیک (شیخ نووری) سه رکردهی شاعیره لاههکانی کوردی (سولهیمانی) بووه، و له زوربهیان ته نانهت گورانش ههولی لاساییکردنهوهی (شیخ نووری) یان ئه دا، نووری زهکایی، که له (نووری) یا ههیه، له وانه بوو، هیوای خزمتهی ئه دهبی کوردی لی بکری، به لام داخه کهم دهردی نان و کویرهوهی (وهزیفه) ی میری، له گه ل ههندی هوی تری له مانه گرنگتر، ماوهی ئه م خزمتهی نه داوه و به ئاواتی خوی نه گه یشتوووه.

جگه له کوردی، به زمانهکانی تورکی و فارسییش شیعی داناوه. و ابزانم (نووری) شیعهکانی خوی له (دیوان) یکا کو نه کردوووتهوه له بهر ئه وه ته نیا چهن شیعیکی

(۱) پهرایوی، له په رهوه، به مانای (کتیب) ه.

كوردیی دەس ئیمة كهوت، به لام هه ربه م چهن شیعره دا، دهسه لاتی شاعیری (شیخ نووری) و بهرزیی ئوسلوویی له ئه دهبا ده رئه كهوئی.
(ژیانی ئاده میزاد)، یه كئكه لهو شیعرانه ی (نووری)، كه له سه ر ئوسلوویی توفیق فیکرته دایناوه.

ژیانی ئاده میزاد

له ناو شه پۆلی خه ما سه رنگوون و بی ئارام
به کیوی سه ختی ژيانا، به پی، به چنگه پنی (۱)
خه ریکی هه لمه تی سه ركه وتنه، بگاته سه ری
له پر نشیوی كۆلی بواری لی ئه ته نی
به دوا ی یه نس و ئه له م، تارویوی له ئاخ و له زام!..

زه بوون و ری هه له بووی ده شتی چۆله وۆلی به لا
شگسته بال و شپرزهی پلاری ده سته قه ده ر
كه سی نییه كه له لاوه ده سی بداته په لی
یه کی نییه كه له لای ئه و خه فه ت بدا به هه وا
به لایه كا بییه وی تی په ری، نییه ره ه به ر!

له پیشی چاوی ته مومژ، به سووره تیکی وه ها
هه تاكو خوا هه زه كا توندوتار و بیم ئاوه ر
ئه وا به لایه وه، ئه خنیته وه به ئیستهزا
هه ول ئه دا كه له وی تی په ری، به لام سی به ر
چلۆن ئه گیرئ، به هیزی شه لیککی بی سه روپا؟!

(۱) له م جیگه یه دا به لای ئیمه وه (چنگه کړئ) له (چنگه پنی) جوانتر بوو.

ئەمانە! ئەم كەژە، ئەم سېبەر و شەپۆلە، يەككى
نمونهىى له ههوايه و له رېگه دايه بهبار!
كهچاوى پى ئەكهوى بوى ئەچى به ئىستىعجال،
بهلام هيلاكىيه، يهعنى ژيانى ئادهميزاد
به تەنگه وه نىيه. راهاتوه لهگهڵ ئيهمال
ههتاكو ئەودمه ئەينينه گوپى تيرهوتار!

لەم شیعراوەدا كە لەسەرەوه نووسراوه شێخ نوورى وەكو وتبوومان پەپرهوى توفیق
فیکرەتى کردووه و ئوسلووبى شیعەرەکانى بەتەواوى لەهى ئەو ئەچى، وەكو توفیق
فیکرەت، ئەمیش زۆرى وشەى فارسى و عەرەبى بەکار هیناوه، بەلام لهگهڵ ئەمهشا
وشەى کوردی پەتى، تەعبیری جوان و تازەشى خستوو تە پال وشە بیگانهکان و بەم
جۆره شیوهیهكى دلگیر و ئاههنگىكى موسیقیى شیرینی لى پەیا کردوون. به
کورتیههەى چه له ئوسلووبا و چه له وزن و قافیه و ئاههنگا تەرزىكى تازەى بو
شیر داناوه، و تا ماوهیێك لهشیرى کوردیا ئینقلابی گپراوه:

وشه و تەعبیرەکانى وەكو:

سەرنگوون و بى ئارام، یهئس و ئەلەم، شکسته بال، پەههەر، سوورەت، تار و بيم
ئاوهر، زەبوون، ئىستیهزا، ئىستعجال، تیره و تار

كه هەندىكیان فارسى و هەندىكیشیان عەرەبىيه، هەموویان بەلای کوردىكى
خوینەوارەوه- به تايههتى كه دەم له ئەدەبىشهوه بدا- به بیگانه نازمیررین، جگه لهمه
ئەم وشانه جوانى و شیرینیان داوه به شیعەرەکان و ئەوەندەى كه له ئوسلووبى ئەدەبى
كۆن دووریان خستوو تەوه ئەوەندەش له ئەدەبى تازە چهشكه داریان کردووه. چونكه
ئیمه پيش دەورى (نوورى)، لهشیرى کوردیى کلاسیکیا، لهجیاتى:

لەناو شەپۆلى خەما، به کیوى سەختى ژيانا به پى، به چنگه رنى، هەلمهتى
سەرکەوتن، نشیوى کلۆلى، بواری لى ئەتەنى، تار و پىی له ئاخ و لەزام، رى هەله
بووى دەشتى چۆل و هۆل و ئەم چهشنه تەعبیره جوانانه، وەكو ئەدیبىكى کورد ئەلى:
زۆرتەر تووشى وشەکانى « شاهی سکه ندر، ئاوى بهقا، تەختى كهى، جامى جهم،

تەپرى عەنقا و شارى جابلقا...» ئەبووين لەگەل ئەمەشا بەلاى ئەدىبە تازەكانى كوردەو، ئەم و شانەى شىخ نوورى و تەعبىرە جوانەكانى سەرەووشى زۆر جىيى پەسەند نىيە، و ئەوان بە تەواوى شىر لە پېشىنيان و شىعريان ئەسوون، واتە، بە ئىنقلابەى كە (نوورى) و پەيرەوكانى گىراويانە كۆلى دەروونيان دانەمركاو. وەكو ئەوان ئەيانەوئى ئەبى شاعىرەكانى ئىمىرۆ «دەس لە كلكى (سىمورغ) و گويسوانەى شارى (جابلقا) بگەنەو» وە لە دەرووشتى خويان بروانن. سەرنج بدەنە فرۆكە، بى تەل، رادىو، سىنەما سكۆب و تەلەفېزىيۆن، بىرئى بگەنەو لە چەكى (زەرى)، لەوشتە تازە داھاتوانە كە ئىنسان لە عاستيانا ئەبلەق ئەبى و سەرى تيا سوور ئەمىنى ئىنجا بىر لەدانانى بابەتە شىعريك بگەنەو كە لەگەل ئەم ئىنقلابە گەرەبەدا شانەشان بوەستى و تەفسىرى ئەو ھەستەمان بكا كە بەرامبەر بەژيانى تازە لە كانگاي مېشكانا ئەژى و ھەستى پى ئەكەين. واتە ئەوان (ئەدىبە لاوھكانمان) ئەيانەوئى لە شىعرا (بروسكە) يك ھەبى كە لە خەو خەبەرمان بكاتەو (برىسكە) يك ھەبى رپى ژيانمان بۆ پروناك بكاتەو، سىحريكى تيا بى، خوينمان بخاتە گە. واتە ئەيانەوئى شىعەر، ھۆى وريا كوردنەو و راپەراندن بى. بەكورتى، ئەيانەوئى شىعەر، پال پيوەنەرىكى بەھىز بى بۆ پېشەو و بۆ سەرکەوتن لەژيانا! لەسەرى نەروين، بەواتەى ئەوان بى، پيوستە سەنعتى ئەدەب، جىگەى ئايەت و ھەدىسى ئەم چەرخەمان بۆ بگريتەو و ئەدىب ئەبى واجىباتى رەسوول بگريتە ئەستوى.

لەگەل ئەمانەشا كە وتمان جىي ئىنكار نىيە كە (نوورى) شاعىريكە تەجەدو پەرور. ئەلقەيىكە، ئەمسەر و ئەوسەرى چەمەرى شاعىرەكانى چەرخى پيشووى لەگەل شاعىرەكانى ئەم چەرخەدا ھانىووتەو بەك. لەشىعرى (كلاسيكى)، بەشىكى زوبدەى وەرگرتوو و لە سەلىقەى ئەدەبى تۆزىك فېترى و تۆزىكيش ئىرسى خۇى خستوووتە سەر. ئىنجا چاوى بە دەورى خۇيا گىراو و شىعرى شاعىرە گەرەكانى توركى دەورى ژيانەو و ئىنقلابى عوسمانىي بە وردى خويندوووتەو و باش سەرنجى داووتە مەغز و ئوسلووبى ئەدەبى تازە و بى ئەوئى ئەبلەق و ھەپەساو دامىنى دوايان كەوتوو، بەلام لەم شوپىنكەوتن و پەيرەويكردنەدا لەوانە ناچى كە لاسايى ئەكەنەو، بەلكو شان بەشانى ئەوان رويشتوو و بۆ دەورىكى كورت بوو و (زەئىمى ئىنقلابى) شىعرى كوردى لە ناوچەى سولەيمانى. ئەوانەى كە ئىمىرۆ خويان بە دامەزىنەرى قوتابخانەى شىعرى تازە ئەزمىرن ئەبى بزاندن كە بەكەم بەردى بناغەى

قوتابخانه كهيان له لايهن نووري شېخ سالحوه دامه زرا.

(په پووله) ي نووري لهو شيعره تازانه يه كه چه به مهوزووع و ئوسلوب وه چ به وهزن و ئاههنگ و موزيقيه يا له شيعري كلاسيكي دهوري كوئن ناچي. به وشه ي كورديي په تي و به سه ليسي ته عبيري و ماناشيا، به ته واوي شيعري كه به پي چه شكه ي ئه دهبيي ئه م چه رخه:

په پووله

خوزگه ئه مزاني تو بو؟

وا خووت ئه كه ي رهنجه رو؟

په پووله ي بال هه لوهر يو!

به تيشكي گر دارزيو

بالداري جوان و رهنگين!

ئيسك سووك و بال نه خشين

به روژ له م گول بو ئه و گول،

له م چله وه بو ئه و چل

نه فرې و ئه نيشي ته وه

بوئي خووش ئه چني ته وه

هه تاريكيت لي دهركه وت

چاوت به شوعله و گر كه وت

بالت هه لئه پرووزيني،

جه رگت هه لئه قرچيني

بالداري بال رهنگا و رهنگ،

دهم پر هاواري بي دهنگ،

خوزگه ئه مزاني تو بو؟

وا خووت ئه كه ي رهنجه رو؟

شەبەق ئەدا، بەيانی،
 لە گوئی جوگە و سەركانی،
 ئەگەر پێی تائەتوانی
 هیچ ماندووەتی نازانی!
 كام جیگا خۆش و بەرزە،
 كام لق ناسكە، سەوزە،
 لە دوورەو بەوئەقیری،
 جیگای خۆتی لی ئەگری!
 بەرۆژ جیئت ناوگولانە
 بەشەو ئەبەییە پەروانە
 لە كوئی بەشوعلەت زانی،
 خۆت ئەكەى بە قوربانی
 پەپوولەى ناسك و نازدار!
 عاشقى دڵ بریندار!
 خۆزگە ئەمزانی تۆبو؟
 وا خۆت ئەكەى رەنجه پۆ!

شیخ نووری بەهۆی (وەزیفەى) ى میرییهو بەشیکی زۆری ژيانى لە دەرهوہى
 سولەيمانى، لە ناوچەى ناحیەکانا رابواردووہ کە زۆر بەیان دېھاتیکی دواکەوتوو و لە
 شارستانییهتی بە دوورە، لەبەر ئەمە جار بە جار بە شیعەر نووسینەوہ وەختی بەسەر
 بردووہ.

جارێکیان قەسیدەییکی بەسۆزی پر لە شکات ئەنوسى بۆ پیرەمێردى ئەدیپ و
 شاعیری ناودار. وادیارە کە ئەو شیعرانە بەلای پیرەمێردووہ زۆر جوان و بەھادار
 ئەبى، کە بەم دوو بەیتەى خوارووہ وەلامى ئەداتەوہ:

شوکری خوا ئەکەم کە لە (نووری) ى کوژاووہ،
 پرشنگى جوانى شیعەر و ئەدەب کەوتە ناوہوہ

نوورى! بە نوورى ئۆۋەۋە زۆلمەت لەناۋ ئەچى
(يا رەب)ى! ئەم (ضيا)يە نەبى قەت بە چاۋەۋە

ئەم دوو بەيتەى پيرەمىرد، ئەگەر بە وردى سەرنجى بدرىتتى، ھەمووى لەو سەنئەتە
وردانەى ئەدەبە، كە بەتايبەتەى لە شىعرى ئەۋا ئەبىنرى. لەلايەكى تىرشەۋە گەۋاھىكى
بەھىزە بۇ شاعىرىى شىخ نوورى و پلەى ئەدەبىى لەچاۋ پيرەمىردا كە بەراستى يەككە
بوو لە مامۇستا بەرزەكانى شىعر و ئەدەب.
سوپاس بۇ يەزدان، بەرگى دوۋەمىش تەۋاۋ بوو.

رەفىق حىلمى

بەغدا ۹۵۶/۵/۲۳

پڙست

به رگي يه كه م

- ٥..... پيشه كي
- ٧..... دوو وشه
- ١٣..... ئه حمده به گي فه تاح به گ
- ٢٠..... ئه حمده به گي وه سمان پاشا
- ٣١..... ئه مين فه يزي به گ
- ٣٩..... ئه مين زه كي به گ
- ٤٥..... ئه سيري
- ٤٩..... ئاهي
- ٥٥..... بي خود
- ٦٣..... بي كه س
- ٧٧..... پيره مي رد
- ٨٧..... حاجي قادري كو بي
- ٩٩..... حه ريق
- ١٠٥..... حه مدي
- ١١٠..... خاكي
- ١١٤..... خه سته

به رگي دوو هم

- ١١٩..... پيشكه ش
- ١٢٠..... سه رتا
- ١٢٢..... دل دار
- ١٣٢..... ره مزي
- ١٤١..... زيوهر
- ١٤٩..... سالم
- ١٦٨..... سه لام
- ١٨٣..... عه لي با پير ناغا
- ١٩٨..... گو ران
- ٢٧..... شيخ نووري شيخ سالح

